

Ανων. Μάλε.

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΘΕΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΤΟΥ Dr. PLÖTZ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ ΔΕΦΝΕΡ

ΥΦΗΓΗΤΟΥ

"Έκδοσις δευτέρα

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ

1884

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τὸ παρὸν βιβλίον ἀποτελεῖ τὸ δεύτερον μέρος τῆς κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Dr C. Plötz λατινικῆς Μεθόδου μου. Τὸ δὲ σπουδαιότερον τμῆμα τούτου τοῦ μέρους εἶναι τὸ δεύτερον, τὸ περιέχον τὰ ἀνώμαλα ρήματα, τῶν ὅποιων ἡ καλὴ ἐκμάθησις, τούλαχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν λατινικήν, εἶνε βάσις πάσης περαιτέρω προόδου. Ή σύνταξις τῶν ρημάτων, ὅσακις διαφέρῃ τῆς τῶν ἀντιστοιχων ἐλληνικῶν, σημειώνεται συγχρόνως μὲ τοὺς τύπους αὐτῶν, διότι ἡ μέθοδος ἀπαιτεῖ συνετὸν συνδυασμὸν τοῦ τυπικοῦ καὶ τοῦ συντακτικοῦ μέρους τῆς γραμματικῆς.

Κατὰ τὴν πεποίθησίν μου, ὁ μαθητής, ὅστις τὰ δύο ταῦτα μέρη τῆς λατινικῆς μεθόδου μου καλῶς ἔμελέτησε καὶ συγχρόνως μὲ τὴν μελέτην τοῦ τρίτου τμήματος τοῦ δευτέρου μέρους ἐξήγησε βίους τινὰς τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος (π. χ. Aristides, Themistocles, Pelopidas), εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ

εξηγῆ τὸν Γαλλικὸν πόλεμον τοῦ Καίσαρος. Μὲ τὴν ἔξήγησιν ταύτην ὅμως πρέπει νὰ συμβαδίζῃ ἡ ἔκμαθησις τοῦ τρίτου μέρους τῆς λατινικῆς μεθόδου μου, τὸ περιέχον τα συντακτικὸν μέρος τῆς γραμματικῆς μετὰ καταλλήλων θεμάτων. Καὶ τοῦτο τὸ τρίτον καὶ σπουδαιότατον μέρος ἐντὸς δλίγου σὺν Θεῷ θὰ ἔξελθῃ τῶν πιεστηρίων.

Ἐλπίζω δτὶ ταχέως θὰ ἀποδειχθῇ, δτὶ διὰ μόνης ταύτης τῆς μεθόδου δύνανται οἱ μαθηταὶ νὰ φθάσουν εἰς τι ἀποτέλεσμα καὶ εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, μὲ δλας τὰς δλίγας ὥρας, αἵτινες ὠρίσθησαν διὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Ιουλίου 1874.

DR. MICH. DEFFNER.

ΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Μάθημα

- A'. Ὁ παρακείμενος.
- B'. Συνηρημένοι τύποι τοῦ ρήματος.
- Γ'. Accusativus cum Infinitivo.
- Δ'. Συνέχεια.
- E'. Χρονικὰ συμπληρώματα.
- Ϛ'. Περὶ τῶν ὄνομάτων ἕστελεων.
- Z'. Περὶ τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.
- H'. Ut καὶ ne.
- Θ'. Τὰ σύνθετα τοῦ esse.
- I'. Possum, potui, posse δύναμαι.
- IA'. Volo, nolo, malo.
- IB'. Τὸ ρῆμα eo καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα.
- ΙΓ'. Τὸ ρῆμα fero μετὰ τῶν ἐξ αὐτοῦ συνθέτων.
- ΙΔ'. Queo, fio, edo, cœpi, memini, odi, aio, inquam, quæso.
- ΙΕ'. Μετοχικὸν ἐπίθετον καὶ γερούνδιον.
- ΙϚ'. Ἀφαιρετικὴ ἀπόλυτος.
- ΙΖ'. Συνέχεια.
- ΙΗ'. Ἐπανάληψις.
- Αρώμαλοι Παρακείμενοι καὶ Σουπῆρα.
- ΙΘ'. Crepo, cubo, domo, sono, tono, veto, frico, seco, neco, mico.
- K'. Iuvo, lavo, do, sto, veto.

Mάθημα

ΚΑ'. Ομαλὰ ρήματα τῆς 6' συζυγίας.

ΚΒ'. Doceo, misceo, teneo, terreo, censceo.

ΚΓ'. Ardeo, haereo, maneo, rideo, suadeo, tergeo.

ΚΔ'. Iubeo καὶ ἡ σύνταξις αὐτοῦ.

ΚΕ'. Indulgeo, torqueo, augeo, fulgeo, luceo, lugeo, deleo, fleo, complso, impleo.

ΚΖ'. Caveo, faveo, foveo, moveo, voveo.

ΚΖ'. Prandeo, sedeo, video. Σύνταξις τοῦ vidēri.

ΚΗ'. Mordeo, pendeo, spondeo, tondeo, audeo, gaudeo, soleo.

ΚΘ'. Acuo, arguo, exuo, induo, imbuo, luo, minuo, (nuo,) statuo, tribuo, suo, solvo, volvo.

Α'. Congruo, metuo, ruo, pluit; alo, colo, texo, rapio, consulo, occulo, sero.

ΑΑ'. Fremo, gemo, vomo, molo, temo, pono, cumbo, gigno.

ΑΒ'. Cupio, peto, quaero, tero, sapio, arcesso, capesso, laccesso.

ΑΓ'. Sino, sero, cerno, sperno, sterno, lino, cresco, noseo, quiesco, suesco, scisco.

ΑΔ'. Scribo, nubo, carbo, sculpo, repo.

ΑΕ'. Sumo, contemno, promo, demo, gero, uro.

ΑΖ'. Dico, duco.

ΑΗ'. Fligo, tego, sugo, jungo, ungo, cingo.

ΑΘ'. Fingo, (stinguo), plango, vivo, vaho, treho, struo.

Μ'. Fingo, pingo, stringo; fluo, figo, flecto, necto.

ΜΑ'. Claudio, divido, laedo, ludo, plundo, rodo, trudo, vado.

ΜΒ'. Spargo, mergo, cedo, premo.

ΜΓ'. Mitto, quatio, meto, vello, viso.

ΜΔ'. Defendo, offendō, incendo, pando, prehendo, sido, scando.

ΜΕ'. Fundo, fodio, findo, scindo.

ΜΖ'. Vinco, rumpo, frango, linguo.

ΜΖ'. Capio, jacio.

Mάθημα

MH'. Facio.

MΘ'. Ago, emo.

N'. Lego, fugio, ico.

NA'. Cano, tango, pango, pungo, pario.

NB'. Sisto, credo, (τὰ δισύλλαβα σύνθετα τοῦ do).

NΓ'. Cado, cædo.

NΔ'. Curro, parco, fallo, pello.

NE'. Pendo, tundo, (cello), tendo.

NΣ'. Disco, poseo, bibo, verto, tollo, fido.

NZ'. Ἐναρκτικὰ ρήματα.

NH'. Cio, sepelio, aperio, salio.

NO'. Haurio, fulcio, farcio, sarcio, sæpio, vincio, sancio, amicio.

Ξ'. Sentio, venio.

ΞΑ'. Ἐπανάληψις τῶν ἀνωμάλων ρημάτων τῆς Γ' καὶ Δ' συζυγίας.

ΞΒ'. Ἀποθετικὰ τῆς Α' καὶ Β' συζυγίας

ΞΓ'. Utor, fruor, fungor, nitor καὶ ἡ σύνταξις αὐτῶν.

ΞΔ'. Loquor, sequor.

ΞΕ'. Queror, morior, gradior, patior, labor.

ΞΣ'. Complector, nanciscor, nascor, obliviscor, profisciscor, adipiscor.

ΞΖ'. Paciscor, ulciscor, expergiscor, comminiscor, reminiscor, irascor, vescor.

ΞΗ'. Potior, mentior, blandior, partior, molior, largior, sortior.

ΞΘ'. Exerior, metior, ordior, assentior, opperior, orior, adorior.

**Ανωμαλίαι τῶν κλίσεων.*

Ο'. Ἀνωμαλίαι τῆς Α' καὶ Β' κλίσεως.

ΟΑ'. Ἀνώμαλον γένος τῆς Α' καὶ Β' κλίσεως.

Máθημα

- ΟΒ'. 'Ανωμαλίαι τῆς Γ' κλίσεως. Γενική καὶ αἰτιατικὴ τοῦ ἐνικοῦ.
- ΟΓ'. 'Ανωμαλίαι τῆς Γ' κλίσεως. Ἐνικὴ ἀφαιρετική.
- ΟΔ'. 'Ανωμαλίαι τῆς Γ' κλίσεως. Γενικὴ πληθυντική. Οὐδέτερα εἰς α καὶ ia.
- ΟΕ'. 'Ανώμαλον γένος τῆς Γ' κλίσεως. Ἀρσενικά.
- ΟΣ'. 'Ανώμαλον γένος τῆς Γ' κλίσεως. Θηλυκὰ καὶ Οὐδέτερα.
- ΟΖ'. 'Ανωμαλίαι τῆς Δ' καὶ E' κλίσεως.
- ΟΗ'. 'Ανώμαλον γένος τῆς Δ' καὶ E' κλίσεως.

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΘΕΜΑΤΑ

ΜΑΘΗΜΑ Α'

•Ο Παρακείμενος

Ο παρακείμενος τῆς Λατινικῆς εἶναι ὁ χρόνος τῆς διηγήσεως (*perfectum historicum*), ἀντιστοιχεῖ ἐπομένως πρὸς τὸν ἀόριστον τῆς ἐλληνικῆς.

Ο δὲ παρατατικὸς δῆλοι κατάστασιν εἰς παρελθόντα χρόνον ὑπάρχουσαν, συνήθειαν καὶ ἐπανάληψιν, τίθεται ἐπομένως πάντοτε εἰς περιγραφάς.

Pausanias non solum mores patrios, sed etiam cultum vestitumque mutavit. Magnam belli gloriam turpi morte maculavit.—Pausanias superbe respondebat, crudeliter imperabat.—Cimon magnas copias Thracum fugavit.—Cimon testarum suffragiis decem annorum exilio multatus est. Post annum quintum quam expulsus erat, in patriam revocatus est.—Cimon habebat summam liberalitatem. Dātāmes fugā periculum evitavit.—Pyrrhus rex cum populo Romano bellavit.—Themistocles et liberius vivebat et rem familiarem negligebat.

Ο Κλεισθένης (Clisthenes, is) ἦλλαξε πολλοὺς νόμους

τοῦ Σόλωνος. — Ἡ μεγάλη (ἐκ) τοῦ πολέμου δόξα τοῦ Παυσανία ἐμολύνθη διὰ αἰσχροῦ θανάτου. — Ὁ Μιλτιάδης ἐμετανάστευσε μετὰ πολλῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν Θράκην. Ἐτρεψε τοὺς ἔχθρους εἰς φυγὴν καὶ ἐπλούτισε (locupletare) τοὺς ἀποίκους διὰ συγχών ἐκδρομῶν. Ἡ γαπᾶτο ὑπὸ πάντων καὶ ᾧτο μεταξύ των βασιλικοῦ ἀξιώματος (ΑΦ). — Ὁ Ἀννιβας ἐπολέμησε πολὺν καιρὸν μὲ τὸν ῥωμαϊκὸν λαὸν καὶ ἐτρεψεν εἰς φυγὴν τοὺς στρατοὺς τῶν Ρωμαίων. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἔξελεγον κατ' ἕτος ἄρχοντας, οἱ (δὲ) Ρωμαῖοι ὑπάτους. — Ὁ Λακεδαιμόνιος Φοιβίδας κατέσχε τὴν Καδμείαν (Cadmēa, ae), τὴν ἀκρόπολιν τῶν Θηραίων. — Ὁ Πελοπίδας ἤλευθέρωσε τὴν πατρίδα του καὶ ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐνίκησε τοὺς Λακεδαιμονίους παρὰ τὰ Λεῦκτρα καὶ παρὰ τὴν Μαντίνειαν. — Διὰ τῆς φρονήσεως τοῦ Θεμιστοκλέους ὁ στόλος τῶν Περσῶν ἐνικήθη καὶ ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἤλευθερώθη. — Ὁ Θεμιστοκλῆς ἐτιμωρήθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων μὲ ἔξορίαν (ΑΦ). Οὐδέποτε ἐπανεκλήθη εἰς τὴν πατρίδα του.

ΜΑΘΗΜΑ Β'

Συνηρημένος τύπος τοῦ ρήματος

Τὸν δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς τὸν παρακείμενον καὶ εἰς τοὺς ἔξι αὐτοῦ παραγομένους χρόνους, δύταν μετὰ τὴν συλλαβὴν νε ἢ vi ἀκολουθῇ s ἢ r· τότε ὅμως τὸ φωνῆν τοῦ στελέχους συναιρεῖται μετὰ τοῦ ε ἢ i τῆς καταλήξεως, ὡστε

1) εἰς τὴν πρώτην συζυγίαν avi ἢ ave γίνεται ἄ. λ. χ.
 laudavisti laudāsti laudavistis laudāstis
 laudavērunt laudārunt laudaverim laudārim
 laudaveram laudāram laudavero laudaro
 laudavissem laudassem laudavisse laudasse

2) εἰς τὴν 6' καὶ γ' συζυγίαν τὸ evi ἢ eve γίνεται
 ē, καὶ τὸ ovi καὶ ove γίνεται ο. λ. χ.
 nevisti nēsti commovīsse commosse
 flevistis flēstis novēram noram.

3) εἰς τὴν τετάρτην συζυγίαν τὸ ivi γίνεται i, εἰς
 δὲ τὸ ive μόνον τὸ v ἀποδάλλεται λ. χ.
 audivisti audisi audiverim audierim
 audivistis audistis audiveram audieram
 audivisse audisse audivero audiero.

Σημ. 1. 'Ο cum (quum) συντάσσεται ως αἰτιολογικὸς σύνδεσμος πάντοτε μετὰ ὑποτακτικῆς καὶ σημαίνει^{α)} ἐπειδή, διότι, β) καίπερ, ἀν καὶ.

Σημ. 2. 'Ο cum (quum) συντάσσεται ως χρονικὸς σύνδεσμος καὶ μετὰ ὅριστικῆς καὶ μετὰ ὑποτακτικῆς εἰς τὴν διήγησιν τίθεται ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ὑποτακτικὴ (παρατατ. ἢ ὑπερσυντελ.).

Σημ. 3. 'Ο σύνδεσμος postquam (posteaquam) ἀφοῦ συντάσσεται ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τοῦ παρακειμένου τῆς ὅριστικῆς.

Miltiadi, quia Athenās totamque Græciam liberarat, magnus honos tributus est.—Mithridates, quum maximas ædificasset ornassetque classes,

exercitusque permagnos comparasset, in Hispaniam legatos ac literas misit.— Miltiades loca castellis idonea communiiit.— Thessaliæ civitates liberos Pelopidæ multo agro donarunt.— Postquam Pharnabāzum Artaxerxes rex revocavit, Datami summa imperii tradita est.— Lacedæmonii Dece-lēam in Attica munierunt.— Hannibal P. (Publilius) Scipionem apud Trehiam fugārat.— Quum solitudo et vita sine amīcis insidiarum et metus plena sit, ratio ipsa monet amicitias comparare.

Ο Πελοπίδας εἶχε καλέσει τοὺς Θηβαίους εἰς τὰ ὅπλα καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εἶχεν ἐλευθερώσει τὴν πατρίδα του ἀπὸ τῆς κυριαρχίας τῶν Λακεδαιμονίων. — "Οτε οἱ Ῥωμαῖοι ἔκτισαν (ΥΠΡ.) μεγάλον στόλον, ἐπεραίωσαν (transportare) στρατὸν εἰς τὴν Ἀφρικήν. — "Αν καὶ δὲ Λούκουλλος ἔτρεψεν (ΥΠΡ.) εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τοῦ Μιθριδάτου, δόμως ἀνεκλήθη (revocare) εἰς τὴν Ἰταλίαν. — Οἱ Ἀρταξέρξης, δὲ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, εἶχε τιμήσει (donare) τὸν Θεμιστοκλῆ μὲν μεγάλα πλούτη (ΑΦ). — Αφοῦ οἱ Καρχηδόνιοι ἀπεκάλεσαν τὸν Ἀννίβαν εἰς τὴν Ἀφρικήν, κατελήφθησαν αἱ πόλεις τῆς κάτω Ἰταλίας ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. — Οἱ Κορίνθιοι ἤλευθέρωσαν τὰς Συρακούσας ἀπὸ τῆς ἔξουσίας τοῦ Διονυσίου. — "Οτε δὲ Καῖσαρ εἶχε κτίσει καὶ κατασκευάσει (ornare) στόλον, ἐπεραίωσε τὰς λεγεώνας εἰς τὴν Βρεταννίαν. — Οἱ ἔχθροι ὡχύρωσαν (munire) τὸ στρατόπεδον. — Οἱ βάρβαροι εἶχον τρέψει εἰς φυγὴν πέντε ῥωμαϊκοὺς στρατούς. — Αφοῦ δὲ οἱ Πύρρος εἰς δύο μάχας (ΑΦ.) εἶχε

πολευότει μὲ τοὺς Ἀρμαίους, ἐπεραιώσε τὰ στρατεύματά του εἰς τὴν Σικελίαν. — Ὁ Κίμων ἔνικησε τοὺς Ηέρσας εἰς τὴν Παμφυλίαν καὶ ἐπλούτισε τοὺς πολίτας του διὰ πολλῶν λαφύρων. "Ομως οἱ Ἀθηναῖοι ἐτιμώρησαν τὸν Κίμωνα μὲ ἔξορίαν. Ἀφοῦ μετὰ πέντε ἔτη εἶχεν ἐπανακληθῆ εἰς τὴν πατρίδα του, παρεσκεύασεν δὲ Κίμων γέαν ἐκστρατείαν (expeditio) ἐναντίον τῶν Περσῶν.

ΜΑΘΗΜΑ Γ'

Accusativus cum Infinitivo

(Πρβ. Μάθ. ΕΒ' τῶν Γυμνασμάτων)

· Ἡ πρότασις, ἥτις τίθεται εἰς αἰτιατικὴν μετ' ἀπαρεμφάτου, εἶναι ἔξηρτημένη πρότασις, συνδεομένη εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετὰ τῆς κυρίας προτάσεως ώς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ συγδέσμου ὅτι, οἷον.

κυρία πρότασις· ἀγγέλλω,

ἔξηρτημένη πρότασις· ὅτι δὲ ἐχθρὸς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ μας ἐνικήθη.

· Οἱ ἑλληνικὸς σύνδεσμος ὅτι δὲν ἐκφράζεται. Τὸ ὑποκείμενον τίθεται κατ' αἰτιατικήν, τὸ δὲ ρῆμα κατ' ἀπαρέμφατον· τὰ ἄλλα μέρη τῆς προτάσεως μένουν ἀμετάβλητα.

· *Agygéllo τὸν ἐχθρὸν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ μας νικηθῆναι.*

Nunti hostem a duce nostro fugatum esse.

· *Ἐὰν τὸ κατηγορούμενον τῆς ἔξηρτημένης προτάσεως εἴναι οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον, τίθεται ἐπίσης κατ' αἰτιατικήν.*

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ Ἱρώμη ἀποικία τῶν Λατίνων ἦτο.

Constat Romam coloniam Latinorum fuisse.

‘Η αἰτ. μετ’ ἀπαρ. τίθεται ως ὑποκείμενορ μετὰ ἀπρόσωπα ρήματα, οἷον·

appāret δῆλόν ἔστι	rectum est εἶναι ὄρθὸν
constat εἶναι γνωστὸν	aeduum est εἶναι δίκαιον
necesse est εἶναι ἀνάγκη	verisimile est εἶναι πιθανόν.

‘Η αἰτ. μετ’ ἀπαρ. τίθεται ως ἀντικείμενορ μετὰ τὰ δοξαστικὰ καὶ ἀφηγηματικὰ ρήματα (verba sentiendi et declarandi), οἷον·

sentire αἰσθάνεσθαι	dicere λέγειν.
audire ἀκούειν	negare ἀρνεῖσθαι
vidēre ὄραν, βλέπειν	declarare δηλοῦν, ἀνακη- [ρύττειν
intelligere κατανοεῖν	affirmare βεβαιοῦν, διισχυ- [ρίζεσθαι

lēgēre ἀναγιγνώσκειν	respondēre ἀποκρίνεσθαι
existimare, putāre, cre-	demonstrare, docēre δει-
dēre, censēre, arbitrari,	[κνύειν, διδάσκειν
opinari νομίζειν, πιστεύειν	nūntiare ἀγγέλλειν
judicare κρίνειν	tradēre παραδίδειν
scire ξένεύρειν, γνωρίζειν	narrare διηγεῖσθαι
ignorare ἀγνοεῖν	scribēre γράφειν
non (haud) ignorare κα-	jurare δρκίζεσθαι
[λῶς γνωρίζειν	promittēre } προμηθεῖσθαι.
sperare ἐλπίζειν	pollicēri }

Constat, ad salutem civium inventas esse leges.—

Non est rectum, minōri parere maiorem. — Dionysius audivit, *Dionem* in Peloponneso manum comparare — *Videtis, nihil esse morti tam simile quam somnum.* — Qum Caesari nuntiatum esset, Helvetios per provinciam nostram iter facere conāri, matūrat ab urbe proficisci. — Epistularum genera multa esse, non ignoras. — A Deo necesse est nondum regi. — Pompeius affirmat, periculum non esse. — *Orphèum poëtam docet Aristotēles* nunquam fuisse. — Stoïci negant, quidquam esse bonum, nisi quod honestum sit. — Ego ne utilem quidem arbitror esse nobis futurarum rerum scientiam. — Cicero dicit, providenciā deorum mundum et omnes mundi partes administrari.

1) Ὁ Κορνήλιος Νέπως διηγεῖται, ὅτι ὁ Λακεδαιμόνιος Παυσανίας οὐ μόνον τὰ πάτρια ἦθη, ἀλλὰ καὶ τὴν δίαιταν (cultus, us) καὶ τὴν ἐνδυμασίαν ἥλλαξε καὶ τὴν μεγάλην (ἐκ) τοῦ πολέμου δόξαν δι' αἰσχροῦ θανάτου ἐμόλυνε (maculare). — Ἀναγιγνώσκομεν εἰς (apud) τὸν αὐτὸν συγγραφέα, ὅτι διὰ τῆς συνέσεως τοῦ Ἀθηναίου Θεμιστοκλέους ὁ στόλος τῶν Περσῶν ἐνικήθη καὶ ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἤλευθερώθη. — Ἡξεύρετε καλῶς, ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του ἐτιμωρήθη μὲν ἔξορίαν. — Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ Ἀννίβας πολὺν καιρὸν μὲν τὸ ρώματικὸν ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησε καὶ πολλάκις τὰ στρατεύματα τῶν Ρωμαίων εἰς φυγὴν ἐτρεψεν. Ἀναγιγνώσκομεν εἰς τὸν Λίβιον, ὅτι ὁ Ἀννίβας, ἀφοῦ ὁ Ρωμαῖος στρατηγὸς Σκιπίων τὸν στρατὸν τῶν Καρχηδονίων

ἐνίκησεν, ὑπὸ τῆς καρχηδονιακῆς συγκλήτου εἰς τὴν Ἀφρικήν ἐπανεκλήθη.

2) Ὁ Κικέρων γράφει πρὸς (ad) τὸν Ἀττικόν, ὅτι ὁ Πομπήιος ἐντὸς ὄλιγου θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Εἶναι πιθανόν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναγώρησιν τοῦ Ἀννίβα οἱ Ῥωμαῖοι θὰ κατακτήσουν τὰς ἑλληνικὰς πόλεις τῆς κάτω Ἰταλίας.—Ἀναγιγνώσκομεν εἰς τὸν Θουκυδίδην, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν Δεκέλειαν ἐν τῇ Ἀττικῇ κατέσχον καὶ ὡχύρωσαν.—Μανθάνομεν (audire), ὅτι οἱ ἀδελφοί σας θὰ μεταναστεύσουν εἰς τὴν Ἀφρικήν.—Οἱ ἱστορογράφοι παραδίδουν, ὅτι ὁ Κίμων διὰ ὀστρακισμοῦ (testarum suffragia, orum) ἔξωρίσθη.—Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ πόλις μας θὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν ἔζουσίαν τῶν Λακεδαιμονίων.—Ἡξεύρετε, ὅτι ὁ Φοιβίδας, στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων, κατέκτησε τὴν ἀκρόπολιν τῶν Θηβαίων.—Ἀναγιγνώσκομεν εἰς τὸν Καίσαρα, ὅτι οἱ Βέλγαι ἦσαν οἱ ἀνδρείότατοι πάντων τῶν Γάλλων.—Ὁ Ἡρόδοτος παραδίδει, ὅτι ὁ Κύρος ἐνικήθη ὑπὸ τῆς βασιλίσσης τῶν Μασσαγετῶν.

ΜΑΘΗΜΑ Α'

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς αἰτιατικῆς μετ' ἀπαρεμφάτου παραλείπεται πολλάκις τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα esse π. χ. facturum ἀντὶ facturum esse (ἀπαρέμ. μέλλ. ἐνεργ.), necaturos ἀντὶ necaturos esse, superatum ἀντὶ superatum esse (ἀπαρέμφ. παρακ. παθητ.).

Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι, αἵτινες εἰς τὴν ὄνομαστι-

καὶ νῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραλείπονται, ἐκφράζονται εἰς τὴν σύνταξιν τῆς αἵτ. μετ' ἀπαρ. διὰ τῶν αἰτιατικῶν με, te, nos, vos κτλ.

Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία τοῦ τρίτου προσώπου ἐκφράζεται ἢ διὰ τῆς αἵτ. se (γεν. sui, δοτ. sibi, ἀφ. se), ἐὰν ἀναφέρηται εἰς τὸ ὑποκείμενο τῆς κυρίας προτάσεως, ἢ διὰ τῶν αἵτ. eum (eam, id), eos (eas, ea), ἐὰν τὸ ὑποκείμενο τῆς ἔξηρτημένης προτάσεως εἶναι διάφορον ἀπὸ τὸ τῆς κυρίας. (Ἄντὶ τοῦ se τίθεται: ἐνίστε sese).

Tissaphernes ab Agesilao indutias impetravit. Juravit autem uterque, se sine dolo indutias conservaturum. — Xerxes se a Themistocle non superatum, sed conservatum judicavit. — Puto te existimare, me nunc varius ad te scribere quam solebam. — Perfuga venir in castra Fabricii, ducis Romani, eique est pollicitus, se Pyrrhum veneno necaturum. — Datames dixit, se ad Artaxerxem legatos missurum. — Lentulus consul sententiam Calidii pronuntiaturum se negavit. — Epicurus deos esse censet, sed eos non curare opinatur, quid agat hominum genus. — Solon, quum interrogaretur, cur nullum supplicium constituisset in eum, qui parentem necasset, respondit, se putasse, neminem id facturum esse.

Δύο Ἐρωμαῖοι ιππόται εἶχον ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ φονεύσουν τὸν Κικέρωνα. — Οἱ Πελοπίδας ὥρκισθη, ὅτι θὰ ἐλευθερώσῃ τὴν πατρίδα του ἀπὸ τὴν ἔξουσίαν τῶν Λακεδαιμονίων. — Οἱ ἔχθροὶ τοῦ Ἐπαμινώνδα ἐπίστευον, ὅτι

θὰ τιμωρηθῇ μὲν ἔξορίαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ. — Ο Καῖσαρ εἰ-
πεν, ὅτι θὰ κατακτήσῃ τὸ Ἀρίμινον. — Λέγεις, ὅτι ὁ
φίλος μου ἐφοβήθη τὸν θάνατον, ἀλλ᾽ ἡξεύρεις πολὺ καλά,
ὅτι εἶναι ἀνδρειότερος ἀπὸ σέ. — Ο Λουκουλλος δὲν ἐπί-
στευεν, ὅτι ἡ σύγκλητος θὰ τὸν ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν Ἰτα-
λίαν. — Ο Καῖσαρ ἀρνεῖται, ὅτι αὐτὸς ἦτο ἡ αἰτία τοῦ
ἐμφυλίου πολέμου. — Λέγω, ὅτι δὲν (ΜΤ. ἀρνοῦμαι ὅτι)
θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν. — Ο Τίτος Κουΐγκτιος Φλα-
μινῖνος εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις θὰ εἶναι
ἔλευθεραι. — Κλέων ἐδήλωσεν, ὅτι τὴν νῆσον Σφακτη-
ρίαν ἐντὸς ὄλιγου θὰ κυριεύσῃ. — Ο φίλος μου μοὶ γρά-
φει, ὅτι ἐντὸς ὄλιγου θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Γερμανίαν. —
Ἡξεύρετε πολὺ καλά, ὅτι ὁ Κικέρων ἐτιμωρήθη μὲ
ἔξορίαν, ἀλλὰ ταχέως ἐπανεκλήθη εἰς τὴν πατρίδα.

ΜΑΘΗΜΑ Ε'

(Ιδε Μάθ. ΙΗ' τῶν Γυμνασμάτων)

Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως πότε; τίθεται εἰς τὴν λατινικὴν
ἢ ἀφαιρετικὴ ἀνεν προθέσεως, π. χ.

Κατὰ τὸν δεύτερον Καρχηδονικὸν πόλεμον secundo
bello Punico.

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Αύγούστου temporibus Au-
gusti.

Τὸν χειμῶνα· hieme, τὸ θέρος· aestate, ἐν ἔτει· anno.

Κατὰ τὸ ἔτος τετρακόσια τέσσαρα· anno quadrin-
gentesimo quarto.

· Η Λατινικὴ συμφωνεῖ λοιπὸν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν μὲ τὴν ἀρχαὶαν ἐλληνικήν, ἵτις ἐπίσης μεταχειρίζεται τὰ τακτικὰ ἀριθμητικά (numeralia ordinalia).

· Απὸ κτίσεως ·Ρώμης: ab urbe condīta (post urban condītam).

Πρὸ Χριστοῦ· ante Christum (natum).

Μετὰ Χριστόν· post Christum (natum).

Anno trecentesimo decimo ab urbe condīta dignitates mutates sunt, et pro duobus consulibus facti (sunt) tribūni militares consulāri potestate. — Arābes campos et montes *hieme* et *estate* perāgrant. — Pythagoras fuit in Italia *temporibus iisdem*, quibus Brutus patriam liberavit. — *Quinto anno belli Punici primum Romani (in) mari dimicaverunt.* —

Anno quarto postquam in Italiam venit Hannibal; M. Claudius Marcellus consul apud Nolam contra Hannibalem bene pugnavit. — Hannibal multas civitates (urbes) Romanorum occupavit, quo tempore etiam rex Macedoniae Philippus ad eum legatos misit. — *Quingentesimo et quinquagesimo septimo anno ab urbe condīta T. (Titus) Quinctius Flamininus adversus Philippum rem prospere gessit.*

Κατὰ τὸ ἔτος 500 πρὸ Χριστοῦ ἐπανεστάτησαν οἱ Ἰωνεῖς ἐναντίον τῆς ἔξουσίας τῶν Περσῶν καὶ ἐκυρίευσαν μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ἐρετριέων τὰς

Σάρδεις. "Οτε δημως ὁ στόλος τῶν συμμάχων εἶχεν ἀνακληθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ Ἰωνεῖς κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. — Κατὰ τὸ ἔτος 509 πρὸ Χριστοῦ ἡ 245 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἐξέλεξαν οἱ Ῥωμαῖοι δύο ὑπάτους. Εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς δημοκρατίας οἱ ὑπάτοι ἦσαν ἐκ τῆς τάξεως τῶν πατρικίων. Εἶναι γνωστόν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 444 π. Χ. αἱ ἀρχαὶ μετεβλήθησαν καὶ ὅτι ὁ ῥωμαϊκὸς λαὸς ἀντὶ δύο ὑπάτων διώρισεν ἕξ χιλιάρχους ὑπατικῆς ἐξουσίας (ΑΦ.). Κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη οἱ χιλιάρχοι διώκουν τὸ κράτος, ἐνίστε δὲ ἐξελέγοντο ὑπάτοι. Κατὰ τὸ ἔτος 366 π. Χ. ἡ 388 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἐξελέχθη ὁ πρῶτος ὑπάτος ἐκ τοῦ λαοῦ.

ΜΑΘΗΜΑ ΣΤ'

Ηερὶ τῶν ὄνομάτων πόλεων

'Επὶ τῆς ἐρωτήσεως ποῦ; διὰ ποῦ; τίθενται ὅλα τὰ ὀρόματα πόλεων κατ' αἰτιατικήν, ἐπὶ δὲ τῆς ἐρωτήσεως πόθεν; κατ' ἀφαιρετικήν.

'Επὶ τῆς ἐρωτήσεως ποῦ; τὰ μόνον εἰς τὸν ἐνικὸν εὔχρηστα ὄνόματα πόλεων τῆς α' καὶ β' κλίσεως τίθενται κατὰ γενικήν, πάντα δὲ μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν εὔχρηστα ως καὶ τὰ τῆς τρίτης κατ' ἀφαιρετικήν.

(ὑπάγω) εἰς τὴν Ῥώμην· Romam

εἰς τὰς Ἀθήνας· Athenas

εἰς τὴν Καρχηδόνα· Carthaginem

(ἔρχομαι) ἀπὸ τὴν Ῥώμην· Roma

ἀπὸ τὰς Ἀθήνας· Athenis
 ἀπὸ τὴν Καρχηδόνα· Carthagine
 (διαμένω) εἰς τὴν Ρώμην· Romae
 εἰς τὰς Ἀθήνας· Athenis
 εἰς τὴν Καρχηδόνα· Carthagine.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λέγονται ἄνευ προθέσεων.

domum oīkade	rus εἰς τὴν ἔξοχὴν
domo oīkoθen	rure ἀπὸ τὴν ἔξοχὴν
domi oīkoi	ruri ἐν τῇ ἔξοχῃ
domi militiaeque (domi bellique)	ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ.

Τὰ ὄνόματα μικρῶν νήσων θεωροῦνται ως ὄνόματα πόλεων, τὰ δὲ μεγάλων νήσων ως καὶ τὰ χωρῶν συντάσσονται ἐπὶ μὲν τῆς ἐρωτήσεως διὰ ποῦ; μὲν αἰτιατικὴν ἐμπροθέτου τῆς in, ἐπὶ δὲ τῆς ἐρωτήσεως ποῦ; μὲν ἀφαιρετικὴν ἐμπροθέτου τῆς in, τέλος δὲ ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως πόθεν; μὲν ἀφαιρετικὴν ἐμπροθέτου τῆς ex ἢ ab. Ἐνίστε καὶ εἰς τὰ ὄνόματα χωρῶν καὶ μεγάλων νήσων παραλείπονται αἱ προθέσεις, π. χ. Creta ἀπὸ τὴν Κρήτην, Chersonesum εἰς τὴν Χερσόνησον.

Miltiades rursus Athenas demigravit. — Dēmāratus fugit Tarquinios Corintho. — Talis Romæ Fabricius, qualis Aristides Athenis fuit. — Hamilcar in Hispaniam proficiscens Carthagine, Jovi Optimo Maximo hostias immolavit. — Carthaginenses Hannibalem domum revocarunt. — Ut Romæ consules, sic Carthagine quotannis bini reges crea-

bantur. — Antiquissimis reipublicae Romanae temporibus *domi militiaeque* boni mores colebantur. — Lemnii Miltiadi dixerant, quum vento boreā *domo* profectus eo pervenisset, sese dedituros. — Forte evēnit, ut *ruri* essemus, ego et Brūtus filius.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ ἄρχοντες, εἰς τὴν Ἄρμην οἱ ὑπατοι, εἰς τὴν Καρχηδόνα οἱ σουφῆτες ἦσαν ἀνωτάτη ἀρχή. — "Οτε οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶχαν κατακτήσει τὴν Καδμείαν, ἐμετανάστευταν πολλοὶ πολεῖται ἀπὸ τὰς Θήβας εἰς τὰς Ἀθήνας. — Κατὰ τὸ ἔτος 304 π. Χ. ἀνεκάλεσαν οἱ ἔφοροι τὸν Ἀγησίλαον ἐκ τῆς Ἀσίας οἴκαδε. — Πολλοὶ Ἄρματοι ἐστελλον τοὺς υἱούς των εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρὸ πάντων εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν. — Οἱ φίλοι μου λέγει, ὅτι ὁ πατέρος σου δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν (οἴκοι). — Νομίζω, ὅτι εἶναι εἰς τὴν ἔξοχήν. — Οἱ Κίμων πλεῖστον ἥδυνατο (plurimum valere) μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν του, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. — Θὰ ἀναχωρήσωμεν τὸν μῆνα Ιανουάριον ἀπὸ τὸ Λονδίνον καὶ θὰ ἥμεθα τὸν μῆνα Φεβρουάριον εἰς τὴν Ἄρμην. — Κατὰ τὸ ἔτος 551 ἀπὸ κτίσεως τῆς Ἄρμης ἀνεκλήθη ὁ Ἀννίβας ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Καρχηδόνα.

ΜΑΘΗΜΑ Ζ'

Ηερὶ τῷ ἀναφορειῶν ἀντωνυμεῖῶν
(Ἴδε Μάθ. ΝΓ' τῶν Γυμνασμάτων)

Ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἀρχίζει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν ἔξηρτημένην πρότασιν, καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ

ἀριθμὸν μὲν ἔκείνην τὴν λέξιν τῆς κυρίας προτάσεως, εἰς τὴν δύοιαν ἀναφέρεται, οὐχὶ δὲ κατὰ πτῶσιν π. χ.

Puer, *qui modestus est, diligitur.*

Pueri, *qui modesti sunt, diliguntur.*

Pueri, *quos vidisti,*

Pueri, *quorum tutor es,* } modesti sunt.

Pueri, *quibus librum dedisti,* }

Τὰ οὐσιαστικῶς κείμενα οὐδέτερα ἐπιθέτων καὶ ἀντωνυμιῶν τίθενται εἰς τὴν λατινικήν, ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικήν, ώς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ πληθυντικόν, οἷον.

Multa πολλά, *pauca* ὀλίγα, *omnia* ὅλα, *haec* ταῦτα κτλ.

necum μετ' ἐμοῦ, *tecum* μετὰ σου, *secum* μεθ' ἑαυτοῦ,
[ἢς, ὧν.]

nobiscum μεθ' ἡμῶν, *vobiscum* μεθ' ὑμῶν, *quibuscum*
[μεθ' ὕν.]

Deus est, *qui omnem hunc mundum regit.* — Nullus dolor est, *quem longinquitas temporis non minuat.* — Arbores serit agricola, *quarum fructum* nunquam adspiciet. — *Haec* dum apud Hellespontum geruntur, *Perdicas* apud flumen Nilum interficitur. — Somnus recreat eos, *qui labore fessi sunt.* — *Omnia mea mecum porto.* — Non *qui* (ὅστις) se ipse laudat, bonus est, sed *quem boni homines laudant.* — De juvenibus *quae ex Tullia audisti*, vera sunt. — *Multa* sunt, *quae me sollicitant anguntque.* — De Publio *quae ad me scribis*, sane mihi jucunda sunt.

"Ακουε πολλά, διμίλει ὀλίγα. — Τὰ πάντα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπλάσθησαν. — "Ελλην φιλόσοφος εἶπεν, ὅτι πάντα τὰ ιδικά του φέρει μεθ' ἑαυτοῦ. — Τὸν Ἀννίβαν, ὃστις μὲ τοὺς Ῥωμαίους τόσον χρόνον εὐτυχῶς ἐπολέμησεν (ΥΠΡ.), ἀνεκάλεσαν οἱ Καρχηδόνιοι ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν πατρίδα (οἴκαδε). — Οἱ ὑπατοί, τοὺς ὅποίους τὸ ῥωμαϊκὸν ἔθνος κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς δημοκρατίας ἔξελεξεν, ἦσαν ἐκ τῆς τάξεως τῶν πατρικίων. — Ἡ Καδμεία, τὴν ὅποίαν εἶχον κατακτήσει οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἶναι ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν. — Ο Θρασύβουλος κατέκτησε τὸν Πειραιᾶ μετὰ τῶν ἔξωρισμένων, τοὺς ὅποίους εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανεκάλεσαν οἴκαδε τὸν στόλον, ὃστις μετὰ τῶν Ἰώνων εἶχε πολεμήσει κατὰ τῶν Περσῶν. — Ο Καῖσαρ κατέκτησε τὸ Ἀρίμινον διὰ τῆς μιᾶς λεγεώνος, τὴν ὅποίαν εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ. — Ο Κικέρων, τοῦ ὅποίου τοὺς λόγους θὰ ἀναγνώσητε, κατηγόρησε τὸν Βέρρην, τὸν δὲ Μίλωνα καὶ πολλοὺς ἄλλους ὑπερησπίσθη. — Ἄ ἡκούσατε περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, εἶναι ἀληθῆ.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΙ'

ut καὶ πε

"Ο *ut* συντάσσεται μὲ ὁριστικὴν 1) εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὅπως, ὡς, καθὼς (*καὶ sicut*), 2) εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ἄμα. Εἰς ταύτην τὴν σημασίαν *θ ut* ὡς καὶ οἱ σύνδεσμοι *ut primum*, *quum primum* ἄμα συντάσσονται μὲ παρακείμενορ ὁριστικῆς.

·Ο ut συντάσσεται μὲν ὑποτακτική, ὅταν σημαίνῃ
1) *īra, rā, ὅπως* (τέλος), 2) *ῶστε* (συνέπεια), 3) *ὑπο-*
θέσωμεν ὅτι (*rā*).

ἴνα μή, ὅπως μή, μή· ne.

καὶ ίνα μή, μηδέ, μήτε· nēve (neu).

Περὶ τῆς τῶν χρόνων ἀκολουθίας. 1) "Οταν ἡ κυρία πρότασις ἔχῃ ἐνεστῶτα, παρακείμενον (μὲν τὴν σημασίαν τοῦ Ἑλλην. παρακειμένου) ἢ μέλλοντα, ἡ ἐξ αὐτῆς ἐξηρτημένη ἔχει ἐνεστῶτα ὑποτακτικής (μὲν ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος σημασίαν) ἢ παρακείμενον τῆς ὑποτακτικῆς, π. χ. dux postulat, ut sibi urbem tradant, ὁ στρατηγὸς ἀπαιτεῖ, νὰ τῷ παραδώσουν τὴν πόλιν.—Ita vixi, ut me non frustra natum esse existimem, οὕτως ἐζησα, ὥστε πιστεύω, ὅτι δὲν ἐγεννήθη ματαίως.—Faciam, ut hoc non fiat, θὰ κάμω, ὥστε νὰ μὴ γείνη τοῦτο.

2) "Οταν ἡ κυρία πρότασις ἔχῃ ἕνα τῶν παρωχημένων χρόνων (καὶ παρακείμενον μὲν σημασίαν Ἑλλ. ἀορίστου), τότε ἡ ὑπ' αὐτῆς ἐξηρτημένη ἔχει παρατακτικὸν ἢ ὑπερσυντελικὸν τῆς ὑποτακτικῆς. Λ. χ. Nemo erat, qui ignoraret, οὐδεὶς ἦτο ὅστις νὰ μὴ ἡζεύρῃ.—Dux postulavit, ut sibi urbem traderent, ὁ στρατηγὸς ἀπήτησε, νὰ τῷ παραδώσουν τὴν πόλιν.—Dudum te rogaveram, ut hoc faceres, πρὸ πολλοῦ σε εἰχα παρακαλέσει, νὰ κάμης τοῦτο.

Ex regibus Persarum excellentissimi fuērunt, ut nos judicamus, Cyrus et Darius, Hystaspis filius.—Themistocles absens proditionis damnatus

est. Id *ut (nō ut primum)* audivit, quod non satis tutum se Argis videbat, Corcyram demigravit.— Miltiades Lemnum revertitur et ex pacto postulat, *ut* Lemnii sibi urbem tradant. — Cæsar milites cohortatus est, *ut* suæ pristinæ virtutis memoriam retinērent *neve (neu)* perturbarentur animo. — Ut populi Romani honores quondam fuērunt rari et tenues ob eamque causam glorirosi, nunc autem effusi atque obsoleti; sic olim apud Athenienses fuisse reperīmus. Miltiadi, qui Athenes totamque Graeciam liberarat, talis homos tributus est, in porticu, quae Poecile vocatur cum pugna depingeretur Marathonia, *ut* in decem praetorum numero prima eius imago pone-retur.

"Αμα ἡγγέλθη εἰς τὴν Ρώμην, ὅτι ὁ Ἀννίβας πολιορκεῖ τὸ Σάγουντον, ἡ ῥωμαϊκὴ σύγκλητος παρεσκευάσθη εἰς πόλεμον. — Οἱ ἔξοχώτατοι ῥήτορες τῶν Ἀθηναίων ἦσαν, καθὼς κρίνουν αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι, ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Δημοσθένης. — "Εχομεν δύο ὕτα καὶ ἐν στόμα, ἵνα περισσότερα ἀκούωμεν παρὰ δύμιλῶμεν. — Τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἶναι, ὅπως σοι διηγοῦμαι. — "Αμα ἤκουσεν ὁ Ἀννίβας, ὅτι ὅλαις αἱ θύραι τοῦ κτιρίου κατέχονται ὑπὸ ὡπλισμένων, ἐφόνευσε τὸν ἑαυτόν του διὰ δηλητηρίου, ἵνα μὴ παραδοθῇ ζωντανὸς εἰς τοὺς Ρωμαίους. — 'Ο Μιλτιάδης παρώτρυνε τοὺς στρατιώτας, νὰ πολεμήσουν ἀνδρείως μηδὲ διὰ τοῦ πλήθους τῶν ἔχθρῶν ταραχθοῦν (terrēre) — Τοσαύτη ἦτο ἡ ἀνδρεία, ὅστε οἱ στρατιώται δὲν ἔται-

ράχθησαν διὰ τοῦ πλήθους τῶν ἔχθρῶν. — "Αμα ἥκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅτι δὲ Ἀλκιβιάδης εἶναι εἰς τὸ Ἀργος, παρεσκευάσθησαν ἐκ νέου εἰς πόλεμον. — Τοσαύτη ἦτο ἡ ἡπτα τοῦ Βάρου, ὥστε δὲ τρόμος εἰς τὴν Πώμην δὲν ἦτο μικρότερος ἢ μετὰ τὴν ἐν Κάνναις μάχην (pugna Cannensis).

ΜΑΘΗΜΑ Θ'

Τὰ σύνθετα τοῦ esse

Κατὰ τὸ esse σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα.

adsum εἶμαι παρὼν	intersum κεῖμαι μεταξύ,
absum εἶμαι ἀπών, ἀπέχω	obsum βλάπτω [διαφέρω
desum ἐλλείπω	praesum προϊσταμαι, ἐπι-
insum ἐνυπάρχω, ἔνειμι	prosum ὠφελῶ. [στατῶ supersum εἶμαι ἐπίλοιπος.

Tὸ prosum ὠφελῶ παρενθέτει δὲ μετὰ τὸ pro, ὅπου ἀκολουθεῖ φωνῆεν, οἷον ἐνεστ. prosum, prodes, prodest, prosūmus, prodestis, prosunt, παρατ. prodēram, μέλλ. prodēro, προστ. prodes, ἀπαρεμφ. prodesse.

praeesse exercitui προϊσταμαι στρατοῦ τινος.

praeesse summae imperii ἔχω τὴν στραταρχίαν.

Omnium Gallorum fortissimi sunt Belgae, propterea quod a cultu atque humanitate provinciae longissimae absunt. — Pelopidas omnibus periculis adfuit. — Non deest reipublicae consilium neque auctoritas hujus ordinis (δηλ. senatorii), nos, nos,

dico aperte, consules *desumus*. — *Insit* in sermone epos. — Eurybiades, rex Lacedaemoniorum, tum summae imperii *praeverat*. — Non modo nihil *prodesset*, sed *obest* Clodii mors Miloni. — Iphicrates saepe exercitibus *praefuit*. — Inter bina castra Pompeii atque Caesaris unum flumen tantum *intererat* Ap-sus, crebraque inter se coloquia milites habebant. — Ex eo proelio circiter hominum milia centum triginta *superfuerant*. — Nullus honos Timoleonti *desuit*. — Nihil tibi literae meae *proderunt*. — Athenienses domi creant decem praetores, qui exercitiū *praeessent*, in iis Miltiadē. — Apud Corinthum Iphicrates tanta severitate *praefuit* exercitui, ut nullae unquam in Graecia neque exercitatiores copiae neque magis dicto audientes fuerint duci.

Ο Κόνων πολλάκις προέστη τῶν στρατευμάτων τῶν Ἀθηναίων. Ἡτο στρατηγὸς κατὰ τὸ ἔτος 405 π. Χ. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰ στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων ἐνικήθησαν εἰς τὴν Ἰωνίαν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου. Ἄλλ' ὁ Κόνων δὲν εἶχε τότε τὴν στραταρχίαν. Ἐὰν εἶχε (ΥΠΡ. ΥΠ.) τὴν στραταρχίαν, δὲν θὰ ἐνικῶντο (ΥΠΡ. ΥΠ.) ἵσως οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. — Παρὰ τὰς Πλαταιὰς ὁ Παυσανίας, ὁ βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν, εἶχε τὴν στραταρχίαν, ὁ (δ') Ἀριστείδης προέστη τῶν Ἀθηναίων. — Ο Καϊσαρ λέγει εἰς τὰ ὑπομνήματα περὶ τοῦ γαλλικοῦ πολέμου, ὅτι ἀνδρειότατοι πάντων τῶν Γάλλων εἴναι οἱ Βέλγαι, διότι ἀπέχουν (ΠΡΤ. ΥΠ.) τὰ μάλιστα ἀπὸ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν παιδείαν τῆς ῥωμαϊκῆς

ἐπαρχίας.—Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς προίστατο ὁ Ἀννίβας τοῦ ἱππικοῦ τῶν Καρχηδονίων.—Τὸν Μίλωνα κατηγόρουν πολλοί, ὅτι ἐφόνευσε τὸν Κλώδιον. Ὁ Κικέρων λέγει εἰς τὸν λόγον, τὸν ὅποῖον ὑπὲρ τοῦ Μίλωνος ἀπήγγειλε (habēre), ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Κλώδιου οὐ μόνον δὲν ὠφελεῖ τίποτε τὸν Μίλωνα (Δ.), ἀλλὰ καὶ βλάπτει.— Ἡ βοήθειά μου δὲν θά σοι λείψῃ.— Ἡ συμβουλή μου εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν δὲν θά σε ὠφελήσῃ τίποτε.— Μεταξὺ τῶν κήπων τούτων κεῖται (intersum) εὑρεῖα τάφος.— Ὁ Καῖσαρ εἶχε τὴν στραταρχίαν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ κατ' ἔκεινον τὸν καιρὸν ἵτο ἀπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ οἱ ἀντιστράτηγοι (legatus, i) προϊσταντο τῶν λεγεώνων.— Ὁ Νέπως λέγει, ὅτι ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ ὠφέλησε πολὺ καὶ ἔθλαψεν.

ΜΑΘΗΜΑ Ι'

possum, potui, posse δύναμαι

Possum, σύνθετον ἐκ τοῦ pōt (ἀντὶ pōtis δυνατός, ἴσχυρός) καὶ τοῦ sum, σχηματίζεται ώς τὸ sum· μόνον ὅπου τὸ t συντυγχάνει μὲ s ἢ f, γίνονται τροπαί· λ. χ.

potsum γίνεται	possum
potsumus	possumus
potfui	potui,

τὸ δὲ potesse συναιρεῖται εἰς posse.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

'Ερεστώς

pos-sum δύναμαι
pōt-ēs
pot-est
pos-sūmus
pot-estis
pos-sunt

Παραχειμερος

pōt-ui ἡδυνήθην
pot-uisti
pot-uit κτλ.

Μέλλωρ

pot-ēro θὰ δυνηθῶ
pot-ēris
pot-ērit κτλ.

Παρατατικός

pot-ēram ἡδυνάμην
pot-eras
pot-erat
pot-erāmus
pot-erātis
pot-erant

'Υπερσυντέλικος

pot-ueram εἰχον δυνηθῆ
pot-ueras
pot-uerat κτλ.

Μετ' ὁλ. Μέλλωρ

pot-üero (θὰ ἡδυνήθην)
pot-ueris
pot-uerit κτλ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

'Ερεστώς

pos-sim
pos-sis
pos-sit κτλ.

Παραχειμερος

pot-üerim
pot-üeris
pot-üerit κτλ.

Παρατατικός

pos-sem
pos-ses
pos-set κτλ.

'Υπερσυντέλικος

pot-uissem
pot-uisses
pot-uisset κτλ.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ

'Ereστώς

pos-se

Παραχείμενος

pot-uisse

Προσταχτική καὶ μετοχή λείπουν. Τὸ potens ὀντός εἶναι ἐπίθετο.

Alcibiades et obesse plurimum et prodesse poterat.—Duæ erant viæ, qua (ὅπου, διὰ τῶν ὅποιων) ex Medis, ubi Antigonus hiemabat, ad adversariorum hibernacula posset percediri.—Gn. (Gnaei) Pompeii bella, victorias, triumphos, consulatus admirantes numeramus; tuos, Cæsar, enumerare non possumus.—Dici non potest, quam invitus a vobis absim.—Cæsar Noviodunum oppidum propret latitudinem fossæ murique altitudinem expugnare non putuit.—Multis rebus intelligi potest, majores nostros non modo armis plus quam ceteras nationes, verum etiam consilio sapientiāque potuisse.—Qui ipse sibi profuērit, civitati protesse poterit maxime.—Proximus esto bonis, si non potes optimus esse.—Qui potuerit lädere, prodesse aliquando poterit.—Multum quum* in omnibus rebus tum* in re militari potest fortuna.—Utinam ut culpam sic etiam suspicionem vitare potuissem.

Σημ. 1. Ἡ ἄρνησις non τίθεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀμέσως πρὸ τοῦ ῥήματος posse.

* quum — tum καὶ — καὶ ἴδιως.

Σημ. 2. Τὸ posse συντάσσεται πάντοτε μετ' ἀπαρεμφάτου, λ. χ. δύναμαι νά σε βλάψω possum tibi obesse.

Οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἡδυνήθησαν νὰ κυριεύσουν τὴν πόλιν τῶν Συρακουσῶν (ΜΤ. τὴν πόλιν Συρακούσας). — Δὲν δύναται νὰ ἐκφρασθῇ (dicere), πόση εἶναι (ΥΠ.) ἡ δύναμις τῆς συνηθείας. — Οὐδέποτε δύνασθε νὰ ὑπηρετῆτε εἰς δύο κυρίους. — Ἐπειδὴ ὁ Μιλτιάδης δὲν εἶχε δυνηθῆ νὰ κατακτήσῃ τὴν Πάρον, κατηγορήθη εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ προδοσίᾳ (Γ.). — Σχεδὸν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δύνανται νά σε ὡφελήσουν καὶ νά σε βλάψουν. — Θὰ δυνηθῆς νὰ φθάσῃς διὰ δύο δρόμων εἰς τὴν πόλιν ταύτην. — "Ολαι αἱ προσπάθειαι σου δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ βλάψουν τὸν ἀντίπαλόν σου. — Ἐπειδὴ ὁ Πόντιος δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν οἰὸν τοῦ Μαρίου, ἐπολέμησε μὲ τὸν Σύλλαν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως. — Δὲν ἡδυνήθημεν χθὲς νὰ ἔλθωμεν πρὸς ὑμᾶς. — Οἱ στρατιῶται μας μόλις ἡδυνήθησαν νὰ κατακτήσουν τὴν πόλιν. — Οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι δὲν ἡδυνήθης νὰ ἀποφύγῃς τὴν ὑποψίαν ταύτην. — Διὰ τί δὲν θὰ ἡδυνήθη (Μ. Ο. ΜΛ.) νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἄρωμη; — Ἀφοῦ ὁ Ἀννίβας δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Καπύην, κατέκτησε τὰς πόλεις τῆς κάτω Ἰταλίας. — Ἐπιμελήθητε (vacare Δ.) εἰς τὰς σπουδάς σας, ἵνα δυνηθῆτε ποτε νὰ ὡφελήσητε τὸ κράτος. — Δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ στρατός μας ἡδυνήθη νὰ νικηθῇ ὑπὸ τῶν ἔχθρῶν. — Ἐπειδὴ οἱ Καρχηδόνιοι δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴν πόλιν των ἐναντίον τοῦ Σκιρίωνος, ἀγεκάλεσαν τὸν Ἀννίβαν ἐκ τῆς Ἰταλίας. —

Πολεμήσατε ἀνδρείως, ἵνα δυνηθῇ ἡ πατρὶς νὰ ἔλευθερωθῇ.—Διὰ τί δὲν δύναται ὁ ἀδελφός σου νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Πώμην; Δὲν ἡξεύρω διὰ τί δὲν δύναται (ΥΠ.) νὰ ἔλθῃ.—Αὔριον θὰ δυνηθῇ νὰ ἔλθῃ.—Ἐὰν ἡδυνάμην (ΥΠΡ. ΥΠ.), θὰ ἀπέφευγον (ΥΠΡ. ΥΠ.) τὴν ύποψίαν ταύτην.—Ο πατέρης μου δὲν θὰ ἡδυνήθη (Μ. Ο. ΜΛ.) νὰ ἔλθῃ.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΑ'

Volo, nolo, malo

volo θέλω, nolo δὲν θέλω, malo προτιμῶ.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

'Ereσtώς

vōlo θέλω	nōlo δὲν θέλω	mālo προτιμῶ
vis θέλεις	non vis	mavīs
vult θέλει	non vult	mavult
volūmus	nolūmus	malūmus
vultis	non vultis	mavultis
volunt	nolunt	malunt

Παρατατικός

volēbam, as, at nolēbam, as, at malēbam, as, at
volēbamus κτλ. nolēbamus κτλ. malēbamus κτλ.

Mēllor

volam, es, et	nolam, es, et	malam, es, et
volēmus κτλ.	nolēmus κτλ.	malēmus κτλ.

Παρακείμενος

volui, isti κτλ. nolui, isti κτλ. malui, isti κτλ.

Τυπερσυντέλικος

voluēram, as κτλ. noluēram, as κτλ. maluēram, as κτλ.

Μετ' ὀλ. Μέλλων

voluēro, is κτλ. noluēro, is κτλ. maluēro, is κτλ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

Ἐρεστώς

v̄lim	nōlim	mālim
velis	nolis	malis
velit	nolit	malit
velimus	nolimus	malimus
velitis	nolitis	malitis
velint	nolint	malint

Παρατατικός

vellem, es, et nollem, es, et mallem, es, et
vellēmus κτλ. nollēmus κτλ. mallēmus κτλ.

Παρακείμενος

voluērim, is, it noluērim, is, it maluerim, is, it
voluerīmus κτλ. noluerīmus κτλ. maluerīmus κτλ.

Τυπερσυντέλικος

voluissem, es, et noluissem, es, et maluissem, es, et
voluissēmus κτλ. noluissēmus κτλ. maluissēmus κτλ.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

'Erεστώς

λείπει

noli, nolite

λείπει

Mέλλων

λείπει

nolito, nolito,
nolitōte, nolunto

λείπει

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ

'Erεστώς

velle

nolle

malle

Παραχείμενος

voluisse

noluisse

maluisse

ΜΕΤΟΧΗ

volens

nolens

malens

Σημ. 1. Ἡ ἀπαγόρευσις ἔκφέρεται α) διὰ τοῦ νε μὲν παραχείμενον τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ β' προσώπου, β) διὰ τοῦ noli, nolite, nolitōte μετ' ἀπαρεμφάτου, λ. χ. μὴ φωνάξῃς ne clamavēris ή noli clamare· μὴ φωνάξῃς ne clamaveritis ή nolite (nolitōte) clamare.

Σημ. 2. Τὰ τρία ταῦτα δήματα δέχονται ἐπὶ ταυτοπροσωπίας τὴν ἀπλῆν ἀπαρέμφατον, ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας δὲ τὴν ἀπαρέμφατον μετ' αἰτιατικῆς.

Σημ. 3. Μετὰ τὸ velim καὶ vellem ἐπιθυμοῦσα, ηθελα, τίθεται ή ἀπλῆ ὑποτακτική, λ. χ. ἐπιθυμοῦσα νὰ σιωποῦσες velim tacēas.

Timoleon, quum Dionysium interficere posset, noluit.—*Noli putare*, me ad quemquam longiores epistolas scribere.—Hoc tempore accidit, ut Athenienses Chersonēsum colōnos vellent mittēre.—Non potest exercitū is continere imperator, qui se ispe non condinet, neque sevērus esse, qui alios in se severos esse judices *non vult*.—Cicero scribit ad Atticum: Cato ipse jam servire quam pugnare *mai*vult.—Phocion non mōdo neminem ad arma vocavit, sed ne armatis quidem præesse voluit.—Epaminondas Diomedonti, legato Artaxerxis, dixit: Si rex ea *vult*, quæ Thebanis sunt utilia, gratis facere sum paratus.—Quum aliquem apud te laudāro tuorum familiarium, *volam illum scire ex te*; me id fecisse.—Alexander moribundus quærentibus, quem imperii herēden facere *vellet*, respondit: Dignissimum.—*Noli oblivisci te Ciceronem esse.*—*Nolite committere quod antea in Cæsarīs exercitu non accidit.*—*Velim pristinam tuam erga me voluntētem conserves.*—Timoleon se diligi *maluit* quam metui.—Et prodesse *volunt* et delectare poëtæ.

'Εὰν θέλης (OP.) εἰρήνην, παρασκευάσθητι πρὸς πόλεμον.—Κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν συνέβη, νὰ θελήσῃ Ἡ Γράχος νὰ ἐκπέμψῃ (deducere) ἀποικίαν εἰς τὴν Καρχηδόνα.—Ο Τίτος ἐπροτίμα νὰ ἀγαπᾶται παρὰ νὰ μισῆται.—'Επιθυμῶ (EN. γIII.) νὰ τηρῆτε πάντοτε τὰ αὐτὰ φρονήματα.—Μὴ πιστεύσῃς, ὅτι δύνασαι τοῦτο

νὰ κάμης ἀτιμωρητί.—Σήμερον δὲν θέλεις δέποι (πληθ.) χθὲς ήθέλησας.—'Ηξεύρω πολὺ καλά, δέποι οἱ ποιηταὶ θέλουν καὶ νὰ ὠφελήσουν καὶ νὰ τέρψουν.—'Εκεῖνος, δοτις δὲν ίδιος τὸν ἔαυτόν του δὲν θὰ θελήσῃ νὰ περιορίσῃ, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ περιορίσῃ ἄλλους.—Προτιμῶμεν νὰ ήμεθα δυστυχεῖς παρὰ ἀτιμοι.—Μὴ ἀπελπισθῆς εἰς τὴν δυστυχίαν.—'Επειδὴ δὲν Αννίβας δὲν ήθέλησε νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν Ρωμαίων, προσέβαλε τὸ Σάγουντον.—'Αγνοῶ, τί θέλετε (ΥΠ.).—Χθὲς ήθέλησε, σήμερον δὲν θέλει, αὔριον θὰ θελήσῃ.—Ζῶμεν ὅπως δυνάμεθα, ὅχι ὅπως θέλομεν.—Ο Καῖσαρ ήθέλησε (ΥΠΡ.), νὰ καταληφθῇ τὸ ὅρος τοῦτο ὑπὸ τοῦ Λαζηνοῦ.—'Εὰν ήθελες (ΥΠΡ. ΥΠ.) νὰ ἔλθῃς, ήδύνασο, ἀλλ' ήξεύρω πολὺ καλά, διὰ τί δὲν ήθέλησας (ΠΡΚ. ΥΠ.) νὰ ἔλθῃς.—Μὴ νομίσητε, δέποι γράφω εἰς τὸν ἀδελφόν σας μακροτέρας ἐπιστολάς.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΒ'

Τὸ ὁῆμα εο καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ σύνθετα

eo, ivi, itum, ire ὑπάγειτε, ierat.

<i>*Ereσtώς</i>		<i>Παρατατικός</i>
<i>eo, is, it</i>		<i>ibam, ibas, ibat</i>
<i>imus, itis, eunt</i>		<i>ibāmus, ibātis ibant</i>

Mēllor

<i>ibo, ibis, ibi,</i>	<i>ibīmus, ibītis, ibunt</i>
------------------------------	------------------------------------

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

'Ερεστώς

eam, eas, eat,
eāmus, eātis, eant

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ī ūπαγε
īte ūπάγετε
īto ūπαγε
īto ἀς ūπάγη
itōte ūπάγετε
eunto ἀς ūπάγουν

Παρατατικός

irem, ires, iret,
irēmus, irētis, irent

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ

ēreσt. ire
παραχείμ. īvisse (isse)
μέλ. īturum, am, um esse
īturos, as, a esse
ΓΕΡΟΥΝΔΙΟΝ
eundi τοῦ ūπάγειν
eundo κτλ.

ΜΕΤΟΧΗ

ēnreσt. iens, γεν. euntis

μέλ. ēreργ. īturus, a, um

μέλ. παθ. eundus, a, um

ΣΟΥΠΙΝΟΝ

α') itum

β') itu

Οι ἀπὸ τοῦ παραχειμέρου παραγόμενοι χρόνοι σχηματίζονται ὡμαλῶς κατὰ τὴν τετάρτην συζυγίαν.
 παραχ. īvi, īvisti, ivit κτλ. ὑποτ. iverim, iveris κτλ.
 ūπερσ. iveram, iveras κτλ. ὑποτ. īvissem, īvisses κτλ.

Μετ' ὅλ. μέλλ. ivero, iveris, iverit κτλ.

Τὰ σύνθετα ἐκθλίζουν εἰς τὸν παραχειμένον καὶ εἰς τοὺς ἔξ αὐτοῦ παραγομένους χρόνους τὸ ν, ως πρὸς τὰ λοιπὰ σχηματίζονται καθὼς τὸ ἀπλοῦν εο.

abeo, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ	circumeo	περιέρχομαι
adeo ποοσέρχομαι	intereo	} καταστρέφομαι,
anteeo προηγοῦμαι, ūπερέ-	pereo	
exeo ἔξερχομαι,	[χω praeeo προηγοῦμαι]	χάνομαι, ἀπο-

ineo εἰσέρχομαι, ἀρχίζω	praetereo παρέρχομαι, πα-
introeo εἰσέρχομαι	[ραλείπω
obeo } ἐπιχειρῶ, ὑφίστα-	redeo ἐπιστρέφω
subeo }	[μαι transeo μεταβαίνω, περῶ,
prodeo προχωρῶ, προβαίνω	[ὑπερβαίνω.

Ἐπομένως abii, perii, exii, redieram, subieram, κτλ.

Tὸ δῆμα *venero*, *venii*, *venire*, πωλοῦμαι (κυρίως *venum* εο ὑπάγω πρὸς πώλησιν) δὲν ἔχει σουπῖνον.

Ἐντελῶς κατὰ τὴν τετάρτην συζυγίαν σχηματίζεται·

ambio, īvi, ītum, ambīre περιέρχομαι.

adire ad aliquem ὑπάγειν πρός τινα
adire aliquem ἀποτείνεσθαι πρός τινα
inire bellum, proelium ἀρχίζειν πόλεμον, μάχην
inire societatem, foedus κάμνειν συμμαχίαν, συνθήκην
inire consilium συλλαμβάνειν σχέδιον, ἀποφασίζειν
inire consulatum ἔναρξιν κάμνειν τῆς ὑπατείας
obire diem (supremum) ἀποθυήσκειν
obviam ire alicui ἀπαντᾶν, ἀνθίστασθαι εἰς τινα, ὑπά-
γειν εἰς προϋπάντησίν τινος.

Ibam forte *Viā sacrā*, sicut meus est mos. — *I domum*. — *Iens* in Pompeianum (fundum) hoc scripsi. — *Eunti* mihi Antium obviam vēnit tuus puer (servus). — In Asiam *ire* nolui, quod abesse longe nolebam. — Themistoclis vitia *ineuntis* adolescentiae magnis sunt emendata virtutibus. — *Navis* auxilio tempestatis ex conspectu *abiit*. —

Themistocles ut Lacedaemōnem vēnit, *adire* ad magistratus noluit.—Equitatus Pharnācis nostrum equitatum numero *anteibat*. — Germani *iranseunt* Rhenum, primos Eburonum fines *adeunt*. — Legati a Pharnāce missi Caecārem *adeunt* atque imprīmis deprecantur, ne eius adventus hostilis esset.—Lysander *iniit* consilia, reges Lacedaemoniorum tollere.—Ii hostium, qui *ierant* trans Mosam, nondum *redierant*. — Qui cum Leonida rege Lacedaemonii Thermopylas missi erant, omnes *interierunt*. — Datāmes dies noctesque iter faciens Taurum *transiit*. — Galli liberius atque audacius de bello consilia *inire* incipiunt.—Duae Ariovisti uxores in ea fuga *perierunt*. — Militum pars, a barbaris circumventa, *periit*. — Dion diem *obiit* circiter annos quinquaginta quinque natus, quartum post annum quam ex Peloponnēso in Siciliam *redierat*. — Mitto (omitto), quod irvidiam, quod pericūla, quod omnes meas tempestates *susbieris*. — Angustias quaerebat Themistocles, ne multitudine navium *circumiretur*.—Ego illo (ἐκεῖσε) ibo.—Quum Capuam *exissemus*, in itinere audiimus, Pompeium Brundisio cum omnibus copiis, quas habuerit, profectum esse, Caesarem postero die in oppidum introiisse.

· Ο Παυσανίας δὲν ἦθέλησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Σπάρτην. — Ο ἀνδρεῖος ἀνὴρ ἀνθίσταται εἰς τοὺς κινδύνους. — Πᾶν δὲ τι ὑπάρχει (εἶναι), καταστρέφεται. — Ὑπαγε,

ὅπου ἡ ἀνδρεία σού σε καλεῖ. — Πολλοὶ πολιται· ύπηγαν εἰς προϋπάντησιν (obviam) τοῦ εἰς τὴν Ῥώμην ἐπιστρέ- φοντος Κικέρωνος. — ’Αφοῦ δὲ Πομπήιος ἤκουσεν, ὅτι δὲ Μιθριδάτης κατεστράφη, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Πόντον. — ’Ο ’Αννίβας ἐπροτίμησε νὰ καταστραφῇ παρὰ νὰ παρα- δοθῇ ζωντανὸς εἰς τοὺς Ῥωμαίους. — ”Ολοὶ οἱ πολιται· ύπηγαν εἰς προϋπάντησιν τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἐκ τοῦ πολέμου οἴκαδε ἐπέστρεψαν. — Πομπήιος ἐπέρασε τὴν θάλασσαν μὲ δλους τοὺς στρατιώτας, τοὺς δποίους εἶχε μεθ’ ἔαυτοῦ. — ”Αμα εἶχεν ἀγγελθῆ εἰς τὸν Ἀντίοχον, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐπέρασαν τὰ ὅρη καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἑλ- λάδα, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀσίαν. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶχαν δρκισθῆ, ὅτι δὲν θὰ μεταβάλουν οὐδένα νόμον τοῦ Λυκούργου, ἔως δὲν δὲ ιδιος ἦθελεν ἐπιστρέψει (ΠΡΤ. ΥΠ.). — ’Αλλ’ δὲ Λυκούργος οὐδέποτε ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Σπάρ- την. — ”Οτε ύπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἦλθεν εἰς προϋ- πάντησιν μας δὲ ἀδελφός σου. — Κατὰ τὸ ἔτος 60 π. Χ. Πομπήιος, Κράσσος (καὶ) Καῖσαρ εἰς τὴν Ῥώμην ἔκαμον ἐκείνην τὴν συμμαχίαν, ἢτις ὄνομάζεται τριανδρία. Ο Κράσσος ἀπέθανε κατὰ τὸ ἔτος 53 εἰς τὴν Μεσοποτα- μίαν, δὲ (δὲ) Πομπήιος κατεστράφη κατὰ τὸ ἔτος 48 εἰς τὴν Αἴγυπτον, δὲ (δὲ) Καῖσαρ ἐφονεύθη κατὰ τὸ ἔτος 44 εἰς τὴν Ῥώμην εἰς τὸ βουλευτήριον. — ’Αναγιγνώσκομεν δὲ δὲ Θεμιστοκλῆς πολλάκις ἦλθεν εἰς τὴν ἔθνοςυνέλευσιν (concio populi). — ”Ας ύποστῶμεν δλους τοὺς κινδύνους ύπερ τῆς πατρίδος. — Θὰ ύπαγω πρὸς (in) τὸν λιμένα. — ’Ο Κατιλίνας συνέλαβεν ἐγκληματικὰ σχέδια κατὰ τοῦ κράτους. ’Αφοῦ δὲ Κικέρων εἰς τὴν σύγκλητον ἐνα-

τίον αὐτοῦ ἔκαμεν ἐκεῖνον τὸν λόγον, ὅστις ὁ πρῶτος Κατιλινάριος ὀνομάζεται, ἐξῆλθεν ὁ Κατιλίνας ἐκ τῆς πόλεως καὶ ὑπῆρχεν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Μαλλίου (Manlius). Οὐδέποτε ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ρώμην, ἐπειδὴ κατεστράφη εἰς τὴν Τυρρηνίαν (Etruria).

МАОНМА II'

Tò ὄχι μα fero μετὰ τῶν συνθέτων
fero, tuli, latum, ferre φέρειν

Tὸ δῆμα fero δὲν ἔχει παρακείμενον οὐδὲ σουπῆνον, ἀλλὰ δανείζεται τοὺς τύπους tuli καὶ latum ἐξ ἄλλου στελέχους (έλλ. ταλ καὶ τλα). Tὸ fero αὐτὸ δῆμει μόνον τὴν ἑκῆς ἀνωμαλίαν, ὅτι εἰς τινας τύπους ἐκθλίζεται τὸ συνδετικὸν φωνῆν i ἢ e, δηλ.

α') ι πρὸ τοῦ s καὶ t εἰς ἐνεστ. ὅρ. καὶ προσταχτ. (ἐνεργ. καὶ παθητ.).

6') εις τὸ ἀπαρέμφατον καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτοῦ σχηματιζομένους τύπους.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

'Ereστώς τῆς Ὁριστικῆς

fero, fers, fert, feror, ferris, fertur,
ferimus, fertis, ferunt. ferimur, ferimi, feruntur

Παρατ. τῆς Ὑποτάξτ.

ferrem, ferres, ferret, ferrer, ferrēris, ferretur,
ferrēmus, ferrētis, fer- ferrēmur, ferremini, fer-
rent. [rentur.]

Προστακτική

fer, fertō	ferre, fertor
ferte, fertōtē	ferimini
ferunto	feruntor

'Απαρέμφ. 'Ερεστ.

ferre	ferri
-------	-------

"Ολοι οἱ λοιποὶ τύποι σχηματίζονται δυαλῶς. Ἐπομένως.

Παρατ. ὀριστ. ferebam, ferebas, ferebat κτλ.

Μέλλων. feram, feres, feret κτλ.

Παραχ. ὀριστ. tuli, tulisti, tulit κτλ.

Παραχ. ὑποτ. tulerim, tuleris κτλ.

'Υπερσυντ. ὀριστ. tuleram, tuleras, tulerat κτλ.

'Υπερσυντ. ὑποτ. tulisse, es, et κτλ.

Μετ' ὀλ. *Μέλλ.* tulero, is, it κτλ.

'Απαρέμφ. παραχ. ἐνεργ. tulisse.

Μετοχὴ παραχ. παθ. latus, a, um.

'Απαρέμφ. παραχ. παθ. latum, am, um esse.

Σύνθετα.

antefero προτιμῶ defero κατάγω, ἀναθέτω

circumfero περιφέρω praefero προτιμῶ

refero φέρω ὅπίσω, ἀναφέρω.

Πρὸ πάντων σημειωτέα τὰ ἔξῆς σύνθετα.

aufero (ab), abstuli, ablatum, auferre ἀποφέρω

affero (ad), attuli, allatum, afferre προσφέρω, φέρω

confero, contuli, collatum, conferre συνεισφέρω

effero, extuli, elatum, efferre ἐκφέρω

differo (dis), *distuli*, *dilatum*, differre ἀναβάλλω
infero, *intuli*, *illatum*, inferre εἰσφέρω, ἐμβάλλω
offerro (ob), *obstuli*, *oblatum*, offerre προσφέρω.

Toῦ suffero (sub) ὑποφέρω παρακείμενος καὶ σουπίνον μὲ ταύτην τὴν σημασίαν δὲν ὑπάρχει ὁ παρακείμενος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ sustinui. Τὸ δὲ sustuli καὶ sublatum εἶναι εἰς χρῆσιν ως παρακείμενος καὶ σουπίνον τοῦ tollo ἀφαιρῶ. Ἰδὲ Μάθ. 56.

furunt ἢ fertur διηγοῦνται λέγουν [διον
legem (rogationem) ferre προτείνειν νόμον, νομοσγέ-
legem (rogationem) perferre κατορθόνειν νὰ περάσῃ
nuntium afferre ἢ perferre φέρειν εἴδησιν [νόμος
indigne ferre ἀγανακτεῖν
conferre συμφέρειν, συνεισφέρειν, παραβάλλειν. [πον
se conferre in aliquem locum μεταβαίνειν εἰς τινὰ τό-
bellum inferre alicui πόλεμον ἐπιφέρειν τινί, πόλεμον
[κατά τινος ἀρχίζειν
signa inferre (in hostem) προσβάλλειν τὸν (εχθρόν);
pedem referre ἀναγωρεῖν, ὅπισθοδρομεῖν
laudibus efferre ἔγκωμιάζειν.

Conon *contulit* se ad Pharnabāzum, satrapem Ioniæ et Lydiæ.—Thrasybulus *legem tulit*, ne quis ante (= antea) actarum rerum accusaretur neve multaretur.—Fuisse quendam *ferunt* Demaratum Corinthium, qui, quum Corinthiorum tyrannum Cypsēlum, *ferre* non potuisset, fugisse cum magna pecunia dicitur ac se *contulisse* Tarquinios.—

Macedōnes Eumēnem sibi anteponi *indigne ferebant*.—Alcibiādem tres gravissimi rerum scriptores *summis laudibus extulerunt*, Thucydices, Timaeus, Theopompus.—Xerxes terra marīque *belum intulit Graeciae*.—Quum septimae legiōnis tribunis esset nuntiatum, quae in sinistro cornu gererentur, *signa intulerunt*.—Fama in Siciliam perlata est, Platonem Tarentum venisse.—Unus ex captīvis falsum nuntium mortis Darii *attulerat*.—Pausanias, quum semianimis de templo *elatus esset* confestim animam efflavit.—Cimon complures pauperes mortuos suo sumptu *extulit*.—Exercitus summum imperium ad Hannibālem *detulit*.—De adventu Agesilai quum fama *esset perlata*, celeriter munera cujusque generis sunt allāta.—Suburra militibus imperat, ut simulatione timōris paulatim cedant ac *pedem referant*.—Meneclides Thebanos hortari solebat, ut pacem bello *anteferrent*, ne Epaminondae imperatoris opera desideraretur.—Referunt consules de republica.—Erant magna quae gessērant equites, praesertim quum eorum exiguis numerus cum tanta multitudine Numidarum *conferretur*.—Cita mors *abstulit* clarum Achillem.—Milites pugnae atque itineris labore defessi rem in postērum diem *distulerunt*.—Qui se ultro morti *offerant*, facilius reperiuntur, quam qui dolorem patienter *ferant*.

Κατὰ τὸ ἔτος 378 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης ἡ κατὰ τὸ

έτος 376 π. Χ. ὁ Λικίνιος προέτεινε τὸν νόμον, ὁ εἰς τῶν ὑπάτων νὰ (ut) ἐκλέγηται ἐκ τῶν δημοτικῶν. Οὗτος ὁ νόμος τοῦ Λικινίου ἐπέρασεν (ΜΤ. ἐπεράσθη) κατὰ τὸ ἔτος 378. — Κατὰ τὸ 445 π. Χ. ὁ Κανουλήιος εἶχε περάσει νόμον περὶ τοῦ γάμου τῶν πατρικίων καὶ τῶν δημοτικῶν. Ὁ ἴδιος εἶχε κάμει κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ έτος νομοσχέδιον περὶ τῆς ὑπατείας τῶν δημοτικῶν. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν ἦδυνόθη νὰ περάσῃ (ΜΤ. νὰ περάσθῃ). — Οἱ ποιηταὶ διηγοῦνται (ferre), ὅτι οἱ Γίγαντες ἐπολέμησαν τὸν Δία. — Ὁ Βέρρης ἀπεκόμισεν ἐκ τῆς Σικελίας ἀπειρα πλούτη, — "Οτε εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφέρθη (ΥΠΡ.) ἡ εἰδησις, ὅτι ἀνεκλήθη εἰς τὴν πατρίδα, δὲν ἤθέλησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ μετέβη εἰς τὴν Σπάρτην. — Ἀναγιγνώσκομεν εἰς τὸν Νέπωτα, ὅτι ὁ Κίμων ἔθαψε (effero) πτωχοὺς πολίτας ἴδιοις ἀναλώμασιν. — Ὁ Μιθριδάτης τρὶς ἐπέφερε πόλεμον εἰς τοὺς Ρωμαίους. — Θὰ προτιμήσωμεν πάντοτε τὴν εἰρήνην τοῦ πολέμου (Δ.). — "Οτε ὁ κοινὸς θησαυρὸς μετεφέρθη (ΥΠΡ.) ἐκ τῆς Δήλου εἰς τὰς Ἀθήνας, οἱ σύμμαχοι εἶχαν ἀναθέσει τὴν ἡγεμονίαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους. — Διὰ (de) ποιον λόγον ὁ Δαρεῖος ἐπέφερε (ΠΡΚ. ΥΠ.) πόλεμον εἰς τοὺς Σκύθας, ἀγνοοῦμεν. — Πολεμήσατε ἀνδρείως, στρατιώται, ἥδη ὄπισθιδρομοῦν οἱ ἔχθροι. — "Αμα ἡγγέλθη ἡ ἄφιξις τοῦ ἱππικοῦ, προσέβαλον αἱ λεγεώνες τῶν Ρωμαίων τὸν ἔχθρον. — Ἐπειδὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲν ἤθελησαν νὰ ἐκπνεύσῃ (τὴν ψυχὴν) ὁ Παυσανίας εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς, τὸν ἔφεραν ἔξω ἡμιθανῆ. — Ἡ ἀνδρεία τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν ἐπολέ-

μησαν μὲ τὸν στρατὸν τοῦ Ξέρξου, δὲν δύναται ἀρκούντως νὰ δοξασθῇ, πρὸ πάντων ὅταν (quum) παραβάλλωμεν τὸν μικρὸν ἀριθμὸν αὐτῶν πρὸς τὸν τόσον μεγάλον ἀριθμὸν τῶν Περσῶν. — Κατὰ τὸ ἔτος 221 π. Χ. ἤρχισεν ὁ Ἀννίβας τὸν πόλεμον μὲ τοὺς Σαγουτινούς, τοὺς συμμάχους τῶν Ρωμαίων. "Οτε ἡ εἰδῆσις τοῦ πολέμου τούτου εἶχε κομισθῆ ἐις τὴν Ρώμην, μετέβησαν Ρωμαῖοι πρέσβεις ἐις τὴν Καρχηδόνα.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΑ'

**Queo, sio, edo, cœpi, memini, odi,
aio, inquam, quæso**

1) Queo δύραμαι, nequeo δὲρ δύραμαι
κλίνονται κατὰ τὸ εο, ἀπαντῶσιν ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόνον εἰς ἐνεστῶτα ὄριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς.

'Ereστώς

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

queo, quis, quit

quimus, quitis, queunt

'Ομοίως:

nēquēo, nequis, nequit

nequīmus, nequītis, ne-

[queunt

Παρατ. ὄριστ. quibam, nequībam ὑποτακτ. quirem,

Μέλλ. quibo, nequibo

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

queam, queas, queat

queāmus, queātis, queant

[queat

nequeam, nequeas, ne-

nequeāmus, nequeātis, ne-

[queant

quirem, [nequīrem

Παραχ. quivi, nequīvi

·*Υπερσυντ.* ὄριστ. μόνον nequierat καὶ nequierant

·*Υπερσυντ.* ὑποτ. μόνον nequisset καὶ nequisserent

·*Απαρέυφ.* quire, quivisse (ἢ quissee), δύοιως· nequī-
[re, nequivisse.]

2) *fio, factus sum, fieri γίρουμαι*

εῖναι κατὰ τὴν σημασίαν τὸ παθητικὸν τοῦ facio, feci,
factum, facere κάμνειν.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

·*Ερεστώς*

fio, fis, fit

fīmus, fītis, fiunt

Mēll. fīam, fīes, fīet, fiemus, fietis, fient

Παρατατικός

fiēbam, as, at

fiebāmus κτλ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

·*Ερεστώς*

fiam, fias, fiat

fiamus, fiatis, fiant

Παρατατικός

fiērem, fières, fiéret

fiérēmus κτλ.

ΠΡΟΣΤΑΚΤ. fī, fīte

ΑΠΑΡΕΜΦ. ·*Ερεστ.* fīeri.

·Ο παρακείμενος καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ παράγωγοι χρόνοι
σχηματίζονται δύμαλῶς διὰ τῆς μετοχῆς παθ. factus.

Παρακείμενος

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

factus, a, um sum κτλ. factus, a, um sim κτλ.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

factus, a, um eram κτλ. factus, a, um essem κτλ.

·*Υπερσυντέλικος*

Mετ' ὅ.λ. Μέλλων

factus, a, um ero κτλ.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ

'Ερεστ. fieri
Μέλλ. factum iri

ΜΕΤΟΧΑΙ

Παρακείμ. factus, a, um
Μέλλ. faciendus, a, um
ποιητέος.

3) *edo τρώγω*

εἶναι δύμαλὸν ὥημα τῆς τρίτης συζυγίας, λαμβάνει δύμως
διὰ συναιρέσεως τοὺς ἔξης διπλοῦς τύπους, τῶν ὅποιων
ἢ δεύτερος δύμοιάζει μὲ τοὺς ἀντιστοίχους τύπους τοῦ esse.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

'Ερεστ. ὄριστ. ἔdis, edit; editis
es, est; estis

Παρατ. ὑποτ. ederem, ederes, ederet, ederēmus,
[ederētis, ederent
essem, esses, esset, essemus
[essetis, essent

'Απαρέμηγ. edere *Προστ.* ede, edite, edito, editote
esse es, este, esto, estote.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

'Ερεστ. ὄριστ. editur *Παρατ.* ὑποτ. ederetur
estur essetur.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ δύο σύνθετα
comēdo κατεσθίω, καταναλίσκω, exēdo ἔξεσθίω, κατα-
[τρώγω.

4) *cæpi ἥρχισα, memini μέμυημαι, odi μισῶ.*

Καὶ τὰ τρία ταῦτα ὁήματα εἶναι παρακείμενοι κατὰ τὸν σχηματισμόν, τὰ δύο τελευταῖα ὅμως ἔχουν σημασίαν ἐνεστῶτος.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

Παρακείμενος

*coepi ἥρχισα
coepisti κτλ.*

*memini ἐνθυμοῦ- ὅδι μισῶ
[μα: odisti κτλ.
meministi κτλ.]*

**Υπερσυντέλικος*

*coepēram εἰχαξό- meminēram ἐν- odēram ἐμίσουν
[χίσει [θυμούμην, ἐν- odēras κτλ.
cooperas κτλ. [θυμήθην]*

Μετ' ὀλ. μέλλων

*coepero θὰ ἥρχισα meminero θὰ ἐν- odero θὰ μισήσω
cooperis κτλ. [θυμηθῶ odēris κτλ.
meminēris κτλ.]*

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

Παρακείμενος

cooperim κτλ.

meminērimκτλ. odērim κτλ.

**Υπερσυντέλικος*

coepissem

meminissem odissem

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

λείπει

memento

λείπει

mementote

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ

<i>Παρακ.</i>	coepisse	meminisse	odisse
<i>Μέλ.</i>	coepturum,		osurum, am, um
	[am, um esse]		[esse]

ΜΕΤΟΧΑΙ

<i>Παρ. παθ.</i>	cœptus	λείπει	(osus μισῶν)
<i>Μέλ.</i>	ἐτερογ. coe-		osurus.

[pturus]

Τὸ coepi σχηματίζει καὶ ταύτοσήμαντον παθητικὸν παρακείμενον, coeptus sum, εὔχρηστον δὲ μόνον μετὰ παθητικῶν ἀπαρεμφάτων, λ. χ. templum aedificari coeptum est ὁ ναὸς ἥρχισε νὰ κτισθῇ.

5) *aio λέγω, καταφάσκω*

ἀπαντᾷ μόνον εἰς τοὺς ἔξῆς τύπους·

Ἐρεστ. ὄριστ. ēio, āis, āit, āiunt

Ἐρεστ. ὑποτ. āias, āiat, āiant

Παρατ. ὄριστ. āiēbam, as, at, āiebamus, atis, ant

Παρακ. ὄριστ. ait *Μετοχὴ ἐτεροτ.* āieus

Ἄντι τοῦ aisne λέγεις; ὑπάρχει καὶ ὁ τύπος ain'.

6) *inquam φημὶ*

τίθεται πάντοτε εἰς τὸ μέσον τοῦ αὐτολεξεὶ ἀναφερομένου λόγου καὶ ἔχει τοὺς ἔξῆς τύπους·

Ἐρεστ. ὄριστ. inquam, inquis, inquit, inquiūmus, in-

Παρατ. ὄριστ. inquiebat (inquiībat). [quītis, inquiūnt

Παρακ. ὄριστ. inquisti, inquit

Μέλλων. inquies, inquiet

Προοστ. inque, inquito.

7) *quaeso παρακαλῶ*

καὶ δὲ πληθ. *quaesumus παρεγτίθενται*, καθὼς οἱ τύποι τοῦ inquam, συνήθως εἰς τὸν λόγον τοῦ δύμιλοῦντος.

certiorem facio aliquem de aliqua re πληροφορῶ certior fio πληροφοροῦμαι. [τινα περὶ τινος.]

Quum esset Cæsar in citeriore Gallia, literis Labiēni *certior siebat*, omnes Belgas contra populum Romanum conjurare.— Dion et Heraclides omni ratione bellum comparare *cæperunt*.— Undique lapides in murum jaci *cæpti sunt*.— Perge ut *cæpisti*.— Ad te et ad nostram filiam non *queo* sine plurimis lacrimis scribere.— Audite, *quæse*, judices.— *Esse* oportet, ut vivas, non vivere, ut edas.— Galba, quod sæpius fortunam tentare nollebat, atque alio consilio se in hiberna venisse *meminerat*, postero die in provinciam reverti contendit.— Liscus dicit, Dumnorigen *odisse* Cæsarem et Romanos.— Thucydides *ait*, Themistoclem ad Artaxerxem venisse.— Intemperantiā Pausaniæ et justitiā Aristidis factum est, ut omnes fere civitates Graeciae ad Atheniensium societatem se applicarent.— Raro *fit*, ut hominem reperire *queamus*, qui vitā contentus cedat.— Quod *factum est*, infectum fieri nequit.— A te amari et quid agas quidque agatur certior fieri volo.— Incredibilem in modum concursus fiunt ex agris.— *Memento mori.*

Lacedaemonius quidam, quum Persa hostis in colloquio dixisset glorians: solem pro jaculatorum multitudine et sagittarum non videbitis, In umbra, *inquit*, igitur pugnabimus.

Κατὰ τὸ ἔτος 415 ἀπὸ κτίσεως Ἄρωμης ἥρχισαν οἱ Λατῖνοι νὰ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς Ἄρωμαίους, νὰ ἐκλέγηται ὁ ἔτερος (alter) τῶν ὑπάτων ἐκ τῶν Λατίνων. — Ἡζεύρετε πολὺ καλά, Ἀθηναῖοι, ὅτι οἱ σύμμαχοι μισοῦν τὴν ἡγεμονίαν σας. — Ο νοῦς ἐνθυμεῖται τὰ παρελθόντα πράγματα (Γ.). — Εὖν δὲ γίνωνται (OP.) διὰ τῆς τύχης, οὐδὲν δύναται νὰ μᾶς παροτρύνῃ, νὰ γείνωμεν προνοητικώτεροι. — Τρῶγε δέσον (quandum) ἡ φύσις, οὐχὶ δέσον ἡ ὄρεξίς σου ζητεῖ. — Τρώγετε λαγωάνς καὶ χῆνας; — Μανθάνω (πληροφοροῦμαι), ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἔγεινεν ὑποπτος· δὲν ἐπίστευον, ὅτι τοῦτο ἡδύνατο νὰ γείνῃ. — Ο γέλως ἐνίστε ἐκρηγγύεται τόσον ἔξαιφνης, ὡστε (ut) δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν κρατήσωμεν (retinēre). — Μισῶ τοὺς κακούς. — Μή θέλετε δέ, δὲν δύναται νὰ γείνῃ. — "Οτε οἱ Μιτυληναῖοι ἡθέλησαν νὰ δωρήσουν εἰς τὸν Πιτακὸν πολλοὺς ἀγρούς, Μή μοι δωρήσητε, εἶπεν, ὅτι πολλοὶ ζητοῦν. — Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἥρχισαν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ πιέζωνται πανταχόθεν διὰ πολέμου. — Δὲν δυνάμεθα ἄνευ σοῦ νὰ ζήσωμεν.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΕ'

Μετοχικὸν ἐπίθετον καὶ Γερούνδιον

Τὸ μετοχικὸν ἐπίθετον (μετοχὴ μέλλοντος παθητικοῦ) ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰ εἰς τέος ἐπίθετα τῆς ἑλληνικῆς καὶ κατὰ τὴν σημασίαν καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο δηλοῖ τό πρέπον, δέον καὶ ὁρεικόμενον γενέσθαι. Τὸ πρόσωπον, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κάμῃ τι, τίθεται κατὰ δοτικήν λ. χ. πρέπει νὰ γράψω, γραπτέον μοι ἐστιν mihi scribendum est. — Τὸ γερούνδιον (λ. χ. scribendi, scribendo, scribendum, scribendo) ἀντικαθιστᾷ τὰς πλαγίας πτώσεις τοῦ ἀπαρεμφάτου. Ἡ τέχνη τοῦ γράφειν ἐκφράζεται Λατινιστὶ διὰ τοῦ ars scribendi. Ἡ αἰτιατικὴ τοῦ γερουνδίου ἀπαντᾷ μόνον ἐμπρόθετος, ίδιως μετὰ τὴν ad, λ. χ. πρὸς τὸ πολιορκεῖν ad obsidendum.

Ἐὰν τὸ γερούνδιον συντάσσηται μετὰ αἰτιατικῆς, τότε συνήθως τρέπεται τὸ γερούνδιον εἰς μετοχικὸν ἐπίθετον. Τὸ οὐσιαστικόν, τὸ δόποιον θὰ ἦτο ἀντικείμενον, τίθεται εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ γερουνδίου καὶ τὸ μετοχικὸν ἐπίθετον συμφωνεῖ κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν μὲ τοῦτο τὸ οὐσιαστικόν. π. χ.

ἡ τέχνη τοῦ γράφειν ἐπιστολὰς ars scribendi epistolas μεταβάλλεται εἰς ars scribendarum epistolarum (ἡ τέχνη τῶν γραπτέων ἐπιστολῶν).

πρὸς τὸ πολιορκεῖν τὴν πόλιν ad obsidendum urbem γίνεται ad obsidendum urbem.

Tum Thraces (Threces) eas regiones tenebat, cum quibus armis *erat* dimicandum.—Causa quae sit videtis, nunc quid *agendum sit* considerate.—Etsi Miltiadis ratio (sententia) non valuit ($\delta\acute{e}n \acute{\epsilon}\pi\acute{e}r\alpha\sigma\acute{e}$), tamen magnopere *est laudanda*.—Mihi Arpinum *eundum est*.—Brutus et Cassius scribunt ad Antonium: Non *est* Antonio *postulandum*, ut iis imperet, quorum operā liber sit.—Exercitus Atheniensium mirabili flagrabat *pugnandi* cupiditate.—Instabat tempus ad bellum *proficisciendi*.—Non solum *bel-landi* virtus in summo atque perfecto imperatore *quaerenda* est.—Erat in Caesare quum facultas atque elegantia summa *scribendi*, tum verissima scientia *suorum consiliorum explicandorum*.—Deus vult, omnibus patere viam *ad se placandum*.—Multitudo pecūdum partim *ad vescendum*, partim *ad vehendum*, partim *ad corpora vestienda* facta est

Στρατιώται, πρέπει νὰ περάσωμεν τὸν Ἄρηνον (=δὲ Ἄρηνος ἡμῖν διαβατέος ἐστί).—Δὲν ἔχομεν ἐλπίδα τοῦ ἐπιστρέφειν.—Πρέπει νὰ ἀγαπᾷ τις τὴν πατρίδα (=ἡ πατρὶς ἀγαπητέα ἐστί).—Εἶναι καιρὸς τοῦ ὑπάγειν (νὰ ὑπάγωμεν) εἰς τὸ σχολεῖον.—Τὰ πάντα εἶναι ἔτοιμα πρὸς τὸ προσθάλειν τὴν πόλιν.—Ο Κατιλίνας συνέλαβε τὸ σχέδιον τοῦ νὰ ἀνάψῃ (=τοῦ ἀνάπτειν) τὴν πόλιν καὶ φονεύσῃ τοὺς πολίτας.—Πρέπει νὰ καταστραφῶμεν, ἐὰν πέσωμεν (OP. EN.) εἰς τὰς χεῖρας (in potestatem venire) τῶν ἔχθρῶν μας.—Οι Ῥωμαῖοι συνέλαβον τὸ σχέδιον τοῦ διαβαίνειν εἰς τὴν Βρεττανίαν.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΣΤ'

*Αφαιρετικὴ ἀπόλυτος

*Αφαιρετικὴ ἀπόλυτος (ablativus absolutus) ὄνομάζεται ἡ σύνταξις, εἰς τὴν ὅποιαν τὸ μὲν ὑποκείμενον τίθεται κατ' αφαιρετικήν, τὸ δὲ κατηγορούμενον ἐκφράζεται διὰ μετοχῆς, ἥτις συμφωνεῖ μὲ τὸ ὑποκείμενον κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν.

Αὕτη ἡ σύνταξις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἀπόλυτον γενικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, ἥτις εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν διάλεκτον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναλύεται διὰ συνδέσμων οἷον ἐρῶ, ὅτε, ἐπειδή, διότι, καίπερ, ἐὰν κτλ. ἢ διὰ ἀναφορικῆς προτάσεως.

*Αρταξέρξου βασιλεύοντος (ἐνῷδιαταξεῖσθαι τοις Ἀρταξέρξης ἔβασι) Artaxerxe regnante.

*Ἐρημωθέντων τῷρ ἀγρῷ (ἀφοῦ οἱ ἀγροὶ ἡρημώθησαν) vestatis agris.

Themistocles Artaxerxe regnante in Asiam transiit. — Vastatis hostium agris Caesar exercitum in hibernis collocavit. — Scipio Africanus inpectante exercitu accēpit dona, quae rex Attalus ex Asia ei miserat. — Dārius muntiata Memnōnis morte statuit ipse dimicare. — Alcibiades sciebat, Cyrum, Artaxerxis fratrem, bellum clam parare, Lacedæmoniis adjuvantibus. — Pace alibi parata Romani et Vejentes in armis erant. — Finito Italico bello consulatum iniērunt Q. (Quintus) Pompeius et L. (Lucius) Cornelius Sulla. — Re fru-

mentaria comparata Caesar iter in ea loca facere coepit, quibus in locis esse Germanos audiebat. — Postero die Caesar *contione advocata* temeritatem cupiditatemque militum reprehendit. — *Antiocho fugato* Hannibal in Cretam insulam venit. — *Hoc proelio trans Rhenum nuntiato* Suevi domum reverti coepérunt.

Διαλυθέντος (*sinīre*) τοῦ πολέμου, ὁ Κόνων δὲν ἦθέλησε νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε. — Βασιλεύοντος τοῦ Κροίσου μετέβη ὁ Σόλων εἰς τὴν Λυδίαν. — Ἀφοῦ ὅλον τὸ ιππικὸν ἐτράπη εἰς φυγήν, ἥρχισεν ὁ Βερκιγγετόριξ νὰ πορεύηται (iter facere) πρὸς τὴν Ἀλεξίαν (Alexia). — Ο Πόπλιος (Publius) Κούριος ἐφονεύθη ἐνώπιον τοῦ στρατοῦ (MT. Θεωμένου τοῦ τοῦ). — Ἀφοῦ οἱ ἔχθροὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν, ἐπεστρέψαν αἱ λεγεῶνες εἰς τὴν Ρώμην. — Συγκαλεσθείσης τῆς ἑθνοσυνελεύσεως, ἐπιμωρήθη ὁ Κίμων μὲ εἶξορίαν. — Ἐν Μαραθῶνι ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν στρατὸν τῶν Περσῶν ἀνευ τῆς βοηθείας (MT. μὴ βοηθούντων) τῶν Λακεδαιμονίων.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΖ'

Συνέχεια

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπολύτου ἀφαιρετικῆς δύνανται νὰ τεθῶσιν ἀντὶ τῶν μετοχῶν α') οὐσιαστικὰ δηλωτικὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ῥήματος (*dux* ὁδηγός, *στρατηγός*, *judex* κριτής κτλ.), β') πρὸ πάντων ὄνόματα *tīt.lōr* καὶ ἀξιωμάτων (*rex* βασιλεὺς, *consul* ὑπατος) ἢ οὐσια-

στικὰ δηλωτικὰ τῆς ἡλικίας (puer, adolescens κτλ.), γ') ἐπίθετα (invitus ἄκωρ, inscius κτλ.) π. χ.

Natura duce τῆς φύσεως ὀδηγοῦ οὐσης.

Valerio, Horatio consulibus Βαληρίου καὶ Ὀρατίου ὑπάτων ὅντων, ἐπὶ τῆς ὑπατείας τοῦ Β. κ. Ὁ.

Me puero ἐμοῦ παιδὸς ὅντος, δτε ἥμην παῖς.

Pausania duce Mardonius fugatus est. — Archias poëta Romam venit *Mario consule et Catulo.* — *Gn. Pompeio, M. Crasso coss.* (consulibus) Usipetes Germani et item Tencteri magna cum multitudine hominum flumen Rhenum transiērunt. — *Duce Pelopida exules Thebas occuparunt.* — Dicit Ciceron, Clodium a servis Milonis nec imperante nec præsente domino occisum esse. — *Cæsare consule* inter eum et Pompeium et Crassum inita est societas. — Augustus in Occidentem atque in Orientem meavit, comite Livia. — Galba orator tanto in honore, pueris nobis, erat, ut eum etiam edisceremus. — Romani Hannibale vivo nunquam se sine insidiis futuros existimabant.

Κατὰ τὸ ἔτος 479 π. Χ. ἐνικήθησαν παρὰ τὴν Μυκάλην οἱ Πέρσαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοῦντος τοῦ Ξανθίππου. — Ἐπὶ τῆς ὑπατείας τοῦ Βαληρίου καὶ τοῦ Ὀρατίου ἐπέρασαν (ΜΤ. ἐπεράσθησαν) τρεῖς νόμοι πολὺ εὔχάριστοι εἰς τὸν ῥωμαϊκὸν δῆμον (plebs). — Ἐπὶ τῆς πραιτωρείας τοῦ Κικέρωνος ἀνετέθη ἡ στραταρχία (summa imperii) ἐν τῷ μιθριδατικῷ πολέμῳ εἰς τὸν Πομπήιον. — Οἱ νόμοι, οἵτινες ἐπὶ τῆς δικτατωρείας τοῦ Λευκίου

Κορυνηλίου Σύλλα ᾱπέρασαν εἰς τὴν Ἀράμην, ὃνομάζονται
Κορνήλειοι νόμοι.—Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου μέγα
μέρος τῆς Βρεταννίας ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ἀρωμαίων.—
Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπίστευον, ὅτι ζῶντος τοῦ Ἀλκιβιάδου
οὐδέποτε θὰ ἦναι ἀνεύ ἐπιθουλῆς.—Ἐὰν ἀκολουθήσῃς
τὴν φύσιν (ΜΤ. τῆς φύσεως ὁδηγοῦ οὔσης), οὐδέποτε θὰ
δυνηθῆς νὰ ἀποπλανηθῆς.—Οἱ Λεύκιοι Κορνήλιοι Σκι-
πίων συνοδεύοντος (comes) τοῦ ἀδελφοῦ του Σκιπίωνος
Ἀφρικανοῦ μετέβη εἰς τὴν Ἀσίαν.—Εἶναι γνωστόν, ὅτι
ἐπὶ τοῦ δημάρχου Λικινίου ἐπέρασαν τρεῖς νόμοι.—
Πρέπει νὰ ἀναγνώσῃς τὸ βιβλίον τοῦτο ὁδηγοῦντος τοῦ
διδασκάλου σου.—Ἡζεύρομεν ὅτι ὁ Καῖσαρ ἐπὶ τῆς
ὑπατείας τοῦ Λευκίου Δομιτίου καὶ τοῦ Ἀππίου Κλαυ-
δίου μετέβη εἰς τὴν Βρεταννίαν.

ΜΑΘΗΜΑ ΙII'

Ἐπανάληψις

Quando non potest id fieri, quod vis, id velis,
quod possis.—Vellem adesse posset Panaetius.
—Civem ego non puto esse eum, qui his tempore-
ribus ridere possit.—Quis metui quam carus
esse malet!—Brutus ad populum legem tulit, ut
omnes Tarquiniae gentis exules essent.—Ade-
stote omnes animis, qui adestis corporibus.—
Redite ad patriam, ad penates liberosque vestros.
—Thebae in magno tumultu erant, aliis ad re-

gem Perseum trahentibus civitatem, aliis ad Romanos.

Quum Phocion a Dercylo moneretur, Nicanorem Cassandi praefectum insidiari Piraeo Atheniensium, audiente populo negavit, esse periculum.— Timoleon, quum tantum haberet amorem omnium Siculorum, ut nullo recusante regnum optineret, maluit se diligi quam metui.

Δύνασαι, θέλεις, δὲν θέλεις, προτιμᾶς ἡδύνασο, ἥθελες, ἡδυνήθης, ἥθελησας, θὰ δυνηθῆς, θὰ θελήσης, θὰ ἡδυνήθης.

Δυνάμεθα, θέλομεν, δὲν θέλομεν, προτιμῶμεν, ἡδυνάμεθα, ἥθελομεν, ἡδυνήθημεν. Ἡθελήσατε. Θὰ ἡδυνήθησαν.

Ὑπάγετε, ἐπηγαίνετε, ἀπήλθετε, θὰ υπάγητε, θὰ ὑπήγετε, θὰ ἐπιστρέψητε, ἐπιστρέψατε.

Φέρουν, ἔφερον, ἔφεραν, εἶχον φέρει, θὰ φέρουν, θὰ ἔφεραν.— Ἔφερας, ἔφέρατε.

Πρέπει τις νὰ ἀπέλθῃ, ἐξέλθῃ, εἰσέλθῃ, ἐπιστρέψῃ.

Ο ὑπάτος ἀναφέρει, ἀνέφερε, θὰ ἀναφέρη περὶ (de) τοῦ κράτους.

Οι Ἀθηναῖοι ἐπίστευον, ὅτι ὁ Ἀλκιβιάδης ἡδύνατο (ΑΠ. EN.) τὰ πάντα νὰ κάμη.— Κατὰ τὸ ἔτος 376 ἐπρότεινεν ὁ Δικίνιος τρεῖς νόμους, οἵτινες κατὰ τὸ ἔτος 367 ἐπεράσθησαν.— Οὐχὶ τὰ πάντα δυνάμεθα ἀπαντεῖς.— Μὴ θελήσῃς ὅτι δὲν δύναται νὰ γεινῇ.— Πρέπει αὔριον νὰ ἐπιστρέψητε εἰς τὴν οἰκίαν.— Ἡζεύρετε πολὺ καλά, ὅτι τὸν Περικλέα πολλοὶ ιστοριογράφοι ἐγκωμιάσαν.— Κατιλίνα, λέγει ὁ Κικέρων, μετάθα εἰς τὸν Μάλ-

λιον, τὸν σύντροφον τῶν κακουργημάτων σου, καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν Ρώμην.—Τώρα πρέπει νὰ προσθάλητε, στρατιώται. — Διαλυθέντος τοῦ ἀλεξανδρινοῦ πολέμου, ὁ Καῖσαρ ἀφήρησεν (auferre) ἀπὸ τὸν βασιλέα, Πτολεμαῖον (Δ.) πέντε τάλαντα. — Τὸ σῶμα καταστρέψεται, τὸ πνεῦμα δὲν δύναται νὰ καταστραφῇ. — Βάρος, τὸ ὅποιον φέρεται καλῶς, γίνεται ἐλαφρόν. — Ο Ἀριστείδης ἔταφη ἐκ τοῦ δημοσίου (publice). — "Ολα τὰ ὅποια γίνονται, διευθύνονται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. ἂνευ τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ (ΜΤ. ἀκοντος τοῦ Θεοῦ ΑΦ. ΑΠΛ.), οὐδὲν δύναται νὰ γείνη. — Πέρσαι, κατὰ τὸ ἔτος 480 π. Χ. ἐνικήθη ὁ στόλος σας εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν πλοίων στρατηγούντος τοῦ Θεμιστοκλέους. — Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου μέρος τι τῆς νοτίου (meridionalis) Γερμανίας ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ρωμαίων στρατηγούντων τῶν ἀδελφῶν Δρούσου καὶ Τιβερίου.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΘ'

Τὰ ἀνώμαλα ρήματα τῆς α' συζυγέας

Crepo, cubo, domo, sono, tono, veto, frico, κτλ.

1) Παρακείμενος ωὶ, Σουπῆρος itum.

crepo crepui, crep̄tum, crepāre κροτῶ, κτυπῶ, ἥχω
concrēpo συγκροτῶ, κροτῶ πολὺ
discrēpo δυσφωνῶ, διαφωνῶ inerēpo κτυπῶ, ἐπιπλήττω
cubo cubui, cubitum, cubare κεῖμαι, κοίτομαι

incubo ἐπίκειμαι, ἐπικοιτῶ, recubo ὑπτιος κατακέκλιμαι,
accubo παράκειμαι, κατακέκλιμαι, excubo νυκτοφυλακῶ,
[ἀγρυπνῶ.

Σημ. Τὰ σύνθετα τοῦ cubo, εἰς τὰ ὅποια παρεμβάλλεται τὸ
πρὸ τοῦ b (οἶον incumbo), κλίνονται κατὰ τὴν γ' συζυγίαν καὶ
σημαίνουν κατακλίημαι· accumbo, accumbui, acumbitum,
accumbere παρακατακλίνομαι.

dōmo domui, domītum, domare δαμάζω

edōmo, perdōmo καταδαμάζω, ὑποδουλόνω
sōno, sonui, sonītum, sonare ἡχῶ (Μετοχὴ μέλλ.
ἐνεργ. sonaturus)

consōno συμφωνῶ, dissōno διαφωνῶ. Toῦ resōno ἀρτηχῶ
ο παρακείμενος εἶναι resonavi.

tōno, tonui, tonītum, tonare βροντῶ

attōno ἐμβροντῶ (attonitus ἐμβρόντητος) intōno βροτῶ,
δονπῶ μετοχ. παρακ. παθ. intonatus.

vēto vetui, vetītum, vetare ἀπαγορεύω, κωλύω

frīco, fricui, frictum (καὶ fricatum), fricare τρίζω

defrīco ἀποτρίζω perfrīco περιτρίζω

infrīco ἐντρίζω refrico ἀναξαίνω

sēco, secui, sectum, secare κόπτω, τέμνω (Μετοχὴ
μέλλ. ἐνεργ. secaturus).

desēco ἀποτέμνω, ἀποκόπτω insēco -έντέμνω

resēco ἀποκόπτω, ἀποτέμνω dissēco διατέμνω

enēco, enecui (καὶ enecavi), enēctum (καὶ enecatum), enecare φονεύω, ἀποκτείνω.

Tὸ ἀπλοῦν neco σχηματίζει ὄμαλῶς necavi, necatum.
mīco, micui, ἄνευ σουπίνου, micare στίλβω.

ēmico, emicui, emicatum ἐκλάμπω, ἀναλάμπω.

*Αλλὰ τὸ dimico ἀγωρίζομαι ὄμαλῶς dimicavi, atum.

plīco πτύσσω ἀπαντᾶ μόνον εἰς σύνθετα, τὰ ὅποια ἔχουν

καὶ ui, itum καὶ avi, atum, π. χ. complīco συμπτύσσω,
explico ἀναπτύσσω, ἐρμηνεύω.

'Αλλὰ τὰ ἔξ δονομάτων εἰς plex παράγωγα ἔχουν μόνον avi'
atum, π. χ. duplico διπλασιάζω, triplico τριπλασιάζω, multi-
plico πολλαπλασιάζω, supplico ἴκετεύω.

Tὸ vetare συντάσσεται μὲ ἀπαρ. ἐνεργ., ἐὰν ἐκφρά-
 ζηται τὸ πρόσωπον, τὸ δόποιον κωλύεται ἀπό τι, ἐὰν δὲ
 δὲν ἐκφράζηται, τότε τίθεται αἰτ. μετ' ἀπαρ. παθητ.-
 π. χ. lex peregrinum vetat in murum ascendere
 ὁ νόμος τὸν ξένον κωλύει ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβαίνειν. Cae-
 sar castra vallo muniri vetuit ὁ Καῖσαρ ἐκώλυσε τὸ
 στρατόπεδον χάρακι ὄχυρωθῆναι [οὐχὶ δὲ munire ὄχυ-
 ρῶσαι].

Caesar singulos legatos ab opere singulisque
 legionibus discedere, nisi munitis castris, veluerat.
 — Ad mare nostrae cohortes excubuerant. — Con-
 clamat omnis multitudo et suo more armis con-
 crepat. — Domuisti, Caesar, gentes innumerabiles.
 — Tympāna sonuerunt. — Quum primum Iupiter
 tonuit, comitia dissipata sunt. — Livius narrat,
 Attum Navium augūrem cotem navaculā secuisse.
 — Mithridates legatum populi Romani vinculis
 ac verberibus atque omni suppicio excruciatum
 necavit. — Caesari, his explicitis rebus, duas in
 castris legiones retinuit. — Vercingetorix magni-
 tudine supplicii dubitantes cogit; alios igni atque
 omnibus tormentis necat, alios auribus desectis

domum remittit.—Milites dicebant, jure se *increpitos* esse.—Tiberius et Drusus multas gentes *perdomuerunt*.—Quis furor vestras attonuit mentes?

Οι Ρωμαῖοι ὑπεδούλωσαν πολλὰ ἔθνη.—Ο στρατηγὸς ἐκώλυσε τοὺς στρατιώτας νὰ ἔξελθωσιν ἐκ τοῦ στρατοπέδου.—Ὑποδουλωθείσης τῆς Ἀπουλίας, ἐπέφεραν οἱ Ρωμαῖοι πόλεμον εἰς τοὺς Λευκανούς (Lucani).—Οι ἀθληταὶ ἐνέτριθον τὰ σώματα μὲ ἔλαιον.—Τὸ φόρεμα τοῦ βασιλέως ἔστιλθεν ἀπὸ χρυσόν (ΑΦ).—Ο Ἀλέξανδρος ὑπεδούλωσε μέγα μέρος τῆς Ἀσίας.—Ἐὰν βροντήσῃ (Μ. Ο. Μ.), θὰ φοβηθοῦν δεισιδαίμονες ἀνθρώποι.—Κυριευθεισῶν τῶν Θηθῶν, ἐκώλυσεν ὁ Ἀλέξανδρος νὰ βλάψουν (violare) τὴν οἰκίαν τοῦ Πινδάρου.—Ἡζεύρετε πολὺ καλά, ὅτι ἡ Γαλλία ὑπεδουλώθη ὑπὸ τοῦ Καίσαρος.—Μᾶς ἀπηγορεύθη (ΜΤ. ἐκωλύθημεν) νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν οἰκίαν.—Ἡ θύρα ἐκρότησεν.—Μεγάλη εἶναι ἡ ἐπιθυμία ἀπηγορευμένων πραγμάτων.—Δύο λεγεῶνες εἶχον νυκτοφυλακήσει εἰς τὰ ὅπλα.—Ο στρατηγὸς ἐπέπληξε τοὺς δειλοὺς στρατιώτας.—Ιουστινιανὸς ὁ γ' ἔβασίλευσεν ἔξι ἔτη μὲ ἀποκεκομμένην μύτην (ΑΦ. ΑΠΛ.).

ΜΑΘΗΜΑ Κ'

Συνέχεια

Jupo, lavo, do, sto, poto

2) Ὁ παρακείμενος σχηματίζεται διὰ μηκυνσμοῦ τοῦ ρίζικοῦ φωνήστος.

jūvo, jūvi, jutum, juvare βοηθῶ. (Μετοχὴ μέλλ. ἐνεργ. juvaturus.)

adjūvo βοηθῶ (Μετ. μέλλ. ἐνεργ. adjuturus x. adjuvaturus.)
lävo, lävi, lavatum (lautum, lotum), lavare λούω,
νίπτω, λούομαι.

3) Ο παρακείμενος σχηματίζεται δι' ἀραδιπλα-
σιασμοῦ.

do, dědi, dātum, dāre δίδω. Οὕτω καὶ τὰ σύνθετα:

circumdo περιβάλλω	pessundo διαφθείρω
satisdo παρέχω ἔγγυησιν	venundo πωλῶ.

"Ολα δὲ τὰ ἀπὸ μονοσυλλάβων προθέσεων σύνθετα τοῦ do
σχηματίζονται κατὰ τὴν γ' συζυγίαν.

sto, stēti, stātum, stare ἰσταμαι.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἀπὸ δισυλλάβων προθέσεων σύν-
θετα, οἷον circumsto περιίσταμαι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ μονοσυλλάβων
σύνθετα ἔχουν εἰς τὸν παρακείμενον stīti. Τὰ πλεῖστα στεροῦνται
σουπίνου, ἔχουν ὅμως μετ. μέλλ. ἐνεργ., οἷον adstaturus κτλ.
obstare ἀγθίσταμαι, constare συνίσταμαι, ὑπάρχω, præstare

[προέχω, εἴμαι καλλίτερος

officium præstare ἐκπληρῶ τὸ καθῆκον.

Σημειώσον πρὸς τούτοις

poto, potavi, potatum καὶ συγηθέστερον potum

potare πίνω (potus πεπωκώς)

epōto ἐκπίνω.

juvare, adjuvare aliquem (A) βοηθεῖν τινι (νεοελλ. τιτα)

juvor βοηθοῦμαι (προσωπικώς)

cœnatus δεδειπνηκώς.

Miltiades non minus prudentiā quam felicitate
adjutus est. — Cæsar, cur te Deiotarus lautum
voluit, cœnatum noluit occidere? — Athenienses

Miltiadi classem septuaginta navium dederunt, ut insulas, quæ barbaros adjuverant, bello perseque-
retur.—Epaminondas dimicans semper in pri-
mis stetit.—Darius singulis principibus perpetua
dederat imperia unbium.—Etsi heri bene potus
seroque redieram, tamen id caput (*κεφάλαιον*), ubi
haec controversia est, notavi.—Miltiades hortatus
est pontis custodes, ne a fortuna *datam* occasio-
nem liberandae Graeciae dimitterent.—Conon
sæpe consiliis Agesilai *obstitit*.—Due collegae
Alcibiadi ab Atheniensibus *dati sunt*, Nicias et
Lamachus.—M. (Marcus) Octavius quinis castris
oppidum *circumdedidit* et oppugnationibus oppidā-
nos premere coepit.—Imperatori Caligulae va-
letudo neque corpōris neque animi *constitit*.—
Ego certe meum reipublicae atque imperatori
officium *praestit ero*.

Ο Καῖσαρ αὐτὸς ἐδήλωσεν, ὅτι πολλάκις ὑπὸ τῆς
τύχης ἐβοηθήθη. — Ο Αριστείδης ἀντέστη πολλάκις εἰς
σχέδια τοῦ Θεμιστοκλέους. — Ο Πούθλιος Κορνήλιος,
ὅστις σοι ἐδώκε τὸ γράμμα τοῦτο, μοὶ ἐσυστήθη ὑπὸ τοῦ
Πουθλίου Κουσπίου. — Αφοῦ ἐλούσθημεν (ΜΤ. λουσά-
μενοι, lotus, a, um), ἐφάγαμεν. — Ο Δαρεῖος εἶχε δώσει
εἰς τὸν Δᾶτιν καὶ Ἀρταφέρνην στόλον ἔξακοσίων πλοίων,
ἥνα ἐπιφέρουν πόλεμον εἰς τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες εἶχον
βοηθήσει τοὺς Ἰωνας ἐναντίον τῶν Περσῶν. — Ἀπειρον
πλῆθος ἀνθρώπων περιέστατο τὸν νεκρὸν τοῦ Κλωδίου εἰς
τὴν ἀγοράν. — Πολὺ ἐβοήθησε τὸν Ὁδυσσέα ἐκείνη ἡ

πανουργία του. — Οι Ἀθηναῖοι ἐπέφερον πόλεμον εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων, ὑπὸ τῶν ὅποιων οἱ βάρβαροι εἶχαν βοηθηθῆναι. — Ο Μιθριδάτης ἐδωκεν εἰς τὸν Ἀρχέλαον στόλον καὶ στρατόν, ἵνα βοηθήσῃ τοὺς Ἀθηναίους ἐναντίον τῶν Περσῶν. — Ο Βίβουλος ἐδόθη εἰς τὸν Καισαρα (ώς) συνάρχων. — Ἡ πόλις ἦτο περιβεβλημένη ἀπὸ ὑψηλὰ τείχη (ΑΦ.).

ΜΑΘΗΜΑ ΚΑ'

Δευτέρα συζυγέα

1) Ὁμαλὰ ρήματα.

Μόνον 16 ρήματα τῆς 6' κλίσεως σχηματίζουν τὸν παρακείμενον καὶ τὸ σουπῖνον διμαλῶς, δηλ. εἰς ui, ītum.	
cāleo εῖμαι θερμός	mōneo παραινῶ
cāreο στεροῦμαι	nocēo βλάπτω
dēbeo ὄφείλω, πρέπει	pāreo ὑπακούω
dōleo λυποῦμαι	plāceo ἀρέσκω
hābeo ἔχω	praebeo προσφέρω, παρέχω
jāceo κεῖμαι	tāceo σιωπῶ
līceo πωλοῦμαι	terreo φοβίζω
mēreo ἀξίζω, κερδίζω	vāleo εῖμαι ὑγιής, ισχυρός.

2) Ρήματα μὲν ὁμαλὸν παρακείμενον (ui), ἀλλ' ἄρεν σουπῖτρον.

arceo, arcui εἰργω, κωλύω	palleo εῖμαι ὠχρός
coērceo περιορίζω	pāteo εῖμαι ἀνοικτός
exerceo ἀσκῶ	rīgeo ῥιγῶ

{ ἔχουν εἰς
τὸ σουπῖ-
νον ītum

calleo ἔχω κάλους (τύλους)	rūleo εῖμαι κόκκινος
candeo λάμπω	sīleo σιωπῶ
ēgeo δέομαι, χρήζω	sorbeō ῥοφῶ
emīneo ἔξεχω	sordeo εῖμαι ἀκάθαρτος
flōreo ἀγθῆ	splendeo στίλβω, λάμπω
frondeo φυλλοφορῶ, θάλλω	stūdeo ἐπιμελοῦμαι
horreo φρίττω	stūpeo εῖμαι ἔκθαμβος, ἀνα-
langueo εῖμαι νωθρός	tīmeo φοβοῦμαι [σθητος
läteo εῖμαι κεκρυμμένος	torpeo εῖμαι νεναρκωμένος
mādeo εῖμαι βρεγμένος	tūmeo ἔξογκοῦμαι
nīteo στίλβω, λάμπω	vīgeo ἀκμάζω
öléo ὅζω	vīreο εῖμαι χλωρός, θάλλω.

carēre aliquā re στερεῖσθαι πράγματός τινος
 orationem habēre κάμνειν λόγον
 adhibēre παραλαμβάνειν, μεταχειρίζεσθαι
 abhorrere ab aliquā re ἀποστρέφομαι τι
 studere alicui rei σπουδάζειν τι ἢ περὶ τι
 novis rebus studēre νεωτερίζειν, καινοτομεῖν
 stipendia merēre στρατεύεσθαι, ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατόν.

Ο Κικέρων λέγει εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἔκαμψεν ὑπὲρ τοῦ Μουρήνα, δτι ἔκεινος κατὰ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον στρατηγοῦντος (imperator) τοῦ πατρός του ὑπηρέτησεν εἰς τὸν στρατόν.—Δοῦλοι δὲν παρελαμβάνοντο εἰς τὰς ἔθνοσυγελεύσεις τῶν ἀρχαίων.—Ἡ Βοιωτία κεῖται ὑπεράνω (supra) τῆς Ἀττικῆς.—Γράψε μοι, φίλε, ἀντὶ πόσου (quanti) πωλοῦνται οὗτοι οἱ κῆποι.—Ο Καῖσαρ παρήνεσε τὸν Δουμνόριγα (Dumnorix, gis), νὰ ἀποφύγῃ εἰς τὸ ἔζης (in reliquum tempus) πᾶσαν

ὑποψίαν. — Ἡ ἀκράτειά σου θὰ βλάψῃ τὴν ὑγίειαν. — Ὁ Καῖσαρ ἐπέφερε πόλεμον εἰς τοὺς Τρηηούρους, διότι δὲν εἶχαν ὑπακούσει εἰς τὴν διαταγὴν του. — Ψεῦσται (δὲν) ἀρέσκουν εἰς οὐδένα. — Παῖδες καὶ νεανίσκια νὰ σιωπήσουν παρόντων γερόντων (ΑΦ. ΑΠΛ.). Ὁ Λεωνίδας δὲν ἔφοβήθη διὰ τῶν ἀπειλῶν τοῦ Ξέρξου. — Ὁ Κικέρων γράφει πολλάκις εἰς τὰς ἐπιστολὰς του. Ἐὰν ὑγιαίνῃς (ΟΡ.), εἶναι καλόν, ἐγὼ ὑγιαίνω. — Θὰ κωλύσωμεν τοὺς ἔχθρους ἀπὸ τὴν πόλιν. — Περιόριζε τὰ πάθη σου. — Ὁ Καῖσαρ ἀπηγόρευσε νὰ ὅχυρώσουν τὸ στρατόπεδον μὲ χαράκωμα. — Χρειάζεσθε ἄσκησιν (ΑΦ.). — Εἰς τὸν στρατὸν τοῦ Πομπηίου ἔκαμψον πολλοὶ εὐγενεῖς νέοι τὰς πρώτας στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας. — Εἶναι γνωστόν, ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Περικλέους αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι ἥκιμασαν εἰς τὰς Ἀθήνας. — Πολλάκις διὰ τῆς ἀδιακόπου ἐργασίας εἶναι νωθραὶ χεῖρες καὶ πόδες. — Αἴφνης ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἔχθρῶν, οἵτινες ἦσαν κεχρυμμένοι εἰς τὸ δάσος, προσβολὴ κατὰ (in) τῶν ἵππεων μας. — Ὁ Μιλτιάδης ἐνόμιζεν, ὅτι ἡ γέφυρα ἔπρεπε νὰ κρημνισθῇ (rescindere), ἵνα καταστραφῇ (ΠΡΤ.) ὁ Δαρεῖος μεθ' ὅλου τοῦ στρατοῦ, καὶ νὰ εἶναι ἔξησφαλισμένοι οἱ "Ελληνες ἀπὸ (a) τὴν ἔξουσίαν τῶν Περσῶν. Ὁ Ἰστιαῖος δῆμος ἐδήλωσεν, ὅτι ἀποστρέφεται τὸ σχέδιον τοῦτο καὶ ὅτι νομίζει (putare) ὡφελιμώτερον νὰ στερεωθῇ ἡ ἔξουσία τῶν Περσῶν.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΒ'

Συνέχεια

Doceo, misceo, teneo, torreo, censeo.

3) *Mὲ δμαλὸρ παρακείμενορ, ἀλλ' ἐκτεθλιμμένορ i εἰς τὸ σουπῖνορ.*

dōceo, docui, doctum, docēre διδάσκω, πληροφορῶ
 edōceo ἐκδιδάσκω, διηγοῦμαι, dedoceo ἀπομανθάνω
 perdoceo ἐκδιδάσκω, διδάσκω
 minceo, miscui, mixtum ἢ mistum, miscēre μιγνύω
 admisceo προσμιγνύω immisceo ἀναμιγνύω
 tēneo, tenui, tentum, tenēre, κρατῶ, κατέχω.

Σύνθετα μὲ σουπῖνορ εἰς tentum.

contineo συνέχω	detineo
distineo χωρίζω	retineo } ἐπέχω, κωλύω
obtineo διατηρῶ, λαμβάνω.	

Σύνθετα ἄρευ σουπίνον.

attineo συνέχω	abstineo ἀπέχομαι
pertineo ἀνήκω	sustineo βαστάζω, διπομένω
torreo, torrui, tostum, terrēre φρύγω	
censeo, censui, censum, censēre νομίζω, κρίνω	
recenseo ἔξετάζω [χομαι succenseo δργίζομαι, ἀγανακτῶ	
percenseo καταλέγω, διέρ- accenseo προσκαταλέγω.	

docēre aliquid διδάσκειν, δεικνύειν τι
 decēre aliquem aliquam rem διδάσκειν τινά τι
 docēre aliquem de aliqua re πληροφορεῖν τινα περὶ τινος.

Erat in Catone modus in dicendo et lepōs gravitate *mixtus*. — Dōminus navis diem noctemque

procul ab insula in salo navem *tenuit* in ancoris. — Darius putavit, sic se Graecā linguā loquentes, qui Asiam incolerent, sub suā *retenturum* potestate. — Lacedaemonii apud Thermopylas vim hostium non *sustinuerunt* eoque loco omnes interierunt. — *Tostos adspicē crīnes!* — Servilius consul ad senatum retulit, senatusque Coelium a republicā removendum *censuit*. — Nervii turres ad altitudinem valli, falces testitudinesque, quas captivi *docuerant*, parare ac facere coeperunt. — Ab omnibus probatur is, qui dulce cum utili *miscuit*. — Orgetorix persuadet Castico, cuius pater regnum in Seuanis multos annos *obtinuerat*, ut regnum in civitate sua occuparet. — Producuntur hi, quos Litavicus *edocuerat* quae dici vellet, atque eādem quae Litavicus exponunt. — Caesar suis militibus Antonianos milites *admiscuerat*. — Scipio *recensuit* captivos, quod cuiusque populi essent. — Ab hoc incepto studioque me ambitio mala *detinuerat*. — Sicilia *censa* erat praetore Paeducae. — Quum Atticus biduum cibo se *abstinuisset*, levior morbus esse coepit. — Athenis diutius essem moratus, nisi Atheniensibus *succenussem*. — Epaminondas cantare *doctus est* a Dionysio.

Οἱ Ἀρμαῖοι αἰχμάλωτοι εἶχαν διδάξει τοὺς Γάλλους τὴν τέχνην τοῦ ὄχυροῦ πόλιν κατὰ τὸν τρόπον (more) τῶν Ἀρμαίων. — Μοὶ ἔμιξας πικρὰ καὶ γλυκά. — Τὰ πλοιά μας ἡμποδίσθησαν διὰ τῶν τρικυμιῶν. — Οἱ ἄρ-

τος ἐφρύχθη εἰς τὸ πῦρ (Α.Φ.). — Ἐδιδάχθην νὰ μὴ φο-
βῶμαι (Α.Π.) τίποτε παρὰ κακὴν (turpis) φήμην. — Ὁ
Κάτων ἐνόμιζεν, ὅτι ἡ Καρχηδὼν εἶναι καταστρεπτέα. —
Οι Ἀθηναῖοι ἐκράτουν τὰ πλοῖα δύο ἡμέρας εἰς (in) τὰς
ἀγκύρας. — Σοθαρότης μὲν μετριοφροσύνην μικτὴ ἀρέσκει
εἰς πάντας. — Ὁ Μιθριδάτης ἐνόμιζεν, ὅτι ἦθελε δια-
τηρήσει τὰς ἑλληνικὰς πόλεις τῆς Ἀσίας ὑπὸ τὴν ἔξου-
σίαν του διὰ τῆς συμψεθέξεως τούτου τοῦ κακουργήματος.
— Εἰς ἐκείνους πάντοτε θὰ χρεωστήσωμεν πολλά, οἵτινες
μᾶς ἐδίδαξαν τὴν ἀρετήν. — Διὰ τί ὠργίσθητε κατ'
ἐμοῦ (Δ.);

ΜΑΘΗΜΑ ΚΤ'

Συνέχεια

Ardeo, haereo, maneo, rideo, suadeo, tergeo.

- 4) *Παρακείμενος εἰς si, συνπίπορ εἰς sum.*
 ardeo, arsi, arsum, ardēre καίω, φλέγομαι
 exardeo ἀναφλέγομαι, ἐκκαίομαι
 haereo, haesi, haesum, haerēre κρέμαμαι, κολλῶμαι
 adhaereo προσκολλῶμαι, cohaereo συναρτῶμαι
 inhaereo εἴμαι ἐμπεπηγμένος
 manéo, mansi, mansum, manēre μένω
 permanéo διαμένω remanéo μένω ὅπισω
 mulceo, mulsi, mulsum, mulcēre χαϊδεύω, ψήχω
 demulceo, permulceo καταψήχω, χαϊδεύω
 mulgeo, mulsi, mulsum, mulgēre ἀμέλγω
 rideo, risi, rišum, ridēre γελῶ

arrideo προσμειδῶ	irrideo	καταγέλω
subrideo μειδῶ	derideo	
suādeo, suasi, suasum, suadēre συμβουλεύω		
persuadeo πείθω, καταπείθω, dissuadeo ἀποτρέπω		
tergeo, tersi, tersum, tergēre σπογγίζω		
abstergo, detergeo ἀπομάττω, σπογγίζω.		
Tὸ ἀπλοῦν σχηματίζεται καὶ κατὰ τὴν γ' συζυγίαν.		

persuadere *alicui* πείθειν τινά.

Tὸ persuadēre συντάσσεται μετὰ τοῦ ut, ὅταν σημαίνῃ πείθω τινὰ κάμη τι· ὅταν δὲ σημαίνῃ πείθω τινὰ ὅτι κάτιοῦτως ἔχει, συντάσσεται μετ' accusat. cum infinitivo.

mihi persuasum est ή persuasum habeo εἴμαι πεπει-
[σμένος.]

Bellum subito *exarcit*, quod ii, qui erant in Atricā, ante audiērunt geri quam parari.—Donum illum non est gratum, quod diu inter digitos dantis *haesit*.—Duratus perpetuo in amicitia manserat Romanorum.—Lucilius ait, M. (Marcum) Crassum semel in vita *risisse*.—Nunc me juva, mi Attice, consilio, et quod ipse tibi *suaseris*, idem mihi *persuasum* putato.—Mihi ita jucunda huius libri confectio fuit, ut omnes *abstenserit* senectutis molestias.—Themistoclis ad nostram memoriam monumenta manserunt duo: sepulcrum prope oppidum, statua in foro Magnesiae.—Narcissus suam in fonte videns imaginem dicit: Quum (όσάκις μεθ' ὄριστ.) *risi*, *arrides*.—Temisto-

cles *persuasit populo*, *ut pecuniā publica*, quae ex metallis redibat, classis centum navium aedificaretur. — Themistocles *persuasit*, *consilium esse* Apollinis, *ut in naves se suāque omnia conferrent*. — Rhodiorum disciplina navalis et gloria usque ad Ciceronis aetatem *remansit*. — Sic *populo erat persuasum*, et *adversas superiores et praesentes secundas res accidisse Alcibiadis operā*. — Orgeto-rix *civitati Helvetiorum persuasit*, *ut de finibus suis cum omnibus copiis exirent*. — Druīdes imprimis hoc volunt persuadēre, non interire animas, sed ab aliis post mortem transire ad alios.

"Ἐπειτα ἀνεφλέχθησαν νέοι πόλεμοι, ἐπὶ τέλους ἔγεινεν εἰρήνη μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲν εἶχον μείνει πολὺν καιρὸν εἰς τὴν συμμαχίαν (τὴν) μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν. — "Οτε δὲ Μιλτιάδης ἐζήτησε νὰ τῷ παραδώσουν οἱ Λήμνιοι τὴν πόλιν, τὸν περιεγέλασαν. — Διὰ τί ἔγελάσατε; — Δὲν εἰξεύρω, διὰ τί ἔγελάσατε (ΥΠ.). — Ο ἀδελφός σου με ἔπεισε, νὰ ὑπάγω μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἔζοχήν. — 'Ο Δημοσθένης ἔπεισε τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι πρέπει νὰ κτισθῇ νέος στόλος (*Μετ. Μέλλ. Παθ.*). — 'Ο Μιλτιάδης ἦτο πεπεισμένος, ὅτι δὲ ο Δαρεῖος θελεν ἔπεφέρει (ΑΠ. ΜΛ.) πόλεμον εἰς τὴν Ἐλλάδα. — Ο Διογένης περιεγέλασε τὰ πλούτη τοῦ Πλάτωνος. — 'Ο Ἀμβιόριξ συνεβούλευσεν εἰς τοὺς Νερουίους, νὰ παρασκευασθοῦν εἰς πόλεμον, καὶ τοὺς ἔπεισε ταχέως διὰ τοῦ λόγου του, ὅτι ἡ περίστασις διὰ τὸν πόλεμον (ΜΤ. τοῦ πολεμεῖν) εἶναι εὐνοϊκή. — 'Ο κατήγορος εἶχε

πείση τοὺς δικαστάς, ὅτι ὁ Κλώδιος ἐφονεύθη κατὰ διαταγὴν (jussu) τοῦ Μίλωνος. Διὰ τοῦτο ὁ Κικέρων δὲν ἤδυνήθη νὰ πείσῃ τοὺς δικαστάς, νὰ ἀθωώσουν τὸν Μίλωνα.—Ο Θεμιστοκλῆς ἔπεισε τοὺς Ἀθηναίους, νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς Ἀθήνας καὶ ἐγκαταλειφθείσης τῆς πόλεως νὰ ύπερασπίσουν τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ στόλου.—Εἴμαι πεπεισμένος, ὅτι ὑπάρχει Θεός.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΔ'

Συνέχεια

Jubeo

5) *Jubeo, jussi, jubēre διατάσσω.*

Tὸ jubeo συντάσσεται μετ' αἰτιατικῆς, ἡ δὲ διατασσομένη πρᾶξις ἐκφέρεται δι' ἐνεργητικοῦ ἀπαρεμφάτον, ὅταν ἔχῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦ jubeo ὡς ὑποκείμενον, ἄλλως δὲ ἐκφέρεται ἡ πρᾶξις διὰ παθητικοῦ. II. χ. Caesar fabros jubet pontem rescindere καὶ Caesar jubet pontem rescindi.

Quum Caesar *Helvetios* in eo loco, quo tum essent, suum adventum *expectare* *jussisset*, paruerunt.—Caesar *scaphas* longarum navium militibus (μὲ στρατιώτας) *compleri* *jussit*.—Milites, quod *jussi sunt*, faciunt.—Domitii filius transiit Formias mihiique *nuntiari* *jussit*, patrem ad urbem esse.—Duces peditum et equitum omnes milites *prandere* et armatos signum *expectare* *jusserunt*.—Caesar ea, quae sunt usui ad armandas naves, ex

Hispania apportari jubet. — Dux equitum adequitavit portis castrorum Hannibal et, ceteris extra munimenta manere jussis, cum duobus equitibus vallum intravit. — Caesar numerum obsidum, quam antea Britannis imperaverat, duplicavit, eosque in continentem *transportari jussit*. — Hannibal receptui canere jussit (ὑπονοεῖται tubicines). — Consules *jubentur* subitarium scribere exercitum. — Fabri pontem facere *jubentur*. — Pons rescindi *jubetur*.

Κομισθείσης τῆς ἀγγελίας ταύτης διέταξεν ὁ Καῖσαρ νὰ διασπάσουν τὴν γέφυραν. — Ὁ πατήρ μού με διέταξε νὰ μείνω εἰς τὴν Ἀράβην. — Ὁ στρατηγὸς διέταξε νὰ ὅχυρώσουν τὸ στρατόπεδον. — Οἱ ὑπατοὶ διέταξαν τοὺς στρατιώτας νὰ ὅχυρώσουν τὸ στρατόπεδον. — Οἱ ἀντιστράτηγοι (legatus) διετάχθησαν νὰ προσβάλουν τοὺς ἔχθρούς. — Ὁ Πομπήϊος εἶχε διατάξει τὰ κράτη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀσίας, νὰ παρασκευάσουν στρατεύματα καὶ πλοῖα. — Ὁ Ἀλκιβιάδης εἶχε διαταχθῆ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του, νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα (ΜΤ. οἴκαδε), ἀλλὰ δὲν ἤθέλησε νὰ ὑπακούσῃ καὶ μετέβη εἰς τὴν Σπάρτην, ἐπειδὴ ἐφοβήθη, μήπως (ne) οἱ δικασταὶ τὸν καταδικάσουν εἰς θάνατον, ἐὰν ἐπέστρεφεν (ΥΠ.) εἰς τὰς Ἀθήνας. — Οἱ στρατιῶται ἔλαθον διαταγὴν (ΜΤ. διετάχθησαν) νὰ ὑπερβοῦν τὸν ποταμόν. — Οἱ αἰχμάλωτοι ἐκωλύθησαν ὑπὸ τῆς συγκλήτου, νὰ μείνουν εἰς τὴν πόλιν. — Οἱ αἰχμάλωτοι ἔλαθον διαταγὴν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Πύρρου. — Ὁ Μεθριδά-

της εἶχε διατάξει τὸν Ἀρχέλαον, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κατακτήσῃ τὰς Ἀθήνας. — Ὁ Ἀρχέλαος εἶχε λάβει διαταγὴν νὰ κατακτήσῃ τὰς Ἀθήνας. — "Οτε ὁ Ἀλέξανδρος ἡθέλησε νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ τῆς Ἀσίας, διέταξε νὰ κτίσουν πλοῖα. — Διετάχθητε νὰ σιωπήσητε. — Ὁ στρατηγὸς διέταξε νὰ παραληφθοῦν οἱ λοχαγοὶ εἰς τὸ συμβούλιον (consilium, i). — Ὁ ἀνθύπατος (pro-consul) θὰ διαταχθῇ νὰ βοηθήσῃ τοὺς συμμάχους τῶν Ῥωμαίων. — Οι τέκτονες λαμβάνουν διαταγὴν νὰ διασπάσουν τὴν γέφυραν.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΕ'

Συνέχεια

6) *Παρακείμενος εἰς si, σουπῖτρος εἰς tum.*

indulgeo, indulsi, indultum, indulgēre συγχωρῶ,
ἐνδίδω, εἴμαι ἐπιεικῆς

torqueo, torsi, tortum, torquēre στρέφω, στρεβλῶ,

[βασανίζω

contorqueo συστρέφω, distorqueo διαστρέφω, διαστρεβλῶ

extorqueo ἐκστρέφω, ἔξαναγκάζω

augeo, auxi, auctum, augēre αὔξάνω

7) *Παρακείμενος εἰς si, σουπῖτρος λείπει.*

algeo, alsi, algēre κρυόνω

fulgeo, fulsi, fulgēre στίλβω, ἀστράπτω

turgeo, tursi, turgēre ὄγκοιμαι

urgeo, ursi, urgēre θλίβω, βιάζω

lūceo, luxi, lucēre φέγγω

eluceo ἐκλάμπω

lugeo, luxi, lugēre θρηνῶ
frigeo, frixi, frigēre ῥιγῶ

8) Παρακείμενος εἰς evi, σουπῆρος εἰς etum.
dēleo, delēvi, delētum, delēre φθείρω, καταστρέφω
fleo, flēvi, flētum, flēre κλαίω

defleo κλαίω, θρηνῶ

neo, nēvi, nētum, nēre νήθω

Ἄπὸ τοῦ ἀχρήστου pleo πληρόω.

compleo, complēvi, complētum, complēre συμπληρῶ
imleo ἐμπίπλημι, γεμίζω, expleo ἐκπληρῶ

repleo ἀναπληρῶ, ἐξαναγεμίζω

Ἄπὸ τοῦ ἀχρήστου oleo.

aboleo, abolēvi, abolitum, abolēre ἀναιρῶ, καταλύω

Τὰ ἄλλα σύνθετα τοῦ oleo εἶναι ἐναρκτικὰ ῥήματα εἰς esco
κατὰ τὴν γ' συζυγίαν.

1) Ἀντὶ τῆς καταλήξεως ērunt τοῦ γ' προσώπου
πληθ. τοῦ παρακ. δριστ. ἐνεργ. ὑπάρχει καὶ ἔτερος ὅλι-
γώτερον εὔχρηστος τύπος ēre-

laudavērunt	laudavere	legērunt	legere
monuērunt	monuere	audivērunt	audivere

2) Ἀντὶ τῆς καταλήξεως ris τοῦ b' προσώπου ἐνικ.
παθ. ὑπάρχει ἔτερος πολὺ εὔχρηστος τύπος re.

laudabāris	laudabare	moneāris	moneare
laudabēris	laudabere	legerēris	legegere

'Η δριστ. ἐνεστ. παθ. σπανίως δέχεται τὴν re κατάληξιν.

Decimae legioni Caesar et indulserat praecipue
et propter virtutem confidebat maxime.—Acri-
ter nos tuae supplicationes torserunt.—Timo-

theus, Conomis filius, Atheniensis, a patre acceptam gloriam multis *auxit* virtutibus. — Ut primo concursu *increpuere* arma micantesque fulsere gladii, horror ingens spectantes perstringit. — Brutum consulem matronae Romanae ut parentem luxerunt. — Xerxes Athenas incendio *delevit*. — Crassi mors a multis saepe *defleta* est. — Plataeensium adventu decem milia militum *completa* sunt. — *Extorta* est servo P. (Publii) Clodii sica de manibus. — Dionis et Dionisii simultas multis rebus *aucta* est. — Dico, a Lucullo magnas hostium copias multis proeliis *esse deletas*. — Tuis oraculis Chrysippus totum volumen *implevit*. — Ferrum e manibus Catilinae *extorsimus*.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ μέγας λίαν ἐνέδωκεν εἰς τὴν ὄργὴν καὶ φιλοποσίαν. — Οἱ Ρωμαῖοι συγγραφεῖς διηγοῦνται, ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι τὸν Πήγουλον πολὺ ἔβασάντες καὶ τὸν βασανισθέντα ἐφόνευσαν. — Τὰ κακὰ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ηὔξηθησαν διὰ τῆς σκληρότητος τοῦ Μαρίου καὶ τοῦ Σύλλα. — Αὕτη ἡ εἴδησις προύξενησεν (affero) εἰς τὸν Καίσαρα μεγάλην φροντίδα, διότι πάντοτε ὑπῆρξε (ΥΠΡ.) τὰ μάλιστα (maxime) ἐπιεικῆς πρὸς τὸ κράτος τῶν Αἰδούων. — "Οτε ἡ ἐν Κάνναις ἦττα εἶχεν ἀγγελθῆ εἰς τοὺς Ρωμαίους, ἐπληρώθη ἡ ἀγορὰ καὶ ὅλοι οἱ δρόμοι μὲ θρήνους. — Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι Σκιτίων ὁ Αἰμιλιανὸς τὴν ἀπὸ τῶν προγόνων παραληφθεῖσαν δόξαν διὰ πολλῶν λαμπρῶν κατορθωμάτων ηὔξησε. — Τὸν θάνατον τοῦ Κικέρωνος ἐθρήνησαν

ὅλοι οἱ καλοὶ πολῖται. — Νικηθέντων τῶν ἔχθρῶν, ἀνέλαμψε (affulgeo) διὰ τὸ κράτος (Δ.) νέα ἐλπὶς σωτηρίας. — Ἡδη εἰς τὸν παῖδα ἔξελαμπεν ὁ σπινθήρ τοῦ πνεύματος. — Κατὰ τὸ ἔτος 608 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἡ κατὰ τὸ ἔτος 146 π. Χ. κατεστράφη ἡ Καρχηδόνι οὔπολο Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΣΤ'

Caveo, faveo, foveo, moveo, voveo.

9) *Παρακείμενος εἰς i μετὰ μηκυσμοῦ τοῦ βιζικοῦ φωνήεντος, σουπίρον εἰς tum.*

cāveo, cāvi, cautum, cavēre φυλάττομαι
prae cāveo προφυλάττομαι

fāyeo, fāvi, fautum, favēre εὔνοῶ

fōveo, fōvi, fōtum, fovēre θάλπω, ὑποστηρίζω
mōveo, mōvi, mōtum, movēre κινῶ

commoveo συγκινῶ, παρακινῶ· amoveo } ἀποκινῶ,
permovo διακινῶ, ταράττω submoveo } [ύφαερῶ

* admoveo προσκυνῶ, προσάγω promoveo προάγω, προβί-
removeo ἀπομακρύνω] [έδξω

vōveo, vōvi, vōtum, vovēre εὕχομαι, ὑπόσχομαι
devoveo ἀφιερῶ, ἀνατίθημι, καταρῶμαι

"Areū σουπίρου εἶναι."

pavēo, pāvi, pavēre φοβοῦμαι

connīveo, connīvi ἡ connixi, connivēre κλείω τοὺς
ferveo, fervi(ferbui), fervēre πυρόνω, καίω. [όφθαλμούς

cavēre aliquem, cavēre ab aliquo φυλάττεσθαι τινα ή ἀπό favēre alicui συμπράττειν τινί, εύνοεῖν τινα. [τινος castra movēre κινεῖν τὸ στρατόπεδον, ἀναζευγγύνει, προ- se devovēre θυσιάζεσθαι. [χωρεῖν.

Cave canem. — Clodius hominem mihi amicissimum, Gn. Pompeium, monebat, ut meam domum metuēret et a me ipso caveret. — Caesarem et tu sovebis et nos quibuscumque poterimus rebus augebimus. — Caesari nuntiatum est, et montem a suis tenēri et Helvetios castra movisse. — Alexander ad urbem Celaenas exercitum admovit. — Bello Latino Decius consul devovit se pro exercitu. — Celeritate Romanorum permoti Suessiones legātos ad Caesarem de ditione mittunt. — Alcibiadēm iidem sacerdōtes, qui eum devoverant, resacrāre jussi sunt. — Quae apud legionem vota vovi, ea ego exsolvam omnia. — Sacra celavimus, alia infinitimas urbes amovimus ab hostium oculis. — Hunc tu, Romane, caveto.

Οἱ στρατιῶται ἐφυλάχθησαν ἀπὸ τὴν κεκρυμμένην τάφρον καὶ εἰσῆλθον διὰ μακροῦ γύρου (circuitus, ὁς) εἰς τὴν πόλιν. — Διὰ τῆς αἰφνιδίας ἀφίξεως τοῦ Καίσαρος παρακινηθέντες οἱ βάρβαροι στέλλουν πρέσβεις πρὸς αὐτόν. — Ὁ Λούκουλλος ὑπεσχέθη εἰς τὴν Τύχην ναόν. — Οἱ Ἀθηναῖοι διέταξαν τοὺς ἱερεῖς νὰ καταρασθῶσι τὸν Ἀλκιβιάδην. — Ἐὰν ἐφυλάττεσθο (ΥΠΡ. ΥΠ.) ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, δὲν θὰ ἦσο εἰς τοῦτον τὸν κίνδυνον. — Κατὰ τὸ ἔτος 295. π. Χ. ἔτερος Πούθλιος Δέκιος

έθυσιάσθη ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ.—Διὰ τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ὀργετόριγος παρακινηθέντες οἱ Ἐλβετοὶ συνέλαβον τὸ σχέδιον νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν χώραν τῶν.—Διὰ τῆς ἀγγελίας ταύτης παρακινηθεὶς διέταξεν ὁ στρατηγὸς νὰ ἀναζεύξουν (ΜΤ. νὰ κινήσουν τὸ στρατόπεδον).—Βροῦτος καὶ Κάσσιος καὶ οἱ λοιποὶ συνωμόται εἰνησαν σφοδρὸν πόλεμον.—Ο Καῖσαρ ἐδήλωσεν ἐνώπιον τῶν στρατιωτῶν, ὅτι πάντοτε ὑπεστήριξε τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Πομπηίου.—Ἄνευ μαρτύρων (ΜΤ. ἀπομακρυνθέντων τῶν μαρτύρων ΑΦ. ΑΠΛ.) θὰ διμιλήσω μετὰ σοῦ.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΖ'

Prandeo, sedeo, video.

10) *Παρακείμενος di, σουπῖτορ sum.*
 prandeo, prandi, prandum, prandēre ἀριστῷ, πρεγευματίζω

pransus προγευματίσας	
sēdeo, sēdi, sessum, sedēre κάθημαι	
assideo παρακάθημαι	insideo ἐπικάθημαι
obsideo πολιορκῶ	possideo κατέχω
circumsideo περικυκλῶ	supersideo εἷμαι ἀνώτερος

*Arev σουπῖτον εἶναι	
dissideo διαφωνῶ	praesideo προεδρεύω
resideo μένω	
vīdeo, vīdi, vīsum, vidēre βλέπω	
invideo φθονῶ	pervideo διορῶ
praevideo προβλέπω	provideo προβλέπω
strīdeo, strīdi, ἄγευ σουπίνου, stridēre συρίζω	

Δεξιλόγιον

obsidēdes οἱ πολιορκηταί, πο- obsidio καὶ obsessio πολιορκία
 λιορκοῦντες oppugnatio προσβολή
 obseSSI καὶ oppidanī οἱ πολιορ- residēre καθῆσθαι, μένειν
 [χούμενοι oppugnare προσβάλλειν
 pransus, paratus ἢ paratus et pransus καλῶς παρεσκευασμέ-
 [νος, ἔτοιμος

Tὸ vidēri φαίνεσθαι συντάσσεται προσωπικῶς. Ἐπο-
 μένως· φαίνεται, ὅτι εἶσαι ἀσθενὴς=φαίνεσαι εἶναι
 ἀσθενὴς vidēris esse aegrotus, φαίνεται ὅτι εἴμεθα=
 φαίνομεθα εἶναι vidēmur esse, φαίνεται ὅτι εἴσθε=φαί-
 νεσθε εἶναι videmini esse κτλ. Tὸ vidēri συντάσσεται
 λοιπὸν μετ' ἀπαρεμφάτου καὶ ὄνομαστικῆς· φαίνεται ὅτι
 εἴσθε εὐτυχεῖς beati esse videmini.

invidēre aliqui φθονεῖν τινι (νεοελλ. τινα.)
 mihi invidetur φθονοῦμαι.

Narrat Cicero in literis ad Curium datis, Ca-
 ninium ad aliquas horas consulem creatum esse
 eoque consule neminem prandisse. Caninio con-
 sule nihil mali factum est, videtur enim mirificā
 vigilantiā fuisse, qui (ἐπειδὴ αὐτὸς) suo toto con-
 consulatu somnum non viderit.—Dico, urbem Asiæ
 clarissimam nobisque amicissimam Cyzicenorum
 obsesam esse a Mithridate et oppugnatam ve-
 hementissime.—Propius inopiam erant obserentes
 quam obseSSI.—Vos iidem in Aulum Gabinium
 judices sedistis.—Spero, multă vos liberosque

vestros in republica bona esse visuros.—Lex lata est a Licinio, ne quis plus quam quingenta jugera agri publici possideret.—Enna urbs non urbs *videtur* sed fanum Cereris esse. Habitare apud sese Cererem Ennenses arbitrantur, ut mihi non cives illius civitatis, sed omnes sacerdotes Cereris esse videantur.—Oppidani, ubi turres moveri et appropinquare moenibus viderunt, novam atque inusitata specie commoti legatos ad Caesarem de pace miserunt.—Satis docuisse *videor*, hominis natura quanto anteiret omnes ceteros animantes.—*Invident* homines maxime paribus aut inferioribus, sed ediam superioribus *invidetur* saepe vehementer.—Fugatis hostibus, castra *circumcessa sunt*.—Tiberius mox dissedit cum uxore Julia, filia Augusti.—Praesedit Tiberius et Actiacis ludis et Troianis Circensibus.—Tradunt scriptores, Lydum patriis in terris *resedisse*, Tyrrheno datum (esse), ut novas sedes condiceret.—Exercitus *pransus*, *paratus* (curatus et pransus) hostium impetum expectabat.

1) "Οτε οἱ στρατιῶται εἶχον προγευματίσει, διέταξεν ὁ στρατηγὸς νὰ προχωρήσουν.—Οἱ Ρωμαῖοι ἐπολιόρκησαν τοὺς Βηΐους δέκα ἔτη.—Φαίνεται ὅτι κατεδικάσθησαν κατὰ τὸν νόμον, τὸν ὅποιον ὁ ἴδιος ἐπέρασες.—Ο Κίμων ἐφθονεῖτο ὑπὸ πολλῶν Ἀθηναίων.—"Οτε ὁ Καῖσαρ ἐπολιόρκει τὴν πόλιν τῆς Ἀλεξίας (ΜΤ. τὴν πόλιν Ἀλεξίαν) καὶ καθημεριγῶς προσέβαλλεν, ἐπολιορ-

κεῖτο ὁ στρατός του ὑπὸ τῶν Γάλλων. — Φαίνεται ὅτι
 ἦσθε (ΑΠ. ΠΡΚ.) διάφωνοι. — Ἐφοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἐτρά-
 πησαν εἰς φυγὴν πλησίον τῶν Αἰγαίων ποταμῶν (ΑΦ. ΑΠΛ.),
 ἐπολιόρκησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς Ἀθήνας κατὰ ξηρὰν
 καὶ κατὰ θάλασσαν. — Αἱ Συρακοῦσαι ἐπολιορκήθησαν
 καὶ προσεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων, τῶν Ἀθη-
 ναίων, τῶν Ρωμαίων. — Φαίνεται ὅτι ὁ Λικίνιος κατεῖχε
 περισσότερον τοῦ δῆμοσίου ἀγροῦ παρ' ὅσον (quam) ἤδύ-
 νατο νὰ κατέχῃ κατὰ τὸν νόμον (ΑΦ.), τὸν ὃποῖον ὁ ἴδιος
 εἶχε προτείνει καὶ ὅστις ἐπέρασεν (ΜΤ. ἐπεράσθη) ἐν ἔτει
 367 π. Χ. — Φαίνεται, ὅτι οἱ ἀδελφοί σου ἔμειναν εἰς
 τὴν Ρώμην. — Κατὰ τὸν πρῶτον μιθριδατικὸν πόλεμον
 οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν μὲ τὸ μέρος (a partibus aliquius
 stare) τοῦ Μιθριδάτου. Ἀριστίων τις τοὺς εἶχε πείσει
 νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Μιθριδάτου. — Ο
 Ἀριστίων εἶχε τὴν στραταρχίαν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, ὃ
 δὲ Ἀρχέλαος, ὁ στρατηγὸς τοῦ Μιθριδάτου, εἶχε μείνει
 εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς (ΜΤ. εἰς τὸν λιμένα Πει-
 ραιᾶ). Φαίνεται ὅτι κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν δὲν ἦσαν
 τείχη μεταξὺ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Ἐφοῦ ὁ
 Σύλλας ἐπολιόρκησε καὶ προσέβαλε τὰς Ἀθήνας ὀλό-
 κληρον θέρος, ἐκυρίευσε τὴν πόλιν ἐν ἔτει 86 π. Χ.

2) Τὸν Λούκουλλον φαίνεται ὅτι πολλοὶ εἰς τὴν Ρώ-
 μην ἐφθόνησαν. — Κορνηλία, ἡ μήτηρ τῶν Γράκχων,
 ἐφθονεῖτο ὑπὸ πολλῶν. — Ἐντὸς ὀλίγου εἶδον οἱ πολιορ-
 κούμενοι, ὅτι ὁ στρατὸς τῶν πολιορκούντων ηὔξηθη διὰ
 τῶν ἐπικουρικῶν στρατευμάτων τῶν συμμάχων. — Εἴ-
 δατε, ὅτι πάντοτε ἥμην ἐπιεικῆς (indulgere Δ.) πρὸς

ἡμᾶς.—Φαίνεται, ὅτι ἡ ἴστορία τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶναι μεμιγμένη μὲ πολλοὺς μύθους (ΑΦ).—Φαίνεται, ὅτι σὺ ἐδίδαξας τὸν ἀδελφόν μου τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.—Φαίνεται, ὅτι ὑπάτου ὅντος τοῦ Κανινίου, οὐδεὶς εἰς τὴν Ῥώμην ἐπρογευμάτισε.—Φαίνεται, ὅτι πολλοὶ εὐγενεῖς ὑπεστήριξαν τὰ σχέδια τοῦ Κατιλίνα. Ὁ στρατηγὸς εἶχε διατάξει, νὰ περιμείνουν αἱ λεγεῶνες ἔτοιμαι τὴν προσθολὴν τοῦ ἐχθροῦ.—Ἐπειδὴ ὁ Ἀννίθας εἶδε τὴν Καπύην πολιορκουμένην ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, ἐπορεύθη (castra movēre) καὶ εἰσέβαλεν εἰς τὴν χώραν τῶν Αἰγανῶν (Aequi).—Τὸν Περικλέα πολλοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐφθόνουν.—Φαίνεται, ὅτι πολλοὶ ἐφθόνησαν τὸν Περικλέα.—Ἐκ τούτου (hac re) εἶδον οἱ πολιορκοῦντες, ὅτι ἡ ἔνδεια τῶν πολιορκουμένων πολὺ (multo) ηὔξηθη διὰ τῆς μακρᾶς πολιορκίας.—Εἴδετε, ὅτι πάντοτε ἡμην ἐπιεικὴς πρὸς ὑμᾶς.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΗ'

Συνέχεια

Mordeo, pendeo, spondeo, tondeo, audeo κτλ.

11) *Παρακελευος εἰς di μετ' ἀραδιπλασιασμοῦ, σουπῆρος εἰς sum.*

mordeo, mōmordi, morsum, mordēre δάκνω
pendeo, pēpendi, pensum, pendēre κρεμῶ

"Ανευ παρακειμένου καὶ σουπίνου·

<i>impendeo ἐπαπειλῶ</i>	<i>dependeo ἐξαρτῶμαι</i>
<i>spondeo, spōpondi, sponsum, spondēre ὑπόσχομαι,</i>	
<i>[ἐγγυῶμαι]</i>	

"Ἄνευ ἀναδιπλασιασμοῦ.

despondeo, despondi (*ἄνευ σουπίνου*) ἀρραβωνιάζω
respondeo, respondi, responsum, respondēre ἀπο-
[κρίνομαι
tondeo, tōtondi, tonsum, tondēre κείρω

12) *Παρακείμενος μὲ παθητικὸς τύπος* (Semide-
ponentia).

audeo, ausus sum, audēre τολμῶ
gaudeo, gavīsus sum, gaudēre χαίρω
sōleo, solītus sum, solēre συνειθίζω

13) *Ὑπολειπονται*

liqueo, licui (*liqui*), ἄνευ σουπίνου, liquēre εἰμαι ῥευ-
[στός, φανερός
cieo, cīvi, cītūm, ciēre κινῶ, ταράσσω
Τὸ cieo σχηματίζεται καὶ κατὰ τὴν ἄνη συζυγίαν
concieo συγκαλῶ excieo ἔξεγείρω.

Valde me memorderunt epistolae tuae.—Quum Nymphodorus quidam oraret, ut sibi sua restituerentur ab Apronio, hic hominem suspendi in arbore jussit, et tamdiu pependit Nymphodorus in arbore, quamdiu voluntas Apronii fuit.—Pax Caudina inter Samnites et legiones Romanas per sponsionem (*έγγύησις*) facta est.—*Spoponderunt* consules, legati quaestores, tribuni militum.—Ariovistus *respondit*, se non sine exercitu in eas partes Galliae venire *audere*, quas Caesar possidēret.—Pythia Atheniensibus *respondit*, ut (*νὰ*) moenībus ligneis se munirent.—Lēgimus, Dio-

nysii tyranni filias patri, perpetuo insidias timenti, ipsas barbam totondisse. — Apud Artemisium Graeci non sunt ausi manere. — Postridie eius diei Germani frequentes, omnibus principibus adhibitis, ad Caesarem in castra venerunt. Quos (=Eos) Caesar, sibi oblatos (esse) gavisus, retinéri jussit. — Scipio dicere solitus est, nunquam se minus otiosum esse quam quum otiosus, nec minus solum quam quum solus esset. Magnifica vox (λόγος), quae declarat, illum et in otio de negotiis cogitare et in solitudine secum loqui solitum. — Cicero scribit ad Atticum: Tulliolam Pisoni despondimus.

Ο Ξέρξης δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ ὀλίγος ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων ἤθελε τολμήσει (ΑΠ. ΜΛ.) εἰς τὰς Θερμοπύλας, νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν στρατευμάτων του. — Φυλάχθητε ἀπὸ τοῦτον τὸν σκύλον· μὲν ἐδάγκασε νεωστί. — Ο Κατιλίνας ὑπεσχέθη εἰς τοὺς συντρόφους του τιμᾶς καὶ ἀνταμοιβάς. — Μεταξὺ (in) τῶν πρώτων ἐπολέμησεν ὁ βασιλεὺς τῶν Γότθων· τόσον πολλὰ βέλη τῶν ἔχθρῶν ἐκρέμαντο ἀπὸ (ΜΤ. εἰς) τὴν ἀσπίδα του, ώστε μόλις ἡδύνατο νὰ τὴν φέρῃ. — Τοῦ Διονυσίου τὸ γένειον οὐδέποτε ἐκουρεύθη ὑπὸ κουρέως· ἀναγινώσκομεν, ὅτι αἱ κόραι τοῦ τυράννου ἐσυνείθιζον (ΠΡΚ.) νὰ κουρεύουν (ΑΠ.) τὸ γένειον τοῦ πατρός. — Ο Ἀννίβας, ὅστις τοὺς Ρωμαίους εἰς τόσον πολλὰς καὶ τόσον μεγάλας μάχας (ΑΦ.) ἐνίκησεν (ΥΠΡ.), οὐδέποτε ἐτόλμησεν αὐτὴν τὴν Ρώμην νὰ προσβάλῃ. — Ο Καῖσαρ εἶχεν ἀρ-

ραθωνιάσει τὴν θυγατέρα του Ἰουλίαν μὲ τὸν Πομπήϊον (Δ.). — Ὁ Κικέρων γράφει εἰς τὸν ἀδελφόν του Κόϊντον, ὅτι ἔχάρη, διότι ὁ ἀδελφὸς ὑπὸ τοῦ Καίσαρος καθημερινῶς μᾶλλον ἀγαπᾶται. — Φαίνεται, ὅτι ἡ Πυθία πάντοτε διὰ στίχων (ΑΦ.) ἀπεκρίθη. — Τοῦ Καίσαρος στρατηγοῦ ὅντος (ΑΦ. ΑΠΛ.), οἱ Ῥωμαῖοι πρώτην φορὰν ἐτόλμησαν νὰ ὑπερβοῦν τὸν Ἀρῆνον.

ΜΑΘΗΜΑ ΚΘ'

Τρίτη συζυγέα

1) *Ηαρακείμενος εἰς i, σουπῖτορ εἰς utum
acūo, acui, acūtum, acuēre ὁξύνω
praeācūo ὁξύνω τὰ ἄκρα
arguo, argui, argūtum, arguēre ἐλέγχω, αἰτιῶμαι
Ἄνευ σουπίνου.*

coarguo ἐλέγχω	redarguo ἐλέγχω, ἀνατρέπω
exuo, exui, exūtum, exuēre ἐκδύω	
induo, indui, iudūtum, induēre ἐνδύω	
imbuo, imbui, imbūtum, imbuēre ἐμβάπτω	
luo, lui (lūtum), luēre πλύνω, ἀγνίζω (Μετ. Μέλλ. [Ἐνεργ. luiturus].	

abluo ἀπολούω, ἀπονίπτω	diluo διαλύω, ἀναιρῶ
eluo ἐκπλύνω	polluo μιαίνω μολύνω
mīnuo, minui, minūtum, minuēre ἐλαττόνω	
diminuo, deminuo, imminuo ἐλαττόνω	
'Απὸ τὸ ἄχρηστον nuo, nui, nūtum, nuēre τεύω παράγονται.	

abnuo ἀπονεύω, ἀρνοῦμαι	adnuo προσνεύω, συγκατανεύω
spuo, spui, spūtum, spuēre πτύω	
conspuo καταπτύω	despuo ἀποπτύω, καταφρονῶ
	respuo ἀποπτύω, ἀπορρίπτω
stātuo, statui, statūtum, statuēre δρίζω, ἀποφασίζω	
constituo ίδρυω, ἀποφα-	restituo ἀποκαθιστῶ, ἐπανα-
	[σίζω]
instituo διορίζω, διδάσκω	substituo ἀντικαθιστῶ
	destituo ἐγκαταλείπω
tribuo, tribui, tribūtum, tribuēre ἀπονέμω	
attribuo προσνέμω	distribuo διανέμω
	contribuo συντελῶ
suo, sui, sūtum, suēre ῥάπτω	
consuo συρράπτω	dissuo, resuo ἔχηλόνω
solvo, solvi, solūtum, solvēre λύω	
absolvo ἀπολύω	dissolvo διαλύω
exsolvo λυτρόνω	persolvo πληρόνω
volvo, volvi, volūtum, volvēre στρέφω	
convolvo συστρέφω	involvo τυλίσσω
evolvo ἐκτυλίσσω	pervolvo περικυλινδῶ.

Λεξιλόγιον

induere galeam περικε-	exuēre aliquem aliquā rē
[φαλαίαν φορεῖν]	[στερῶ τινά τινος
solvēre navem τὰς ἀγκύ-	solvere pecuniam πληρόνειν
[ρας σηκόνειν (λύειν)]	[τὰ δρειλόμενα χρήματα
imbuēre ἐμβάπτειν, μιαίνειν, se imbuēre καταγίνεσθαι	
substituēre aliquem in alicuius locum διορίζειν τινά	
	[ἀντί τινος.
statuēre καὶ constituēre ἀποφασίζειν συντάσσονται	
ώς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ ἀπλοῦν ἀπαρέμφατον, ἐὰν ἡ ἔξηρ-	

τημένη πρότασις ἔχη τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον μὲ τὴν κυρίαν πρότασιν.

Ripa erat *acutis* sudib⁹ munīta.—Quum Spar-tam omnium sociorum convenissent legati, Epami-nondas coram omnibus Lacedaemoniorum tyran-nidem *coarguit*.—Hostium copiis fugatis armisque *exutis*, milites se in castra recipiunt.—Temporis tanta fuit exiguitas hostiumque tam paratus ad dimicandum animus, ut ad galeas *induendas* tem-pus defuērit.—Anno sexcentesimo sexagesimo sexto ab urbe condita primum militis manus sanguine consulis Romani *imbutae sunt*.—Omnia sacra a Verre *polluta sunt*.—His studiis Deiotarus se ab ineunte aetate *imbuerat*.—Romanorum adventu Dumnorigis potentia *diminuta erat*.—Carthaginienses classe apud insulas Aegates a G. (Gaio) Catulo, consule Romanorum, superati statuerunt belli facere finem.—Facinōre Verris existimatio atque auctoritas populi Romani *im-minuta est*.—Labiēnus procedit juraque, se eun-dem casum subitum, quemcunque Pompeio fortuna *tribuisset*.—Caesar paullo post medium noctem navēs *solvit*.—Barbāri pellibus et *sutis* braccis arcent frigus.—Cicēro scribit ad Atti-cum: *Evolvi* volumen epistolarum tuarum.—Miltiades summa aequitate res *constituit*.—Bis Catilina *absolutus est*.—Datāmes desciscere a rege *constituit*.—Themistocles muros Athenien-

sium restituit praecipuo suo periculo.— Milites sua sponte naves solverunt.— Pater Agricolae ab imperatore Caligula Silanum accusare jussus, et, quia abnuerat, necatus est.— Post pugnam apud Notium Athenienses in Alcibiadis locum alium ducem substituerunt.

Οι στρατιῶται εἶχον ἀκονίσει τὰ ξίφη.— Τὸν πραίτωρα Βέρρην κατηγόρησεν ὁ Κικέρων ἐπὶ τῇ αἰσχίστῃ πλεονεξίᾳ (Γ.).— Οἱ Γάλλοι εἶχον στερήσει (exuo) ῥωμαϊκὴν λεγεώνα ὅλης τῆς ἀποσκευῆς (ΑΦ. impedimenta, orum).— "Αμα οἱ στρατιῶται εἶχον φορέσει τὰς περικεφαλαίας, ἀμέσως προσέβαλον (signa inferre).— Πολλοὶ διηγήθησαν, ὅτι τὰ βέλη τῶν βαρβάρων εἶναι ἐμβεβαμμένα εἰς δηλητήριον (ΑΦ.).— Ό Κικέρων λέγει, ὅτι ὁ Ἀρχίας ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἤσχολόθη εἰς τὰς ώραιοτάτας σπουδάς (ΑΦ.).— Σκιπίων ὁ Αἰμιλιανός, ἔχθρὸς τοῦ περὶ δημοσίου ἄγρου νόμου (lex agraria), ἐπλήρωσε τὴν ἀντίστασίν του μὲ τὸν θάνατον.— Εἶγαι γνωστόν, ὅτι ὁ Μιλτιάδης κατηγορήθη ἐπὶ προδοσίᾳ (Γ.).— Ἐφοῦ ἐκομίσθη αὕτη ἡ εἰδῆσις (ΑΦ. ΑΠΔ.), ἀπεφάσισεν ὁ ὑπατος Κλαύδιος Νέρων, νὰ ὑπάγη εἰς προϋπάντησιν τοῦ Ἀσδρούβα, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀννίβα.— Εἰς τὸν Δουΐλιον, ὅστις πρῶτος τοὺς Καρχηδονίους εἶχε νικήσει εἰς ναυμαχίαν (ΑΦ.), ἀπενεμήθησαν ἔκτακτοι τιμαί.— Ο Καῖσαρ ἐν ἔτει 54 εἶχεν ἀποφασίσει, δευτέραν φορὰν μετὰ τοῦ στρατοῦ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βρεταννίαν· διὰ τοῦτο εἶχε διατάξει τοὺς ἀντιστρατήγους νὰ κτίσουν πλοῖα. Ἐφοῦ τὰ πλοῖα ἦσαν κατε-

σκευασμένα, ἀπεφάσισε νὰ περαιώσῃ πέντε λεγεῶνας καὶ δύο χιλιάδας ιππέων. Ὁ Καῖσαρ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐσήκωσε τὰς ἀγκύρας. — Διὰ τῆς ὑπερηφανείας τοῦ Παυσανίου καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ φιλοφροσύνης τοῦ Ἀριστείδου ἡλαττώθη ἡ δύναμις τῶν Λακεδαιμονίων, ηὐξήθη (δὲ) ἡ ὑπόληψις τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς συμμάχοις. — Αναγινώσκουμεν εἰς (apud) τὸν Λίβιον, ὅτι ὁ βασιλεὺς Νουμᾶς ἀποκατέστησεν εἰς τὴν Ῥώμην τὰς ιερείας τῆς Ἐστίας. — "Απαντα τὰ λάφυρα διενεμήθησαν μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν (Δ.) κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπάτου. — Ἀφοῦ προεγευματίσαμεν, ἐσηκώσαμεν τὰς ἀγκύρας. — Ἐν ἔτει 444 π. Χ. διώρισαν οἱ Ῥωμαῖοι ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλιάρχους μὲν ὑπατικὴν δύναμιν.

ΜΑΘΗΜΑ Α'

**Congruo, metuo, ruo, pluit; alo, colo,
texo, rapio, consulo κτλ.**

2) *Παρακείμενος εἰς i, ἄνευ σουπίρου.*

batuo, batui, batuēre κτυπῶ

'Απὸ τὸ ἄχρηστον gruo

congruo, congrui, congruēre συμφωνῶ

ingruo ἐμπίπτω

'metuo, metui, metuēre φοβοῦμαι

ruo, rui, ruēre καταπίπτω (Μετ. Μέλλ. ruīturus)

Τρία σύνθετα ἔχουν εἰς τὸ σουπίνον rūtum:

dirūo, dirūi, dirūtum, diruere καταστρέψω

obrūo καταχώνω prorūo ἐξορμῶ

Δύο σύνθετα είναι ἀνευ σουπίνου.

corruo καταπίπτω irruo εἰσβάλλω

pluo, plui (pluvi), pluere. Συνήθως ἀπρόσωπον (pluit sternuo, sternui, sternuere πταρνίζομαι [βρέχει

3) Παρακείμενος εἰς ui, σουπίτορ εἰς tum.

ălo, alui, altum (alitum), alere τρέφω

cōlo, colui, cultum, colere γεωργῶ, λατρεύω

excōlo } ἐξεργάζομαι, incōlo κατοικῶ

percōlo } μορφόνω

texo, texui, textum, texere ὑφαίνω

intexo ἐνυψάινω praelexo προφασίζομαι

răpio, rapui, raptum, rapere ἀρπάζω, ληστεύω

Τὰ σύνθετα ἔχουσι ripui, reptum.

arripiō ἀρπάζω, πιάνω abripiō } ἀποσπῶ, ἐξαιρῶ

deripio ἀφαρπάζω eripio }

surripiō κλέπτω

consūlo, consului, consultum, consulere συμβου-

[λεύομαι, φροντίζω

occūlo, ocului, occultum, occulere κρύπτω

sēro, (serui, sertum μόνον εἰς τὰ σύνθετα) serere

[εῖρω, συνάπτω

consēro συνάπτω

desēro ἐγκαταλείπω

insēro ἐμβάλλω

dissēro ἐκθέτω, πραγματεύομαι

depsy, depsi, depstum, depse re δεψῶ

Λεξιλόγιον

congruere ἄλιcu rei ἢ cum aliqua re συμφωνεῖν μέ τι

consulere βουλεύεσθαι, consulere aliquem συμβουλεύεσθαι τινι

consulere alicui φροντίζειν περὶ τινος, ἐπιμελεῖσθαι τινος.

colere 1) καλλιεργεῖν 2) περιποιεῖσθαι, λατρεύειν 3) studia

[colere καταγίνεσθαι εἰς τὰ γράμματα.

Pausanias Lacedaemonius magnus vir, sed varius in omni genere vitae fuit; nam et virtutibus eluxit et vitiis est obrutus.— Servi mei si me metuerent, ut te, Catilina, metuunt omnes cives tui, domum meam relinquendam putarem.— Responsa haruspicum religioni animo jam insidenti (*πρὸς προαισθησιν εἰς τὴν ψυχὴν ἥδη ἐνυπάρχουσαν*) congruerunt.— Sanguinem pluisse senatui nuntiatum est.— Conon muros dirutos a Lysandro et Piraei et Athenarum restituit.— Certandum erat Scipioni cum Hannibale, *alto* (*alito*) atque educato inter arma.— Britanniae pars maritima ab iis incolis colitur, qui praedae ac belli inferendi causa ex Belgio transierunt et, bello illato, ibi permanserunt atque agros colere coeperunt.— Carthaginem Iuno coluisse fertur.— Ritu Cereris ex immani vita exulti ad humanitatem et mitigationi sumus.— Tegumenta hominum *texta* aut *suta* sunt.— Romulus Sabinas virgines *rapi* jussit. Qua ex causa quum bellum Romanis Sabini intulissent, virgines *raptae* oratrices pacis et foedēris fuerunt.— Magnam Caesari voluptatem attulit, quod Valerium Procillum, familiarem et hospitem, *ereptum* e manibus hostium videbat.— Studium litterarum Cato, etsi senior, *arripuerat*.— Quum initio civilis belli per literas te *consuluissem*, quid mihi faciendum esse censeres, suasisti, ut *consulerem* dignitati meae.— Iphicrates genus

loricarum mutavit et pro *sertis* atque aëneis linteas dedit.—Agesilaus, quum videret, hostes equitatu superare, iis locis manum conseruit, quibus plus pedestres copiae valerent.—Omnes jurant, se exercitum ducesque non *deserturos*.—Hostes occulto loco adventum nostrum expectant.

Οὐχὶ πάντοτε συνεφώνησαν αἱ ἀπαντήσεις τῶν ιεροσκόπων (haruspex, īcis) μὲ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πλήθους.—Ο φόβος εἰσβάλλει εἰς τὰς κατοικίας τῶν πλουσίων καὶ πτωχῶν.—Οι ἀδελφοὶ μου δὲν ἔφοβήθησαν τόσον διὰ (de) τὴν ζωήν των, ὅσον δι' ἐμέ.—Αἱ Θῆβαι κατεστράφησαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.—Εὐρώπη, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀγήνορος, ἀφηρπάσθη ὑπὸ τοῦ Διός.—Εἰς τὴν Σικελίαν κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἔθρεχε (ΠΡΚ.) συχνότερον παρὰ τώρα, διότι πολλὰ δένδρα ἦσαν ἐπὶ (in) τῶν ὄρέων τῆς νήσου.—Ο Νέπως διηγεῖται, ὅτι αἱ θυγατέρες τοῦ Ἀριστείδου ἐκ τοῦ δημοσίου ἀνετράφησαν (alo).—Ο Κροῖσος συνεβούλεύθη τὸ δελφικὸν μαντεῖον.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΑ'

**Fremo, gemo, vomo, molo, tremo,
pono, gigno.**

4) *Παρακείμενος εἰς ui, συνπῖνον εἰς itum.*
 frēmo, fremui, fremitum, fremere, βρέμω, φρυάττω
 gēmo, gemui, gemītum, gemere στενάζω
 congēmo ἀναστενάζω ingēmo στενάζω ἐπὶ τινι

vōmo, vomui, vomītum, vomēre ἔμω
 strēpo, strepuī, strepītum, strepērē κάμνω θόρυβον
 mōlo, molui, molitum, molērē ἀλέθω
 pinso, pinsui (pinsi), pinsītum (pinsum, pistum),
 [pinsērē κοπανίζω

5) *Παρακείμενος εἰς ui, ἄρεν σουπίρον.*

trēmo, tremui, tremēre τρέμω
 contremo τρέμω πολύ
 compesco, compescui, compescēre δαμάζω
 sterto, stertui, stertēre ῥογχαλίζω

6) *Παρακείμενος εἰς ui, σουπίρον εἰς itum (μὲν μεταβολὴν τοῦ στελέχοντος τοῦ ἐρεστῶτος).*

pōno, pōsui, pōsītum, pōnere θέτω, βάλλω	
antepōno { προτιμῶ	depōno ἀποθέτω
praepōno	dispōno τακτοποιῶ
postpōno διποτάσσω	expono ἐκθέτω
appōno προσθέτω	oppono ἀντιθέτω
compono συνθέτω	repono θέτω πάλιν

sepono θέτω κατὰ μέρος.

Tὰ ἔξῆς σύνθετα τοῦ cumbo (ἰδὲ cubo σελ. 52)
 σχηματίζουν cubui, cubītum, cumbēre.
 accumbo κατακλίνομαι ἐπὶ procumbo κατακλίνομαι
 incumbo ἐπιπίπτω [δεῖπνον succumbo διείκω, ἡττῶμαι
 succumbo (mortem) ἀποθνήσκω
 gigno, gēnui, genītum, gignere γεννῶ

Μετὰ τὸ ponēre θέτειν, βάλλειν τίθεται εἰς τὴν Λατ. in μετ' ἀφαιρετικῆς, οἷον praesidium in loco ponere φρουρὰν εἰς τόπον βάλλειν

castra ponere στρατοπε- δεύειν	arma ponere ἀποθάλλειν τὰ ὅπλα
bellum componere κατα- παύειν τὸν πόλεμον	res componere τακτο- ποιῶ τὰ πράγματα

Miles fremebat, se non virtute, sed proditione superatum esse.—Imperator Vespasianus etiam justis suppliciis *ingemuit*.—Quum Helvetii ex finibus suis exire *constituisserent*, quemque trium mensium *molita* cibaria afferre jussērunt.—Ipsum Hectorem apud Homerum *trementem* videmus.—Lacedaemonii Alcibiadis consilio Deceleam in Attica muniērunt, praesidioque ibi perpetuo *posito*, in obsidione Athenas tenuērunt.—Caesar prope flumen Axonam castra *posuit*.—Morini legionarios Romanos *arma ponere* jussérunt.—Alcibiades spopondit, se bellum *compositurum* (*esse*).—Ex memoriā vobis, Quirites, quid senatus censuerit *exponam*.—Caesar singulas cohortes equitatui *opposuit*.—Themistoclis prudentiā Græcia liberata est, Europaeque *succubuit* Asia.—Ille dimicans *occubuerat*.—Idem deus (Mars) urbem hanc gentibus, vos huic urbi *genuisse* videtur.—Perseus declaravit, se et pecuniam et frumentum in decem annos *seposuisse*.

‘Ο Σκιπίων Αίμιλιανὸς ἐστέναξεν ἐπὶ τῇ τύχῃ (Δ.) τῆς πόλεως Καρχηδόνος, τὴν ὅποιαν ὁ ἴδιος κατέστρεψεν.—‘Ο Κικέρων λέγει εἰς τὸν λόγον, τὸν ὅποιον ἐζεφώνησεν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Δηϊστάρου ἐνώπιον (coram)

τοῦ Καίσαρος, ὅτι ὁ Καίσαρ μετὰ τὸ γεῦμα ἐξῆλθε καὶ
ῆμεσεν. — Ὁ φυλακισμένος ἔτρεμεν ἀπὸ τὸ ψῦχος (ΑΦ.).
— Ἀλεσμένος σῖτος ὄνομάζεται ἀλευρον. — Ὁ Παυσανίας
ἀνέθηκε (ρόπο) χρυσοῦν τρίποδα εἰς τοὺς Δελφούς. —
Κοΐντος Φάβιος ἐστρατοπέδευσε πλησίον (ad) τοῦ Τά-
ραντος καὶ ἐκυρίευσεν ἐντὸς ὀλίγου τὴν πόλιν ταύτην.
— Ἐν ἔτει 321 π. Χ. παρέδοσαν τὰ δπλα δύο ῥω-
μαϊκοὶ στρατοὶ εἰς τὰ κατὰ Καύδιον στενά (furculae
Caudinae). — Οἱ στρατιῶται παρεπονέθησαν (fremere),
ὅτι δὲν ἐνικήθησαν διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν ἔχθρῶν, ἀλλὰ
διὰ τῆς ἀπροσεξίας τῶν ἀρχηγῶν των. — Οἱ Ῥωμαῖοι
πρέσβεις ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ καταπαύσουν τὸν πόλεμον
μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν κρατῶν. — Ἐν ἔτει 78 π. Χ.
ἀπέθανεν ὁ Σύλλας εἰς τοὺς Πουτιόλους. — Οὐδεμία πόλις
ἐγέννησε περιφημοτέρους ῥήτορας ἢ αἱ Ἀθῆναι. — Ἐν
ἔτει 404 π. Χ. ἡττήθησαν αἱ Ἀθῆναι ὑπὸ τῶν Λακε-
δαιμονίων (Δ.). Ὁ Λύσανδρος ἔβαλε φρουρὰν (praesi-
dium, i) εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ διέταξε νὰ καταστραφῶσι
τὰ μακρὰ τείχη. — Ἀναγινώσκομεν εἰς (apud) τὸν
"Ομηρον, ὅτι αὐτὸς ὁ "Ἐκτωρ ἔτρεμε. — Τὰ χρήματα,
τὰ ὅποια ἐκ τῶν μεταλλείων (metalla, orum) προήρ-
χοντο (redire), ἔβαλλοντο κατὰ μέρος ὑπὸ τοῦ βα-
σιλέως.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΒ'

**Cupio, peto, quæro, tero, sapio,
arcesso κτλ.**

7) *Παρακείμενος εἰς ivi, σουπῖτος εἰς itum.*
cūpio, cupīvi, cupītum, cupēre ἐπιθυμῶ, εὔχομαι
percupio ἐπιθυμῶ πολύ
pēto, pētīvi (petii), pētītum, pētēre ὅρμω, προσ-
[βάλλω, ζητῶ]

appēto { ὁρέγομαι, προσ- oppēto περιπίπτω
 expēto } παθῶ compēto συμπίπτω
rēpēto ζητῶ ὀπίσω, ἐπαναλαμβάνω

quaero, quesīvi, qaesītum, quaerēre ζητῶ, ἐρωτῶ.

acquiōro ἀποκτῶ exquiōro { ἔξετάζω, ἐρωτῶ,
 conquiōro συλλέγω [δέομαι] inquiōro } πληροφοροῦμαι
 requiōro ἀναζητῶ, ποθῶ, perquiōro

tēro, trīvi, trītum, tērere τρίβω
 contēro συντρίβω, διατρίβω dētero ἀποτρίβω, κατατρίβω
 rüdo, rudīvi, rudītum, rudēre μυκῶμαι
 sāpio, sapīvi, (sapui), ἄνευ σουπίνου, sapēre ὅζω, ἔχω

[σύνεσιν]
 rēsīpio ὅζειν τινός dēsīpio εἶμαι ἄνους, παράφρων
 arcesso, arcessīvi, arcessītum, arcessēre προσκαλῶ
 capesso, capessīvi, capessītum, capessēre ἀναδέχομαι
 facesso, facessīvi, facessītum, facessēre πράττω
 laccesso, laccessīvi, laccessītum, laccessēre ἐρεθίζω
 incesso, incessīvi, ἄνευ σουπίνου, incessēre ὅρμω

(Παρακείμ. incessi εἰς ώρισμένας φράσεις, οἴον timor incessit
 φόβος κατέλαβε).

Λεξιλόγιον

petere aliquid ζητεῖν, ἐπιδιώκειν τι
 petere locum ὄρμαν, τρέπεσθαι ἐπὶ τινα τόπον, σπεύδειν πρός
 petere ab aliquo aliquid αἴτειν τι παρά τινος [τινα τόπον]
 quaerere aliquid ζητεῖν, ἐπιδιώκειν τι
 quaerere *ex (ab) aliquo* aliquid ἔρωτὴν τινα περὶ τινος
 tempus terere, conterere διάγειν τὸν χρόνον
 capessere rempublicam ἅπτεσθαι τῆς πολιτείας, ἀναλαμβάνειν
 [ἀξιώματα πολιτικόν.]

Augustus Gaium et Lucium nepotes principes juventutis appellari *cupiverat*. — Apud Marathonem Athenienses Persas adeo perterrūerunt, ut non castra, sed naves *petierint*. — Pater meus, inquit Hannibal, *quasevit* a me, vellemne (ἢν οὐθελον) secum in castra proficisci. — Athenienses auxilium a Lacedaemoniis *petiverunt*. — Atticus honores non *petiit*. — Clarae mortes pro patria *oppetitae* beatae vidēri solent; ita Erechthei filiae cupide mortem *expetiverunt* pro vita civium. — *Quaesivit* a medicis Dion, quemadmodum Dionysius se habēret, simulque ab his *petiit*, ut sibi faterentur, si ille in maiore esset periculo. — Totum hunc diem ambulando *contrivi*. — « Sero *sapiunt* Phryges » in proverbio est. — Domum redībo, si ex his quae volo *exquisivero*. — Maiores nostri haec sacra ab exteris nationibus *arcessita* coluērunt. — Saguntini, nec *lacestantes* nec *lacestī* per aliquot dies, a proeliis quietem habuērunt. — Quum Cōnon patriam obsidēri audiisset, non *quaesivit*, ubi

ipse tuto viv̄eret, sed unde praesidio esse posset civibus.

'Ἐν ἔτει 405 π. Χ. ἐζήτησαν οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τοῦ Λυσάνδρου εἰρήνην.—"Ἐφερε τὰ βιβλία, τὰ ὅποῖα ἐπεθυμήσατε.—Οἱ Ἑλληνες ἐζήτησαν στενά, ἵνα μὴ περικυκλωθῶσιν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἔχθρῶν.—Οἱ πολιορκούμενοι ἐζήτησαν εἰρήνην ἀπὸ τὸν Καίσαρα.—Ἀναγινώσκομεν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι προσεκάλεσαν τὸν Κιγκιννάτον ἀπὸ τοῦ ἀρότρου, ἵνα διευθύνῃ τὸν στρατόν.—'Ο Πλάτων προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰς τὰς Συρακούσας.—Μετὰ τὴν ἐν Κάνναις ἦτταν δὲ ὑπατος Οὐάρρων ἐσπευσε μετὰ μικροῦ σώματος (manus) πρὸς τὸ Κανούσιον.—Τοῦ λόγου τούτου ὑπὸ τοῦ Διβιτιακοῦ ἀπαγγελθέντος (ΑΦ. ΑΠΛ.), ἐζήτησαν ὅλοι, ὅσοι (qui) ἦσαν παρόντες, κλαίοντες ἀπὸ τὸν Καίσαρα βοήθειαν.—'Ο ἀδελφός σου μὲν ἡρώτησεν, ἀν (utrum) ἥθελα (ΥΠ.) μετ' αὐτοῦ νὰ περιπατήσω ἢ νὰ μείνω εἰς τὴν οἰκίαν.—'Ο Φίλιππος, βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, εἶχεν ἐρεθίσει τοὺς Ῥωμαίους.—'Ο Κικέρων κατὰ τὸ 32^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας του πρώτην φορὰν ἀνέλαβε πολιτικὸν ἀξίωμα.—Βλέπω, ὅτι διηγαγεις τὸν χρόνον διὰ τοῦ παίζειν.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΓ'

**Sino, sero, cerno, sperno, cresco,
nosco κτλ.**

8) *Παρακείμενος εἰς vi, σουπῆρος εἰς tum.*
sīno, sīvi, sītum, sitēre ἐπιτρέπω

desino, desivi καὶ dessii, desitum, desinere παύω
séro, sēvi, sātum, setere σπείρω, φυτεύω
conséro κατασπείρω, καταφυτεύω καὶ insero ἐνσπείρω, ἐμ-
βάλλω ἔχουν εἰς τὸ σουπῖνον sītum.

cerno, crēvi, cretum, cernere διακρίνω, ὅρω

"Οταν τὸ cerno σημαίνῃ ὅρῶ, καθορῶ, οὔτε παρακείμενον
ἔχει οὔτε σουπῖνον.

decerno ἀποφασίζω, διαμάχομαι discerno. διακρίνω
secerno χωρίζω

sperno, sprēvi, sprētum, spernere καταφρονῶ, ἄρ-
[γοῦματι

sterno, strāvi, strātum, sternere στρώνω, καταβάλλω
consterno* καταστρώνω, κα- prosterno καταβάλλω,
insterno ἐπιστρώνω [λύπτω substerno ὑποστρώνω, ὑπο-
[βάλλω

*consterno (ΑΠ. consternere) νὰ μὴ συγχέηται μὲ τὸ con-
sternare τρομάζειν

līno, lēvi (livi), lītum, līnere ἀλείφω, χρίω

collīno, illīno { ἐπιχρίω, καταλείφω
oblīno, perlīno

Ἡ μετοχὴ παρακ. παθ. oblitus διακρίνεται διὰ τοῦ ἢ ἀπὸ
τοῦ oblitus (μετοχὴ παρακ. τοῦ obliviscor λησμονῶ).

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται τὰ ἔξης ἐναρ-
κτικά.

cresco, crēvi, crētum, crescere αὔξάνω

accresco ἐπαυξάνομαι decresco διηγοστεύω
succresco ἐπιφύομαι

nosco, nōvi (ήξεύρω), nōtum, noscere γινώσκω, μαν-
[θάνω

Εἰς τὸ σουπῖνον ἔχει nōtum μόνον ignosco συγχωρῶ, τὰ
λοιπὰ ἔχουν nītum.

agnosco, agnōvi, agnītum ἀναγνωρίζω	(Μετ. μέλλ. agno- cognosco, cognōvi, cognītum γινώσκω, καταμανθάνω [turus])
recognosco, recognōvi, recognītum ἀναγνωρίζω, ἔξετάζω	
dignosco, internosco διαγινώσκω, διακρίνω (ἀνευ σουπίνου)	
quiesco, quiēvi, quiētum, quiescēre ήσυχάζω	
acquiesco ἀναπαύομαι,	conquiesco } [στέργω requiesco } ἀναπαύομαι
suesco, suēvi, suētum, suescēre συνειθίζω ἐμαυτόν	
assuesco	desuesco ἀπομανθάνω
consuesco	[συνειθίζω ἐμαυ- mansuesco τιθασσεύω, τιθασ-
insuesco	[τὸν εἰς τι [σεύμαι
scisco, scīvi, scītum, sciscēre ἐγκρίνω, ἐπικυρόνω	
adscisco δέχομαι, παραδέχομαι	conscisco ἐπιψηφίζω
asco, pāvi, pastum, pascēre νέμω, βόσκω	
depasco καταβόσκω	
"Arev παρακειμέρον καὶ σουπίρον.	
hisco χάσκω	
fatisco ἀποκάμνω.	

Cato declaravit, se comitia habēri non *siturum esse*. — Multae istarum arbōrum meā manu *sunt satae*. — Praesentibus Lacedaemoniorum legatis, Athenienses muros instruēre *desierunt*. — *Decrevit* senatus, ut consul vidēret, ne quid respublica detrimenti capēret. — Claudii consulis imperium a militibus *spretum est*, quia non votis nuncupatis Romā exierat et ad exercitum se contulerat. — Non audīvit, non respondit Antonius, *sprevit* nos. — Caesar Rhenum transire *decreverat*. — Nihil est nobilius quam pugna Marathonia; nulla enim unquam tam exigua manus tantas opes *prostrā*.

vit. — Post pugnam apud Cirtam omnia telis, armis, cadaveribus *constrata erant*. — *Socii Catilinae unguentis oblii erant*. — *Cognito Caesaris adventu, Veneti bellum parare instituerunt*. — *Ego agnovi, id meo jussu esse factum*. — *Miltiades, causā cognita, capitis absolutus, pecuniā multatus est*. — *Tanta fuit militum celeritas, ut Teutomatus rex, qui in tabernaculo meridie conquieverat, vix se ex eorum manibus eriperebat*. — *Hoc itinere mercatores magno cum periculo per Alpes ire consuerant*. — *Descierat Hellespontus ab Atheniensibus*. — *His rebus cognitis, Caesar Gallorum animos verbis confirmavit*. — *Inter duces Atheniensium magna fuit contentio, utrum moenibus se defendarent an obviam irent hostibus acieque decernerent*.

‘Ο Καῖσαρ διηγεῖται, ὅτι οἱ Γερμανοὶ δὲν ἐπέτρεψαν, νὰ εἰσάγηται (Acc. c. inf.) ὑπὸ τῶν ἐμπόρων οἵνος εἰς (ad) αὐτούς. — ‘Ο Κῦρος ἀπεκρίθη, ὅτι πολλὰ δένδρα τοῦ κήπου του ὁ ἴδιος ἐφύτευσεν. — ‘Ἐλησμόνησας νὰ φάγης τὸν μὲ μέλι κατηλειμμένον ἄρτον. — ‘Ἐν ἔτει 52 π. Χ. ἀπεφάσισεν ἡ σύγκλητος, ἵνα (ut) ὁ Πομπήιος ὡς (Δ.Μ.) ὅπατος διοικήσῃ τὴν δημοκρατίαν ἃνευ συνάρχοντος. — Κατεφρόνησας τοὺς νόμους τῆς δημοκρατίας, ἔχωρίσθης (se secernere) ἀπὸ τῶν καλῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν συντρόφων τῆς συνωμοσίας σου καθημερινῶς ηὔξηθη. — ‘Αφοῦ ὅλα τὰ πράγματα ἐτακτοποιήθησαν (Α.Φ. Α.Π.Λ.), ἀπεφάσισεν ὁ Μιλτιάδης, νὰ μείνῃ (Α.Π. EN.)

δέ ιδίος εἰς τὴν χερσόνησον. — "Ολοι οἱ δρόμοι ἡσαν κεκαλυμμένοι μὲ ὅπλα καὶ μὲ ἀποσκευάς. — Ἡ φάλαγξ τῶν Μακεδόνων κατέβαλε τοὺς πεζούς τῶν Περσῶν πλησίον τῆς Ἰσσοῦ. — Μετὰ τὴν μάχην (τὴν) πλησίον τοῦ Ἀκτίου ἔπαιντεν ἐπὶ τέλους δέ ἐμφύλιος πόλεμος. — Οἱ Ρωμαῖοι ἡσαν συνειθισμένοι νὰ τιμωροῦν σκληρῶς τὰς πόλεις, αἵτινες ἀπ' αὐτῶν εἶχον ἀποστατήσει. — Ἡ Μυτιλήνη ἀπεστάτησεν εἰς τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Εἶναι γνωστόν, ὅτι εἰς τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον ἡ Μυτιλήνη ἀπεστάτησεν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. — Ἐλησμόνησα, νά σοι φέρω τὸ βιβλίον, τὸ δποῖον χθὲς μὲ ἐζήτησας. — Ο χωρικὸς ἀνεπαύθη ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς δρυός. — Ἐμαθον τὴν ἄφιξιν τοῦ φίλου μου.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΔ'

Scribo, nubo, carpo, sculpo, repo

9) *Παρακείμενος εἰς si, σουπίτορ εἰς tum*
scribo, scripsi, scriptum, scribere γράφω
adscribo προσγράφω, προσθέτω, inscribo ἐγγράφω
conscribo συγγράφω, καταγράφω, describo περιγράφω
praescribo προγράφω, παραγγέλλω, rescribo ἀποκρίνομαι
[ἐγγράφως]
proscribo προγράφω (δημεύω τὴν περιουσίαν τινός κτλ.)
nūbo, nupsi, nuptum, nubere καλύπτω, ὑπανδρεύο-
[μαι (ἐπὶ γυναικῶν)].

Μετ. παρακ. παθ. nupta ὑπανδρευμένη
 carpo, carpsi, carpum, carpere δρέπω

concerpo κατασχίζω	decerpo ἀποδρέπω
discerpo διασπῶ	excerpo ἐκλέγω, ἔξαιρῶ
scalpo, scalpsi, sculptum, scalpere γλύφω	
sculpo, sculpsi, sculptum, sculpere γλύφω, τορεύω	
exsculpo ἐκγλύφω, ἔξαλείψω, insculpo ἐγγλύφω, ἔγχαράσσω	
rēpo, repsi, reptum, repere ἔρπω	
arrēpo προσέρπω	obrēpo } προσέρπω
irrēpo εἰσέρπω, παρεισέρχομαι	subrēpo }
serpo, serpsi, (serptum,) serpere ἔρπω	
glūbo, (glupsi,) gluptum, glubere ἐλπίζω.	

exercitum, milites conscribere (scribere) στρατὸν συλ-
λέγειν

patres conscripti πατέρες συγγεγραμμένοι (ἀρχικῶς patres
et conscripti πατρίκιοι βουλευτὴν καὶ πρόκριτοι πλεθύοι)
nubere νταρδρεύεσθαι, συντάσσεται μετὰ δοτικῆς, ὑπαν-
δρευμένη μέ τινα nupta alicui ή cum aliquo.

His nuntiis litterisque commōtus Caesar duas
legiones in citeriore Gallia novas conscripsit.—
Filia sororis Caeciliae post mortem matertērae
ei viro nupsit, cui Caecilia nupta fuerat.—Lex
Cornelia proscriptum juvare veluit.—Tuis litte-
ris heri statim rescripsi.—Carpent tua poma ne-
potes.—Herodōtus mores multarum gentium
descripsit.—Pygmalion mira arte ebur sculpsit.
—Attīcus, et ipse praescripserat, sine ulla pompa
elatus est.—Consulite vobis, patres conscripsit,
conservate vos, conjuges, liberos, fortunasque
vestras, populi Romani nomen salutemque defen-

dīte. — Apronius non sensim ad Verris amicitiam arrepserat, sed brevi tempore totum hominem possēderat. — Ex omnibus scriptoribus optima excep̄simus. — Cicero libros de senectute et de amicitia scripsit. — Lege Silvani et Carbōnis civitas data est omnibus, qui foederitatis civitatibus adscripti fuerant.

Persis apud Plataeas fugatis, Pausanias ex praeda tripodem aureum Delphis posuit, epigrammate scripto: *Suo ductu barbāros apud Plataeas esse delētos, ejusque victoriae ergo Apollini donum dedisse.* Hos versus Lacedaemonii exculpserunt neque aliud scripserunt quam nomina earum civitatum, quarum auxilio Persae erant victi.

Ο Ἀρχίας εἶχεν ἐγγραφὴν πολίτης τῆς πόλεως Ἡράκλειας. — Ηθυγάτηρ τοῦ Καισαρος εἶχεν ὑπανδρεύθη τὸν Πομπήιον. — Ο Σύλλας οὐ μόνον προέγραψε πολλοὺς πολίτας, ὀλλὰ καὶ ἔδωκε νόμον, δι' οὗ ἀπηγορεύθη νὰ βοηθῇ τις τοὺς προγεγραμμένους. — Διὰ τί δὲν ἀπεδρέψατε τοὺς καρποὺς τῶν δένδρων τούτων; — Εἶναι γνωστόν, δτι δ Κικέρων ἔγραψε τρία βιβλία περὶ τῶν καθηκόντων. — Οι ύπὸ τοῦ Παυσανίου εἰς (in μετ' ἀφαιρ.) τὸν χρυσοῦν τρίποδα ἐγγεγραμμένοι στίχοι ἔξηλείφθησαν ύπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. — Αἱ προτάσεις αὗται ἔξελέχθησαν ἐκ τῶν καλλίστων συγγραφέων. — Πολλοὶ ξένοι παρεισέφροσαν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ρωμαίων πολιτῶν. — Η Ὁκταβία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Καισαρος Ὁκταβιανοῦ, ὑπανδρεύθη τὸν Ἀντώνιον, μετὰ τοῦ ὅποίου

πρότερον ἦτο ύπανδρευμένη ἡ Φουλβία. — Τρεῖς ἐπιστολαὶ ἔγραφησαν ύπ' ἐμοῦ· διὰ τί δὲν ἀπήντησας;

ΜΑΘΗΜΑ ΛΕ'

**Sumo, contemno, promo, demo,
gero, uro.**

10) *Παρακείμενος εἰς si, σουπῆρος εἰς tum, μὲν ἐπέρθεσιν εὐφωνικοῦ p (μετὰ τὸ m), τὸ ὅποῖορ ὀνταται καὶ rὰ λειψῆ.*

sumo, sumsi (sumpsi), sumtum (sumptum), sumere
[λαμβάνω

absumo	{	καταναλίσκω	assumo προσλαμβάνω
consumo			

'Ἐκ τοῦ ποιητικοῦ temno·

contemno, contemsi, contemtum, contemnēre κατα-promo, promsi, promtum, promēre ἐξάγω [φρονῶ demo, demsi, demtum, demēre ἀφαιρῶ cōmo, comsi, comtum, comēre κοσμῶ, στολίζω.

11) *Παρακείμενος εἰς si, σουπῆρος εἰς tum, μὲν τροπὴν τοῦ r τοῦ στελέχους εἰς s.*

gero, gessi, gestum, gerēre φέρω

aggero προσκομίζω	degero διαιρῶ, διατάσσω
congēro συναθροίζω	ingēro εἰσάγω, ἐπιφέρω

ūro, ussi, ustum, urēre καίω

adūro ἐπικαίω	exūro ἐκκαίω, ἀποκαίω
combūro κατακαίω	inūro ἔγκαίω

Λεξιλόγιον

bellum gerēre πόλεμον κάμνειν, πολεμεῖν
 rem bene (male) gerēre ἐπιτυγχάνειν (ἀποτυγχάνειν) εἰς τὸν
 magnas res gerēre μεγάλα ἔργα καταρθόντειν [πόλεμον]
 rēs gestae πράξεις, καταρθώματα
 morem gerēre alicui κάμνειν τὸ θέλημά τινος
 se gerere φέρεσθαι.

Thucydides ait, fuisse famam, Themistoclem suā spontē venēnum sumpsisse. — Thrasybulus primo *contemptus est* a triginta tyrannis. — Senatus Verri ex aerario pecuniam *promserat*. — Quantum auri filius *dempsit* sibi? — Conon et praetor pedestribus exercitibus praefuit et prefectus classis *magnas res mari gessit*. — Etsi Xerxes male rem gesserat, tamem tantas habebat reliquias copiarum, ut etiam cum his opprimere posset hostes. — Multa maiores vestri magna et gravia bella gesserunt pro salute sociorum atque amicorum. Cum Antiocho, cum Philippo, cum Poenis propter socios bella a populo Romano *gesta sunt*. — Libri Protagorae philosōphi Atheniensium jussu in concione *combusti sunt*. — Meā operā, ait Vercingetorix, sine vestro sanguine tantum exercitum victorem fame consumptum videtis. — Volsci rursus parant bellum, Hernicis in societatem armorum assumptis. — Census indīcat, eum, qui sit *census*, se jam tum *gessisse* pro cive Romano. — Datāmes, etsi longe aberat ab his re-

gionibus, tamen regis voluntati *morem gerendum* putavit.—Hadrianus quidam, cuius avaritiam ci-
ves Romani ferre non potuerant, domi suaे vivus
exustus est.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὔμενους προσέλαθον οἱ σατρά-
παι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀμέσως τὴν βασιλικὴν στολὴν (or-
natus, ūs) καὶ τὸ ὄνομα. — Κατ’ ἀρχὰς οἱ τριάκοντα
τύραννοι εἶχον περιφρονήσει τὸν Θρασύβουλον, ὅστις μὲ
μικρὸν στράτευμα κατεῖχε τὴν Φυλήν. — "Αμα ὁ Καῖσαρ
κατέλαθε τὴν Ῥώμην, ἀφῆρεσε τὰ χρήματα ἐκ τοῦ δη-
μοσίου ταμείου. — Ο Ἀλκιβιάδης κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ
θάλασσαν μεγάλα κατορθώματα ἔκαμεν. — Πολλοὶ πό-
λεμοι διεξήχθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων εἰς τὴν Ἰταλίαν,
εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἰσπανίαν, εἰς τὴν Ἀφρικήν, εἰς
τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ἀσίαν. — Ο Θεμιστοκλῆς ἀπή-
τησεν ἀπὸ τῶν ἐφόρων, νὰ σταλοῦν ἔνεκα (de) ταύτης
τῆς ὑποθέσεως πρέσβεις εἰς τὰς Ἀθήνας. — Τὸ θέλημά
του ἐγένετο, καὶ τρεῖς Λακεδαιμόνιοι μετέβησαν ἀπὸ τὴν
Σπάρτην εἰς τὰς Ἀθήνας. — "Ολαι αἱ πόλεις καὶ κῶμαι
κατεκάησαν ὑπὸ τῶν Ἐλβετῶν. — Πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ
Μετέλλου οἱ Ῥωμαῖοι εἶχαν δυστυχήσει μαχόμενοι (rem
male gerere) εἰς τὴν Ἀφρικήν κατὰ τοῦ Ἰουγούρθα.
— Οἱ βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων ἔκαμον πολλοὺς πολέμους
μὲ τοὺς γειτνιάζοντας λαούς. — Συγγραφεύς τις λέγει,
ὅτι τὰ βιβλία τοῦ φιλοσόφου Πρωταγόρα κατὰ διαταγὴν
τῶν Ἀθηναίων ἔκάησαν εἰς τὴν συνέλευσιν,

ΜΑΘΗΜΑ ΛΣΤ'

Dico, duco

12) Παραχείμενος εἰς si ($c+s=x$), σουπήροις εἰς τυμ.

dīco, dixi, dictum, dicēre λέγω

addīco ἐπιδικάζω, ἀφιερόνω indīco ἀναγγέλλω, κηρύττω

contradīco ἀντιλέγω interdīco ἀπαγορεύω

edīco ἐπιτάττω, παραγγέλλω praeđīco προλέγω

dūco, duxi, ductum, ducēre ἄγω

abdūco ἀπάγω obdūco ἐπάγω, καλύπτω

addūco προσάγω perdūco διάγω, ἄγω, προάγω

condūco συναθροίζω, μι-

dedūco ἀπάγω [σθόω prodūco προάγω, παράγω,

edūco ἔξαγω redūco ἐπανάγω [γεννῶ

indūco εἰσάγω sedūco ἀπάγω κατὰ μέρος

introdūco εἰσάγω subdūco ὑφαιρῶ

tradūco περάω, μεταβιβάζω.

Tὸ 6' ἐν. πρόσωπον τῆς προστακτικῆς τοῦ dico εἶναι
dic, τοῦ duco duc.

Λεξιλόγιον

diem dicēre alicui ὁρίζειν τινὶ προθεσμίαν, καταμηνύειν τινὰ causam dicere ἀπολογεῖσθαι

dictatorem dicere aliquem ἀναγορεύειν τινὰ δικτάτωρα

aliquis dictator dicitur ἀναγορεύεται (λέγεται) τις δικτάτωρ

aquā et igni interdicere alicui ἀπειργειν τινὰ ὕδατος καὶ πυ-
[ρός, ἀποκηρύττειν τινά.

uxorem ducere } νυμφεύεσθαι (ἐπὶ ἀνδρός)
in matrimonium ducere }
bellum ducere παρατείνειν τὸν πόλεμον

copias deducere in (A.) στρατεύματα ἄγειν εἰς
ductus ἢ adductus aliqua re προτραπέσις, παρακινηθεὶς.

L. (Lucio) Manlio M. (Marcus) Pomponius *diem dixit*. — Cicero Terentiam *in matrimonium duxit*. — Varro *bellum duci non difficile existimabat*. — Camillus T. (Titum) Manlium Torquatum *dictatorem dixit*. — Tum demum Liscus oratione Caesaris *adductus* quod antea tacuerat, propōnit. — Alcibiadis consilio Athenienses bellum Syracusanis *indixerunt*. — Caelius *conduxit* in Palatio domum. — Caesar *dixit*, mānus hostium distinēri posse, si suas copias Aedui in fines Bellovocarum *introducederint*. — *Dic patri, te illam uxorem ducturum*. — *Subduc cibum unum diem athletae, se ferre non posse clamabit*. — Caesar quintam legionem ab opere *deductam* subsidio suis *duxit*. — Helvetii per angustias et fines Sequanorum suas copias *transduxerant* (*traduxerant*). — Centuriatim *producti* milites jurant, se exercitum ducesque non *deserturos*. *Edicunt*, penes quem quisque sit Caesaris miles, ut *producatur*, *productos* palam in praetorio interficiunt. — Vastatis regionibus, Caesar exercitum *reduxit*, concilioque Galliae *indicto*, de conjuratione Senōnum quaestionem habere *instituit*. De Accone, sententiā pronuntiatā, supplicium *sumpsit* et, quum nonnullis aliis aquā et igni *interdixisset*, legiones in hiberna *deduxit*.

Ο Καῖσαρ ἔφερε τὸν στρατὸν του εἰς τὴν χώραν τῶν Ρήμων. Εἰς τὸν λόγον, τὸν ὅποιον ὁ Κικέρων ἔξεφώνησεν ὑπὲρ τῆς ἀρχιστρατηγίας τοῦ Πομπηίου, λέγει, ὅτι ὥμιλησε περὶ (de) τοῦ εἴδους τοῦ πολέμου καὶ ὅτι ὀλίγα θὰ ὥμιλήσῃ τώρα περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ πολέμου. — Ο πατήρ τοῦ Θεμιστοκλέους εἶχεν ὑπανδρευθῆ Ἀλικαρνασσίδα. — "Απειρος στρατὸς μετεφέρθη ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εύρωπην. — Μανθάνω ὅτι εἰς τὴν πόλιν μας ἐνοικίασες (conducere) μικρὰν οἰκίαν· εἰπέ μοι· ἐνοικίασες πραγματικῶς οἰκίαν; — Εν ἔτει 339 π. Χ. ἐκήρυξαν οἱ Λατῖνοι εἰς τοὺς Ρωμαίους τὸν πόλεμον. — Ο Αὔγουστος ἐνυμφεύθη τὴν Λιβίαν, ἥτις πρότερον ἦτο ὑπανδρευμένη μὲ τὸν Τιθέριον Κλαύδιον Νέρωνα. — Διὰ τούτων τῶν ἀγγειῶν προτραπεὶς ἔφερεν ὁ Καῖσαρ δύο λεγεῶνας εἰς τὴν ἐσωτερικὴν Γαλλίαν. Μετ' ὀλίγον ἐπληροφορήθη, ὅτι οἱ Γάλλοι τὰ στρατεύματά των συνήγαγον εἰς ἐν μέρος. — Αναγινώσκομεν, ὅτι ὁ Κιγκινγάτος διὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς συγκλήτου ἀπήχθη ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴν ἔργασίαν εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἐκεῖ ὀνομάσθη δικτάτωρ. — Οἱ ἔχθροι ἥθελον νὰ παρατείνουν τὸν πόλεμον, ἀλλ᾽ ὁ ὅπατος διέταξεν ἀμέσως ὅλας τὰς λεγεῶνας, τὰς ὅποιας εἶχεν ἐξαγάγει ἐκ τῆς Ρώμης, νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν χώραν των. — Ο Καῖσαρ διηγεῖται, ὅτι τοὺς ἀρχῆγοὺς τῆς συνωμοσίας τῶν Σεννόνων ἐπεκήρυξε καὶ, ἀφοῦ εἶχεν εἰρηνευθῆ ἡ Γαλλία (ΑΦ. ΑΠΛ.), ἀπήγαγε τὰς λεγεῶνας εἰς τὰ χειμάδια (hiberna, orum). — Ο Ἐπαμεινώνδας πρῶτος ἤγαγε θηβαϊκὸν στρατὸν εἰς τὴν Πελοπόννησον. — Ο Θαλῆς πρῶτος προεῖπεν ἐκθλιψιν

(*defectio, onis*) τοῦ ἡλίου. — "Ἄγε τὸν κατηγορημένον εἰς τὴν φυλακήν. — Εἰπέ μοι, διὰ τί δὲν ἀπήντησες εἰς τὰς ἐπιστολάς μας (*Δ.*); — Θὰ ὑπανδρευθῶ ἐκείνην τὴν νέαν, τὴν δύοίαν χθὲς εἶδες εἰς τὴν οἰκίαν μας. — "Ἐγράψας εἰς τὸν θεῖόν σου, ὅτι θὰ ὑπανδρευθῆς τὴν νέαν ἐκείνην;

ΜΑΘΗΜΑ ΑΖ'

**(Specio, lacio,) coquo, rego, pergo,
surgo**

13) *Παρακείμενος εἰς si (c+s, g+s=x), συνπίπορ εἰς tum.*

'Εκ τοῦ ἀχρήστου specio, spexi, spectum, specere κυττάζω.

adspicio προσβλέπω	inspicio εἰσορῶ
conspicio καθορῶ	respicio βλέπω πρὸς τὰ ὄπίσω
dispicio διορῶ	despicio καταφρονῶ
perspicio καθορῶ, κατα-[νοῶ	suspicio ἀναβλέπω, ὑποπτεύω, [ἐκτιμῶ

'Εκ τοῦ ἀχρήστου lacio, laxi, lactum, lacere δελεάζω.

allicio, allexi, allectum, allicere } δελεάζω, προσελκύω	illicio, illexi, illectum, illicere }
pellicio, pellexi, pellectum, pellicere ἐλκύω, παρασύρω	
'Αλλὰ ἐν σύνθετον τοῦ lacio ἔχει ui, itum.	

elicio, elicui, elicium, elicere εξελκύω	cōquo, coxi, coctum, coquere μαγειρεύω
concōquo χωνεύω	decōquo ἀφέψω, ἐλαττόνω
rēgo, rexī, rectum, regere διευθύνω, κυρίερνῶ	

arrīgo	} ἀνορθόνω, ἐγέίρω	corrīgo	διορθόνω
erīgo		porrīgo	προσφέρω
		dīrīgo	διευθύνω

Συνηρημένα εἶναι (ἐκ τοῦ perrīgo καὶ τοῦ surrīgo).
 pergo, perrexī, perrectū, pergēre προχωρῶ
 surgo, surrexi, surrectū, surgēre } ἐγείρομαι.
 assurgo, consurgo, exsurgo, insurgo }

Λεξιλόγιον

cursum dirigēre ad locum διευθύνω τὴν πορείαν εἰς τόπον
 pergere 1) παρατείνω τι, ἔξακολουθῶ τι. 2) πορεύομαι.

Quum Ariovistus legatos Caesaris apud se in castris *conspexisset*, exercitu suo praesente exclamavit: Quid ad me venītis? an (*μήπως*) speculandi causa? — Exercitus Iubae regis a militibus Caesaris *despectus est*. — Dionem a Dionysio missum Carthaginienses *suspexerant*, ut neminem unquam Graecā linguā loquentem magis sint admirati. — Augustus militem donis, populum annōnā, cunctos dulcedine pacis *pellexit*. — Vatinius, qui Brundisio praeerat, *elicuit* naves Laelianas. — Cicero *dixit* Caesari: Per dextram istam te oro, quam regi Deiotaro, hospes hospiti, *porrexisti*. — T. (Titus) Quinetius Cincinnatus dictator imperavit, ut omnes armati cum cibariis in (*διὰ*) dies quinque *coctis* ante solis occasum in campo Martio adessent. — Miltiades morandi tempus non habens *cursum direxit*, quo tendebat, pervenitque Chersonesum. — Confestim ad Var-

ronem ire *perreximus*, quum eius villā paullum abessēmus, ipsum ad nos nenientem vidīmus et ad vilam reduximus. — Alexander ad Iovem Ammōnem *perrexit*, oraculum de origine sua *consulturus*. — Lentulus *surrexit* et quaesivit a Gallis, quid sibi esset cum iis, quamobrem domum suam venissent. — Dionysius, quum subito audivisset hinnītum, *resperit*, et laetus *adspexit* equum, quem in flumine periisse existimaverat.

Εὔθυς ἄμα ὁ Πελοπίδας εἶδε τὸν ἔχθρον, διέταξε νὰ τὸν προσβάλλουν. Ἀφοῦ ὁ στόλος τῶν Καρχηδονίων ἐσῆκωσε τὰς ἀγκύρας, διηνύθυνε τὴν πορείαν πρὸς τὴν Σικελίαν, ἀλλ᾽ ὁ Ἀννίβας ἐκύτταξεν ὅπίσω συχνὰ πρὸς τὰ παράλια τῆς Ἰταλίας. — Ο ταχυδρόμος ἐσηκώθη πρὸ τῆς αὐγῆς καὶ ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του. — Ο Κικέρων εἶπεν ὅτι οἱ Μασσαλιῶται πάντοτε ἐκυβερνήθησαν ὑπὸ τῶν προυχόντων τῆς πόλεως μὲν τὴν μεγίστην δικαιοσύνην. — Ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ Ἀλέξανδρος τὸν βασιλέα Πῶρον, τῷ προσέφερε τὴν δεξιὰν καὶ τὸν διέταξε νὰ ἔχῃ θάρρος. — Οἱ στρατιῶται εἶχαν συνηθίσει νὰ φέρουν μεθ' ἑαυτῶν μαγειρευμένας τροφὰς διὰ πλείονας ἡμέρας. — Πολλαὶ πόλεις, τὰς ὁποίας εἶχε δελεάσει ὁ Μιθριδάτης διὰ δώρων, ἀπεστάτησαν ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων. — Η Λοκοῦστα ἐμαγείρευσε τὸ δηλητήριον, παρόντος τοῦ Νέρωνος (ΑΦ. ΑΠΛ.). — Οἱ Γάλλοι εἴζηγαγον δολίως διὰ ταύτης τῆς εἰδήσεως τὰς λεγεώνας ἀπὸ τὸ στρατόπεδον. — Εμάθομεν ὅτι παρεσύρθητε εἰς προδοσίαν.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΗ'

Fligo, tego, sugo, jungo, ungo, cingo

13) *Παρακείμενος εἰς si (c+s, g+s=x), σουπι-
ρος εἰς tum.*

'Εx τοῦ ἀχρήστου fligo, flixi, flictum, fligere κτυπῶ
affligo καταρρίπτω, καταβάλλω confligo πολεμῶ, κατα-
imfligo ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω [βάλλω]

Κατὰ τὴν ἀ συζυγίαν κλίνεται ὁμαλῶς τὸ profligare
frīgo, frixi, frictum (frixum), frigere ξηραίνω
tēgo, texi, tectum, tegere σκεπάζω

contēgo } καλύπτω	detēgo } ἀποκαλύπτω,	ἀνακαλύπτω
obtēgo }	retēgo }	

protēgo ὑπερασπίζω

sugo, suxi, suctum, sugere μυζῶ, θηλάζομαι
exsūgo ἐκθηλάζω

jungo, junxi, junctum, jungere συνδέω

adjungo προσθέτω	disjungo } χωρίζω
conjungo συνδέω	sejungo }

ungo (unguo), unxi, unctum, ungere μυρόνω

'Εx τοῦ σπανίου mungo, munxi, munctum, mun-
gēre

emungo ἀπομύττω

cingo, cinxi, cinctum, cingere ζώνω, περιβάλλω,
[περικυκλόνω

accingo περιβάλλω

discingo ἀποζώνυμι..

Λεξιλόγιον

affligere καταβάλλειν, καταστρέφειν

afflictus, a, um καταβεβλημένος, δυστυχής, κατατεθραυσμένος
tegere στεγάζειν, σκεπάζειν, κρύπτειν, ὑπερασπίζειν.

Classis communis Graeciae primum apud Artemisium cum classiariis regis Persarum *confixit*. — Cicero scribit ad Atticum: Pompeius noster ipse se *affixit*. — Equites ad Caesarem *venērunt*. qui nuntiarent, superiore nocte maximā tempestate paene omnes naves *afflictas esse*. — Catilina maerore *afflictus* et *profligatus est*, quod ei ferrum de manibus extorsimus. — Massilienses Domitii consilio adducti naves longas expedient numero septendēcim, quarum undēcim erant *tectae*. — Trachalum adversus accusatōres Galleria, uxor Vitellii, *protexit*. — Videmur paene cum lacte nutrīcis errorem *suxisse*. — Ambiorīgem in equum quidam ex suis intulit, fugientem silvae *texerunt*. — Dicebant legati Remorum, Germanos, qui cis Rhenum incolērent, sese cum Belgis *conjunxisse*. — Flamma copias Gallorum a conspectu Romanorum *textit*. — Brutus decus omne virtutis cum summā eloquentiae laude *junxerat*. — Alpes Italiam a Galliā *sejungunt*. — Intervallo locorum et tempore *disjuncti sumus*. — Cicero dicit, matrōnas et virgīnes Segestanōrum simulacrum Dianaē, quod Verres auferri jussérat, unguentis *unxisse*, coronis et floribus complexe (complevisse). — Servius Tullius rex urbem Romam muro *cinxit*. — Caesar saepe capite *delecto* in agmine anteibat. — De virtutibus vitāque Epaminondae satis erit dictum, si hoc unum *adjunxero*, Thebas

et ante Epaminondam natum et post eius interitum perpetuo alieno paruisse imperio.

Δύο φορὲς ἐπολέμησεν ὁ Ἀλέξανδρος μὲ τὸν ἴδιον τὸν Δαρεῖον, πλησίον τῆς Ἰσσοῦ καὶ πλησίον τῶν Ἀρβήλων. — Ὁ Κικέρων ἀπεκάλυψε τὰ σχέδια τοῦ Κατιλίνα. — Πολλὰ πλοῖα τῶν Περσῶν εἶχαν καταστραφῆ διὰ τῆς θυέλλης. — Τὸ ἵππικὸν ἔχωρίζετο ἀπὸ τῶν λεγεώνων διὰ μικροῦ διαστήματος. — Ὁ Ξέρξης συνέδεσε τὰς ὅχθας τοῦ Ἑλλησπόντου διὰ ξυλίνης γεφύρας. — Ὁ αὐτοκράτωρ Αύρηλιανὸς περιέβαλε τὴν Ρώμην διὰ νέου τείχους. — Ὁ Καίσαρ κατέλαβε τοὺς Ἐλβετοὺς διὰ μεγάλης μάχης. — Ὁ αὐτοκράτωρ Διοκλητιανὸς προσετέθη (ΜΤ. προσέθεσεν ἑαυτὸν) εἰς τὸν αὐτοκράτορα Μαξιμιανόν, ἵνα δυνηθῇ καλλίτερον νὰ διοικηθῇ τὸ ἄπειρον ῥωμαϊκὸν κράτος. — Ἡξεύρετε καλῶς, ὅτι τὰ Πυρηναῖα ὅρη χωρίζουσι τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τὴν Ισπανίαν. — Ὁ Κικέρων λέγει, ὅτι ὁ Ἀντώνιος μεμυρωμένος καὶ μεθύων (ebrius) εἰς τὴν ἀγορὰν λόγον ἔξεφώνησε. — Τὰ στρατεύματα τῶν ἔχθρῶν κατεβλήθησαν ὑπὸ τῶν λεγεώνων τοῦ Καίσαρος. Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὰ στρατεύματα τῶν ἔχθρῶν κατεβλήθησαν ὑπὸ τῶν λεγεώνων τοῦ Καίσαρος.

ΜΑΘΗΜΑ ΛΘ'

**Tingo, (stinguo), plango, vivo, veho,
traho, struo**

15) *Παρακείμενος εἰς si /c+s, g+s=x), σου-*
πῖτον εἰς tum.

lingo, linxi, linctum, lingēre λείχειν	
ningo, ninxi, ἄγει σουπίνου, ningēre χιονίζειν	
Ίδης ningit χιῶν πάπτει.	
tingo, tinxi, tinctum, tingēre βάπτειν	
'Εκ τοῦ ἀχρήστου stinguo, stinxo, stinctum, stin-	[guēre σθύνω.
distinguo διακρίνειν	extinguo ἔξαλείφειν
plango, planxi, planetum, plangēre κτυπῶ τὸ στῆ-	
vivo, vixi, victum, vivēre ζῶ	[θος, θρηνῶ
vēho, vexi, vectum, vehēre ὄχω	
advēho προσκομίζω	invēho εἰσκομίζω.
Tὸ παθητικὸν vehor, vectus sum, vehi (currū, navi nehi ὄχεισθαι, πλέειν, equo vehi ἵππεύειν) ἔγεινεν ἀποθετικόν. Ο- μοίως invēhi in aliquem καθάπτεσθαι τίνος.	
trāho, traxi, tractum, trahēre σύρω	
attrāho προσελκύω	exstrāho ἔξέλκω
contrāho συναἱρῶ	retrāho ἀποσύρω
detrāho ἀποσπῶ	substrāho ὑφελκύω
struo, struxi, structum, struēre κατασκευάζω, κτίζω	
construo } κατασκευάζω	instruo παρασκευάζω
exstruo } καταστρέψω	destruo καταστρέψω
ango, anzi, ἄγει σουπίνου, angēre ἄγχω, πνίγω.	

Λεξιλόγιον

extinguēre ἔξαλείφειν, σθύνειν, καταστρέψειν, φρενέειν
obstuēre ἐποικοδομεῖν, φράττειν, ἀποφράττειν.

Deianira Herculi tunicam sanguine Centauri
tinctam dedit.—Alexandrum, invictum bellis
juvenem, fortuna morbo extinxit.—Extinctis ru-
moribus de auxiliis legionum, quae Pompeio per

Mauritaniam venire dicebantur, multae civitates Hispaniae ad Caesarem *desciverunt*. — *Planxere* (*planixerunt*) *Narcissum sorores*. — *Iphicrates vixit* ad senectutem. — *Scribis, te mecum esse victurum*, gratissima mihi tua voluntas est. — *Camillum triumphantem albi equi per urbem vixerunt*. — *Ubi Datāmes id audīvit, arma sumpsit, suos sequi jussit, ipse, equo concitato, ad hostem vectus est*. — *Quinque naves advexerunt Romam Macēdōnum atque Poenorū legatos*. — *Caligula, contractis undique onerariis navibus, duo litora sinūs Baiani ponte conjunxit*. — *Dionysius, quum in fanum venisset Iovis Olympii, anreum ei detraxit amicūlum, quo Iovem ornārat ex manubiis Carthaginensium tyrannus Hiero*. — *Horatiae sepulcrum constructum est* saxo quadrato. — *Milites diēbus viginti quinque agḡrem latum pedes trecentos triginta, altum pedes octoginta extruxerunt*. — *Postquam Lacedaemonii audierunt, ab Atheniensibus muros instrui, legatos Athenas miserunt, qui id fieri vetārent*. — *Ephori valvas aedis Minervae obstruxerunt, ne Pausaniās exire posset*.

Αναγινώσκομεν, ὅτι ἡ μήτηρ τοῦ Παυσανίου κατέκεννον τὸν χρόνον ἔζη, καὶ ὅτι αὕτη προσεκόμισεν ἕνα λίθον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ, διὰ νὰ ἐγκλείσῃ τὸν οἶνον. — Οἱ Λακεδαμόνιοι, οἵτινες εἶχον συλλέξει μέγαν στόλον, ἐνικήθησαν πλησίον τῆς Κνίδου ὑπὸ τοῦ Κόνωνος. — Μέγα πλῆθος σίτου ἐκομίσθη ἐκ τῆς Σικελίας εἰς τὴν

*Ρώμην. — 'Ελπίζω δτι ύμεις μετ' ἐμοῦ θέλετε ζήσει εἰς τὴν *Ρώμην. — Πολὺ ύψηλὸν καὶ πολὺ εὔρὺ πρόχωμα εἰς ὀλίγον καιρὸν κατεσκευάσθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Καίσαρος. — Ο Λίβιος διηγεῖται, δτι ὁ Νουμᾶς Πομπίλιος κατεσκεύασε διὰ τὴν 'Εστίαν ἐν τῇ *Ρώμη ναόν. — Αναγινώσκομεν εἰς τὸν αὐτὸν συγγραφέα, δτι ὁ Κάμιλλος, δτε εἶχε κυριεύσει τοὺς Οὐνησους, ἥλασε διὰ τῆς πόλεως θριαμβεύων μὲ λευκοὺς ἵππους. — Αλέξανδρος ὁ Μέγας ἔζησε 33 ἔτη, κατεστράφη εἰς τὴν Βαβυλῶνα ὑπὸ τῆς ἀσθενείας. — Οι πολιορκηταὶ ἔφραξαν τὴν Θύραν τῆς πόλεως. — Οι υἱοὶ τῆς ιερείας ἔσυραν τὸ σχῆμα τῆς μητρὸς μέχρι (ad) τοῦ ναοῦ. — Η ιέρεια ἔκομισθη εἰς τὸν ναὸν ἐπὶ ἄρματος περιβεβλημένου ἀπὸ ἄνθη.

ΜΑΘΗΜΑ Μ'

**Fingo, pingo, stringo, fluo, figo, flecto,
necto**

16) Παρακείμενος εἰς xi, σουπίρορ εἰς tum, μὲ
ἔκθλιψιν τοῦ n τῆς φίζικῆς συ.llabῆς (εἰς τὸ σουπίρορ).
fingo, finxi, fictum, fingere πλάττω

effingo ἔκτυπόνω, διαπλάσεω

pingo, pinxi, pictum, pingere ζωγραφίζω
depingo ἀπεικονίζω

stringo, strinxi, strictum, stringere σφίγγω
astringo } ἐπισφίγγω, distingo διασπῶ
constringo } συσφίγγω obstringo ὑποχρεόνω
destringo ἔξαγω perstringo διασφίγγω, καθάπτομαι

mingo, minxi, mictum, mingēre οὐρῶ

17) *Παρακείμενος εἰς χι, συνπῖτος εἰς χυμό*
fluo, fluxi, fluxum, fluēre ḥέω

affluo προσρέω effluo ἐκρέω

confluo συρρέω interfluo διαρρέω

fīgo, fixi, fictum, figēre καρφόνω

affīgo προσπασσαλεύω transfīgo διατρυπῶ

refīgo ἀποκαθηλῶ

flecto, flexi, flexum, flectēre κάμπτω

deflecto κατακάμπτω inflecto ἐπικάμπτω

necto, necti (nexui), nexum, nectēre δένω

Τὰ σύνθετα ἔχουσι μόνον ui εἰς τὸν παρακείμενον.

annecto προσδένω connecto συνδέω

pecto, pexi, pexum, pexēre κτενίζω

plecto, (plexi), plexum, plectēre πλένω

perplexus περιπεπλεγμένος (Μετ. Παθ. τοῦ ἀχρήστου perplexo).

Λεξιλόγιον

Fingēre 1) πλάττω, 2) φαντάζομαι, 3) ἐπινοῶ

constringēre 1) συσφίγγω, 2) δένω, 3) περιορίζω

nectēre 1) συνάπτω, 2) δεσμεύω ἐντεῦθεν nesi, orum δεσμῶται.

Alexander ab Apelle potissimum *pingi* et a Lysippo *singi* volebat. — Spartiatēs Agesilaus neque *pictam* neque *fictam* imaginem suam esse sivit. — Zeuxis simulacrum Helēnae *pinxit*, quod Crotoniatæ in templo Iunonis posuerunt. — Plato rem publicam sibi *finxit*. — Cicero Catilinam in senatu interrogavit: non vides *constrictam* jam horum conscientiā conjurationem tuam? — Filius Man-

lli gladium *destrinxit* et jnrvavit, se Pomponium necaturum, nisi jurejurando se *obstrinxisset*, se patri diem nōn *dicturum*. — Centurionēs gladiis *destrictis* portas occupavērunt. — Eo tempore tanti terrae motūs facti sunt, ut flumina in contrariās partēs fluxerint atque in amnēs mare *influxerit*. — *Confluxerunt* Athenas hominēs ex diversis locīs. — Epaminondās hastam, qua *transfixus* fuit, eveli *jussit*. — Cicero dicit, Verrem indemnatis civibus Romanīs crucem reservasse, quam damnatis servīs *fixerat*. — Haruspīcēs urbis atque imperii Romani occasum appropinquare *dixerunt*, nisi dii immortales fata ipsa *flexissent*. — Quum ii, qui antea *nexi* fuerant, creditoribus rursus traderentur et alii *necterentur*, secessio plebis facta est in montem sacrum. — Menenius Agrippa mentēs hominum *flexisse* fertur.

·Ο ζωγράφος ·Απελλῆς ἔζωγράφησε τὸν ·Αλέξανδρον, δι Λύσσιπος τὸν ἐπλασεν. — ·Ο Λαθηνὸς ὑπεχρεώθη δι' ὄρκου, δτι (Acc. c. Inf.) δὲν θὰ ἐγκαταλίπῃ τὸν Πομπήιον. — Οι στρατιῶται εἰσῆλθον μ' ἐσπασμένα ξίφη (ΑΦ.) εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ στρατηγοῦ. — Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συνέρρευσεν ἅπειρον πλῆθος ἀνθρώπων εἰς τὴν πόλιν. — Κατὰ τὸν ἑτρουσκικὸν πόλεμον ἐχθρὸς διετρύπησε τὸν ὕπατον Κόιντον Φάβιον μὲ τὸ ξίφος. — ·Ελπίζω δτι (Acc. c. Inf.) οὐδέποτε θ' ἀποκλίνης ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς. — ·Η λέμβος προσεδέθη εἰς τὸ πλοῖον (Δ.) διὰ σχρινίου. — Οι ·Ρωμαῖοι πολιται, οἵτινες δὲν ἥδύναντο

νὰ πληρόνωσιν τά ὄφειλόμενα χρήματα, παρεδίδοντο εἰς τοὺς δανειστάς των. Οἱ πολῖται οὗτοι ἐκαλοῦντο δεσμῶται.— Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον συνάψει τὸν Μοσέλλαν καὶ τὸν Ἀραρά διὰ τάφρου.— Ἡ Λιβία πολλάκις κατεπράγνε τὸν θυμὸν τοῦ Αὔγούστου.— Οἱ παλαιοὶ εἶχον εἰς τοὺς ναοὺς των ἔζωγραφημένας καὶ πεπλασμένας εἰκόνας τῶν θεῶν.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΑ

**Claudo, divido, laedo, ludo, plundo,
rodo κτλ.**

18) Παρακείμενος εἰς si, σουπῆρος εἰς sum μὲν ἀφομοίωσιν ἢ ἔκθλιψιν τοῦ τελικοῦ συμφώρου τοῦ στελέχους.

claudio, clausi, clausum, claudere κλείω

Tὰ σύνθετα σχηματίζονται ἀπὸ τὸν τύπον clūdo.

conclūdo περικλείω, περαίνω inclūdo ἐγκλείω

exclūdo } ἀποκλείω	interclūdo ἀποκλείω, ἐμποδίζω
secludo }	occlūdo ἀποκλείω

divīdo, divīsi, divīsum, divīdēre διανέμω, διαιρεῖ

laedo, laesi, laesum, laedēre λυμαίνομαι, βλάπτω,

[ύ]βριζω

allīdo } προσκρούω	collīdo συγκρούω
illīdo }	elīdo ἐκθλίζω

lūdo, lūsi, lūsum, ludēre παίζω, περιπαίζω, ἀπατῶ

allūdo αἰνίττομαι	elūdo ἐκκλίνω, ἐμπαίζω
-------------------	------------------------

collūdo συμπαίζω	illūdo περιπαίζω
------------------	------------------

plundo, plausi, plausum, plaudēre κροτῶ

applundo χειροκροτῶ, ἐπικροτῶ.	
--------------------------------	--

Τὰ λοιπὰ σύνθετα ἔχουν plodo, osi, osum. π. χ.	
explodo ποδοκροτῶ	complodo συγκροτῶ
rādo, rāsi, rāsum, rādere ξέω, ξύω	
corrādo συνάγω, σωρεύω erādo ἔξαλείψω	
rōdo, rōsi, rōsum, rōdēre τρώγω	
abrōdo ἀποτρώγω	corrōdo }
arrōdo περιτρώγω	perrōdo } διαβιβρώσκω
trūdo, trūsi, trūsum, trūdere ωθῶ	
abstrūdo κρύπτω	extrūdo ἐξωθῶ, ἐκβάλλω
detrūdo καταρρίπτω	protrūdo ἀναβάλλω
vādo, ἄνευ παρακειμένου καὶ σουπίνου, vadēre ὑπάγω	
'Αλλὰ τὰ σύνθετα ἔχουν vasi, vasum.	
evādo ἐκφεύγω	invādo προσβάλλω, εἰσβάλλω
circumvādo περικυκλόνω	pervādo διέρχομαι
frendo, ἄνευ παρακειμένου, fresum (fressum), fren-	
	[dēre τριζω.

Miltiades copias e navibus eduxit, Parum urbem operibus *clausit* omnique commeatu privavit. — Antequam Lucullus contra Mithridatem bellum gereret, Pontus populo Romano ex omni aditu *clausus fuerat*. — Omnis civitas Helvetia in quatuor pagos *divisa est*. — Cicero dicit, Ancum Marciū regem Aventīnum et Coelium montes urbi adjunxisse agrosque plebi *divisisse*. — Murena injuste neminem *laesit*. — Haruspīcum responsa saepe homines *luserunt*. — Praecōni Romano Græciae libertatem in theatro enuntianti tota frequentia ingenti strepītu *applausit*. — Xerxes, Persarūm rex, Graeciam ingentibns copiis *invasit*.

— Nuper apud me mures librum Platonis *corroserunt*. — Quā causā me ex aedibus *extrusisti*? — Pauci noctium ex fuga *evaserant*. — Ita minōra castra Caesaris *inclusa* maioribus castelli atque arcis locum obtinebant. — Dixerunt Massilienses, videre se, *divisum esse* populum Romanum in duas partes. — Quamdiu, Catilina, iste furor tuus nos *eludet*? — Primi ex Gallis Capitolii muros ascendentes a Manlio *detrusi sunt*. — Cicero scripsit ad Atticum: Populi sensus maxime theatro et spectaculis perspectus est; Curioni ita *plausum est* ut, salvā republicā, Pompēio *plaudi* solebat.

Ο Καῖσαρ ἔκλεισε τὸ Βρεντήσιον διὰ πολιορκητικῶν (ΔΜ.) ἕργων ἀλλ᾽ ἐπειδὴ δὲν εἶχε πολεμικὰ πλοῖα, δὲν ἤθυνθη νὰ κλεισθῇ ὁ λιμὴν τῆς πόλεως, καὶ ὁ Πομπήιος ἔξέφυγεν (ενᾶδο) εἰς τὴν Ἐλλάδα. — Εἰς τὰς ρωμαϊκὰς λεγεῶνας παρὰ τὸ Καύδιον εἶχεν ἀποκλεισθῆ ἡ ἔξοδος. — Μετὰ τὴν μάχην (τὴν) πλησίον τῆς Πύδνης διήρεσαν οἱ Ρωμαῖοι τὴν Μακεδονίαν εἰς τέσσαρας ἐπαρχίας. — Ο Καῖσαρ λέγει, ὅτι ἡ Γαλλία κατ' ἔκεινον τὸν χρόνον εἰς τρία μέρη ἦτο διηρημένη. — Τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀνθρώπινον δίκαιον ὑβρισας διὰ τῆς ἐπιορκίας σου. — Ἀρκετὰ τώρα ἐπαιξάτε. — Ο Μιθριδάτης μετὰ μεγάλου στρατοῦ εἰσέβαλεν εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν. — Τὸν αὐτοκράτορα Νέρωνα (Δ.), ὅταν ἔψαλλεν (ΜΤ. τῷ ψάλλοντι) εἰς τὸ θέατρον, ἐχειροκρότησαν μέγας ἀριθμὸς νέων, τοὺς δόποίους ὁ ἴδιος εἶχε διατάξει νὰ χειροκροτήσουν (*Eregr. καὶ Παθ.*) — Ο Μάλλιος κατέρριψε τοὺς Γάλλους ἀπὸ

(de) τὰ τείχη τοῦ Καπιτωλίου. — Οἱ ποντικοὶ περιέτρωγον τὰ λείψανα τοῦ δείπνου. — Ὑπατεύοντος τοῦ Καίσαρος (ΑΦ.) διενεμήθησαν ἀγροὶ εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ Πομπηϊου. — Ἐρῶ ὁ Αὔγουστος ἦτο αὐτοκράτωρ (ΑΦ. ΑΠΛ.), ἐκλείσθη τρὶς ὁ ναὸς τοῦ Ἰανοῦ.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΒ'

Spargo, mergo, tergo, cedo, premo

19) Παρακείμενος εἰς si, σουπῆρος εἰς sum μὲ ἀφομοιώσιν ἢ ἔκθλιψιν τοῦ τελικοῦ συμφώνου τοῦ στελέχους.

spargo, sparsi, sparsum, spargere	σπείρω, σκορπίζω
aspergo πρόστρανω, περιρρανω	dispergo διασκορπίζω
conspergo } καταρρανω	
respergo } καταρρανω	exspergo διαχέω

mergo, mersi, mersum, mergere βυθίζω

emergo ἀναδύομαι	demergo } καταβυθίζω
immaergo ἐμβάπτω	submergo }

tergo, tersi, tersum, tergere σπογγίζω

Τὰ σύνθετα τοῦ tergo σχηματίζονται κατὰ τὴν δευτέραν συνυγίαν.

cēdo, cessi, cessum, cēdere ὑποχωρῶ, παραχωρῶ	
accēdo πλησιάζω	antecēdo προηγοῦμαι, ὑπερέχω
abscēdo ἀναχωρῶ	concēdo ἐνδίδω, χορηγῶ
decēdo ἀπέρχομαι, ἀπο-	itercēdo ἐνίσταμαι
[θνήσκω]	

discēdo χωρίζομαι	recēdo ἀποχωρῶ
excēdo ἐξέρχομαι	succēdo διαδέχομαι
	incēdo βαδίζω

prēmo, pressi, pressum, prēmēre	<i>πιέζω, στενοχωρῶ</i>
comprīmo συνθλίβω	deprīmo
exprīmo ἐκφράζω	opprimō } καταβάλλω
imprīmo ἐντυπόνω	supprīmo } καταπαύω.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ad rempublicam accēdēre ἀπτεσθαι τῶν πραγμάτων, τὸ πολιτεύοντα στάδιον ἀρχίζειν
accēdit nobis animus λαμβάνομεν θάρρος
victor discēdo ἀπέρχομαι νικητής, μάχην κερδίζω.

Sparsi per vias speculatores nuntiavērunt, legiones Samnitium non procul abesse. — Apud Pharsālum Pompeius duo milia evocatorum tota acie disperserat. — *Emersit* equus e flumine. — In proelio apud Lilybaeum centum viginti quinque naves Carthaginiensium *demersae sunt*. — Viriatho exercitūs Romani imperatoresque cesserunt. — Cimon animo forti invidiae ingratorum civium cessit. — Conon Atheniensis bello Peloponnesiaco accessit ad rempublicam. — Galli ad castra accesserunt et magnā contumeliā verborum Romanos ad pugnam evocārunt. Nullo a militibus responso dato, *dispersi* discesserunt. — Aristides in magna paupertate *decessit*. — Miltiades dixit, si obviam irent hostibus, civibus animum *accessurum*. — Lacedaemonii Atheniensibus imperii maritimi principatum *concesserunt*. — Hannibal dixit, Siciliam Romanis nimis celéri desperatione *concessam esse*. — Urbs deserta erat, primi omnium

Macēdōnes excesserant. — Meminērant milites Cæsaris, se ad Alesiam et ad Avarīcum maximarum gentium victores discessisse. — Necessitate permotus Caesar a Brundisio discessit. — Multi Germani se in Rhenum praecipitavērunt atque ibi timōre, lassitudine, vi fluminis oppressi periērunt. — Adventus Antonii cum duodecim cohortibus Pompeianos compressit, nostros firmavit. — Incessit victor exercitus, quā (ὅπου) duxit prae-dae spes.

Ἐπειδὴ δὲ Καῖσαρ εἶχε διατάξει, νὰ ὀχυρωθῇ τὸ στρατόπεδον, καὶ (ἐπειδὴ) οἱ στρατιῶται ἦσαν διεσκορπισμένοι κατὰ (in) τὴν ἔργασίαν, ἐξῆλθον (evolare) οἱ ἔχθροι αἰφνῆς ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ δάσους. — Οἱ Χάρης δὲν ὑπεχώρησεν εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ Τιμοθέου καὶ τοῦ Ἰφικράτους, ἀλλὰ διέταξε νὰ λύσουν τὰς ἀγκύρας. — Οἱ Ἀλέξανδρος ἔχορήγησεν εἰς ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. — Ἐν ἔτει 241 π. Χ. παρεχώρησαν οἱ Καρχηδόνιοι τὴν Σικελίαν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. — Οἱ Μιλτιάδης, ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τοῦ δποίου (dux AΦ. ΑΠΛ.) οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Μαραθῶνι εἶχον κερδήσει τὴν νίκην, ἀπέθανεν εἰς τὴν φυλακήν. — Οἱ Νομάδες, ἀπὸ κούρασιν καὶ φόβον καταβεβλημένοι, ἐτόλμων μόλις νὰ πολεμήσουν. — Οἱ ἔχθροι, ὑπὸ τῶν ἴδικῶν μας ἐστενοχωρημένοι, ἥρχισαν νὰ ὑποχωρῶσιν. — Οἱ Δαρεῖος κατεπίεσε τὴν ἐλευθερίαν τῶν Συρακουσίων.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΤ'

Mitto, quatio, meto, vello, viso κτλ.

20) Παρακείμενος εἰς si, σουπῖτος εἰς sum, μὲ ἀφομοιώσιν ἢ ἔχθλιψιν τοῦ τελικοῦ συμφώνου τοῦ στελέχοντος.

mitto, misi, missum, mittere στέλλω

admitto προσδέχομαι, συγ-

intermitto διαλείπω, ἀφίνω

[νὰ παρέλθῃ

amitto χάνω

[χωρῶ

committo συνάπτω, πράττω

omitto παραλείπω,

demitto καταπέμπω, κατα-

prætermitto } ἀμελῶ

[βάλλω

dimitto ἀποπέμπω

promitto ὑπόσχομαι

emitto στέλλω ἔξω

remitto στέλλω ὅπισω

immitto στέλλω μέσα

submitto ὑποπέμπω πρὸς

[βοήθειαν

qnattio, ἄνευ παρακειμένου, quassum, quatere σείω

Tὰ σύνθετα ἔχουσι cutio

concutio, concussi, concussum, concutere διασείω

Όμοιώσ.

discutio διασείω, διαιρῶ

incutio ἐμβάλλω

excutio ἐκτινάσσω

percutio διατρυπῶ

repercutio ἀπωθῶ

21) Σουπῖτος εἰς sum, παρακείμενος διάφορος·
mēto, messui, messum, mētēre θερίζω

demēto ἀποκόπτω, θερίζω

vello, velli (σπανίως vulsi), vulsum, vellēre τίλλω

Tὰ σύνθετα ἔχουσι μόνον velli εἰς τὸν παρακείμενον·

convello ἀποσπῶ

divello χωρίζω, διασπῶ

22) Παραχείμενος *i*, ἄνευ σουπίρου
vīso, visi, visēre ἐπισκέπτομαι
revīso ἐπισκέπτομαι πάλιν, ἔξετάζω
lambo, lambi, lambēre λείχω, γλίχω
psallo, psalli, psallēre ψάλλω.

Λεξιλόγιον

prœlium committere μάχην συνάπτειν
committere aliquid (scelus, delictum) πράττειν (ἔγκλημα)
secūri percutere φονεύειν τινὰ μὲ τὸν πέλεκυν.

Timoleon sine ullo morbo lumina oculorum amisis.—Apud Marathonem Datis in aciem centum milia peditum, decem milia equitum produxit, proeliumque commisit.—Epaminondas Spartæ sic Lacedaemoniorum tyrannidem coaguit, ut non minus illā oratione opes eorum concusserit quam Leuctricā pugnā.—Attius ad Antonium deductus petiit, ut ad Caesarem mittetur; Caesar eum incolumen demisit.—Fere omni frumento a militibus demesso, pars una erat reliqua. Hic hostes noctu in silvis delituerant et milites dispersos, dispositis armis, in metendo occupatos, circumdederant.—In pugna apud Mantinēam Epaminondas telo percussus est.—Verres simulacrum Cerēris e sacrario convulsit.—Vercingetorix eos, a quibus maius delictum commissum erat, igni necavit.—Agesilāus persuasit Lacedaemoniis, ut exercitum emitterent in Asiam.—Caesar, immisso equitatu, iter Aeduorum mo-

ratur atque impedit. — Primam navigationem, dummodo idonea tempestas sit, ne omiseris. — Agusius, comes meus et omnium laborum et periculorum socius, hoc tempore non discessisset a me, nisi ego ei permisissem. — Varro promiserat, se Italīcam oppidum venturum esse. — Brutus filios secūri percussit. Caesari responsum est, consules Pompeiumque delectūs non intermissuros. — Constitui ad te venire, ut et vidērem te et viserem.

Οι Ἀρωμαῖοι εἶχον χάσει στόλον διὸ τρικυψίας. — Οι ἔχθροι ἔστειλαν πρέσβεις πρὸς τὸν Πομπήιον ἔνεκα (de) τῆς εἰρήνης. — Ο Καῖσαρ ἔστειλε τὸν Φάβιον μετὰ τῆς λεγεωνός του ὅπιστα εἰς τὰ χειμάδια. — Τὸν Ἐπαμεινώδαν διετρύπησε Λακεδαιμόνιός τις μὲ βέλος. — Οι αἰχμάλωτοι ἀπέπεμψθησαν ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἀβλαβεῖς. — Πολλοὶ κάτοικοι τῆς Τυρρηνίας κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶχον χάσει τὰ κτήματα καὶ τοὺς ἀγρούς των. — Ο Καῖσαρ ὑπὸ τῆς συγκλήτου διετάχθη, νὰ ἀποπέμψῃ τὸν στρατόν του· ἀλλὰ δὲν ἀπέπεμψε τὸν στρατόν. — Ο σῖτος ἐθερίσθη ὑπὸ τῶν χωρικῶν. — Τὸ ἄγαλμα τῆς Δήμητρος ἀπεσπάσθη ὑπὸ τοῦ Βέρρου ἐκ τοῦ ἱεροῦ. — Αναγινώσκομεν παρὰ τῷ Λιβίῳ, ὅτι ὁ Μάρκελλος διετρυπήθη ὑπὸ τῶν Νομαδικῶν ἵππεων. — Ο στρατηγὸς εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ ἀποπέμψῃ ἀβλαβεῖς τοὺς αἰχμαλώτους. — Ο Σκιπίων ἀπέπεμψε τοὺς αἰχμαλώτους οἰκαδε. — Ο Πύρρος ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Ἀρωμήν, διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσι τοὺς ἴδιους των.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΑ'

**Defendo, offendō, incendo, pando,
prehendo κτλ.**

23) *Παραχειμερος εἰς δι, σουπῆρος εἰς συμ.*

'Εξ τοῦ ἀχρήστου fendo·

defendo, defendi defensum, defendere ὑπερασπίζω
offendo, offendì, offensum, offendere προσκρούω,

'Εξ τοῦ ἀχρήστου cando· [προσβάλλω

accendo, accendi, accensum, accendere ἀνάπτω, καίω

'Ομοίως incendo ἀνάπτω, καίω succendo ὑφάπτω
ēdo, ēdi, ēsum, edēre τρώγειν

comēdo καταβιβρώσκω

mando, mandi, mansum, mandere μαστῶ

pando, pandi, pansum καὶ passum, pandere πετάν-
dispando } εκτείνω } [νυμι, εκτείνω
expandō }

prehendo, prehendi, prehensum, prehendere λαρ-
[βάνω, πιάνω.

apprehendo πιάνω deprehendo συλλαμβάνω, πιάνω

comprehendo καταλαμβάνω reprehendo ψέγω

sido, sēdi (*σπανίως* sīdi), sessum, sīdēre κάθημαι:

consido καθίζω

desido }

assido καθίζω πλησίον τινὸς

resido }

insido κάθημαι ἐπὶ τινος

subsido κατακαθίζω

scano, scandi, scansum, scandere ἀναβαίνω, ἐπιβαίνω

ascendo }

descendo καταβαίνω

conscendo }

inscendo ἀναβαίνω

defendere *ab aliquo ὑπερασπίζω κατά τινος.*

Volturnius gladio se a multitudine *defendit.* — Quum deliberaretur de Avarico in communi concilio Gallorum, *incendi placēret an defendi*, Bituriges dixērunt, se hanc urbem facile naturā loci *defensuros.* — Balbus neminem vestrum *unquam offendit.* — Procul in continenti lucus, qui ex insulā conspiciebatur, casu quodam *incensus est.* — Hannibal Antiochum, omnium his temporibus potentissimum regem, maximā cupiditate bellandi *incendit.* — Navis in portum, vento secundo, velo *passo pervenit.* — Servus a militibus visus *apprehensu* que ad dominum ex Africa Romam deductus est. — Postquam accusator Roscii peroravit aliquando, *assedit*, tum ego *surrexi.* — Argilius, adolescentulus quidam, quem Pausaniās cum epistola ad regem Persarum *miserat*, *detracto epistolae signo*, cognovit, si pertulisset, sibi esse pereundum. Quamobrem in templum Neptuni se contūlit et in arā *consedit.* — Postquam Xerxes in Graeciam *descendit*, Aristides pōpuli scito in patriam restitutus est. — Postero die Caesar, contione advocatā, temeritatem cupiditatemque militum *reprehendit.* — Brundisii milites expediti naves *conscenderunt.*

‘Ο Κικέρων εἶπεν, ὅτι ὁ Μίλων ὑπερήσπισε τὴν ζωὴν του κατὰ τοῦ Κλωδίου. — Ἡ Καρχηδόνων κατὰ τὸν τρίτον καρχηδονιακὸν πόλεμον ὑπερησπίσθη ἀνδρείως. — Ο

Παυσανίας εἶχε προσθάλει τοὺς συμπολίτας του καὶ τοὺς συμμάχους. — Ἡ πόλις Ῥώμη κατὰ τὸ ἔτος 395 π. Χ. ἐκάη ὑπὸ τῶν Γάλλων. — Ὁ Ἀννίβας κρυφὰ ἐπέβη εἰς πλοῖον καὶ μετέβη εἰς Συρίαν. — Οἱ στρατιῶται ἐπιασαν τὸν δοῦλον καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὰς Συρακούσας. — Ἐφοῦ ὁ Καῖσαρ εἶχε καθίσει, ἐπλησίασεν αὐτὸν εἰς ἐκ τῶν συνωμοτῶν. — Εἴμαι πεπεισμένος, ὅτι εὔκόλως θὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν ἀκρόπολιν κατὰ τῶν ἔχθρῶν. — Ὁ κύριος ἐψεξε τὴν ὀκνηρίαν τῶν δούλων. — Ἀναγινώσκομεν εἰς τὰ ὑπομνήματα τοῦ Καίσαρος, ὅτι μέρος τῶν λεγεώνων ἐπέβη ἐπὶ τὰ πλοῖα (τὰ) εἰς τὸν λιμένα Ἰτιον καὶ μετέβη εἰς τὴν Βρεταννίαν. — Ἄν καὶ ὁ Κικέρων εἶχεν ὑπερασπίσει τὸν Μίλωνα, ὅμως ἐτιμωρήθη μὲν ἐξορίαν. — Ὁ Μάριος εἶχε προσθληθῆ σφοδρῶς διὰ τῆς ὑπερηφανείας τοῦ Μετέλλου. — Οἱ Πέρσαι ἔκαυσαν τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν ἀκρόπολιν. Οἱ (δὲ) Ἀθηναῖοι εἶχον ἐξέλθει τῆς πόλεως καὶ ἐπιβῆ εἰς τὰ πλοῖα.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΕ'

Fundo, fodio, findo, scindo

25) *Παρακείμενος εἰς di, σουπίτορ εἰς sum.*
fundō, fudi, fusum, fundēre χέω

confundo συγχέω	infundo ἐγχέω
diffundo διαχέω	offundo ἐπιχέω
effundo ἐκχέω	profundo προχέω, σπαταλῶ
fōdio, fōdi, fossūm, fodēre σκάπτω, ὄρύττω	
confodio } διασκάπτω, διο-	effodio ἀνορύττω
perfōdio } ρύττω, διατρυπῶ	suffodio ὑποσκάπτω

findo, fīdi, fissum, findēre σχίζω, διαιρῶ
 diffindo διασχίζω
 scindo, scīdi, scissum, scindēre διασχίζω
 abscindo ἀποσχίζω inscindo σχίζω εἰς τὸ μέσον
 discindo διασχίζω, σπάνω interscindo διασχίζω
 excindo καταστρέψω rescindo ἐκ νέου καταστρέψω.
 ’Αντὶ τῶν μετοχῶν abscissus καὶ excissus εἶναι εὐχρηστοι·
 οἱ τύποι abscīsus καὶ excīsus ἀπὸ τῶν abscīdo καὶ excīdo·
 cūdo, cūdi, (cusum), cudēre χαλκεύω, κόπτω νο-
 [μίσματα
 strīdo, strīdi, (ἄνευ σουπίνου), stridēre τρίζω.

Λεξιλόγιον

Fundere 1) χέω, 2) σφενδογῶ, ῥίπτω, 3) διασκορπίζω
 hostes fundere (et fugare) καταβάλλω τοὺς ἔχθρους, ἐντελῶς
 pontem rescindere κόπτω, κρημνίζω τὴν γέφυραν. [νικῶ

Scipio dixit: Quatuor exercitus Carthaginien-
 sium fudi et fugavi.—Aristides praetor fuit Athe-
 niensium apud Plataeās in proelio, quo Mardonius
fusus est. — Aurum inter metalla ex terra effossa
 rarissimum est. — Nuper rustici quidam in Ita-
 lia multa antiquitatis monumenta effoderunt. —
 Ovidius *finxit*, Cadmum in serpentem mutatum·
 et, quum plura loqui vellet, linquam eius repente
 in partes duas *fissam esse.* — Miltiades dixit, Da-
 rium regem, ponte *resciso*, vel hostium ferro,
 vel inopia paucis diebus interitum. — Pauli
 Aemilii oratio *confudit* omnium audientium ani-
 mos. — A Camillo Galli *fusi* et prostrati sunt. - .

Ibicus poëta a latronibus *confossus est.* — Antiquissimis temporibus homines *fusi* per agros ac dispersi vagabantur. — Marcus Antonius orator arripuit Manium Aquillium tunicamque in conspectu omnium *abscidit*, ut cicatrices viri populus Romanus iudicesque adspicerent. — Ariovistus respondit, omnes Galliae civitates contra se castra habuisse; eas omnes copias a se uno proelio *fusas* ac superatas esse.

Κατὰ τὸ ἔτος 390 π. Χ. ἐντελῶς ἐνικήθησαν οἱ Ἡρμαῖοι παρὰ τὸν Ἀλίαν ὑπὸ τῶν Γάλλων. — Ἐναγινώσκομεν εἰς τοὺς ἴστορικους, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος διέκοψε τὸν Γόρδιον δεσμὸν μὲ τὸ ξίφος. — Ὁ Κάσσιος διετρυπήθη ὑπὸ ἑνὸς δούλου κατὰ διαταγὴν του μὲ τὸ ξίφος. — Εἰς τὸν Κάσσιον ἡνέχθη ἡ ψευδὴς εἰδῆσις, ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Βρούτου ἐντελῶς ἐνικήθησαν ὑπὸ τοῦ Ὀκταβίανοῦ. — Ἀφοῦ ὁ Σκιπίων ἐντελῶς ἐνίκησε τὸν Ἀννίβαν πλησίον τῆς Καρχηδόνος, οἱ Καρχηδόνιοι ἐζήτησαν εἰρήνην. — Τὸ ἴδικόν σου φόρεμα ἐσχίσθη· ποῖος τὸ ἐσχίσεν; — Ὁ Καισαρ ἔκοψε τὴν γέφυραν, τὴν ὥποιαν εἶχε διατάξει νὰ κάμωσιν εἰς τὸν Ῥῆνον. — Ἀφοῦ ὁ στόλος τῶν Ἀθηναίων ἐντελῶς ἐνικήθη παρὰ τοὺς Αἴγιος ποταμούς, περιέκλεισεν ὁ Λύσανδρος τὸν Πειραιᾶ μὲ τὰ πλοῖά του. — Πολὺ συχνὰ ἀνωρύχθησαν πλησίον τῆς Ῥώμης παλαιὰ ἀγάλματα ὑπὸ τῶν χωρικῶν.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΕΤ'

Vinco, rumpo, frango, linquo

25) Παρακείμενος ἐσχηματισμένος δι' ἐκλείψεως τοῦ τὸ ρίζικὸν φωνῆεν ἀκολουθοῦντος συμφώνου, συνπῖνον εἰς τοῦ.

vinco, vici, victum, vincere νικῶ

convinco ἐξελέγχω

evinco ἐκνικῶ

devinco ἐντελῶς νικῶ

pervinco κατανικῶ, κατορθῶ

rumpo, rūpi, ruptum, rumpēre ἕργηνυμι

corrumpo διαφθείρω

irrumpo εἰσβάλλω

erumpo ἐκρήγνυμι

perrumpo διαρρήγνυμι

interrumpo διαρρήγνυμι,

prorumpo διαρρήγνυμι,

[διακόπτω]

[ἐκχύνομαι]

frango, frēgi, fractum, frangēre θραύσω

confringo } συνθραύσω
perfringo }

effringo } καταθραύσω
refringo }

infringo ἐξασθενίζω

linquo, līqui, lictum, linquēre λείπω

relinque καταλείπω

derelinquō ἐγκαταλείπω προ-

[δίδω

pango, σπαγ. pēgi, συνήθως panxi, pactum, pan-

[gēre πήγνυμι.

Εἰς τὴν σημασίαν «κάμνω συνθήκην» σχηματίζει ὁ παρακείμενος pēpīgi, τὸ δὲ σουπεῖνον pactum, καὶ ὡς ἐνεστῶς εἶναι εὐχρηστότερον τὸ ἀποθετικὸν paciscor.

Τὰ ἑξῆς σύνθετα τοῦ pango ἔχουσι pēgi, pactum.

conpingo συμπήγνυμι impingo ἐμπήγνυμι.

Labienus, quum Caesaris copias despiceret, Pompeio dixit: Noli existimare, hunc esse exerci-

citum qui Galliam Germaniamque *devicerit*; magna pars militum deperiit in Gallia, multos pestilentia consumpsit, multi sunt *relicti* in Italia.—Quis audebit dicere, Pompeium scientem foedera *rupsisse*? Themistocles a patre exheredatus est. Quæ contumelia non *fregit* eum, sed erexit.—Ariovistus dixit, se non sua sponte, sed rogatum et arcessitum a Gallis Rhenum transiisse, se non sine magna spe magnisque praemiis domum propinquosque *reliquisse*.—Dux cognoverat, hostes plurimis agminibus *irrupturos*.—Tiberium Gracchum ab amicis *derelictum* videbamus.—Milites, e loco superiore pilis missis, facile hostium phalangem *perfregerunt*.—Caesar dictator ius severissime dixit, repetundarum *convictos* etiam ordine senatorio movit.—Multi senatores pecunia Iugurthae *corrupti* erant.—Tota respublica penes decemviro erat, nulla provocatione ad populum contra necem et verbera *relicta*.—Catilina abiit, excessit, evasit, *erupit*, nulla iam pernicies a monstro illo moenibus ipsis intra moenia comparabitur.—Sextus Roscius fundos decem et tres *reliquit*.

Οι Λακεδαιμόνιοι ἐνικήθησαν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐντελῶς καὶ ἔχασαν 200 πλοῖα. — Ἡ συνομιλία ἔξαιφνης διεκόπη. — Οι Ῥωμαῖοι διέρρηξαν τὴν φάλαγγα τῶν Λατίνων. — Οι Ἀθηναῖοι, ἔξερχόμενοι ἀπὸ τὴν πόλιν, ἄφησαν φρουρὰν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. — Ἡ

γερουσία ἐγνώριζε πολὺ καλῶς, ὅτι οἱ ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ διεφθάρησαν ὑπὸ τοῦ Ἰουγούρθα. — Ὁ Κικέρων διέταξε νὰ ἀπαγάγωσιν εἰς τὰς φυλακὰς τοὺς ἐνώπιον τῆς γερουσίας ἀχθέντας συμμάχους τοῦ Κατιλίνα. — Οἱ Συρακούσιοι εἰσέβαλον ἐξαίφνης εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀμίλκα. — Ὁ Λούκουλλος κατέλιπε πολλοὺς ἀγροὺς καὶ πολλὰς ἐξοχικὰς οἰκίας (ἐπαύλεις). — Ὁ Νέπως λέγει, ὅτι ὁ Ξέρξης μᾶλλον διὰ τῆς πανουργίας τοῦ Θεμιστοκλέους ἢ διὰ τῶν ὅπλων τῆς Ἑλλάδος ἐνικήθη. — Ὁ Δίων ἐπολλαπλασίασε τὴν καταλειφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πατρός του μεγάλην περιουσίαν διὰ τῶν δώρων τοῦ Διονυσίου. — Ὁ Ἰουγούρθας ἐν τῇ Ῥώμῃ διέφθειρεν ἔνα δῆμαρχον.

ΜΑΘΗΜΑ MZ'

Capio, jacio

26) Παρακείμενος διὰ μακρύνσεως τοῦ ρίζικοῦ φωνήστος, σουπίνοντος εἰς tum.

capio, cēpi, captum, capere παίρνω, πιάνω

Ἐξαιρουμένου τοῦ antecapio προλαμβάνω, τρέπουσιν ὅlla τὰ σύνθετα τὸ ἄ τοῦ ἐνεστῶτος εἰς ι καὶ τὸ α τοῦ σουπίνου εἰς ε· ἔχουσι λοιπὸν cēpi, ceptum.

accipio λαμβάνω	decipio ἐξαπατῶ
excipio δέχομαι, ἐξαιρῶ	incipio ἔρχομαι
recipio ἀναλαμβάνω	percipio καταλαμβάνω, ἐννοῶ
suscipio ἀναδέχομαι	praecipio παραγγέλω, δια-

[τάττω

jacio, jēci, jactum, jacere ρίπτω

Τὰ σύνθετα τρέπουσι τὸ α τοῦ ἐνεστῶτος εἰς οἱ καὶ τὸ α τοῦ σουπίνου εἰς ε· ἔχουσι λοιπὸν jecti, jactum.

abjicio ἀπορρίπτω	injicio ῥίπτω ἐντός
adjicio προσθέτω	objicio προβάλλω
conjicio συρρίπτω, βάλλω	rejicio ῥίπτω ὅπίσω
dejicio καταρρίπτω	subjicio ὑποβάλλω
ejicio ἔκβάλλω	tra(ns)jicio μεταβιβάζω

Τὰ α φυλάττει μόνον τὸ

superjacio, jeci, jactum καὶ jectum, superjacere ῥίπτω
ὑπεράνω.

Λεξιλόγιον

Urbem, navem capere κυριεύειν πόλιν, πλοῖον

hostes capere αἰχμαλωτεύειν ἔχθρούς.

fugam capere τρέπεσθαι εἰς φυγήν.

se recipere ὀπισθοδρομεῖν, ἀποσύρεσθαι.

consilium capere συλλαμβάνειν ἀπόφασιν, σχέδιον.

in fugam conjicere φυγαδεύειν.

in vincla conjicere ῥίπτειν εἰς δεσμά.

hostes disjicere διασκορπίζειν τοὺς ἔχθρούς.

Miltiades aeger erat vulneribus, quae in oppugnando Paro oppido acceperat.— Hostium navibus *captis* Cimon statim ex classe copias suas eduxit.— Alea *iacta est*.— Sunt qui dicant, Catilinam a me in exilium *eiectum esse*.— Scripseras, Varronem tibi confirmasse, Pompeium causam nostram *suscepturum*.— Caesar, diebus decem et octo trans Rhenum consumptis, se in Galliam *recepit*. Barbarorum copiis *disiectis* Miltiades loca castellis idonea communiit.— Croesum, Lydiae regem, *decepit* oraculum.— Hostes *inceptam obsi-*

dionem reliquerunt. — Miltiades in vincula publica *coniectus* est. — Pausanias *capiebat* quum patriae tum sibi inimica consilia. — Caesar magnam partem equitum *traiecit*. — Liberos Galorum ad *capiendam* fugam naturae infirmitas impeditiebat. — Colonis oraculum consulentibus Pythia nominatim *praecepit*, ut Miltiadem sibi ducem sumerent. — Chabrias perire maluit quam armis *abiectis* navem relinquere, in qua fuerat vectus. — Hoc nuntio exercitui magnum studium pugnandi *inictum* est. — Puto, hoc a me plane *perceptum* cognitumque esse.

Είναι γνωστόν, ότι ὁ Κροῖσος ἡπατήθη ὑπὸ τοῦ δελφικοῦ μαντείου. — Οἱ σύμμαχοι τοῦ Κατιλίνα, οἵτινες εἶχον μείνει ὅπισσω εἰς τὴν πόλιν, ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς πόλεως. — Ὁ ὑπάτος Πάνσας, ὅστις εἶχε λάθει βαρὺ τραῦμα, ἀπεσύρθη εἰς τὴν Βονωνίαν. — Τὰ στρατεύματα τοῦ Ἀντωνίου ἐτράπησαν εἰς φυγὴν παρὰ τὴν Μοτίνην. — Ἐπειτα ἥρχισαν οἱ Γερμανοὶ νὰ ῥίπτουν λίθους καὶ βέλη κατὰ τῶν ἡμετέρων. — Ὁ Καῖσαρ ἀπεσύρθη εἰς τοὺς ἴδικούς του, καὶ τοὺς διέταξε νὰ μὴ ῥίπτουν πάλιν (rejicio) βέλη. — Οἱ ἔχθροὶ συνέλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ πολιορκήσωσι τὴν ἡμετέραν πόλιν. — Ἀφοῦ οἱ Βρεταννοὶ διεσκορπίσθησαν πανταχόθεν, οἱ Ῥωμαῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸ στρατόπεδόν των. — Τὰ μεγάλα σώματα τῶν Γερμανῶν ἐνέπνεον φόβον εἰς τοὺς εὐγενεῖς νέους, οἵτινες ὑπὸ τὸν Καῖσαρα (ΑΦ. ΑΠΛ.) ὑπηρέτουν εἰς τὸν πόλεμον.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΗ'

Facio

27) *Facio, feci, factum, facere κάμω.*

α') Τὰ μὴ διὰ προθέσεων ἐσχηματισμένα σύνθετα φυλάττουσι τὸ α καὶ ἔχουν εἰς τὸ παθητικὸν σιο-

arefācio ξηραίνω	assuefācio	} συνειθίζω
calefācio } θερμαίνω	consuefācio	
tepefācio } θερμαίνω	labefācio κλονίζω	
frigefācio ψυχραίνω	patefācio ἀνοίγω	
satisfācio ίκανοποιῶ, εὐχαριστῶ		

β') Τὰ διὰ προθέσεων ἢ τοῦ ἀχωρίστου ρε ἐσχηματισμένα σύνθετα τρέπουσι τὸ α τοῦ ἐνεστῶτος εἰς ι, ἔχουσι εἰς τὸ σουπίνον *fectum* καὶ σχηματίζουσι τὸ παθητικὸν εἰς *ficio*.

confīcio } τελειόνω	offīcio βλάπτω, κωλύω
perfīcio } τελειόνω	profīcio τρέχω ἐμπρός, ὠφελῶ
defīcio ἐλλείπω	praeſīcio ἐφίστημι
effīcio κατορθῶ	refīcio ἐκ νέου κάμνω, ἐπα-
suffīcio ἀντικαθίστω, ἐπαρκῶ	[ναφέρω εἰς τὴν αὐ-
interfīcio φονεύω	[τὴν θέσιν

* Η προστακτικὴ τοῦ facere κάμνει fac· ἐπίσης εἰς τὰ σύνθετα, τὰ διοῖα τηροῦσι τὸ α ἐκεῖνα δέ, τὰ διοῖα μεταβάλλουσι τὸ α εἰς ι, ἔχουσι κανονικὴν προστακτικήν: π. χ. *affīce, confīce, κτλ.*

Λεξιλόγιον

Pontem facere in flumine κάμνειν γέψυραν εἰς ποταμόν, γεψυροῦν· finem facere alicuius rei τελειόνειν τι·

assuefacere aliquem aliqua re συνειθίζειν τινὰ εἰς τι· vacuefacere κενόνειν·

afficere aliquem aliqua re κάμνειν τι εἰς τινα·

praeſicero aliquem exercitui ἐφιστᾶν τινα εἰς τι·

desicere 1) ἐλλείπειν. 2) ἀποστατεῖν (ἐπὶ στρατοῦ).

Cimon Scyrum insulam *vacuefecit*, sessores veteres urbe insulaque eiecit, agros civibus divisit. — Thasybulus ab hostibus ex oppido noctu cruptione *facta*, in tabernaculo *intersectus est*. — *Fac*, ut promissorum tuorum eventus conspiaciatur. — *Confice*, mi Attice, istam rem. — Caesar dicit, Germanos a pueris nullo officio aut disciplina *assuefactos* nihil contra voluntatem facere. — Caesar iter per Alpes *patesieri* volebat. — M. (Marcum) Scaurum nulla vis, nulla invidia *labefecil*. — Pansa consul spoponderat, aut morte aut victoria se *satisfacturum* reipublicae. — Quum finem oppugnandi nox *fecisset*, ille, quem Caesar oppido *praefecerat*, nuntium ei misit auxiliumque petivit. — Duo bella maxima, punicum et Hispaniense ab uno imperatore *sunt confecta*. — Sora ad Samnites *defecerat*, *intersectis* colonis Romanorum. — Vercingetorix Romanos magno incommmodo *affecit*. — Civitates Hispaniae magnis beneficiis Pompeii *affectae erant*. — Caesar a lacu Lemanno ad montem Iuram murum et fossam perduxit. Quo opere *perfecto* praesidia dispositi, castella communiit. — Miltiades censuit, Graecos liberos futuros a Persarum dominatione et periculo, si Darius cum exercitu apud Scythas interiisset; et hoc facile *effici* posse dixit. — Qui *proficit* in literis et *deficit* in moribus, plus *deficit* quam *proficit*. — Caesar T. (Titum) Labienum Galliae togatae

praefecit.—Dux vidit, amissis circiter VL navibus, reliquas tamen refici posse.

"Οτε Σκιπίων ὁ Αἰμιλιανὸς ἐγένετο ἡγεμῶν τοῦ στρατοῦ, συνήθιζε κατὰ πρῶτον τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν ἔργασίαν καὶ πειθαρχίαν.—'Ο Λαβίενὸς δὲν ἥδυνατο νὰ κλονισθῇ δι' οὐδεμιᾶς ὑποσχέσεως τοῦ Καίσαρος.—'Ο Μιλτιάδης δὲν ἥδυνατο νὰ κατορθώσῃ διὰ τοῦ λόγου του, νὰ διαρρήξωσιν οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν γέφυραν, τὴν ὅποιαν εἶχε κάμει ὁ Δαρεῖος εἰς τὸν "Ιστρον".—Οι βάρβαροι ἐφόνευσαν τὸν Ἀλκιβιάδην διὰ βελῶν, τὰ ὅποια ἐρρίπτοντο μακρόθεν.—Οι Ἰωνες ἀπεστάτησαν ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν.—'Ο Ἀντίγονος διέταξε νὰ φονεύσωσι τὸν Εὔμενην.—Οι ἀντιστράτηγοι, τοὺς ὅποιους ὁ Καίσαρ ἐπέστησε τῶν λεγεώνων, ἀποκατέστησαν τὴν γέφυραν.—'Η ἐπιστολή, διὰ τῆς ὅποιας μοι ἀνήγγειλας τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ σου, μοὶ προύζενησε μεγάλην θλῖψιν.—'Ο στρατηγὸς διέταξε νὰ ἐπισκευάσωσι τὰ πλοῖα.—Οι Ἀθηναῖοι ἐκένωσαν τὴν νῆσον Αἴγιναν καὶ διένειμαν τοὺς ἀγρούς της εἰς τοὺς ἴδιους των ἀποίκους.—'Ο Τραϊανὸς κατεσκεύασε γέφυραν εἰς τὸν Δούναβιν.—Δὲν πρέπει νὰ παρέχῃς τὰ ὕπαγματα σου εἰς τὸν κόλακα.—Οι Ῥωμαῖοι στρατιώται ἦσαν συνηθισμένοι εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν τακτικήν (ΑΦ.).—Τελείωσον ὅ,τι ἥρχισες.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΟ'

Ago, emo

27) ἄgo, ἔgi, actum, agere ἀγω
 cōgo (ἀντὶ coāgo), coēgi, coactum, cogere ἀναγκάζω
 dēgo, dēgi (ἄνευ σουπίνου), degere διάγω
 circumāgo περιάγω perāgo φέρω μέχρι τέλους
 satāgo (ἄνευ παρακ. καὶ σουπ.) ἔχω ἀρκετόν

Tò a μεταβάλλουσιν εἰς i·

abigo ἀπάγω	exigo ἐκτελῶ
adigo προσάγω	redigo ἐπανάγω
subigo ὑποτάττω	transigo περαιόνω
ambigo (ἄνευ παρακ. καὶ σουπ.) ἀμφιβάλλω	
ēmo, ēmi, emptum, emere ἀγοράζω	
coēmo συνωνοῦμαι	eximo ἐξαιρῶ
adīmo ἀφαιρῶ	interimo φονεύω
dirīmo διαγωρίζω	perimo ἀφανίζω
	redīmo ἐξαγοράζω.

Λεξιλόγιον

agere ἄγειν, πράττειν, διαπραγματεύεσθαι
 turres, vineas agere κατασκευάζειν πύργους, χελώνας
 triumphum agere κατάγειν θρίαμβον
 agere cum aliquo (aliquid ἢ de aliqua re ἢ ut) διαπραγμα-
 gratias agere εὐχαριστεῖν [τεύεσθαι] μετά τινος
 gratiam habere εὐγνωμονεῖν
 gratiam referre ἀποδίδειν χάριν
 senatum cogere συγκαλεῖν τὴν γερουσίαν
 sub potestatem (imperium, ditionem) redigere ἐπανάγειν εἰς
 [τὴν ἔξουσίαν, ὑποτάττειν.]

Nihil agis, Catilina, nihil cogitas quod ego non
 audiam.—Grassus oppidum Sentiatum oppugnare

coepit; quibus fortiter resistantibus, vineas turresque *egit*. — Miltiades plerasque insulas, quae barbaros adiuverant, ad officium redire *coegit*. — Senatum frequentem celeriter, ut vidistis, *cegit*. — Callias *egit* cum Cimone, ut Elpinicen sororem sibi uxorem daret. — Thimotheus classi praefectus Corcyram sub imperium Atheniensium *redegit*. — Scipionis consilio atque virtute Hannibal in Africam redire atque ex Italia decedere *coactus est*. — Quum milites frumento carerent, pecore ex longinquioribus vicis *adacto*, extremam famem sustentarunt. — Multas gentes armis *subegimus* atque in ditionem nostram *redeginus*. — Quod faciendum fuit, Quirites, factum atque *transactum est*. — Hac emptione nos bene *emise* iudicati sumus. — Pausanias scripsit regi Persarum, se Spartam et ceteram Graeciam sub eius potestatem *redacturum*. — Fabius occupat Casilinum, quae urbs Volturno flumine *dirempta est*. — Cato Uticae se *interemit*. — Omnis spes nobis *adempta est*. — Duilius primum maritimum triumphum *egit*.

Timoleon, quum suas laudes audiret praedicari, numquam aliud dixit, quam se in ea re maxime diīs *gratias agere* atque *habere*, quod, quum Siciliam recreare constituissent, tum se potissimum ducem esse voluissent.

Τί κάμνεις, φίλε μου; — Ἀναγινώσκομεν, ὅτι δὲ Μιλιάδης ὑπέταξε τὴν νῆσον Λῆμνον εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν

Αθηναίων. — Ἐπειτα κατεσκεύασαν οἱ πολιορκοῦντες χελώνας καὶ πύργους, καὶ ἤρχισαν νὰ προσβάλλωσι τὴν πόλιν. — Ἡ ταχέως συγκαλεσθεῖσα βουλὴ ἔξεφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς εἰς τὸν Καίσαρα. — Υπὸ τοῦ Λουκούλου καὶ τοῦ Πομπηίου πολλὰ κράτη τῆς Ἀσίας ἤχθησαν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Ρωμαίων. — Ακούω, ὅτι ἡγόρασας οἰκίαν. — Ο Καῖσαρ διεπραγματεύθη πρῶτον μὲ τὸν Πομπήιον καὶ τὸν Κράσσον περὶ τῆς παρατάσεως τῆς ἡγεμονίας του. — Αφοῦ ὁ Νέρων εἶδεν ὅτι πᾶσα ἐλπὶς ἀπωλέσθη, ἐφόνευσεν αὐτὸς ἑαυτόν. — Ο στρατηγὸς διέταξε νὰ φέρωσι κτήνη ἀπὸ τὰς ἐγγυτάτας κώμας. — Αναγινώσκομεν, ὅτι ὁ Ρουβίκων ἔχωριζε τὴν ἐπαρχίαν Γαλλίαν τὴν ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων, τὴν ὅποιαν οἱ Ρωμαῖοι ἤδη πρὸ πολλοῦ εἶχον ὑποτάξει, ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν. — Εἰδοποιήσατε τὸν Ἀντίοχον, εἶπεν ὁ Σκιπίων, ὅτι τὸν εὐχαριστῶ, ἀλλ' ὅτι δὲν δύναμαι τώρα δι' ἔργων ν' ἀποδείξω εἰς αὐτὸν τὴν εὐγνωμοσύνην μου. — Αφοῦ ὁ Πομπήιος ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, κατήγαγε τὸν λαμπρότατον Θριάμβον, ὃν οἱ Ρωμαῖοι εἶδον. — Πολλοὶ λαοὶ κατεκτήθησαν (ὑπεδουλώθησαν) ὑπὸ τοῦ Κύρου. — Ο Κάτων ηύτοχειριάσθη εἰς τὴν Υτίκην. — Οι Ρωμαῖοι κατήγαγον Θριάμβους μετὰ νίκας (κατὰ) ζένων ἐθνῶν, οὐδέποτε ὅμως Ρωμαῖος στρατηγὸς ἐτόλμησε νὰ καταγάγῃ Θριάμβον, διότι ἐνίκησεν ἔχθρὸν εἰς ἐμφύλιον πόλεμον (ΑΦ.). — Οτε ὁ Καῖσαρ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ρώμην, ἐθριάμβευσε κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν συμμάχων τοῦ Πομπηίου, καὶ ὅχι κατ' αὐτοῦ τοῦ Πομπηίου.

ΜΑΘΗΜΑ Ν'

Lego, fugio, ico

29) *lēgo, lēgi, lectum, lēgēre ἀραγινώσκω* (ἀλλὰ *lēgo, lēgare ἀποπέμπω*).

Ἐπίσης ἔγι, ectum ἔχουσι καὶ τὰ ἐπόμενα σύνθετα·
 perlēgo ἀναγινώσκω μέχρι τέλους deligo
 praelēgo ἀναγινώσκω eligo
 colligo συλλέγω seligo } ἐκλέγω.

Τὰ ἐπόμενα τρία σύνθετα ἐκ τοῦ *lēgo* ἔχουσιν εξι-
 εις τὸν παρακείμενον·

diligo, *dilēxi*, dilectum, diligēre ἀγαπῶ
 intellēgo, *intellēxi*, intellectum, intelligere ἐννοῶ
 neglēgo, *neglēxi*, neglectum, negligere ἀμελῶ.

fugio, fugi, fugitum, fugēre φεύγω
 aufugio } ἀποφεύγω confūgio } καταφεύγω
 effugio } perfūgio }

īco, īci, ictum, icēre (*fœdus icēre κάμνειν συνθήκην*).

Λεξιλόγιον

lēgēre συναθροίζειν, ἐκλέγειν, ἀναγινώσκειν
deligere aliquem ducem ἐκλέγειν τινὰ στρατηγόν
aliquis dux deligitur ἐκλέγεται τις στρατηγός
fugēre, effugēre mortem, invidiam κτλ. διαφεύγειν τὸν θάνατον,
icēre κτυπεῖν, προσβάλλειν [τὴν ἐνέδραν κτλ.
foedus icere κάμνειν συνθήκην.

Mardonius cum ducentis milibus peditum quos virītim *legerat*, et viginti milibus equitum fugatus est.— *Accepi tuas litterās, quas legi libentissime.* — Post pugnam apud Zamam Hannibal

Hadrumētum *fugit* ibique milites e fugā *collegit*. — Perlēgi, inquit Qūintus, paullo ante tuum librum de natura deorum. — Sabinus Gallum ex iīs, quos auxilii causa secum habebat, *delegit*, ei magnis praemiis *persuasit*, ut ad hostem *transiret*, eumque quid fieri vellet *edocuit*. — *Dilexi te ut fratrem*. — Ex vultu cujusdam ephōri, qui eum admonēri cupiebat, Pausaniās insidias sibi fieri *intellexit* et in aedem Minervae *confugit*. — Hāc audītā pugnā maxima pars Aquitaniæ Crasso obsidēs *misit*, paucæ nationēs hoc facere *neglexerunt*. — Themistoclēs non *effugit* civium suorum *invidiam*. — Pyrrhus rex, quum Argos oppidum oppugnaret in Peloponneso, lappide *ictus* interiit. — Ad bellum contra Syracusanōs gerendum Alcibiadēs dux *delectus est*. — Cāesar, quum militēs suōs Belgīs nōn esse inferiorēs *intellexisset*, acie dimicare *constituit*. — Postquam senatus hoc *cognovit*, trēs adolescentēs in Africam *legantur*, qui Iugurtham et Adherbalem *adeant*. — Peto ut litterae meae *legantur* a patre tuo. — M. (Marco) Lepido Q. (Quinto) Catulo coss. cum Gaditanīs fœdus *ictum est*.

Ο Καῖσαρ Νέρβας ἔξέλεξε διάδοχόν του τὸν Τραϊανόν. — Ο Θεμιστοκλῆς κατέφυγεν εἰς τὸν Ἀδμητον, τὸν βασιλέα τῶν Μολοσσῶν. — Ἀναγινώσκομεν λίαν εὐχαρίστως τὰς ἐπιστολὰς σου. — Ἐλάθομεν καὶ ἀνεγνώσαμεν τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν χθὲς ἐπέμψατε. — Μετὰ τὴν

ἐν Κάνναις μάχην ὁ ὑπατος Οὐάρρων ἔφυγεν εἰς τὸ Κανούσιον. Ἐκεῖ συνήγαγε τοὺς ὀλίγους στρατιώτας, οἵτινες οῦτε ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων οῦτε ἡχμαλωτίσθησαν.—Μεταξὺ ὄλων ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον ἤγάπα τὸν Ἡφαιστίωνα. — Ἀνέγνων μέχρι τέλους τὸ βιβλίον σου. — Φαίνεται ὅτι παρημέλησας τὰς διαταγάς, τὰς ὅποιας ἔλαβες. — Ἐπειδὴ ὁ Καῖσαρ παρετήρησεν, ὅτι πρέπει νὰ μεταβῇ μετὰ τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Βρεταννίαν, διέταξε νὰ ναυπηγήσωσι νέα πλοῖα καὶ τὰ παλαιὰ νὰ ἐπισκευάσωσι. — Κατὰ τὸ 445 π. Χ. ἐγένετο νέα συνθήκη μεταξὺ τῶν Δακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων. — Οὐδεὶς δύναται ν' ἀποφύγῃ τὸν θάνατον.—Τὰ ποιήματα τοῦ Ὁμήρου συνηθροίσθησαν ὑπὸ τοῦ Πεισιστράτου.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΑ'

Cano, tango, pango, pungo, pario

30) Ὁ Παρακείμενος σχηματίζεται δι' ἀναδιπλασιασμοῦ, τὸ δὲ σουπίνον εἰς τυπ.

(Τὰ σύνθετα χάνουσι τὸν ἀναδιπλασιασμόν).

cāno, cēcīni, cantum, canēre ἄδω.

Τὰ ἑπόμενα σύνθετα ἔχουσιν εἰς τὸν παρακείμενον ui.

concīno, concinui, concentum, concinēre συμψάλλω	occīno ἀντιψάλλω
succino προσάδω	

præcīno, cinui (centum), præcinēre προάδω, προφητεύω.

Οὗτε παρακείμενον οὗτε σουπίνον ἔχουσι τὰ accīno προσάδω, intercīno ἄδω ἐν τῷ μεταξύ, recīno ἀντηχῶ tango, tētīgi, tactum, tangēre ψαύω

attingo, attigi, attactum, attingēre	} προσψαύω
contingo, contīgi, contactum, contingēre	

Απροσώπως· *contingit*, *contigit*, *obtingit*, *obtigit* συμβαίνει·
pango, pēpigi, pactum, pangēre κάμνω συνθήκην
pungo, pūpugi, punctum, pungere κεντῶ.

Τὰ σύνθετα ἔχουσιν εἰς τὸν παρακείμενον punxi·

compungo κατακεντῶ	dispungo } χωρίζω διὰ στιγ-
expungo ἔξαλείφω	interpungo } μῶν, στίζω.

pario, pēpēri, partum, parēre γεννῶ.

(Ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεργ. μέλλ. *pariturus*).

Λεξιλόγιον

Canēre 1) φάλλειν 2) σημαίνειν 3) προφητεύειν
receptui canēre σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν
pacem, foēdus pangere κλείειν εἰρήνην, συνθηκολογεῖν
indicias pangēre ποιεῖν ἀνακωχήν

pungēre 1) κεντεῖν 2) ταράσσειν, πικραίνειν

parēre 1) γεννᾶν 2) κατασκευάζειν, ἀποκτᾶν, κερδαίνειν.

Evander dixit Herculi : Mihi cēcinit mater, te
cœlestium (deorum) numerum *aucturum*.—Cae-
sar receptui *cāni iussit*.—Verrēs simulac tētigit
provinciam, pecuniam auferre *incepit*.—Conci-
nuerunt tubae, et signa illata sunt.—Castra
nonae legionis silvam *contingebant*.—Thrasybūlo
contigit, ut patriam a triginta tyrannīs *oppressam*
in libertatem vindicaret.—Pontius, dux Samni-
tium, *dixit* legatīs : Pacem nobiscum *pepigistis*,
ut legionēs captas vobis restituerēmus.—Caesar
respondit oppidanis, se eorum civitatem conser-
vaturum fuisse, si pacem *petiisent*, priusquam
murum aries *attigisset*.—Cicero *sc̄ripsit* ad Atti-
cum: Epistola illa ita me pupūgit, ut somnum

mihi ademerit. — Alcibiadēs magnam amicitiam sibi cum quibusdam regibus Thraciae pepererat. — Nepōs dicit, magnam Lysandri famam magis felicitate quam virtute partam esse. — Labienus cum parte equitum vix fugā sibi peperit salutem. — Hostēs maximo clamore, sicut parta jam victoriā, turrēs testudinēsque agere et scalis vallum ascendere coeperunt.

Μετὰ τῶν Λατίνων ἡδη εἰς τοὺς παλαιοτάτους χρόνους εἶχον κάμει συνθήκην οἱ Ῥωμαῖοι. — Οἱ ποιηταὶ ἔψαλλον τὰ ἕργα τῶν ἡρώων. — Ἐφοῦ ὁ ἀγὼν (res) καλῶς ἀπέβη (ΑΦ. ΑΠΛ.) καὶ οἱ ἔχθροὶ ἐζήτησαν τὴν σωτηρίαν των εἰς τὴν φυγήν, ὁ Βατίνιος ἐσῆμανε τὸ ἀνακλητικὸν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λιμένα. — Ο πύργος, ὃστις ἔψαυε τὰ τείχη, ἐκάη ὑπὸ τῶν πολιορκητῶν. — Ο Καῖσαρ πρῶτος ἀπὸ ὅλους τοὺς Ῥωμαίους στρατηγοὺς ἔψαυσε τὴν παραλίαν τῆς Βρεταννίας. — Αἱ τύψεις τῆς συνειδήσεως ἐτάραξαν νύκτα καὶ ἡμέραν τοὺς ἀνοσίους τούτους ἀνθρώπους. — Ο Κικέρων, ὃστις κατηγόρησε τὸν Βέρρην, ἀπέκτησε τὴν μεγίστην δόξαν ἐκ τῆς κατηγορίας ἐκείνης. — Ἐφοῦ ἐκερδήθη ἡ μάχη (ΑΦ. ΑΠΛ.), ὡδήγησεν ὁ στρατηγὸς τὰ στρατεύματα εἰς τὰ χειμάδια. — Κατὰ τὸ ἔτος 305 π. Χ., ἦτοι 449 μετὰ τὴν κτίσιν τῆς πόλεως, ἔκλεισαν εἰρήνην οἱ Ῥωμαῖοι μὲ τοὺς Σαμνίτας. — Κατὰ τὸ 421 π. Χ. ἔκαμον ἀνακωχὴν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους τῇ μεσιτείᾳ τοῦ Νικίου (Nicia auctore).

ΜΑΘΗΜΑ NB'

Sisto, credo (Τὰ διεύλλαβα σύνθετα τοῦ do)

31) *Sisto, stīti (ἀρτὶ sistīti), stātum, sistere ἵστημι.*

Τὰ ἐπόμενα σύνθετα ἔχουσι stīti, stītum·

assisto παρίσταμαι	insisto ἵσταμαι, εἰς τι ἐπιχειρῶ
consisto συνίσταμαι	obsisto } ἀνθίσταμαι
desisto ἀφίσταμαι	resisto }
existō γεννῶμαι	persisto ἐμμένω.

Άλλα circumstisto, circumstēti (ἄνευ σουπ.), circumsistere περιίστημι.

credo, credīdi, creditum, credēre πιστεύω.

Οὕτῳ κλίνονται καὶ δλα τὰ διεύλλαβα ἀπὸ τοῦ do·

abdo κρύπτω	prodo προδίδω
addo προσθέτω	perdo ἀφανίζω
condō κτίζω	reddo ἀποδίδω
dedo παραδίδω	trado παραδίδω
ēdo ἐκδίδω	vendo πωλῶ.

Abscondo ἔχει συνηθέστερον τὸν παρακείμενον ἄνευ ἀναδιπλασιασμοῦ. abscondo, abscondi (σπανιώτερον abscondīdi), absconditum, abscondere ἀποκρύπτω.

Λεξιλόγιον

Vadimonium sistere ἀναδέχεσθαι ἐγγύησιν
consistere ἵστασθαι, σταματᾶν, συνίστασθαι
memoriæ tradere παραδίδειν εἰς τὴν μνήμην, διηγεῖσθαι
reddere aliquem (μεθ' ἐπομένου ἐπιθέτου κατ' αἰτιατικὴν) κα-
perdere ἀφανίζειν, σπαταλᾶν, φθείρειν. [θιστάναι τινά]

Atticus in litibus tanta diligentia Fulviae officium suum præstītit, ut illa nullum vadimo-

nium st̄t̄erit sine Attico.—Cæsar legionem, quam equis devexerat, passibus ducentis a tumulo *constituit*; item equites Ariovisti pari intervallo *constiterunt*.—Oppidani eruptionem fecerunt, quod crediderant, milites Romanos, ditione *facta*, diligentius praesidia servatuos.—Tantem Lacedæmonii de diutinā contentionē cum Atheniensibus destiterunt.—Alcibiadēs, *victis Atheniensibus*, penitus in Thraciam se *abdidit*.—Ex Socratis sermonibus extiterunt sapientissimi viri.—Hoc prœlio commisso Veneti se suaque omnia Caesari dediderunt. Ille, omni senatu *interfecto*, reliquos sub coronā *vendidit*.—Captivi Romanis *redditi* sunt.—Themistocles, prætor a populo *factus*, ferociorem *reddidit* civitatem.—Miltiades suasit custodibus, ut pontem rescindarent, sed Histiaeus abstitit, ne res *conficeretur*.—Cicero orationem in senatu contra Catilinam habitam postea *scriptam edidit*.—Cur causam populi Romani deseruisti ac prodisti? Hannibalis rēs gestās multi memoriae *prodiderunt*.—Ii hostium, qui celeriter arma capere potuerunt, paullisper nostris restiterunt.—Caesar legionēs legatis *triederat*.—Oleum et operam *perdidi*.

Ἄφοῦ οἱ Γερμανοὶ παρετήρησαν, ὅτι οἱ στρατιῶται τῶν λεγεώνων ἥδη εἶχον παραταχθῆ ἐπὶ τοῦ προχώματος, ἀπέσχον ἀπὸ τὴν προσθολὴν τοῦ στρατοπέδου καὶ ἀπεγώρησαν πέραν τοῦ Ρήνου.—Σὲ εὐχαριστῶ, διότι

δις ἐγγυήθης δι' ἐμ.έ.—Οι κατήγοροι τοῦ Φωκίωνος εἶπον
ὅτι ἔκεῖνος προέδωκε τὴν πόλιν καὶ τὴν κατέστρεψεν.—
Οι Σαγούντιοι ἀντέστησαν εἰς τὸν Ἀννίθαν ἐπὶ πολὺν
καιρὸν καὶ γενναίως.—Ἄλεξανδρος ὁ Μέγας ἔκτισε
πολλὰς πόλεις εἰς τὴν Ἀσίαν.—Οἱ Λήμνιοι ὑπεσχέθη-
σαν εἰς τὸν Μιλτιάδην, ὅτι ἥθελον παραδοθῆ εἰς αὐτόν.
—Κατ' ἀρχὰς ἀντέστη ὁ Δουμυνῶριξ καὶ ὑπερήσπισεν
ἔαυτὸν γενναίως, ἀλλ' οἱ στρατιῶται τοῦ Καίσαρος περιε-
κύλωσαν αὐτὸν καὶ ἐφόνευσαν.—Εἰναι γνωστὸν ὅτι αἱ
Συρακοῦσαι ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῶν Κορινθίων.—Πολλάκις
εἰς τὰς δυστυχίας ἐγένοντο ἔχθροὶ ἐκ φίλων.—Οἱ Γάλλοι
ἔφυγον καὶ ἐκρύφθησαν εἰς τὰ πλησιέστατα δάση.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΓ'

Cado, cædo

32) Ο παρακείμενος σχηματίζεται δι' ἀραδιπλα-
σιασμοῦ, τὸ δὲ σουπῖνον εἰς sum.

Τὰ σύνθετα χάνουσι τὸν ἀναδιπλασιασμόν.

cādo, cēcīdi, cāsum, cādēre pípitw

incido, incīdi, incasum, incidēre	ἐμπίπτω
occido, occīdi, occāsum, occidēre	πίπτω, δύω
recido, recīdi, recāsum, recidēre	ἀναπίπτω.

Τὰ λοιπὰ σύνθετα δὲν ἔχουσι σουπῖνον.

concedo συμπίπτω	excido ἐκπίπτω
decido καταπίπτω	accidit (ἀπρόσ.) συμβαίνει
cædo, cēcīdi, cæsum, cædēre κόπτω	
occido, occīdi, occāsum, occidēre φονεύω	

abscido ἀποκόπτω	recido ἀποτέμνω
concido συγκόπτω	decido ἀποκόπτω
incido ἐντέμνω	excido ἐκτέμνω
	præcido ἐπικόπτω, συντομεύω.

Λεξιλόγιον

Recidere ἀποκόπτειν, συντέμνειν, ἔξασθενίζειν
decidere 1) ἀποτέμνειν 2) ὄρίζειν, ἀποφασίζειν.

Silva vetus *cecedit*, ferro quam nemo *cecedit*. — P. (Publius) Scipio Africanus, quum interroga-
retur, quid de Tiberii Gracchi morte sentiret,
respondit: Iure *cæsus est*. — Mardonius ipse *cecedit*
in proelio. — In morbum *incidit* Dion. — Solonis
legēs (in) æs *incisæ sunt*. — Manlius consul filium
suum, qui contra imperium pugnaverat, *occidit*.
— Imperator Nero suā manu *occidit*. — *Occidisse*
patrem Sextius Roscius arguitur. — Si eo tem-
pore Pompeius *occidisset*, non haec solum civitas,
sed gentes omnes *concidissent*. — Lysander *occisus*
est a Thebanis apud Haliartum. — Carēs, etsi
præter opinionem res ceciderat, *resistere ausi nōn*
sunt, atque ex insulā demigrarunt. — Micipsa rex
Iugurtham *præfecit* Numidīs, sperans facile eum
hoc bello *occasurum*. — Eæ nationes a Pompeio
partim *recisæ*, partim *repressæ* sunt. — Syracūsæ,
quum breve tempus libertas *affulsisset*, in anti-
quam servitutem *reciderunt*. — Omnibus rebus
actis atque *decisis* condemnati a carcere produ-
cuntur. — Onomarchus *dixit* Eumeni: Cūr nōn

in prælio cecidisti potius, quam in potestatem inimici venires? Eumenes *respondit*: Utinam istud evenisset, sed eo non *accidit*, quod nunquam cum fortiore *conflexi*; nōn enim virtute hostium, sed amicorum perfidiā decidi.

Ο 'Αντίγονος ἔπεσεν εἰς τὴν συμπλοκὴν πολεμῶν κατὰ τοῦ Σελεύκου καὶ τοῦ Λυσιμάχου. — Οἱ στρατιώται τοῦ Καίσαρος ἔκοψαν δένδρα καὶ τὰ κοπέντα ἔστησαν ἀντὶ προχώματος. — Οἱ ύπὸ τῶν δεκάρχων συγγραφέντες νόμοι ἐνεχαράχθησαν εἰς 12 πίνακας. — Δύο Σκιτίωνες, ὁ Γναῖος καὶ ὁ Πούθλιος, ἔπεσαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν κατὰ τὸ 542^{ον} ἔτος ἀπὸ τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. — Τὸν Κικέρωνα ἐφόνευσαν ὁ ἐκατόνταρχος Ἐρέννιος καὶ ὁ χιλίαρχος Ποπίλλιος Λαίνας, τὸν ὅποιον πρότερον διὰ λόγου εἶχεν ὑπερασπίσει. — Ο Βῆσσος, ὁ φονεὺς τοῦ Δαρείου, ἔπεσε ζωντανὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅστις διέταξε νὰ τὸν φόνεύσωσιν. — Εκείνων τῶν αἰχμαλώτων, οἵτινες πρότερον ἐφόνευσαν ἀόπλους κατοίκους, ἀπεκόπησαν αἱ χεῖρες. — Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον συνέβη νὰ θέλῃ ὁ Δαρεῖος νὰ πολεμήσῃ τοὺς Σκύθας. — Ή δίκη μας ἐτελείωσε μὲ συμβιβασμόν.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΑ'

Curro, parco, fallo, pello

33) Ο παρακείμενος σχηματίζεται -δι' ἀραδιπλασιασμοῦ, τὸ δὲ σουπῆρον εἰς sum.
curro, cūcurri, cursum, currēre τρέχω

Τὰ σύνθετα πολὺ σπανίως ἔχουσιν ἀναδιπλασιασμόν.	
accurro προστρέχω	occurro ἀπαντῶ
concurro συντρέχω	percurro διατρέχω
decurro τρέχω κάτω	praecurro } προτρέχω
excurro τρέχω ἔξω	procurro } προτρέχω
incurro προσβάλλω, ἐπιπίπτω	succurro σπεύδω εἰς βοήθειαν
parco, pēpercī (parsi), parsum, parcēre φείδομαι.	
fallo, fēfelli, falsum, fallēre ἀπατῶ	
refello, refelli (ἄνευ σουπίνου), refellere ἀνασκευάζω	
pallo, pēpūli, pulsum, pellēre ὠθῶ	
expello, expūli expulsum ἔξωθῶ. Ἐπίσης.	
appello ἀράσσω	impello παροτρύνω
compello συνωθῶ	depello ἀπωθῶ
dispello διωθῶ, διασκεδάννυμι	repello ὠθῶ πρὸς τὰ δίπιστα.

Λεξιλόγιον

Tὸ parcēre φείδεσθαι συντάσσεται μὲν δοτικήν, καὶ εἰς τὸ παθητικὸν τίθεται ἀπροσώπως. Ἐπομένως· parco tibi φείδομαι σου, mihi parcitur (παθητικῶς) (ἄλλοι) φείδονται μου· parsum est (ἄλλοι) ἔφείσθησάν μου· pellēre ὠθεῖν, κτυπεῖν, νικᾶν· concurrēre συντρέχειν, συγκρούεσθαι, συμπλέκεσθαι, πολεμεῖν.

Scriptores narrant, cursōrem Alexandri Magni uno die mille ducenta stadia cuccurisse. — Marcellus, quum Syracusās cepisset, aedificiis omnibus, publicis et privatis sic pepercit, quasi cum exercitu ad ea defendenda, non expugnanda venisset. — Antiochus rex dixit, se nec impensae, nec labori, nec periculo parsurum, donec Graeciam liberam fessisset. — Nemini parctetur. — Hostēs, ubi intellexerunt, de expugnāndo oppido spem se

fefellisse constituerunt, optimum esse domum redire. — Hannibal *conflixerat* apud Rhodānum cum P. Cornelio Scipione consule, eumque *pepulerat*. — Triumphavit L. Sulla, triumphavit L. Murena de Mithridate, sed ita triumpharunt, ut ille *pulsus superatusque regnaret*. — Catilina in confertissimōs hostēs *incurrerit* et pugnans *confossus* est. — Regno est *expulsus* Ariobarzānēs rex, socius pōpuli Romani atque amīcus. — Transfūga suōs cīvēs fecit certiorēs, Jubam regem cum copiis suīs *ac(cu)currisse*. — Praefecti regii, classe ad Euboeam *appulsa*, celeriter Eretriam *ceperunt*. — Si hoc falsum fuerat, cur filius tuus non *refellet*? — Scipio paucōs diēs exercendīs copiis *absumpsit*: primo die legionēs in armis quatuor milium spatio *decurrerunt*, secundo militēs arma curare et tergere *jussi*, tertio die rudibus inter se in modum pugnæ *concurrerunt*, quarto die quies data, quinto iterum in armis *decursum* est. — Miltiadis auctoritate *impulsi* Atheniensēs copiās ex urbe *eduxerunt*.

Οἱ Ἡρωμαῖοι στρατιῶται προσέδραμον καὶ διὰ βελῶν ἀπώθησαν τοὺς Ἐλβετούς, οἵτινες ἦθελον νὰ περάσουν τὸν Ῥοδανόν. — Ο Καῖσαρ δὲν ἐφείσθη πάντοτε τῶν κατοίκων τῶν πόλεων, αἵτινες παρεδόθησαν εἰς αὐτόν. — "Ἄν δὲν εἶναι ἀληθὲς ἔκεινο, τὸ δποῖον εἶπον, διὰ τί χθὲς δέν με ἀντέκρουσας; — Οἱ ἔχθροὶ προσέβαλόν μ' ἐσπασμένα ἔιφη, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων. — Μετὰ

τὴν ἐκπολιόρκησιν τῆς Γενάθου δὲν ἐφείσθησαν οἱ στρατιῶται οὕτε τῶν γυναικῶν, οὕτε τῶν τέκνων, ἀλλ' ἐφόνευσαν πάντας. — Κατὰ τὸ 510^{ον} ἔτος π. Χ. ἐξεδιώθησαν οἱ Ταρκύνιοι ἀπὸ τὴν Ἀρμ. — Ὑπὸ μίσους κινούμενοι ἐξεδίωξαν οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Αἰγινήτας ἀπὸ τὴν νῆσον. — Ἄφ' οὐ δὲ στόλος προσωρισθη, ἐσπευσαν οἱ κάτοικοι ὅλοι κάτω εἰς τὸν λιμένα.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΕ'

Pendo, tundo, (cello), tendo

34) Παρακείμενος δι' ἀραδιπλασιασμοῦ σχηματίζεται, τὸ δὲ σουπῖνον εἰς sum.

pendo, pependi, pensum, pendere κρεμῶ, σταθμίζω,

[πληρόνω

appendo προσταθμίζω	impendo ἔξοδεύω
expendo πληρόνω	perpendo σταθμῶμαι
dependo πληρόνω	suspendo κρεμῶ.

tundo, tūtūdi, tunsum (tūsum), tundēre κρύψω

Τὰ σύνθετα ἔχουσι μόνον tusum εἰς τὸ σουπῖνον.

contundo, contündi, contusum, contundēre συντρίβω	obtundo καὶ retundo ἀ-
extundo ἐκτινάσσω, βιάζω	[παραβλύνω.

(Ἐκ τοῦ ἀχρήστου cello, cecūli, celsum καὶ culsum, cellere γίνεται, percello, percūli, perculsum, percellere καταβάλλω, τρομάζω).

Οὕτε παρακείμενον, οὕτε σουπῖνον ἔχουσι τὰ antecello, præcello καὶ excello διπερέχω, ἐξέχω.

35) Ὁ παρακείμενος σχηματίζεται δι' ἀραδιπλα-
σιασμοῦ, τὸ δὲ σουπῖνον εἰς τυμ καὶ συμ.

tendo, tetendi, tendum καὶ tensum, tendere τείνω.

Ὁ ἀναδιπλασιασμὸς εἰς οὐδὲν σύνθετον γίνεται. Ἀμφότερα
τὰ σουπῖνα ἔχουσι τὰ

extendo ἔξαπλόνω

protendo ἐκτείνω

intendo ἐντείνω

retendo ἀνίημι, χαλαρόνω

Μόγον τυμ εἰς τὸ σουπῖνον ἔχουσι τὰ

attendo (animum) προσέχω obtendo } προτείνω, προ-

contendo ἀγωνίζομαι, σπεύδω prætendo } φασίζομαι

distendo διατείνω, διασπῶ portendo προσημαίνω

subtendo διποτείνω

Μόγον συμ εἰς τὸ σουπῖνον ἔχουσι τὰ

ostendo δεικνύω

detendo καθαιρῶ.

Λεξιλόγιον

pendere σταθμᾶσθαι, ἀναλογίζεσθαι, κρίνειν, ἀριθμεῖν

contundere συντρίβειν, καταθραύσειν, ἔκμηδενέζειν

tendere τείνειν, σκοπεύειν, ὑπάγειν, διευθύνεσθαι

animum anttendere διευθύνειν τὸν νοῦν, τὴν προσοχήν εἰς τι

[εἶναι προσεκτικὸν

antecellere, præcellere, excellere ὑπέρέχειν συντάσσονται μὲ

[δοτικήν.

Hannibal declaravit, Tarentinōs nullum vectigal Pœnīs pensuros.—Marcellus occisi regis arma intempslo Jovis suspendit.—Antequam Metellus in Numidiam veniret, opēs Romanae avaritiā magistratum contusæ, opēs hostium auctæ erant.—Datamēs et proditorēs perculit et hostēs profligavit.—Albīnus Auli fratri clāde perculsus erat.—Plebes a funere Caesaris ad domum Bruti

et Cassii cum facibus tetendit.— Hostēs ex eo loco ad flumen Axōnam contenderunt.— Victi percusisque Galli consternati profugerunt.— Orator extento (*extenso*) bracchio voci gestum addidit.— Alcibiadēs erat eā sagacitate, ut *dicci* pī nōn posset, praesertim quum animum attentisset ad cāvendum.— Cicero dicit, Asiam provinciam tam fertelem esse, ut ubertate agrorum omnibus terris antecellat.— Conōn ad chiliarchum accessit et ostendit, se cum rege Persarum colloqui velle.

Δεν φαίνεται, ὅτι οἱ Βρεταννοὶ ἐπλήρωσαν εἰς τὸν Πωμαϊκὸν λαὸν τὸν φόρον, τὸν ὄποιον ὁ Καῖσαρ ὥρισεν.— Οἱ Κικέρων λέγει εἰς ἔνα κατὰ τοῦ Ἀντωνίου ἀπαγγελθέντα λόγον, ὅτι ἐξεμηδένισε καὶ συνέθραυσε τὴν ἀναίδειαν (θρασύτητα) τοῦ ἀρπαγος τούτου διὰ τῆς βοηθίας τῆς συγχλήτου.— Οἱ Ἀννίβας κατέβαλε τὰς ῥωμαϊκὰς λεγεῶνας παρὰ τὰς Κάννας.— Οἱ πολιορκούμενοι ἔτεινον τὰς χεῖρας ἀπὸ τὸ τεῖχος, καὶ παρεκάλουν τοὺς στρατιώτας νὰ φεισθῶσι τῆς ζωῆς των.— Οἱ Κικέρων παρακαλεῖ τοὺς δικαστὰς νὰ εἶναι προσεκτικοί, ἐν ὃ ἐκθέτει, ποῖα ἐπράχθησαν εἰς τὴν Ἀπίαν ὄδόν.— Οἱ Δημοσθένης ὑπερέθη ὅλους τοὺς ἄλλους ῥήτορας κατὰ τὴν εὐγλωττίαν.— Ἀφ' οὗ ὁ Καῖσαρ παρέδωκε τὰς λεγεῶνας εἰς τοὺς ὑποστρατήγους, αὐτὸς ἔσπευσεν εἰς τὴν Ἰταλίαν.— Οἱ Θεμιστοκλῆς ἔδειξεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι κάλιστον νὰ περιβάλωσι τὸν λιμένα μὲ τείχη.— Υπὸ τῆς προσβολῆς ταύτης τῶν ἡμετέρων ἵππεων ἀποθαρρυγθέντες οἱ ἔχθροι, ἀπέσχον τοὺς ἀγῶνος.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΕΤ'

Disco, posco, bibo, verto, tollo, fido

36) Ὁ παρακείμενος σχηματίζεται δι' ἀραδιπλασιασμοῦ, σουπίγρος δὲρ ύπάρχει.

Τὰ σύνθετα ἔχουσιν ἐπίσης τὸν ἀναδιπλασιασμόν.
disco, dīdīci, discēre μανθάνω

addisco προσμανθάνω	edisco ἀποστηθίζω
dedisco ἀπομανθάνω	perdisco ἐντελῶς μανθάνω
posco, pōposci, poscēre ζητῶ	
deposco ἀπαιτῶ ἐπιμόνως	exposco ζητῶ ἵκετευτικῶς
	reposco ζητῶ ὀπίσω.

37) Ἰδιαιτέρως σημειωτέα τὰ ἔξης:
bibo, bībi (ἄνευ σουπίγου), bibēre πίνω
ebībo κενῶ τὸ ποτήριον imbībo ἐμπίνω.
verto, verti, versum, vertēre στρέφω, μεταβάλλω,

		[μεταφράζω]
adverto	στρέφω πρός τι	evertō ἀνατρέπω, καταστρέφω
convertō		perverto καταστρέφω, ἀνα-
averto ἀποστρέφω		subverto [τρέπω
animadverto (animum adverto)	προσέχω, παρατηρῶ.	

Τὰ τοία σύνθετα
deverto ἀποκλίνω ἀπὸ τὸν δρόμον revertō ἐπιστρέφω
præverto προφθάνω, προλαμβάνω
εἶναι εἰς τὸν ἐνεστῶτα, τὸν παρατατικὸν καὶ τὸν μέλλοντα μᾶλλον ἐν χρήσει ως ἀποθετικά· ἐπομένως: devertor, revertor, prævertor.
verro, verri, versum, verrere σαρόνω
everro σαρόνω ἐντελῶς.

Ἄπὸ τὸ suffero δανείζεται τὸν παρακείμενον καὶ τὸ σουπῖνον τὸ ρῆμα

tollo, sustulli, sublatum, tollere σηκόνω

Tὰ attollo αἴρω, ὑψόνω καὶ extollo ἐξυψῶ δὲν ἔχουσιν οὔτε παρακείμενον οὔτε σουπῖνον. Ἐπίσης τὰ vergo κλίνω, plecto τιμωρῶ, glisco ὑποκαίομαι κτλ.

38) Ἡμιαποθετικὸν τῆς τρίτης συγγρίας

fido, fīsus sum, fidere πιστεύω

confido, confisus sum, confidere ἐμπιστεύομαι

diffido, diffisus sum, diffidere ἀπιστῶ.

Λεξιλόγιον

Tὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ discere, poscere ἔχουσιν ἀναδιπλασιασμόν.

poscere aliquem aliquam rem αἰτεῖν τινά τι

clamorem tollere ὑψοῦν, ἀφιέναι φωνὴν.

Ἐπιστρέψας reversus, a, um (μετοχὴ παρακ. τοῦ ἀποθετικοῦ), ἀλλ' ἐπέστρεψα reverti (τοῦ ἐτερογητικοῦ ρήματος).

fidere καὶ confidere ἐμπιστεύομαι συντάσσονται μὲν δοτικὴν ἢ μὲν ἀφαιρετικὴν, τὸ diffidere ἀπιστῶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν δοτικήρ.

Darius in fugā, quum aquam turbidam bibisset, negavit, unquam se bibisse jucundius; nunquam videlicet sitiens biberat.—Cato litterās graecās senex didicit.—Ut Terentius cum legione Are-tium venit, magistratūs clavēs portarum poposcit.—Si plane sic verterem Platonem aut Aristotēlem, ut verterunt nostri poëtæ fabulās, male, credo, merērer de meis civibus.—Oppidani, clamore sublato, arma capere et portās claudere cœperunt.—Cæsar famā rerum gestarum confi-

sus, omnem sibi locum æque tutum fore existimavit. — *Dediscit animus sero, quod didicit diu.* — *Cæsar classi attribuerat centurionēs, qui sibi id munus depoposcerant.* — *Lacedaemonii Alcibadiis operā Ioniam a societate averterunt Atheniensium.* — *Cæsar a dextro cornu proelium commisit, quod eam partem minime firmam hostium esse animadverterat.* — *Persæ trucem sustulere clamorem.* — *Adventu Curionis cognito, Thermus diffusus voluntati incolarum, cohortēs ex urbe reduxit.* — *Epistola Cæsaris ab equite Gallo in castra Ciceronis abjecta biduo non animadversa est a militibus.* — *Legati Helvetiorum ad Caesaram reverterunt.* — *Litteras ad Pompeium misi, ipse reverti Formiās.* — *Eo ipso die, quo Caesar ad impedimenta et legionem reverti constituerat, Germani impētum in castra fecerunt.* — *Caesar ad suōs reversus eventum pugnae cognovit.*

Απεστηθίσατε πολλὰ ποιήματα τοῦ Ὁρατίου. — Ο στρατηγὸς ἀπήτει ἀπὸ τοὺς δεκάρχους τὰς κλεῖδας τῆς πόλεως. — Ἐπίομεν τὸν οἶνον κεκραμένον μὲν ὕδωρ (ΑΦ.). — Ἐπειδὴ οἱ Γερμανοὶ παρετήρησαν, ὅτι μέγα μέρος τῶν στρατιωτῶν εἶχε καταλείψει τὸ στρατόπεδον, ἔκαμον ἐπίθεσιν μετὰ κραυγῶν ἔξαιφνης ἀνυψωθεισῶν. — Οἱ ἔφοροι, ἀπιστοῦντες εἰς τὰ φρονήματα τοῦ Παυσανίου, διέταξαν αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε. — Πεποιθώς εἰς τὴν γενναιότητα τῶν στρατιωτῶν του ὁ Λούκουλλος, διέταξε νὰ συνάψωσι μάχην. — Ο Κικέρων μετέφρασε

πολλὰ εἰς τὸ λατινικὸν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. — Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπιστρέψας ὁ Πεισίστρατος ἔβασιλευσεν 11 ἔτη (Αἰτ.).

ΜΑΘΗΜΑ ΝΖ'

Ἐναρκτικὰ ρήματα

39) Οἱ ἐναρκτικοὶ τύποι, τῶν ὅποιων τὸ στελεχικὸν ῥῆμα ἀπωλέσθη, ἐμνημονεύθησαν εἰς Μάθημα 32.

Τὰ πραγματικὰ ἐναρκτικὰ διαιροῦνται εἰς ρηματικά, τουτέστιν ἀπὸ ρημάτων παραγόμενα, καὶ ὄνοματικὰ ἦτοι ἀπὸ ὄνομάτων παραγόμενα ἐναρκτικά.

a') *Pηματικὰ ἐναρκτικὰ μὲ παρακείμενον καὶ σουπῖνον τοῦ στελεχικοῦ ρήματός των.*

'Απὸ τὸ inveterare.

inveterasco, inveteravi, inveteratum, inveterascere γηράσκω

'Απὸ τοῦ olere.

abolesco, abolevi, abolitum, abolescere ἐξαφανίζομαι

exolesco, exolevi, exolētum, exolescere } ἀπαρχαιοῦμαι

obsolesco, obsolēvi, obsoletum, obsolescere } ἀπαρχαιοῦμαι

adolesco,adolēvi,adultum,adolescere αὐξάνω, μεγαλόνω

'Απὸ τοῦ valere.

convalesco, convalui (convalitum), convalescere γίνομαι δημήτης

'Απὸ τοῦ ardere.

exardesco, exarsi, exarsum, exardescere ἀνάπτω

'Απὸ τοῦ dolere.

indolesco, indolui, indolitum, indolescere λυποῦμαι

'Απὸ τοῦ alere.

coalesco, coalui, coalitum, coalescere συμφύεσθαι

’Απὸ τοῦ cupere.

concupisco, concupīvi, concupītum, concupiscere ἐπιθυμῶ

’Απὸ τοῦ vivere.

revivisco, revixi, revictum, reviviscere ἀναζῶ

’Απὸ τοῦ dormire.

obdormisco, obdormivi, obdormītum, obdormiscere ἀπο-
[κοιμῶμαι.]

Πάντα τὰ λοιπὰ ῥηματικὰ ἐναρκτικά, ἐπίσης ἐν με-
γάλῃ χρήσει εύρισκόμενα, δὲν ἔχουσι σουπίνον, ἀλλὰ μόνον
τὸν παρακείμενον τοῦ στελεχικοῦ ῥήματός των· π. χ.

conticesco (*ἐκ τοῦ tacere*), conticui, conticescere γίνομαι
[ἄφωνος]

pertimesco (*ἐκ τοῦ timere*), pertimui, pertimescere φοβοῦμαι.

6') *Orouatikà ἐναρκτικά* (ἀπαντα ἀνευ σουπίνου).
Mòror τὰ ἐπόμενα ἔχοντι παρακείμενον.

consanesco (*sanus*), consanui, consanescere γίνομαι ὄγιής
crebresco, increbresco καὶ percrebresco (*creber*), crebrui,

[crebrescere γίνομαι συχνός]
duresco καὶ abduresco (*durus*), durui, durescere γίνομαι
[σκληρός]

evanesco (*vanus*), evanui, evanescere ἔξαφανίζομαι
innotesco (*notus*), innotui, innotescere γίνομαι γνωστός
macresco (*macer*), macrui, macrescere γίνομαι ισχνός
maturesco (*maturus*), maturui, maturescere ὡριμάζω
nigresco (*niger*), nigrui, nigrescere μαυρίζω
obmutesco (*mutus*), obmutui, obmutescere γίνομαι ἄφωνος
obsurdesco (*surdus*), obsurdui, obsurdescere κωφῶμαι
recrudesco (*crudus*), recrudui, recrudescere ἀνοίγω (πάλιν
[(ἐπὶ πληγῆς)]

vilesco καὶ evilesco (*vilis*), evilui, evilescere γίνομαι ὕνιος,
[κοινός.]

Δεξιλόγιον

inveterascere γηράσκειν, ἐγχρονίζειν, ἐρριζοῦσθαι·
adolescere αὐξάνειν· ἐντεῦθεν adolescens, ὁ νεανλας, ἡ παρθέ-
νος· adultus, a, um ὁ ηὔξημένος, ὁ μεγάλος.

Galli moleste ferebant, pöpuli Romani exercitum hiemare atque *inveterascere* in Gallia. — *Inveteraverat* in republica Romanā, ut splendor aedilitatum ab optimis viris postularetur. — Eo tempore memoria cladis Caudīnae nondum *aboleverat*. — Quum ad Scipionem captīva adducta esset *adulta* virgo eximīa forma, statim parentēs arcessivit, eamque iis reddidit. — Multi militēs in castris erant aegri *relicti*, quorum trecenti *convalescerant*. — Classe Peloponnesiorum *devicta*, Conōn plura *concupivit*, quam efficere potuit. — Recitatis literīs Cethegus conscientiā convictus repente *conticuit*. — Lacedaemonii *pertimuerunt*, ne Alcibiadēs caritate patriae *ductus* aliquando ab ipsis *descisceret* et cum suis in gratian rediret. — Gavius, quum Italiam et moenia Reginorum vidēret, ex metu mortis ac tenebris quasi luce libertatis et legum recreatus *revixit*. — Saepe vulnera, quae consanuisse videbantur, *recrude- scunt*. — Iam frumenta *maturescere* incipiebant, atque ipsa spes inopiam sustentabat.

Αφοῦ ὁ Κῦρος, ὁ ἔγγονος τοῦ Ἀστυάγους, ἐμεγάλωσεν, ἐπεθύμησε τὴν βασιλείαν τοῦ πάππου. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο τὴν δύναμιν πάντων τῶν συμπολιτῶν

των ἔνεκα τῆς τυραννίδος τοῦ Πεισιστράτου. — Καὶ ἡ στρατιωτικὴ παιδευσις τῶν Σπαρτιατῶν μὲ τὸν καιρὸν ἀπηρχαιώθη. — "Οτε εἶδον οἱ Ῥωμαῖοι στρατιῶται πρώτην φορὰν ἐλέφαντας νὰ ἐπιπίπτωσι καθ' ἑαυτῶν, ἐξεπλάγησαν καὶ δὲν ἀντέστησαν εἰς αὐτούς. — Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Λίβιον ὅτι ἡ ἐνθύμησις τῆς ἐν Καυδίναις πύλαις ἦττης ἐπὶ πολὺν καιρὸν δὲν ἤφανίσθη εἰς τὴν Ῥώμην. — Παῖδες μεγαλώσαντες καλοῦνται γεανίαι. — Ὁ ἀντιστράτηγος εἰδοποίησε τὸν ἀνθύπατον, ὅτι πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ὅποιους εἶχεν ἀφήσει ἀσθενεῖς εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔγειναν ἄφωνοι, ὅτε ὁ ὥπατος ἀνέγνωσεν εἰς τὴν σύγκλητον τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν εἶχον δώσει εἰς τοὺς πρέσβεις τῶν Ἀλλοθρόγων. — Ἐφ' οὐ ἐδιώχθη ὁ Διονύσιος ἀπὸ τὰς Συρακούσας καὶ ὁ Τιμολέων ἐνίκησε τοὺς Καρχηδονίους, ἡ Σικελία μετά τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας τρόπον τινὰ ἀνέζησεν.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΗ'

Τετάρτη συζυγέα

Cio, sepelio, aperio, salio

1) *Παρακείμενος δμαλός, σουπῖνος ἀρώμαλος.*
cio, cīvi, cītum, cīre κινῶ, ἔγείρω

Τὰ σύνθετα ἔχουσιν δμαλὸν σουπῖνον εἰς ītum.

accio μεταπέμπομαι, concio συγκαλῶ, excio ἐκκινῶ, ἔγείρω
sepelio, sepelīvi, sepultum, sepelire θάπτω.

2) *Παρακείμενος εἰς ui ἢ i, σουπῖνος εἰς tum.*

aperio, aperui, apertum, aperire ἀνοίγω. Ἐπίστης·
 operio, operui, opertum, operire καλύπτω. Ἐπίσης·
 cooperio καλύπτω. Άλλα
 comperio, comperi, compertum, comperire μανθάνω καὶ
 reperīo, repēri (repperi), repertum, reperire εὑρίσκω.
 salio, salui (*σπανιώτερον* salii), saltum, salire πηδῶ.

Δεξιλόγιον

Τὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ salio ἔχουσιν υἱ εἰς τὸν παρακείμενον,
 ὡς τὸ ἀπλοῦν.

desilio καταπηδῶ

insilio ἐμπηδῶ

exsilio ἐκπηδῶ, ἀναπηδῶ

transilio ὑπερπηδῶ.

Sextus Pompeius litterās fratri *misit*, ut cele-
 riter sibi subsidio veniret. Ille litteris fratris
excitus cum copiis ad Cordūbam iter *fecit*. — Thucy-
 didēs memoriae *prodidit*, ossa Themistoclis clam
 in Atticā ab amicīs esse *sepulta*. — Lucullo im-
 perante pōpulus Romanus *aperuit* Pontum. —
 Massinissa nonaginta annōs natus nullo imbre,
 nullo frigōre addūci potuit, ut capite *operto* esset.
 — Cæsar, quum Alexandriæ *desiluisset* in mare,
 nando *evasit* ad proximam navim. — Antiatēs
 Latinorum Hernicorumque juventutem *concive-
 rant*. — Multi oppidani inermēs inter catervās
 armatorum *inciderunt*, alii *ruerunt* ad portās,
 alii super vallum *saluerunt*. — Pausaniās primum
 eōdem loco *sepultus est*, quo vitam *posuerat*. —
 Lysander per speculatorēs *compererat*, vulgum
 Atheniensium in terrās exiise navēsque paene

inanēs *relictas esse.* — Verrēs properans de sellā *exsiluit*, postquam hominem innocentem condemnavit. — Ptolemæi regis corpus post proelium limo *obrutum* in aureā loricā *repertum est.* — Camillus in equum *insiluit*, et ordinēs militū interequitavit. — Fama est, ludibrio fratris Remum novōs *transiluisse murōs.* — Quum judicēs *comperissent*, hōs duōs adolescentēs *aperto ostio dormientēs repertos esse*, crimine eōs *absolverunt.*

‘Ο Βερκιγκετῶριξ συνεκάλεσε τὴν νεολαίαν τῶν Ἀρ-
βέρνων. — ’Αφ’ οὖς ὁ Τιμολέων ἀπέθανεν, ἐνεταφιάσθη
ὑπὸ τῶν Συρακουσίων μὲ εἴζοδα τῆς πολιτείας. — ’Ανα-
γινώσκομεν δτὶ οἱ φίλοι τοῦ Θεμιστοκλέους ἐνεταφίασαν
κρυφὰ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πατρίδι, τῇ Ἀττικῇ.

‘Ο Ἀντώνιος ἡνέψετο τὴν διαθήκην τοῦ Καίσαρος. —
Εὔθὺς ως ὁ Μέτελλος ἔμαθε παρὰ τῶν κατασκόπων, δτὶ
οἱ ἔχθροι ἐπλησίαζον, ἐξήγαγε τὰς λεγεῶνας ἀπὸ τὸ
στρατόπεδον. — Οι ἵππεῖς ἐπήδησαν ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ
ἔρριφθησαν εἰς τὸν ἔχθρόν. — ’Ο Ἀλέξανδρος κατεπή-
δησεν ἀπὸ τοῦ τείχους εἰς τὴν πόλιν καὶ ὑπερήσπισεν
ἔαυτὸν μόνος ἐπὶ πολὺν καιρὸν κατὰ τῶν ἔχθρῶν, οἵτινες
ἔκαμνον ἐπίθεσιν κατ’ αὐτοῦ. — Τὸ σῶμα τοῦ Πομπηίου
ἐνεταφίασεν ἀπελεύθερός τις εἰς τὴν παραλίαν τῆς θα-
λάσσης. — Τέλος εὔρομεν μίαν λέμβον, ἐφ’ ᾧς διέβημεν
τὸν ποταμόν.

ΜΑΘΗΜΑ ΝΟ'

**Haurio, fulcio, farcio, sarcio, saepio,
vincio, sancio, amicio**

3) *Παρακείμενος εἰς si, σουπῆρος εἰς tum.*

Haurio, hausi, haustum, haurire ἀντλῶ. Ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος εἶναι *hausturus καὶ hausurus*.
exaurio ἔξαντλῶ

fulcio, fulsi, fultum, fulcire στηρίζω, ὑποστηρίζω.

(Ο παρακείμ. fulsi εἶναι ὁμόφωνος τῷ παρακείμ. τοῦ fulgeo).
farcio, farsi, fartum (farctum), farcire σάττω,
[πληρῶ.]

Τὰ σύνθετα μεταβάλλουσι τὸ α εἰς ε (fercio, fersi, fertum).

confercio	γεμίζω	effercio	πληρῶ
refercio		infercio	ἐνσάττω

sarcio, sarsi, sartum, sarcire ἐπισκευάζω

resarcio ἐκ νέου διορθόνω

saepio (sēpio), saepsi, saeptum, saepire ὄχυρόνω.

4) *Παρακείμενος εἰς xi, σουπῆρος εἰς tum.*

vincio, vinxi, vinctum, vincire δέω

devincio καταδέω, ὑποχρεόνω, revincio ἀναδέω

sancio, sanxi, sanctum καὶ sanctum, sancire ὅρίζω

amicio (ἄγει παρακείμ.) amictum, amicire ἐνδύω.

Δεξιλόγιον

exhaurire ἔξαντλεῖν, ἐκμυζᾶν, εἰς πέρας ἄγειν

sarcire ἐπισκευάζειν, ἐπιδιορθοῦν

saepire ὄχυροῦν, περιβάλλειν, φρουρεῖν.

Hannibal, *exhaustis* jam patriae facultatibus,
cum Scipione bellum compōnere cupivit. — Cae-

sar vetērem amīcum corruēre non sīvit, sed ful-sit et sustinuit.— Vitis, nisi fulta est, fertur ad terram.— Potestas regia senatu Romano quasi fulta erat.— Heraclidēs, philosōphus ex scholā Platōnis, puerilibus fabulīs refersit librōs.— Cae-sar dixit militibus, dandam omnibus operam, ut acceptum incommodum virtute sarciretur.— Ci-cero dicit, omnēs fori adītūs ab Antonio sāptos fuisse.— Gaius Valerius Procillus a Germanīs in fugā tribus catenīs vinctus trahebatur.— Alci-biadēs multōs liberalitate devinxerat.— Flaccus sanxit edicto, ne aurum ex Asiā exportari licēret.— Eodem anno M. (Marcus) Valerius consul de provocatione legem tulit diligentius sanctam.— Hippias gloriatus est, pallium quo amictus esset, se manu sua confecisse.— Antonius Mutīnam operibus munitionibusque sāpserat.— Ancō-rae pro funibus ferreis catenīs revinctæ erant.

‘Ο Θεμιστοκλῆς εἶπεν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ συμβουλήν του (ΑΦ.) ὡχύρωσαν τὴν πόλιν μὲ τείχη.— ‘Ο Τίτος εἶχεν ὑποχρεώσει τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς εὐμενείας του.— Οι νικη-μένοι ἔχθροι ἥχθησαν εἰς τὴν πόλιν δεδεμένοι.— Ή παρὰ τὸ Δυρράχιον ἦττα ἐπιδιωρθώθη πάλιν ὑπὸ τῶν στρα-τιωτῶν τοῦ Καίσαρος παρὰ τὴν Φάρσαλον.— Τὰ πρῶτα βιβλία τῆς ιστορίας τοῦ Λιβίου εἶναι πεπληρωμένα πολ-λῶν μύθων.— ‘Ο δεύτερος Καρχηδονιακὸς πόλεμος ἔξήν-τλησε τὰς δυγάμεις τόσον τῶν Ρωμαίων, ὅσον καὶ τῶν

Καρχηδονίων. — Ἡ ἐπαρχία Σικελία ἐξηντλήθη ὑπὸ τοῦ Οὐέρρου. — Οἱ Σπαρτιάται ἐνόμιζον ὅτι οἱ νόμοι των ὠρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Δελφικοῦ Ἀπόλλωνος. — Ὁ Οὐέρρος διέταξε νὰ δέσουν Ρωμαϊον πολίτην καὶ νὰ τὸν κτυπήσωσι μὲ δάχδον. — Ἡ λέμβος ἦτο δεδεμένη εἰς τὸ δένδρον μὲ σχοινίον. — Οἱ Σκιπίων εἶχεν ὑποχρεώσει τοὺς νικηθέντας λαοὺς τῆς Ἰσπανίας διὰ φιλανθρωπίας καὶ εὔμενείας.

ΜΑΘΗΜΑ Ε'

Sentio, venio

5) *Παρακείμενος εἰς si, σουπῖτορ εἰς sum.*

sentio, sensi, sensum, sentire αἰσθάνομαι, φρονῶ	assentio δμολογῶ, συναινῶ dissentio διαφωνῶ
consentio συμφωνῶ	praesentio προαισθάνομαι.

6) *Παρακείμενος διὰ μηκύνσεως τοῦ θεματικοῦ φωνήστος, τὸ δὲ σουπῖτορ εἰς tum.*

venio, veni, ventum, venire ἔρχομαι

advenio φθάνω	convenio συνέρχομαι
antevenio } προφθάνω	invenio εὑρίσκω
praevenio }	obvenio συναντῶ
	pervenio φθάνω.

Λεξιλόγιον

sentire αἰσθάνεσθαι, μανθάνειν, παρατηρεῖν, φρονεῖν

ἥλθα veni, εἶχα ἔλθει venēram

[χεσθαι

convénire aliquem, συναντᾶν τινι, ἐπισκέπτεσθαι, εἰς λόγους ἔρ-
res convénit (alicui cum aliquo ἢ inter aliquos) συμφωνοῦσι;

[συμβιβάζονται περὶ τινος πράγματος
res convénit in, ad aliquid, cum aliqua re ἢ μὲ δοτ., ἀρμό-

[ζει, εἴναι κατάλληλον εἰς τι.

Quae semper in civili victoriā *sensimus*, ea te victore, Caesar, non *vidimus*.—Diōn eorum bona, quos sciebat adversus se *sensisse*, militibus disper-tivis.—Ut Pausanias Spartam *venit*, ab ephōris in vincula publica est *conjectus*.—Caesar, re frumentariā comparata, castra mövet (*movit*), diebusque circiter quindēcim ad finēs Belgarum *pervenit* (*pervenit*).—Alexander *scripsit* Dario: Si *veneris* supplex, te et matrem et conjugem et liberos sine pretio *recepturum* esse promitto; dabitimus fidem te impune *venturum* esse.—Dicebant legati Remorum, se neque cum Belgis reliquīs *consensisse*, neque contra pōpulum Romanum con-jurasse.—Quum Timotheus adolescentulus Athenīs causam dicēret, amīci ad eum defendendum *convenerunt*.—Cicero scribit ad Atticum: Labiē-nūs, vir meā sententiā magnus, Teanum *venit*, ibi Pompeium consulēsque *convenit*.—Helvetii Caesarem in itinere *convenerant*.—Ariovistus di-xit, se Aeduis bellum non illaturum, si in eo manērent, quod *convenisset*, stipendiumque quo-tannis penderent.—Hannibal in colloquium *con-venit* cum Scipione; conditionēs non *convenerunt*; paucis diebus post apud Zamam cum eodem *conflixit*.—Haec suspicio in reum *convenire* videtur.

Αφ' οὗ ὁ Ἀννίβας ἔμαθεν, ὅτι πρέσβεις τῶν Ρω-μαίων ἦλθον εἰς τὸν βασιλέα Προυσίαν, ἐνόησεν, ὅτι δὲν θὰ εἶναι ἔξησφαλισμένος πλειότερον χρόνον εἰς τὴν Βιθυ-

νίαν. — 'Αφ' οὖ δὲ Καισαρ ἦλθεν εἰς τὴν χώραν τῶν Βελγῶν, τῷ ὀμίλησαν καθ' ὁδὸν πρέσβεις τῶν Ρήμων. — 'Αφ' οὖ οἱ Θρᾷκες παρετήρησαν, ὅτι δὲ Ἀλκιβιάδης ἦλθε μὲν πολλὰ χρήματα, τὸν ἐνήδρευον. — Κατὰ τὸ 84^{ον} ἔτος π. Χ. συνῆλθον δὲ Σύλλας καὶ δὲ Μιθριδάτης εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν· ἐκεῖ συνεφώνησαν περὶ τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης. — "Αν θὰ ὑπάγης εἰς τὴν Ρώμην, θὰ εὑρῃς ἐκεῖ τὸν ἀδελφόν μου. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐνόησαν, ὅτι ὑπάρχει ἐν κόμμα εἰς τὴν πόλιν, τὸ διποῖον ἔχει κλίσιν (ΥΠ.) εἰς τὸ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ πολίτευμα. Ἡ ὑποψία αὕτη ἐφάνη ὅτι ἥρμοζε διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς ἑταίρους του. — Ο φίλος σου μὲν ὀμίλησε κατὰ τὸ ταξείδιον καὶ ἐνεχείρισεν ἐπιστολήν σου.

ΜΑΘΗΜΑ ΞΑ'

'Επανάληψις

τῶν ἀνωμάλων ρήμάτων τῆς Γ' καὶ Δ' συζυγίας

1) Nasica, quum ad poëtam Ennium venisset, eique ancilia dixisset, Ennium domi non esse, Nasica sensit, illam domini jussu dixisse et illum intus esse. Paucis diebus post, quum ad Nasicam venisset Ennius, et eum a januā quaerēret, exclamat Nasica, se domi non esse. Tum Ennius: Quid? ego non cognosco vocem, inquit, tuam? Tum Nasica: Homo es impudens. Ego quum te quaerērem, ancillae tuae credidi, te domi non esse, tu mihi non credis ipsi?

2) Quum Hannibal, Carthagine *expulsus*, Ephesum *venisset*, ab hospitibus invitatus est, ut Phormionem philosōphum audīret. Ille copiōsus aliquot horās de imperatoris officio et de omni rē militari coram Hannibale *disseruit*. Qum ii, qui audiērant, ab hospite *quaesiissent*, quid ipse de illo philosōpho *judicaret*, Poenus *respondisse* fertur, se multōs delirōs senes saepe *vidisse*, sed qui magis quam Phormio deliraret, *vidisse* neminem. Neque mehercule *injuriā*. Quid enim arrogantiū fieri potuit quam Hannibali, qui tot annōs cum pōpulo Romano, omnium gentium victore, bellum *gessisset*, tantōs exercitūs *devicisset*, tot urbēs *eepisset*, tot gentēs *s̄ubegisset*, hominem Græcum, qui nunquam castra *vidisset*, praecepta de re militari dare?

3) Ἐπειδὴ ὁ Ἀννίβας μετὰ τὴν ὑποταγὴν ὅλων σχεδὸν τῶν λαῶν τῆς Ἰσπανίας δὲν ἔπαιε νὰ συναθροίζῃ στρατοὺς καὶ νὰ ἐφοδιάζηται διὰ πόλεμον, ἐνόησαν οἱ Σάγουντῖνοι, ὅτι τώρα τοὺς ἀπειλεῖ ὁ πόλεμος. Διὰ τοῦτο ἔπειμψαν πρέσβεις εἰς τὴν Ἄριανην, ἵνα παρακαλέσωσι τὴν σύγκλητον νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Ἀφ' οὗ οὗτοι εἰσήχθησαν εἰς τὴν σύγκλητον (ΑΦ. ΑΠΛ.), οἱ ὑπατοὶ ὡμίλησαν περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους. Διάφοροι γνῶμαι ἐλέγχθησαν· ἤρεσεν εἰς τὴν σύγκλητον νὰ μὴ πέμψωσι στρατεύματα, ἀλλὰ πρεσβείαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. "Οτε αὕτη ἡ πρεσβεία ἀπεφασίσθη, ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἀποσταλῆ, ἔφθασεν ἡ εἰδησις εἰς τὴν Ἄριανην, ὅτι τὸ Σάγουντον ἥδη πόλιορκεῖ-

ται ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα καὶ προσθάλλεται. Τότε πολλοὶ εἶπον, δτι πρέπει νὰ κηρύξωσιν εὐθὺς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Καρχηδονίων, ἀλλ' ὑπερίσχυσεν ἡ γνώμη ἐκείνων, οἵτινες ἦσαν τῆς ἰδέας, δτι ἔπρεπε γὰρ σταλῶσι πρότερον πρέσβεις εἰς τὸν Ἀννίβαν καὶ εἰς τὴν Καρχηδόνα.

4) Οἱ Σαγουντῖνοι ὑπερήσπισαν τὴν πόλιν τῶν πολὺν καιρὸν γενναίως. Ὁ Ἀννίβας ἤναγκάσθη νὰ δώσῃ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς κεκυριότας στρατιώτας του. Κατὰ (per) τὸν χρόνον τοῦτον οἱ πολιορκούμενοι οὔτε ἐρεθίζοντες εἰς μάχην οὔτε ἐρεθίζόμενοι ἐπεσκεύασαν τὰ τείχη κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη, δπου διὰ τῆς καταπτώσεώς των ἡ πόλις εἶχεν ἀνοιχθῆ. Ἀλλὰ ταχέως τὸ Σάγουντον ἐκ νέου προσεβλήθη μὲ μείζονα δρμήν, ὥστε οἱ πολιορκούμενοι ἤναγκάσθησαν ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς πόλεως, τὰ δποῖα εἶχον ὄχυρώσει μὲ νέον τεῖχος. Συγχρόνως ηὕξανεν ἡ ἔνδεια ὑπὸ τῆς μακρᾶς πολιορκίας καὶ ἡ ἐλπὶς βοηθείας ἤλαττοῦτο. Ἐν φι περὶ παραδόσεως διεπραγματεύοντο (agitur), εἰσῆλθον οἱ στρατιῶται τοῦ Ἀννίβα εἰς τὴν πόλιν. Οὐ μόνον τοὺς ωπλισμένους ἐφόνευσαν, ἀλλὰ δὲν ἐφείσθησαν οὔτε γυναικῶν οὔτε παιδίων.

ΜΑΘΗΜΑ ΞΒ'

Ἄποθετικά

τῆς πρώτης συζυγίας

Τὰ πολυάριθμα ἀποθετικὰ τῆς πρώτης συζυγίας εἶναι ἀπαντα ὁμαλά· π. χ.

arbitror, arbitratus sum, arbitrari νομίζω, κρίνω
imitor, imitatus sum, imitari μιμοῦμαι.

τῆς δευτέρας συζυγίας

Vereor, mereor, liceor, misereor, tueor, medeor, fateor, reor
'Ομαλὰ εἶναι.

vereor, veritus sum, verēri αἰσχύνομαι, φοβοῦμαι
revvereor αἰδοῦμαι subvereor φοβοῦμαι ὀλίγον
mereor, meritus sum, merēri παρέχω ὑπηρεσίας.

Tὸ ἐνεργητικὸν mereo σημαίνει κερδίζω, ὑπηρετῶ· stipendia
mereo ὑπηρετῶ ὡς στρατιώτης. Εἰς τὸν παρακείμενον ἀντι-
καθιστᾶ τὸ merui συχνὰ τὸν τύπον τοῦ ἀποθετικοῦ meritus sum·
demereor καὶ promereor ὑπηρετῶ καλῶς.

liceor, licitus sum, liceri προσφέρω τιμήν
polliceor ὑπόσχομαι

misereor, miseritus sum (misertus sum), miserēri
[οἰκτείρω.

Tὸ ἀπρόσωπον miseret καὶ miscretur me ἐλεῶ (τινα).

tueor, (tuītus sum), tuēri βλέπω, φυλάττω, ἐπιμε-
[λοῦμαι.

'Ο παρακείμενος tuītus sum εἶναι εὔχρηστος μόνον εἰς τὰ
σύνθετα, καὶ ἀντικαθίσταται εἰς τὸ ἐνεργητικὸν διὰ τοῦ tutatus
sum. 'Αντὶ τοῦ tueor τίθεται καὶ τὸ tuor κατὰ τὴν τρίτην
συζυγίαν.

contueor θεωρῶ, παρατηρῶ· intueor κυπτάζω, ἀναλογίζομαι.

'Αγώμαλα εἶναι.

medeor (ἄνευ παρακειμ. καὶ σουπίνου) medēri ἰατρεύω.

'Ο παρακείμενος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ medicatus sum.
fateor, fassus sum, fatēri διολογῶ

confiteor, *confessus* sum, confiteri ὁμολογῶ
 profiteor, *professus sum*, profiteri φανερόνω, ἐπαγγέλλομαι
 diffiteor (ἄνευ παρακειμ.) ἀρνοῦμαι
 reor, rātus sum, rēri νομίζω, φρονῶ.

Λεξιλόγιον

vereor *ne* φοβοῦμαι μήπως· vereor *ut* ἢ *ne* non φοβοῦμαι, μή-
 [πως δὲ]
 medēri *alicui* θεραπεύειν τινά· medēri *morbo* θεραπεύειν ἀσθέ-
 bene mereri *de aliquo* εὐεργετεῖν τινα. [νειαν]

Reliqui Gallorum *veriti*, ne circumirentur, fu-
 gae se mandant.— His de rebus Caesar certior
 factus et infirmitaten Gallorum *veritus*, quod sunt
 in consiliis capiendis mobiles et plerumque no-
 vis rebus student, nihil hīs committendum *ratus*
est.— Vercingetorix obtestatus est suōs, ne se
 optime de communi libertate *meritum* hostibus
dederent.— His rebus *cognitis*, Caesar Gallorum
 animos confirmavit, *pollicitusque* est, sibi eam
 rem curae futuram.— Quum illo anno duo con-
 sulēs sine memorando prōlio *interfecti* essent,
 hominēs arbitrati sunt, deōs immortalēs *miseritos*
 nominis Romani, *pepercisse* innoxiīs exercitibus
 et temeritatem consulum capitibus ipsorum da-
 mnasse.— *Tuemini* castra et defendīte diligenter.
 — Praetor contra pirātās fortiter Siciliam *tuitus*
 esse dicitur.— Medico nōn solum morbus ejus,
 cui *mederi* vult, sed etiam natura corporis cognos-
 cenda est.— Si verum mihi *fassae* erītis, vinculis
 exsolvēmīni.— Aperte *confessus sum*, me a te lau-

dari *cupisse*. — Postquam Themistocles collegēs suōs Athenās pervenisse *ratus est*, apud senatum Lacedaemoniorum liberrime *professus est*, Atheniensēs suo consilio urbem murīs *saepsisse*.

Οι ἄριστοι πολῖται ἐφανέρωσαν, ὅτι ὁ Κικέρων διεφύλαξε τὴν πόλιν διὰ τῆς ἀγρυπνίας του καὶ ὅτι εὐηργέτησε τὴν πόλιν. — Ο Ἀννίβας ἐνόμισεν, ὅτι εἶγαι καλλίτερον νὰ πολεμῇ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατὰ τῶν Ρωμαίων, παρὰ ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ ἢ ἐν τῇ Ἀφρικῇ. — Ο Λαβιηνὸς φοβούμενος, μήπως δὲν δυνηθῇ νὰ βαστάξῃ τὴν προσβολὴν τῶν ἔχθρῶν, εἰδοποίησε τὸν Καῖσαρα περὶ τοῦ κινδύνου τῶν λεγεώνων. — Ο Κλέων ὑπεσχέθη εἰς τοὺς συμπολίτας του, ὅτι θέλει κυριεύσει εἰς ὄλιγας ἡμέρας τὴν νῆσον Σφακτηρίαν. — Ο Κικέρων γράφει πρὸς τὸν Ἀττικόν: Ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπρεπε νὰ οἰκτείρωσι τὴν τύχην μου, μὲ φθονοῦσιν ἀκόμη. — Οὐδεὶς ἵατρὸς θὰ δυνηθῇ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἀσθένειαν ταύτην. — Αὐτὸς ὁ Καῖσαρ δηλοῖ, ὅτι ἡ τύχη πολὺ ἰσχύει εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὅτι πολλάκις ἡ τύχη τὸν εὐνόησεν.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΓ'

Ἄποθετικά

τῆς τρίτης συζυγίας

Utor, fruor, fungor, nitor

utor, usus sum, uti μεταχειρίζομαι

abutor καταχρῶμαι

frūór (fruitus ἢ fructus sum), frui ἀπολαύω.

Ἄντὶ τοῦ παρακειμένου τοῦ fruor μεταχειριζόμεθα συνήθως τὸν τοῦ utor. Ὁ παρακείμενος εἶναι εὐχρηστος εἰς τὸ σύνθετον perfruor, perfruitus sum, perfrui ἐντελῶς ἀπολαύω. fungor, functus sum, fungi ἐκτελῶ, ἀναλαμβάνω

[ἀξίωμα]

Nitor, nisus sum ἢ nixus sum, niti ἔρειδομαι, δια-
[τείνομαι]

adnitor τείνω πρός τι, σπουδάζω connitor } πάσῃ δυνάμει
obnitor ἀντερείδομαι enitor } προσπαθῶ

Τὴν σημ. τοῦ γεννᾶν ἔχει τὸ enitor μόνον εἰς τὸ enixa sum.

Δεξιλόγιον

uti μεταχειρίζεσθαι, ἐπωφελεῖσθαι, ἔχειν } συντάσσονται μὲ
frui ἀπολαμβάνειν, fungi ἐκτελεῖν, κυθερᾶν, } ἀφαιρετικήν
καὶ τὰ σύνθετα αὐτῶν

uti aliquo familiariter οἰκείως διακεῖσθαι πρός τινα.

Niti, inniti ἔρειδεσθαι, ἐπερείδεσθαι ὁμοίως μὲ ἀφαιρετικήν συντάσσονται· εἰς μεταφορικὴν ὅμως σημασίαν δέχονται καὶ τὴν in πρόθεσιν καὶ τὴν ἀφαιρετικήν.

niti in (ad) aliquam rem σπεύδειν, σπουδάζειν πρός τι
niti ut (ἢ μὲ ἀπαρέψμ.) μετὰ κόπου προσπαθεῖν, ήνα.....

Omnēs et dicuntur et habentur tyranni, qui potestate sunt perpetuā in eā civitate, quae libertate *usa* est.—Quum Phalerico portu neque magno neque bono Athenienses uterentur, Themistoclis consilio triplex Piraei portus constitutus est.—Zeno dicere solebat, eum esse beatum, qui praesentibus voluptatibus frueretur, confidēretque, se fruiturum aut in omni aut in magnā parte vitae.—Gestus est Themistocli mos, trēsque legati *functi* summis honoribus Athenās

missi sunt. — Decimae legionis adventu tanta rerum commutatio est facta, ut nostri, etiam qui vulneribus *affecti procubuisserent*, scutis *innixi* proelium redintegrarent. — Histiaeus dixit, nihil principibus urbium graecarum esse utilius, quam confirmari regnum Persarum, quod Darii regno ipsorum *niteretur* dominatio. — *Nitimus in vetitum.* — Miltiadēs maxime *nitebatur*, ut primo quoque tempore castra fierent. — Mors parabatur Pompeio, cuius in vitā *nitebarur* salus civitatis. — Tito Pinnio familiarissime me *usum* esse scire te arbitror. — Cimōn duro admodum initio *usus* est adolescentiae. — Quosque tandem *abutere* (*abutēris*), Catilina, patientiā nostrā.

Ο Καῖσαρ μετεχειρίσθη τὸ ὑλικὸν τῶν βαρύτατα προσθεβλημένων πλοίων διὰ νὰ διορθώσῃ τὰ ἄλλα. — Κάμνομεν πόλεμον διὰ ν' ἀπολαύσωμεν εἰρήνην. — Ἐπὶ πολὺν καιρὸν κατεχράσθης τὴν ὑπομονήν μας. — Πρῶτος δὲ Σέξτιος ἐκ τῆς τάξεως τοῦ λαοῦ ἀνέλαβε τὸ ἀξιωμα τῆς ὑπατείας. — Γνωρίζεις πολὺ καλῶς, γράφει δὲ Κικέρων πρὸς τὸν Βροῦτον, ὅτι συνανεστράφην μὲ τὸν Στράβωνα ἐπὶ πολὺν καιρὸν οἰκείως. — Οἱ στρατιῶται, στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν λογχῶν καὶ τῶν ἀσπίδων, ἐπερίμενον τὸ σημεῖον τῆς μάχης διὰ ν' ἀρχίσωσιν. — Ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Αὐγούστου ἀπήλαυσαν οἱ κάτοικοι τῆς Ἰταλίας μακροχρόνιον εἰρήνην. — Η ἔξουσία τῶν τριάκοντα τυράννων ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς φρουρᾶς τῶν Σπαρτιατῶν, ἥτις κατεῖχε τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν.

ΜΑΘΗΜΑ ΞΑ'

Loquor, sequor

lōquor, locūtus sum, loqui ὄμιλῶ

allōquor προσφωνῶ τινα elōquor φράζω

collōquor συνομιλῶ oblōquor ἀντιλέγω

interlōquor ἐν τῷ μεταξὺ ὄμιλῷ

sēquor, secūtus sum, sequi ἀκολουθῶ

assequor } κατορθώνω, ἐπι- insēquor }

consēquor } [τυγχάνω persēquor } καταδιώκω

exēquor ἐκτελῶ obsēquor χαρίζομαι

subsequor ἀκολουθῶ κατὰ πόδας prosēquor συνοδεύω.

Λεξιλόγιον

Tὸ sequi ἀκολουθεῖν καὶ τὰ σύνθετα ἐξ αὐτοῦ συντάσσονται
μὲ αἰτιατικήν, ἔξαιρουμένου τοῦ

obsequi alicui χαρίζεσθαι, ὑπείκειν τινί.

Cum his me oblecto, qui rēs gestās scripserunt; poëtas, quasi aliā quadam linguā locutos, nōn conor attingere. — Curio id unum elocutus, ut militēs memoriā tenērent eā, quae pridie pollicīti essent, sequi sese jubet et præcurrit ante omnēs. — Multi adolescentēs nobilēs ex urbe amicitiae causa Cæsarem in Galliam seuti erant. — Cicero scribit ad Atticum: Si es Romae, jam me assequi non potes, sin es in viā, quum eris me assecutus, coram agēmus, quae erunt agenda. — Militēs inter se cohortati, duce Gajo Trebonio, per mediōs hostēs perrumpunt incolumēsque in

castra pervenient. — Hos *subsecuti* calōnes equitesque eodem impetu militum virtute servantur. — Massinissa nonaginta annōs natus omnia *exsequebatur* regis munera et officia. — Postridie ejus diēi Caesar milites equitesque in expeditiōnem misit, ut eōs, qui *fugerant*, *persequerentur*. — Caesar, omnibus rebus relictis, *persequendum* sibi Pompeium existimavit. — *Obsequor* voluntati tuae. — Omnes Segestanae matrōnae et virginēs simulacrum Dianaē usque ad agri finēs *prosecutæ* sunt. — Postquam Atticus vīdit, bello civili civitatem esse perturbatam, idoneum tempus *ratus obsequendi* studiis suis, Athenās se contulit. — Athenienses duabus victoriis, Marathoniā et Salaminia magnam gloriam apud omnēs gentes erant consecuti.

Ο Καῖσαρ καὶ ὁ Ἀριόδιστος συνωμίλησαν ἀπὸ τῶν ἵππων. — Ο φιλόσοφος Φορμίων ὡμίλησεν ὥρας τινὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀννίβα περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ στρατηγοῦ καὶ περὶ τοῦ πολεμεῖν. — Ο Σκιπίων κατεδίωξε τὸν ἔχθρὸν μὲ τὸ ἵππικόν, καὶ διέταξε τὰς λεγεώνας νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι κατὰ πόδας. — Οἱ ἵππεῖς, οἵτινες κατεδίωξαν τοὺς φεύγοντας Γερμανούς, ἐφόνευσαν πολλούς. — Κατώρθωσα ὅτι ἐπερίμενα. — Ἐπειδὴ πολλοὶ ἤκολούθησαν τὴν γνώμην τοῦ Ἰστιαίου, ἀφῆκεν ὁ Μιλτιάδης τὴν Χερσόνησον. — Ἄφ' οὖ ὁ Κικέρων ἔπαυσε νὰ ὄμιλῃ, πολλοὶ βουλευταὶ τὸν συνώδευσαν (χάριν τιμῆς). — Διατί δὲν ἔξετέλεσας τὰς παραγγελίας, τὰς ὅποιας ὁ πατήρ

σοι ἔδωκε; Μὴ χαρίζεσαι εἰς τὰς ἐπιθυμίας σου. — 'Αφ' οὖ δὲ Ἀννίβας ἀνεχώρησε, τὸν ἡκολούθησεν δὲ δικτάτωρ κατὰ πόδας.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΕ'

Queror, morior, gradior, patior, labor	
quēror, questus sum, queri παραπονοῦμαι	
conquēror μέμφομαι	
mōrior, mortuus sum, mori ἀποθνήσκω	
(‘Η μετοχὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος moriturus)	
pascor, pastus sum, pasci βόσκομαι	
grādior gressus sum, grādi βαδίζω	
aggredior προσβάλλω	egredior ἐξέρχομαι
congredior συναγω	ingredior εἰσέρχομαι
digredior ἀποχωρῶ	progredior προχωρῶ
regredior πηγαίνω ὅπιστα	transgredior διαβαίνω
pātior, passus sum, pāti πάσχω, ἀνέχομαι	
perpetior, perpassus sum, perpeti ὑποφέρω	
lābor, lapsus sum, labi ὀλισθαίνω	
collabor καταπίπτω	prolabor πίπτω χαμαί
dilabor καταρρέω	delabor κατολισθαίνω
elabor διαφεύγω	relabor πίπτω ὅπιστα.

Λεξιλόγιον

labi ὀλισθαίνειν, καταπίπτειν, καταστρέφεσθαι.

Legati Persarum *questi* sunt, quod Chabrias adversus regem bellum gerēret cum Aegyptiis. — Tanta vis erat injuriarum, ut hominēs quidvis

perpeti mallent quam nōn de Verris pravitate *conqueri*. — Quum civitas Helvetiorum armīs jus suum exsēqui conarētur, Orgetorix *mortuus* est, neque abest suspicio, ut Helvetii arbitrantur, quin ipse sibi mortem *consciverit*. — Gladiatores exclamavērunt: Ave, Caesar, *morituri* te salūtant. Hostēs impeditōs nostri in flumine *aggressi*, magnum eorum numerum *occiderunt*. — Ad Caesarem legati revertuntur, qui in itinere *congressi*, magnopere orabant, ne longius *progrederetur*. — Dominus nemenem ex nave exire *passus* est. — Epaminondās paupertatem adeo facile *perpessus* est, ut de rēpublicā nihil praeter gloriā *ceperit*. — *Labente* paulatim disciplinā, morēs Romano-rum magis magisque *lapsi* sunt. — Concordiā parvae rēs crescent, maximae dilabuntur. — Labienus silentio e castris *egressus* eodem quo vēnerat itinere Melodūnum pervēnit. — Equitēs nostri cum funditoribus sagittariisque flumen *transgressi* cum hostium equitatu proelium *com-miserunt*. — Hostēs ad flumen *progressi* ex loco superiore nostrōs prohibēre coepērunt. — Reliqui se in castra recipiunt, unde erant *egressi*. Illi aegre ad noctem oppugnationem sustinent; noctu, desperatā salute se ipsi interficiunt, pauci e proelio *elapsi* per silvās ad Labienum pervenient.

‘Ο Σκιπίων Αίμιλιανὸς εύρεθη νεκρὸς εἰς τὴν κλίνην· οἱ πλεῖστοι ἐνόμισαν, ὅτι ἐφονεύθη, τινὲς ὅτι ηὔτοχειρά-

σθη. — Ὁ Γάλιος παρεπονήθη, ὅτι πολίτης Ῥωμαῖος ὡν
ἔρριφθη εἰς τὴν φυλακήν. — Ὁ ἀντιστράτηγος δὲν ἦνέχθη
νὰ ἔξελθωσιν (Acc. c. Inf.) οἱ στρατιῶται ἀπὸ τὸ στρατό-
πεδον. — Ἐπειδὴ ὁ Καῖσαρ εἶδεν, ὅτι οἱ ἴδιοι του εἴχον
προχωρήσει πολύ, διέταξεν αὐτοὺς νὰ ὀπισθοχωρήσουν,
ἀλλ’ οἱ Πομπηῖανοι δὲν ἦνέχθησαν ν’ ἀποσυρθῶσιν ἄνευ
μεγάλης κατατροφῆς. — Πολλοὶ Γερμανοὶ εἴχον διαβῆ
τὸν Ῥῆγον. — Οἱ Σπαρτιᾶται οἱ ἐν ταῖς Θερμοπύλαις
μᾶλλον προετίμων ν’ ἀποθάνωσι, παρὰ νὰ ὀπισθοχωρή-
σωσιν. — Ἐκεῖνοι, οἵτινες διέφυγον (ἐσώθησαν) ἀπὸ τὴν ἐν
Κάνναις ἥτταν, ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ Κανούσιον.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΣΤ'

**Complector, nanciscor, nascor, obli-
scor, proficiscor, adipiscor**

'Ἐκ τοῦ plectere πλέκειν
amplector, amplexus sum, amplexi } ἐναγκαλί-
complector, complexus sum, complecti } [ζομα..

"Ἀνευ παρακειμένου
liquor, liqui τήκομαι
ringor, ringi τρίζω τοὺς ὀδόντας, γογγύζω.

Tύποι ἐγραπτικῶν

nanciscor, nactus καὶ nanctus sum, nancisci ἐπι-
[τυγχάνω
nascor, natus sum, nasci γεγνῶμαι.

(Ἡ μετοχὴ τοῦ μέλλοντος nasciturus)

enasci ἀναφύεσθαι innasci ἐμφύεσθαι

renasci ἀναγεννᾶσθαι

obliviscor, oblitus sum, oblivisci λησμονῶ

proficiscor, profectus sum, proficisci πορεύομαι.

'Εκ τοῦ ἀπηρχαιωμένου apiscor, aptus sum, apisci-

adipiscor, adeptus sum, adipisci } κατορθόνω,

indipiscor, indeptus sum, indipisci } [λαμβάνω.

Λεξιλόγιον

nancisci ἐπιτυγχάνειν, κατορθόνειν (διὰ τύχης μᾶλλον)

adipisci (consequi, assequi) διὰ προσπαθείας ἐπιτυγχάνειν

impetrare ἐπιτυγχάνειν διὰ παρακλήσεων

oblivisci alicujus ἐπιλανθάνεσθαι τινος

natus γεννηθεὶς ἢ γεγεννημένος, ἀναπεψυκώς

decem annos natus ὡν δέκα ἑτῶν.

Divitiācus multīs cum lacrimīs Caesarem complexus obsecrare coepit, ne quid gravius in frātrem statuēret.—Cæsar, nactus (nanctus) idoneam ad navigandum tempestatem, tertiā fere vigiliā (navēs) solvit, equitesque in ulteriore portum progredi et se sequi jussit.—Omnem spem hostēs in celeritate ponebant, atque hanc victoriam adepti in perpetuum se fore victorēs confidebant.—Dumnōrix a Sequānis impetravit, ut per finēs suōs Helvetiōs ire paterentur.—Non palus, non silvae morantur Germanōs in bello latrociniisque natōs.—Germani quam nacti erant praedam in occulto relinquunt, ipsi Aduaticam contendunt.

— Militēs praeceptorum Labieni *oblii* erant. — Cæsar Helvetiōs in finēs suōs, unde erant *profecti*, reverti jussit. — Ariovistus naviculam deligatam ad ripās *nactus* (*nanctus*) eā fūgit, reliquōs omnēs *consecuti* nostri interfecērunt. — Omnēs optant, ut *adipiscantur* senectutem, eandem accusant *adepti*. — Cato annōs quinque et octoginta *natus* excessit e vitā.

‘Ο Εὐμένης ἐφώρυησε κατὰ τοῦ Νεοπτολέμου, ἀμφότεροι ἔπεσαν ἀπὸ τοὺς ἵππους· ἐναγκαλισθέντες δὲ εἰς τὸν ἄλλον ἐμάχοντο, δὲ Νεοπτόλεμος ἐφονεύθη. — ’Αφ’ οὖ δὲ ’Αντώνιος ἐπέτυχεν εὔνοϊκὸν ἄγεμον, ἐσήκωσε τὰς ἀγκύρας καὶ ἐφθάσε μὲν ὅλα τὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν. — ’Ο Καῖσαρ ἐκέρδησε πλησίον τῆς Θάψου αἰματηρὰν νίκην. — Ἡλθον πρέσβεις ἀπὸ τὴν πόλιν Ἀκίλλαν, ἵνα παρακαλέσωσι τὸν Καῖσαρα νὰ δῶσῃ φρουρὰν εἰς αὐτούς. — ’Αφ’ οὖ εὐκόλως κατώρθωσαν τοῦτο, ἐπορεύθη δὲ Μέσσιος μὲ δύο λόχους εἰς τὴν Ἀκίλλαν. — ’Ο ἀντιστράτηγος, λησμονήσας τὰς παραγγελίας τοῦ Καῖσαρος, ἤνεγκθη νὰ ἀφήσῃ εἰς τὸ στρατόπεδον μέγα μέρος τῶν στρατιωτῶν. — ’Ο Κικέρων ἐγεννήθη κατὰ τὸ 648^{ον} ἔτος τῆς πόλεως. — ’Ο αὐτοκράτωρ Αὔγουστος ἀπέθανε τὸ 14^{ον} ἔτος μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Νόλαν, εἰς ἡλικίαν 76 ἔτῶν. — ’Ο Ἰφικράτης, δύτις ἐνίκησε τοὺς Σπαρτιάτας, ἀπέκτησε μεγάλην φήμην.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΖ'

Paciscor, ulciscor, expergiscor, comminiscor, reminiscor, irascor, vescor

paciscor, pactus sum, pacisci συνθηκολογῶ.

(Ο παρακείμενος κάμνει καὶ pepigi)

compaciscor } κάμνω συνθήκην depaciscor } συμφωνῶ, συν-
compeciscor } depeciscor } [τίθεμαι]

ulciscor, ultus sum, ulcisci ἐκδικοῦμαι

expergiscor, experrectus sum, expergisci ἀνίστα-

[μαι, ἔξεγειρομαι]

'Εκ τοῦ ἀχρόστου miniscor.

communiscor, commentus sum, communisci ἐπινοῶ

reminiscor (ἄνευ παρακ.) reminisci ἀναμιμνήσκομαι

(Ως παρακείμενος αὐτοῦ τίθεται recordatus sum).

'Επίσης ἄνευ παρακειμένου.

irascor, irasci θυμόνω, ὥργιζομαι

(Ως παρακείμενος αὐτοῦ τίθεται succensui).

iratus sum σημαίνει εἶμαι θυμωμένος

vescor, vesci τρώγω

(Ως παρακείμενος αὐτοῦ τίθεται edi).

Λεξιλόγιον

reminisci ἀναμιμνήσκεσθαι· συντάσσεται· μετὰ γενικῆς

iratus alicui θυμωμένος κατά τινος

vesci τρώγειν, ἀπολαύειν, ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν ἀφαιρετικήν.

Septem principes Persarum, qui magum occiderant, pacti sunt inter se, ut is rex esset, cuius equus hinnītum primus edidisset. — Clade, quam Tigurīnīs intulit, Caesar non solum publicas, sed

etiam privatās injuriās *ultus* est. — Simul atque *experrecti* sumus, somnia contemnimus. — Calligula novum balneorum usum *commentus* est. — Divico, legatus Helvetiorum, monuit Caesarem, ut *reminisceretur* et veteris incommodi p̄opuli Romani et pristīnae virtutis Helvetiorum. — Dicunt philosōphi, sapientem nunquam irasci debere. — Cato senatui *iratus* in urbe privatus mansit. — Dii nec escīs nec potionibus vescuntur. — *Experrecta* nobilitas armīs atque ferro rempublicam recuperavit. — Cicero exclamavit : Nunquam respublica Clodium suo jure esset *ulta*.

’Αφ’ οὖ ὁ Ἀσδρούθας παρετήρησεν, ὅτι ὁ μικρὸς στρατὸς τῶν Ρωμαίων εἶχεν ἀναθέσει ὅλην τὴν ἐλπίδα εἰς (in ΑΦ.) τὰ ἐπικουρικὰ στρατεύματα τῶν Κελτιβήρων, συνδιελέχθη μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν, καὶ, ἀφ’ οὗ πολὺν μισθὸν ἐπλήρωσεν εἰς αὐτούς (ΑΦ. ΑΠΔ.), συνεφώνησεν, ἵνα ἀπομακρύνωσι τὰ στρατεύματά των. — ’Ο Ὁκταβιανὸς βαρέως ἔξεδικήθη τὸν φόνον τοῦ Καισαρος. — Σήμερον ἔξύπνησα εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας (ΑΦ.). — Μὴ πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ ἐπενόησα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια σοι ἔγραψα. — Πρὸ τῆς ἐν Ζάμη μάχης ὁ Ἀννίθας συνεβούλευσε τοὺς στρατιώτας νὰ ἐνθυμηθῶσι τὴν παλαιὰν ἀνδρείαν. — ’Ο Κικέρων ἐθύμωσε πολὺ κατὰ τοῦ Κλωδίου, ὅστις εἶχε διώξει αὐτὸν ἀπὸ τὴν πόλιν. — Οἱ παλαιοὶ Γερμανοὶ ἔτρωγον ἀπλᾶ ἐδέσματα. — ’Ο Κάτων ἔτρωγε μαζὶ μὲ τοὺς δούλους τὰ αὐτὰ ἐδέσματα καὶ ἔπινε τὸν αὐτὸν οἶνον. — ’Ο Ἀντώνιος ὠρκίσθη, ὅτι θέλει ἐκδικηθῆ τὰς

προσθολάς, τὰς ὅποιας ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Κικέρων. — Εὔθυς ώς ἐξυπνήσαμεν, διετάξαμεν τοὺς ὑπηρέτας νὰ ἔφοδιάσωσι τὰ πάντα διὰ ταξείδιον. — Ὁ Κικέρων εἶπεν, ὅτι ὁ Καῖσαρ συνήθιζε νὰ ἐνθυμῆται τὰς εὐεργεσίας καὶ νὰ λησμονῇ τὰς προσθολάς. — Μὴ θυμόνεις κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου. — Οἱ Ἑλληνες ἐσυνθηκολόγησαν μὲ τὸν Φίλιππον, τὸν βασιλέα τῆς Μακεδονίας.

ΜΑΘΗΜΑ ΞΗ'

Ἄποθετικά

τῆς τετάρτης συζυγίας

Potior, mentior, blandior, partior, molior, largior, sortior

‘Ομαλὰ ἀποθετικά

potior, potitus sum, potiri κυριεύω, σφετερίζομαι

(Τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον καὶ τὸ πρῶτον πληθυντικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς καὶ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς ἐνίστησι σχηματίζονται κατὰ τὴν τρίτην συζυγίαν

potitur potimur

poteretur poteremur).

mentior, mentitus sum, mentiri φεύδομαι

blandior, blanditus sum, blandiri κολακεύω

partior, partitus sum, partiri διανέμω, μοιράζω.

(Τὰ σύνθετα dispertio διανέμω καὶ impertio κοινωνὸν ποιῶ τινα εἰς τι, εἶναι ὅμαλὰ ἐνεργητικὰ καὶ σπανίως εύρισκονται ώς ὑποθετικά).

molior, molitus sum, moliri μηχανῶμαι, προτίθεμαι

amolior ἐκποδῶν ποιοῦμαι τι demolior καθαιρῶ, ἀφανίζω
largior, largitus sum, largiri ἀφθόνως δίδω, δαψιλῶ

sortior, sortitus sum, sortiri κληρόνομαι, λαμβάνω
[διὸ κλήρου.

Ἐνίστε ἀντὶ τοῦ συνήθους punio τιμωρῶ εὑρίσκεται καὶ τὸ
ἀποθετικὸν punior, punitus sum, puniri.

Δεξιλόγιον

Potiri σφετερίζεσθαι, γίνεσθαι κύριον· συντάσσεται ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον μ' ἀφαιρετικήν (regno, imperio, castris), ἐνίστε καὶ
μὲ γενικήν, ἥτις πάντοτε εὑρίσκεται εἰς τὴν φράσιν *rerum potiri*
λαμβάνειν τὴν ἔξουσίαν
sortiri κληροῦσθαι, ἐπιτυγχάνειν.

Caesar Aegypto atque Alexandriā *politus regēs*
constituit Cleopatram ejusque fratrem.— Orge-
torix civitati Helvetiorum *persuasit*, perfacile
esse Galliae imperio *potiri*.— Miltiadēs totā re-
gione, quam petierat, *potitus*, multitudinem in
agris collocavit.— Nemini in opinionem venie-
bat, Antonium rerum *potitum*.— Frons, oculi,
vultus persaepe *mentiuntur*, oratio saepissime.
— Multi in tormentis *ementiti* sunt morique ma-
luerunt falsum fatendo quam infitiando dolere.
— Venus Neptuno patruo *blandita* oravit, ut mi-
sereretur Inonis.— Eporedorix Viridomārusque,
interfectis Novioduni custodibus, pecuniam atque
equōs inter se partiti sunt.— Postquam apud
Aegos flumen Lysander *classis* (classe) hostium
est *potitus*, nihil aliud *molitus* est, quam ut omnēs
civitatēs in suā teneret potestate.— Hortensio
summam facultatem dicendi natura *largita* est.
— Consulēs de provinciis comparare inter se aut

sortiri jussi sunt. — Ex praetura Caesar ulteriore Hispaniam *soritus* est.

Ἄφ' οὖς ὁ Λαβιηνὸς ἔγεινε κύριος τοῦ στρατοπέδου τοῦ ἐχθροῦ, ἐστειλεν εἰς τοὺς ἡμετέρους τὴν δεκάτην λεγεῶνα πρὸς βοήθειαν (δοτ.). — Τί εἶδες, τί παρετήρησας; Εἴμαι πεπεισμένος, ὅτι εἰς πάντα ἐψεύσθης, ὅσα πρότερον εἶπες. — Κατὰ τὸ 560 π. Χ. ὁ Πεισίστρατος ἐλαβε τὴν ἑξουσίαν τῶν Ἀθηναίων. — Οἱ Ὀργητῷριξ ἐμηχανᾶτο νὰ γείνῃ κύριος τοῦ θρόνου. — Οἱ ὑπατοὶ διὰ κλήρου ἐλαθον τὰς ἐπαρχίας. — Ο Καῖσαρ, ὅστις ᾧτο καὶ ταμίας καὶ πραίτωρ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἔκαμε (largiri) πολλὰς εὐεργεσίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν. — Οι τρεῖς ἀντιστράτηγοι τοῦ Πομπηίου διεμοιράσθησαν τὰς ἐργασίας ἀναμεταξύ των σύτως, ὥστε ὁ μὲν Πετραῖος νὰ πορευθῇ ἀπὸ τὴν Λυσιτανίαν μεθ' ὅλων τῶν στρατευμάτων εἰς τὸν Ἀφράνιον, ὁ δὲ Οὐάρρων νὰ φυλάττῃ τὴν ἐκεῖθεν Ἰσπανίαν. — Ο πραίτωρ Βατίνιος ἐλαβε διὰ κλήρου τὴν ἐπαρχίαν Σικελίαν.

ΜΑΘΗΜΑ ΞΟ'

**Exerior, metior, ordior, assentior,
opperior, orior, adorior**

Arώμαλα ἀποθετικά

exerior, expertus sum, experiri πειρῶμαι
metior, mensus sum, metiri μετρῶ

dimetior emetior	} διαμετρῶ	permetio	} καταμετρῶ, διανύω
---------------------	------------	----------	------------------------

ordior, orsus sum, ordīri ἄρχομαι

exordior ἄρχομαι

redordior ἐκ νέου ἄρχομαι

assentior, assensus sum, assentīri συναινῶ

opperior, opportus sum καὶ opperītus sum, oppē-
[rīri προσδοκῶ

orior, ortus sum, orīri σηκόνομαι.

Ἡ μετοχὴ τοῦ μέλλοντος oriturus.

Ἡ μετοχὴ τοῦ παθητικοῦ μέλλοντος oriundus καταγόμενος.

Ο ἐνεστῶς τῆς ὥριστ. κατὰ τὴν γ' συζυγίαν σχηματίζεται.
orior, orēris, orītur, orīmur κτλ.

Ομοίως κλίνονται: καὶ τὰ coorior ἐγείρομαι, exorior ἀνα-
φύομαι, ἀνατέλλω.

Ἄλλ' ἐντελῶς κατὰ τὴν τετάρτην συζυγίαν κλίνεται τὸ
adorior, adortus sum, adorīri προσβάλλω.

Λεξιλόγιον

experiri λαμβάνειν πεῖραν, δοκιμάζειν (δι' ἴδιας πείρας)
cognoscere, comperire μανθάνειν (δι' ἄλλων), πληροφορεῖσθαι
dimensus (μετοχὴ μὲ παθητικὴν σημασίαν) μεμετρημένος
oriri σηκόνεσθαι, γεννᾶσθαι, ἀνατέλλειν, ἀναφύεσθαι, πηγάζειν.

Themistocles scripsit Artaxerxi: Si amicitiam tuam ero adeptus, nō minus me bonum amicum habebis, quam fortē inimicū pater tuus expertus est.—In Alcibiāde natura quid efficere possit, videtur experta.—Primae sex legionēs, opere dimenso, castra munīre cœperunt.—Phœnicēs antiquissimīs jam temporibus maria permensi sunt.—Unde est orsa, in eodem terminetur oratio.—Iidem senatorēs, qui litteris Persei regis assensi erant, orationi Archonis assensi

sunt. — Seni otium non erat; id *opperitus (opperatus)* sum. — Dicebant Remi, plerōsque Belgās esse *ortos* a Germanīs, Rhenumque antiquūtus *traductos*, propter loci fertilitatem ibi *consedisse*, Gallōsque, qui ea loca incolērent, *expulisse*. — Militēs nostri Numidās oppressos sommo et dispersōs *adorti*, magnum eorum numerum interficiunt. — Rhenus *oritur* ex Lepontiīs, qui Alpes incōlunt. — Nimbus ingens subito est *exortu*. — Legati ad Hannibālem missi sunt Hippocrātes et Epicydēs, nati Carthagine, sed *oriundi* ab Syracusīs, exule avo.

‘Ο Καῖσαρ ἔγραψε πρὸς τὸν Σκιπίωνα, ὅτι τὰ πάντα εἰς μάτην ἐδοκίμασε περὶ εἰρήνης. — ‘Ο βασιλεὺς Κροῖσος ἔλαβε πεῖραν τῆς ἀμφιβολίας τοῦ Δελφικοῦ μαντείου. — Οἱ μαθηματικοὶ ἐμέτρησαν οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον. — ‘Αφ’ οὖ δὲ Καῖσαρ ἐπαυσε τοῦ νὰ δμιλῇ, ἐσηκώθη δὲ Κάτων καὶ ἤρχισε τὸν λόγον του, μὲ τὸν δποῖον συνεφώνησαν οἱ πλεῖστοι βουλευταί. — ‘Ο Διονύσιος περιέμενε τοὺς στόλους τῶν ἐναντίων του εἰς τὴν Ἰταλίαν, μὲ τὴν ἴδεαν, ὅτι οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ ἄνευ μεγάλων δυνάμεων νὰ τὸν πολεμήσῃ. — Μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἥλιου προσέβαλον οἱ ἔχθροι τὸ στρατόπεδόν μας. — ‘Ο Κόνων προσέβαλε τοὺς Λακεδαιμονίους παρὰ τὴν Κνίδον, καὶ τοὺς ἐνίκησεν ὀλοτελῶς.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ Ο'

Ἄνωμαλέαι τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κλίσεως

1) Εἰς τὴν δοτικὴν καὶ ἀφαιρετικὴν πληθυντικὴν ἔχουσιν abus ἀντὶ is τὰ οὐσιαστικά.

dea ἡ θεά (deabus) filia ἡ θυγάτηρ (filiabus)

2) Τῶν εἰς er ληγόντων τὰ πλειότερα ἀποβάλλουσι τὸ βραχὺ εἰς τὴν κλίσιν, κλίνονται λοιπὸν ως τὸ ager — Τὸ e δὲν ἀποβάλλουσι.

puer, socer, gener,
adulter, vesper, liber,
miser, lacer, tener,
prosper, asper, liber

καὶ τὰ σύνθετα τοῦ fero καὶ gero π. χ. frugifer, armiger.

Dexter δεξιὸς ἔχει ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον dextri, ἐνίστε καὶ dextéri.

*liberi, erorum τὰ τέκνα, libri, orum τὰ βιβλία.

3) Τὴν γεν. ἐρικὴν σχηματίζουσιν εἰς ius, τὴν δοτικὴν εἰς ī-
unus, solus, totus, ultus,
uter, alter, neuter, nullus
καὶ alius

καὶ τὰ σύνθετα τοῦ uter, π. χ. uterque ἑκάτερος.

Γεν. unius, solius, totius, ullius, utrius κτλ.

Δοτ. unī, solī, totī, ullī, utrī κτλ.

4) Εἰς τὴν κλητ. ἐρικὴν ἔχουσι τὰ εἰς us λήγοντα e.

Ἐξαιροῦνται καὶ ἔχουσιν i

α') filius (υἱὸς) καὶ genius (δαίμων) καὶ δλα τὰ λατινικὰ κύρια ὄνόματα εἰς ius (jus). π. χ. filius *fili*, Pompeius *Pompei*, Tullius *Tulli*.

'Απ' ἐναντίας τὰ ἑλληνικὰ κύρια ὄνόματα εἰς ius καὶ τινα εἰς ius, μᾶλλον ἐπίθετα, ἔχουσιν ε, π. χ. Darīus Darīe, Cynthiūs Cynthie.

6') Deus (Θεὸς) ἔχει εἰς τὴν κλητικὴν deus, τὸ meus (ἐμὸς) ἔχει mi.

5) Τὴν γενεκ. πληθ. σχηματίζουσιν εἰς um ἀντὶ orum τὰ ὄνόματά τινων νομισμάτων καὶ βαρῶν π. χ. sestertium, denarium ἀντὶ sestertiorum, denariornm. ('Ἐπίσης συγχωνῶς τίθεται liberum ἀντὶ liberorum).

6) Deus ἔχει εἰς τὴν ὁρομ. καὶ κλητ. πληθ. dii ἢ di, σπαν. dei, εἰς τὴν γεν. πληθ. deorum ἢ deum, εἰς τὴν δοτ. πληθ. diis ἢ dis, σπαν. deis.

'Εκάτερος ἐκφράζεται λατινιστὶ διὰ τοῦ ἐνικοῦ uterque (κυρίως ἐκαστος ἀπὸ τοὺς δύο), ὅταν τὰ πρόσωπα ἐννοῶνται κεχωρισμένα. 'Ο Πομπήιος καὶ ὁ Καῖσαρ εἶναι ἐνδοξοι στρατηγοι· ἐκάτερος ἐκαμε πολλοὺς πολέμους uterque multa bella gessit.

Tὸν πληθυντικὸν τοῦ uterque μεταχειρίζονται οἱ Λατῖνοι μόνον, ὅταν ὑπάρχωσι πλείονες καὶ εἰς τὰ δύο μέρη, καὶ εἰς ὄνόματα μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀπαντῶντα. Εἰς ἐκάτερον στρατόπεδον in utrisque castris.

A diis deabusque immortalibus pacem et veniam peto, et vos, Quiritēs, quorum potestas maxime ad deorum immortalium numen accēdit, oro atque obsecro. — In testamento Ptolemæi regis herēdēs patris erant scripti ex duobus *filiis* major, ex duabus *filiabus* ea, quæ ætate antecedebat. —

Tigurini Cæsar is *socii* avum, Lucium Pisonem, eodem prælio quo Cassium interfecérant.— Induciōmārus in consilio Cingetorigem, *alterius* factionis principem, *generum* suum, hostem judicat, bonaque ejus publicat.— Ex æde *Liberi* simulacrum Aristæi imperio Verris palam ablatum est.— Ex *liberis* pöpulis nōn solent regēs requiri.— Divitiacus dixit *unum* se esse ex omni civitate Aeduorum, qui adduci non potuerat, ut liberos suos Sequanis obsidēs daret.— Cicero trēs librōs de officiis scripsit.— *Unius* viri prudentiā, Themistoclis, Græcia liberata est.— Divitiacus, Suessionum rex, *totius* Galliæ potentissimus erat.— Duo regēs, Mithridatēs et Tigranēs imminebant *toti* Asiæ.— Tibi *uni*, Catilina, vexatio di-reptioque sociorum impunita fuit et *libera*.— Dion tyrannide *utriusque* Dionysii implicatus est.— Impendente inter Cæsarem et Pompeium contentione, Cicero nesciebat, ab *utrius* partibus stare debēret. Scribit ad Atticum: Effeci, ut neutri eorum quisquam esset carior quam ego. Uterque me numerat amicum, nisi forte simūlat alter. *Utriusque* accēpi litterās amicissimās.

Ἐν τῇ Ἀράβῃ ὑπῆρχε ναὸς ἀφιερωμένος εἰς ὅλους τοὺς θεοὺς καὶ εἰς ὅλας τὰς θεάς.— Ἡ Κλεοπάτρα ἦτο ἡ πρεσβυτέρα ἐκ τῶν δύο θυγατέρων τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου.— Ὁ Ταρκύνιος Σουπέρβος ἐφόνευσε τὸν Σέρβιον Τύλλιον, τὸν πενθερόν του.— Εἰς τὸ βιβλίον, τὸ ὅποιον

ό Κικέρων ἔγραψε περὶ φιλίας, παρεισάγει τὸν Λαίλιον συνδιαλεγόμενον μὲ τοὺς δύο γαμβρούς του Φάννιον καὶ Μούκιον Σκαιβόλαν. — Ὁ τόπος, ἐνθα ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Ἀριόβιστος συνώμιλησαν, ἀπεῖχεν ἐξ ἵσου καὶ ἀπὸ τὰ δύο στρατόπεδα. — Ὁ Εέρξης ἐπολέμησεν ὅλην τὴν Ἑλλάδα. — Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ Σπάρτη καὶ αἱ Ἀθῆναι ἥσαν αἱ σπουδαιόταται πόλεις ὅλης τῆς Ἑλλάδος. — Ὡ βασιλεῦ Δαρεῖο, μέμνησο τῶν Ἀθηναίων. — Μάρκε Τύλλιε, τί κάμνεις; — Ὁ στρατηγὸς ὀδήγησε τὸν στρατὸν δι' ἀγρίων καὶ ὄρεινῶν τόπων. — Ἡ Πυθία ἀπεκρίθη εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μιλτιάδου αἱ ἐπιχειρήσεις ἥθελον ἀποβῆ εύτυχεῖς. — Οἱ πρέσβεις παρεκάλεσαν τὸν Καῖσαρα, νὰ φεισθῇ τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ἐλευθέρου λαοῦ. — Διηῆλθον τὰ ἐννέα βιβλία τῶν ιστοριῶν τοῦ Ἡροδότου. — Υἱέ μου, σοὶ συγχωρῶ. — Ἀγαθὴ Θεέ, ἐπάκουσον τῆς εὐχῆς μου. — Οἱ ὑπατοὶ Ἰρτιος καὶ Πάνσας καὶ ὁ νέος Ὀκταβιανὸς ἐπορεύθησαν μετὰ στρατοῦ κατὰ τοῦ Ἀντωνίου· μετὰ τὸν θάνατον ἀμφοτέρων τῶν ὑπάτων διηύθυνεν ὁ Ὀκταβιανὸς μόνος ὅλον τὸν στρατόν. — Ὡ Πομπώνιε, εἴθε οἱ θεοὶ γὰρ ὑποστηρίξωσι τὰς ἐπιχειρήσεις σου. — Παρεκαλέσαμεν τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς νὰ μᾶς βοηθήσουν. — Εἰς τοὺς υἱοὺς καὶ εἰς τὰς θυγατέρας ἐδόθησαν δῶρα. — Κατὰ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους σπανίως φείδονται οἱ γικηταὶ τῶν ἀρχήγων τῆς ἀλλης μερίδος. — Υἱὲ τοῦ Πομπηίου, εἴπεν ὁ Κάτων, δεῖξον, ὅτι εἶσαι ἄξιος τοῦ πατρός σου (ΑΦ.).

ΜΑΘΗΜΑ ΟΑ'

'Ανγώμαλον γένος τῆς α' καὶ β' οἰλέσεως

'Εξαιρέσεις τοῦ γέρους τῆς α' κ.λίσεως

Τῶν εἰς α ληγόντων εἶναι ἀρσενικά· 1) Πάντα τὰ δηλοῦντα ἄνδρας οἷον Scytha, Persa, poëta, nauta, incöla· 2) τινὰ δύομάτα ποταμῶν, Ιδίως Trebia, Garumna, Sequāna· 3) Hadria ἡ Ἀδριατικὴ θάλασσα.

'Εξαιρέσεις τοῦ γέρους τῆς β' κ.λίσεως

1. Τῶν εἰς α ληγόντων εἶναι θηλυκά· α') τὰ δύομάτα τῶν πόλεων, χωρῶν, δέρδρων, π. χ. Corinthus, Aegyptus, populus ἡ λευκη· β') τὰ οὐσιαστικὰ humus, alvus, vannus, colus· γ') τινὰ ἐλληνικὰ οὐσιαστικά, οἷον methōdus καὶ periōdus.

2. Τῶν εἰς α εἶναι οὐδέτερα· pelagus, virus, vulgus, τὸ τελευταῖον ὅμως εἶναι καὶ ἀρσενικόν.

Quis pirata fuit tam barbarus, ut, quum integrum prædam sine sanguine habere posset, cruenta spolia detrahēre mallet? Celeber poëta austrum appellat ducem turbidum *inquieti Hadriæ*. — Lutētia est oppidum Parisiorum, quod positum est in insulā fluminis *Sequanæ*. — *Populus Herculii sacrata* erat. — Versabatur inter hōs hominēs Gallius unguentis oblitus; *humus* erat immunda, lutulenda vino. — Navēs tenuerunt altum *pelagus*. Odi profanum *vulgus* et arceo. — Multi poëtae celebrarunt claram Rhodum et opulentam Corinthum. — Postquam in *vulgus* militum elatum est, quā arrogantiā Ariovistus in colloquio usus omni

Gallia Romanis interdixisset, multo major alacritas studiumque pugnandi majus exercitui injectum eet.— Druidēs Gallorum graecis litteris utebantur, quod in *vulgam* disciplinam efferri nolebant.

Πολλοὶ πειραταὶ ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν τοῦ στόλου στρατιωτῶν τοῦ Πομπηίου, πολλοὶ ἡχμαλωτίσθησαν.— Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ Ἀδριατικὴ θάλασσα εἶναι τρικυμιώδης.— Ὁ Σεκουάνας εἶναι πολὺ πλατὺς εἰς ταύτην τὴν θέσιν.— Ἡ πεύκη ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὴν Κυβέλην.

«Ἡ κενὴ ἡλακάτη τῆς Μοίρας» σημαίνει παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸν θάνατον.— Ὑψηλαὶ λεῦκαι περιβάλλουσι τοῦτον τὸν ναόν.— Μετὰ τὴν μάχην ἦτο τὸ ἔδαφος ὅλης τῆς πεδιάδος μὲ αἷμα βεβαρυμένον.— Ἐγεννήθη ἡ ἴδεα εἰς τὸν λαόν, ὅτι ὁ Πομπήιος θὰ διαβιβάσῃ ἐκεῖ (εο) τὰ στρατεύματά του.— «Ολη ἡ Αἴγυπτος ἐθρήνει, ὅτε ἥλθεν εἰς τὸν λαὸν ἡ εἰδῆσις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀπιδος.— Ἡ Αἴγυπτος ἐγένετο ἐπαρχία ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου Ὁκταβιανοῦ.— Τὸ χῶμα τοῦ ἀγροῦ τούτου εἶναι καθαρὸν καὶ καρποφόρον.— Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ κέρασος μετηνέχθη ὑπὸ τοῦ Λουκούλλου ἀπὸ τὴν Ἀσίαν εἰς τὴν Ἰταλίαν.— Ἡ πλουσία Κόρινθος κατεστράφη ὑπὸ τῶν Ρωμαίων καὶ ἐλεημονήθη.— Οἱ ιερεῖς τῶν Γάλλων ἐκώλυνον τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς διδασκαλίας των.— Ἡ περίοδος αὕτη φαίνεται ὅτι εἶναι καλῶς συντεθειμένη.— Τὰ λίκνα συνήθως εἶναι ξύλινα.— Γνωρίζετε πολὺ καλά, ὅτι ἡ Δῆλος ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΒ'

Ἄνωμαλέαι τῆς τρέτης κλέσεως

Γειτκὴ καὶ αἰτιατικὴ τοῦ ἐρικοῦ

1. Τὴν ἐρικὴν γειτκὴν δύνανται νὰ σχηματίσωσιν εἰς ί
ἀντὶ εἰς is τὰ ἑλληνικὰ κύρια ὄνόματα εἰς es, τὰ ὅποια εἰς
τὴν ὄνομ. καὶ γεν. ἔχουσιν ίσας συλλαβάς, π. χ. Pericles, γεν.
Pericli ή Periclis, Themistocles, γεν. Themistocli ή Themis-
toclis.

2. Τὴν ἐρικὴν αἰτιατ. σχηματίζουσιν εἰς im ἀντὶ εἰς em:
α') Τὰ ισοσύλλαβα λατινικὰ ὄνόματα ποταμῶν καὶ πόλεων
εἰς is. π. χ. Tiberis Tiberim, Athesis Athesim.

β') Τὰ ισοσύλλαβα ἑλληνικὰ ὄνόματα (κύρια καὶ μὴ) εἰς
is. π. χ. Agis Agim, poësis poësim. Τὰ εἰς tis έχουσιν im
καὶ idem, π. χ. Phthiotis Phthiotim καὶ Phthiotem.

γ') τὰ ἔξης λατ. oūsiastinā·

vis, sitis, tussis,

ravis, neptis, amussis.

Συνήθως im, σπανίως em έχουσι τὰ ἔξης·

restis, turris, securis,

febris, pelvis, puppis.

Συνήθως em, σπανίως im έχουσι·

clavis, messis, navis.

ΣΗΜ. Τὴν ἐρικὴν αἰτιατ. σχηματίζουσιν εἰς a ἀντὶ εἰς em
μερικὰ ἑλληνικὰ ὄνόματα, ίδιως κύρια, π. χ. Salamis, Sala-
mina, Lacedæmon, Lacedæmona, ἀλλὰ καὶ Lacedæmonem. —
Τὴν ἐρικὴν γειτκὴν σχηματίζουσιν εἰς us ἀντὶ εἰς onis με-
ρικὰ ἀρχικῶς ἑλληνικὰ ὄνόματα, π. χ. echo echus, Calypso
Calypsus.

Probato consilio Themistoclis, filii Neocli, Athe-
niensēs sua omnia, quae movēri poterant, par-

tim *Salamina*, partim *Troezena* deportarunt. — Incidit in *Scyllam*, qui vult vitare *Charybdim*. — Darius classi praefeccerat *Datim* et *Artaphernem*. — Corpus *Vitellii* non sepultum, sed in *Tiberim* objectum est. — Illa praesidia, quae pro templis omnibus cernitis, contra vim collocata sunt. — *Helvetii* iter per provinciam Romanam per vim tentavérant. — In libro, quod scripsit de senectute, Cicero Catonem senem inducit dicentem: Ego avide Graecās litterās arripui, quasi diuturnam *sitim* explēre cupiens. — Si quid poscam, usque ad *ravim* poscam. — L. Aemilius Paulus Julian, Imperatoris Augusti *neptim* in matrimonium duxerat. — Epistola Cæsaris intra munitionem castrorum adjecta casu ad *turrim* adhaesit. — Puellae Romanae *restim* ductantēs saltabant. — Quum *febrim* (*febrem*) habērem, fugi in villam meam. — *Vidimus*, *messem* (*messim*) non esse factam. — Themistocles Pydnae omnibus nautis ignōtus *navem* ascendit.

‘Ο Εύρυθιάδης, ὅστις ἐκυβέρνα τὸν στόλον τῶν Ἑλήνων, δὲν ἦθελε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν συμβουλὴν τοῦ Θεμιστοκλέους· ἐπειδὴ ἐνόμιζεν, ὅτι εἶναι καλλίτερον, νὰ μὴ πολεμήσωσι κατὰ τῶν Περσῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι. — ‘Ο Ἄμούλιος διέταξε νὰ ρίψωσι τὰ τέκνα τῆς Ρέας Σιλβίας εἰς τὸν Τίθεριν. — ‘Ο Κατιλίνας ὑπέφερεν εὐκόλως πεῖναν καὶ δίψαν. — Οἱ Χεροῦσκοι, λαὸς τῆς Γερμανίας, κατώκουν περὶ τὸν Βίσουργιν. — Κατὰ τὰ 425

π. Χ. ἔπειρψαν οἱ Σπαρτιάται τὸν βασιλέα Ἀγιν μὲ στράτευμα εἰς τὴν Ἀττικήν.—Πάντα τὰ οἰκοδομήματα κτίζονται πρὸς τὴν στάθμην.—Βίᾳ βίᾳν ἀπωθεῖ.—'Αφ' οὖ ἔκαμον ἔξοδον (ΑΦ. ΑΠΛ.), οἱ πολιορκούμενοι ἔκαυσαν τὸν ξύλινον πύργον, τὸν ὄποιον εἶχον κατασκευάσει οἱ πολιορκηταί.—Πραῦνομεν τὸν πυρετὸν δι' ἡσυχίας καὶ πείνης.—"Ἐλυσα τὸ σχοινίον, μὲ τὸ ὄποιον ἦτο δεδεμένη ἡ λέμβος εἰς (ad) τὸ πλοῖον.—Ο ῥαθδοῦχος ἐκράτει τὸν πέλεκυν εἰς τὴν δεξιάν (ΑΦ.).—'Ελπίζω ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ κάμωμεν τὸν θερισμόν.—Ο Ζεὺς ἔστειλε τὸν Ἐρυἄν εἰς τὴν νῆσον τῆς Καλυψοῦς καὶ τὴν διέταξε ν' ἀφήσῃ τὸν Ὁδυσσέα.—Μεταξὺ τοῦ Λείριος καὶ τοῦ Τιθέρεως ἦσαν μεγάλα ἔλη.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓ'

'Ανωμαλέαι τῆς τρέτης κλέσεως

'Erikὴ ἀφαιρετικὴ

Τὴν ἐρικ. ἀφαιρ. σχηματίζουσιν εἰς ι ἀντὶ εἰς ε·

α') ὅλαι αἱ λέξεις, αἴτινες εἰς τὴν αἰτιατικὴν ἔχουσιν im, π. χ. Tiberi, poës i, vi, turri, febr i, ἔξαιρέσει τοῦ restis (ἀφ. reste). Navis σχηματίζει καὶ nave καὶ navi, ignis μόνον εἰς ὠρισμένας φράσεις ign i, ἄλλως ign e.

β') τὰ οὐδέτερα τὰ λήγοντα εἰς ε, al, ar (mar i, vectigali, calcar i).

'Εξαιροῦνται καὶ φυλάττουσι τὸ ε εἰς τὴν ἀφαιρ. τὰ ὀνόματα πόλεων εἰς ε (Prænestē) καὶ αἱ λέξεις sal, far, nectar.

γ') Τὰ ἐπίθετα εἰς er, is, e καὶ is, e (celeb r i, facil i) ὡς καὶ τὰ πλεῖστα ἐκείνων εἰς is, τὰ ὄποια ἔγειναν οὐσιαστικὰ (æquali, familiari). 'Αλλὰ τὸ juvenis ἔχει juven e.

δ') Τὰ εἰς is καὶ er ὀνόματα μηνῶν, π. χ. Aprilis April i, September Septemb r i.

Τὴν ἐρικῆν ἀφαιρετικήν σχηματίζουσιν εἰς i καὶ e.

α') τὰ μονοκατάληκτα ἐπίθετα (prudens prudent i καὶ prudent e). ὅμως τὰ par (ἴσος) καὶ memor (μνήμων) ἔχουσι πάντοτε pari καὶ memor i.

β') τὰ συγκριτικὰ εἰς or καὶ us, εἰς τὰ ὁποῖα ὅμως τὸ e εἶναι συνηθέστερον (maior e, melior e).

Τὴν ἐρικῆν ἀφαιρ. σχηματίζουσιν εἰς e, οὐχὶ δὲ εἰς i.

α') αἱ μετοχαὶ εἰς ans καὶ ens, ὅταν εὑρίσκονται εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπολύτου ἀφαιρετικῆς. Antiocho regnant e.

β') τὰ ἐπίθετα pauper, senex, princeps, superstes καὶ τὰ ἄλλα ἐπίθετα εἰς es. Tὸν vetus (παλαιὸς) σχηματίζει συνηθέστερον vetere ἢ veteri.

Missi lictorēs ad summendum supplicium nudatōs virgīs cecidērunt securique percussērunt.

— Sedebam in *puppi* et clavum tenebam.— Noli edēre aut bibēre *fame* aut *siti* non urgente.—

Vis illatā vi defendit. — Dionysius concionari ex *turri* altā solebat. — Sæpe hominēs aegri morbo *gravi*, quum aestu *febriqre* jactantur, si aquam gelidam bibērint, primo relevari videntur, deinde multo gravius vehementiusque affllicantur. — Virginēs Romanae carmen in Iunonem deam canentēs ibant, in foro pompa constituit et, per manūs *reste* datā, virginēs sonum vocis pulsu pedum modulantēs incessērunt. — Venēti omnēs fere, qui eo *mari* uti consuērunt, habebant vectigālēs. — Nōn ambrosiā deōs aut *nectare* laetāri arbitrор. — Puplius Scipio omnēs sale

facetiisque superabat. — Miltiadēs nonnūlas insulās vi expugnavit, sed in obsidēdā Paro non pari felicitate usus est. — Haec dona sunt de paupere mensā. — Virtus non solum a viro *divite*, sed etiam ab homine *humili* et *paupere* coli potest.

Αφ' οὗ δὲ ψυχλὸς πύργος προσηνέθη πρὸς τὴν πόλιν, οἱ στρατιῶται κατεπήδησαν εἰς τὰ τείχη. — Αναγινώσκουμεν εἰς τὸν Λίβιον, ὅτι δὲ Βροῦτος ἐφόγευσε τὸν οἰόν του διὰ πελέκεως (ΑΦ.). — Τὸν Σεπτέμβριον μῆνα εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου, τὸν Δεκέμβριον ἡ τοῦ χειμῶνος. — Πάντοτε πρᾶττε μὲν σοφὸν σχέδιον (ΑΦ.). — Επέστρεψα εἰς τὴν Ῥώμην μὲν πυρετόν. — Οὐδὲν δέ τις οὐδὲν περέβη τὰ Πυρηναῖα μὲν πορείαν δύσκολον. — Κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν (ΑΦ.) νικηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων δὲ Ἀντίοχος παρεκάλεσε τὸν ὑπάτον νὰ κάμωσιν εἰρήνην. — Υπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου πολλὰ πλοῖα ἔξωσθησαν εἰς τὴν παραλίαν. — Κατὰ τὴν πορείαν ταύτην οἱ στρατιῶται μᾶλλον ἔβασαν ισθησαν ὑπὸ τῆς δίψης παρὰ ὑπὸ τῆς πείνης. — Ηλέμβος προσεδέθη πρὸς ἓν δένδρον διὰ σχοινίου. — Η εἰδησις τῆς ἡττῆς ἐκομίσθη ὑπὸ ἐπιζήσαντος στρατιώτου. — Θὰ ὑποστηρίζησαι ὑπὸ φίλου ἐνθυμουμένου τὰς εὐεργεσίας σου. — Τὰ πρόσωπα τῆς ἀρχῆς, τὰ ὅποια ἔξελεγεν δὲ λαὸς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δημοκρατίας, ἔπειτα ἔξελέγοντο ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος (princeps). — Αἱ ἀρεταὶ μεγάλων ἀνδρῶν κοσμοῦνται ὑπὸ δόξης (ΑΦ.) ἐπιζώσης (superstes) τοῦ βίου (Δοτ.). — Πολλὰ πλοῖα ἔφορτόν τοι μὲν τὸ ἄλευρον τῆς Σικελίας.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΔ'

***Αγωμαλέας τῆς τρέτης αλίσεως**

Γερικὴ πληθυντικὴ. Οὐδέτερα εἰς α καὶ ia

1. Τὴν ὀρομαστικὴν, αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν τοῦ πληθυντικοῦ σχηματίζουσιν εἰς ia ἀντὶ εἰς a.

α') Τὰ οὐδέτερα εἰς e, al, ar, τὰ ὅποια εἰς τὴν ἀφαιρετικὴν ἐνικήν ἔχουσιν i, maria, animalia, culcaria.

β') "Ολα τὰ ἐπίθετα καὶ μετοχαί, τὰ ὅποια εἰς τὴν ἀφαιρ. ἐν. ἔχουσιν i ἢ i καὶ e, facilia, paria, ingentia, audientia.

Vetus ἔχει vetera. Καὶ τὰ συγκριτικὰ ἔχουσιν a (maiora, meliora, plura), μόνον τὸ complures σχηματίζει εἰς τὸ οὐδέτερον compluria καὶ complura.

2. Τὴν γερικὴν πληθ. σχηματίζουσιν εἰς ium ἀντὶ εἰς um.

α') Τὰ ὄνόματα, τὰ ὅποια εἰς τὴν ἀφαιρετικὴν ἔχουσιν i ἢ i καὶ e· navium, marium, facilium, prudentium.

'Απ' ἐναντίας ἔχουσιν um τὰ συγκριτικὰ (maiorum, minorum), ἔξαιρέτει τῶν plurium καὶ complurium. 'Ομοίως ἔχουσιν um τὰ ἑξῆς ἐπίθετα.

celer, uber, particeps, dives, supplex, vetus,
memor, immemor.

ἐπομένως· celērum, uberum, particium, divitum κτλ.

β') Τὰ ισοσύλλαβα οὐσιαστικὰ ἔχουσιν ium (civis, γεν. ci-vis· γεν. πλ. civium, imber, γεν. imbris, γεν. πλ. imrium), τὰ δὲ περιττοσύλλαβα um (π. χ. miles, γεν. militis, γεν. πληθυντικὴν militum).

Τῶν ισοσυλλάβων ἔξαιροῦνται καὶ σχηματίζουσι τὴν γεν. πληθυντικὴν εἰς um·

pater, mater,
senex, (γεν. senis), frater,
sedes, canis, juvenis,
vates, strues, volūcris.

Apis ἡ μέλισσα ἔχει αρυμ καὶ apium.

γ') Τὰ μοροσύλλαβα οὐσιαστικὰ εἰς σ καὶ ς προηγουμένου συμφώνου ἔχουσιν ium, ἐπομένως· ars artium, mons montium, dens dentium.

δ') Τῶν μονοσυλλάβων οὐσιαστικῶν εἰς σ καὶ ς προηγουμένου φωνήντος ἔχουσιν ium τὰ ἔξης·

as (γ. assium), os (ossium), mus (murium), vis (virium), vix (nivium), nox (noctium), fraus (fraudium), lis (litium), καὶ τὸ μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀπαντῶν fauces (λάρυγξ, φάρυγξ), faucium.

Ἄλλὰ laus γεν. πλ. laudum, mos morum, pes pedum, dux ducum, lex legum, rex regum, vox vocum κτλ.

Τὴν γεν. πληθ. εἰς ium, σπανίως εἰς um σχηματίζουσι· τὰ δισύλλαβα καὶ πολυσύλλαβα οὐσιαστικὰ εἰς us καὶ rs (cliens, clientium· cohors, cohortium· adolescens, adolescentium· Veiens, Veientium).

Τῶν περιττοσυλλάβων οὐσιαστικῶν εἰς as καὶ is ἔχουσι πάντοτε ium τὰ ἐθνικά, π. χ. Fidenas (atis)· Fidenatum, Quiris (itis)· Qniritium, Samnis (itis)· Samnitium.

Τὰ ἄλλα οὐσιαστικὰ ἔχουσι καλλίτερον um, π. χ. aetas· aetatum, civitas· civitatum, ἐνίστε δὲ καὶ ium.

3. Τὸ Jupiter χάνει εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις τὸ δεύτερον συγθετικὸν μέρος pater (piter).

γεν. Jövis, δοτ. Jövi, αἰτ. Jövem, ἀφαιρ. Jöve.

4. Τὸ bos βοῦς ἔχει εἰς τὸν πληθυντικόν·

’Ov. καὶ αἰτ. böves, γεν. boum, δοτ. καὶ ἀφ. bibus,
[σπαν. böbus.

5. Τὸ sus σῦς ἔχει sibus καὶ suibus.

M. Valerius Publicola subdit *calcaria equo et Tarquinium infesto telo petit*. — Hic sunt *compluria nova*. — Haec atque ejusdem generis *complura* a Massiliensis dicta sunt. — Publicola instituit,

ut singulis consulibus alternis mensibus lictorēs praeirent, ne *plura insignia* essent imperii in libero pōpulo quam in regno fuissent.—L. Tarquinius duplicavit pristinum *patrum* numerum, et antiquōs patrēs *majorum gentium* appellavit, patrēs a se ascītōs *minorum gentium*.—Plurima quidem proferre possēmus, sed modus adhibendus est, quoniam uno hōc volumīne vitam *excellentium virorum complurium* concludēre constituīmus.—Marcus Brutus erat tribunus *Celerum*.—Infirmitas puerorum, ferocitas *adolescentium* et *juvenum*, gravitas virorum, et maturitas *senum* naturale quiddam habet.—Anno ducentesimo octavo ab urbe condīta *compluria* prodigia nuntiata sunt: Cumīs murēs in aede *Jovis* aurum rosisse, Casini examen *apium* (*apum*) ingens in foro consedisse.—Massiliensēs responderunt Caesari, neque sui judicii neque suarum esse *virium*, discernēre utra pars justiorem habēret causam.—Memoriae prodit Ammianus Mercellinus, rerum scriptor, Hunnorum vestēs ex pellibus *silvestrium murium* factās esse.—Cogidare, aliud esse honestum, aliud utile, fons est omnium *fraudium* et *scelērum*.—Cicero de mutatione *morum* in principibus locutus dicit: Ego, *nobilium* vita victuque mutato, mores mutari *civitatum* puto.—*Jovem* omnēsque dēōs precor, ut pōpulo Romano *Quiritium vim* victoriāmque prosperent.—P. (Publius) Scipio

G. (Gajum) Lælium, præfectum classis, coronā aureā et triginta bobus donarat.

Ο ἀρχηγὸς τῶν ἔξι κοόρτεων, τὰς ὅποίας ὁ Καῖσαρ κατέλιπε παρὰ τὴν γέφυραν, διέταξε νὰ ὄχυρώσωσι τὸ στρατόπεδον μὲ πρόχωμα καὶ μὲ τάφρον. — Ο κατηγορούμενος ἐνοχοποιεῖται διὰ πολλὰς ἀπάτας. — Τὸ μέγα πλῆθος (vis) τῶν βροχῶν ἡφάνισε τὸν θερισμόν. — Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Πομπήιος ἐκαθάρισεν εἰς ὄλιγον καιρὸν πάσας τὰς θαλάσσας ἀπὸ τοὺς πειρατάς. — Ο Ἄρωμαῖκὸς λαὸς τῶν Κυριτῶν ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Λατίνων. — Ἀλλαι εἶναι αἱ εὐχαὶ τῶν νεανίσκων καὶ τῶν νέων ἀνδρῶν, καὶ ἄλλαι αἱ τῶν γερόντων. — Τὰ βιβλία τῶν ἀρχαίων συγγραφέων εἶναι πλήρη θαυμάτων, οἰωνῶν καὶ τῶν προφητειῶν τῶν Ἱεροσκόπων καὶ τῶν μάντεων. — Παρακαλῶ τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς καὶ τὰς θεάς, νὰ ἐπακούωσι τῶν δεήσεων τῶν δεομένων. — Οἱ θεοὶ τῶν Ἄρωμαίων εἶναι ἡ θεοὶ τῶν ἀνωτέρων ἢ τῶν κατωτέρων τάξεων (gens). — Ο τόπος, δι' οὗ ὡδῆγησαν οἱ στρατηγοὶ τὸν στρατόν, εἶναι πλήρης ὄρέων, κοιλάδων καὶ φαράγγων. — Οὗτοι οἱ κυνηγοὶ ἔλαθον μεθ' ἔσυτῶν μέγαν ἀριθμὸν σκύλων. — Ποιητής τις ἔψαλε τὸν πόλεμον τῶν ποντικῶν κατὰ τῶν βατράχων. — Τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ηὔνόησε τὸ σχέδιον τῶν ληστῶν. — Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Περικλέους τὰ δικαιώματα τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν ἦσαν ἐν Ἀθήναις τὰ αὐτά.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΕ'

'Ανώμαλον γένος τῆς τρέτης κλέσεως

1. Ἀρσενικὰ εἶναι.

Τὰ οὐσιαστικὰ εἰς ο, or, os, er καὶ τὰ περιττοσύλλαβα εἰς es.

'Εξαιρέσεις.

α') Θηλυκὰ εἶναι τὰ οὐσιαστικὰ εἰς do, go, io, καὶ caro
(γεν. carnis) τὸ κρέας. Ἀρσενικὰ μ' ὅλον τοῦτο μένουσιν.

ordo, cardo, scipio,
pugio, septentrio,
harpago, papilio,
margo, vespertilio.

β') Θηλυκὰ εἰς or καὶ os.

arbor, cos,
dos καὶ eos.

γ') Θηλυκὰ τῶν εἰς es περιττοσύλλαβων.

quies, requies, merces καὶ teges,
inquieres, compes, merges καὶ seges,

δ') Οὐδέτερα τῶν εἰς or, os καὶ τῶν εἰς es περιττοσύλλαβων
os (γ. oris), aes, os (γ. oscis), cor,
πρὸς τούτοις marmor καὶ aequor.

ε') Οὐδέτερα εἰς er.

cadaver, verber, iter, ver.

ordo τάξις, σειρά, γραμμή, λόχος.

Caesar, ubi luxit, omnēs senatorēs senatorumque liberōs, tribunōs militum equitēsque Romanōs ad se Prodūci jubet; erant quinque viri senatorii ordinis.—Dēprehensus et ad Caēsarem adductus est Lucius Pupius, primi pili centurio,

qui *hunc eundem ordinem* in exercitu Gnaei Pompeii antea duxerat. — Marcus Papirius senator in caput Galli cujusdam barbam suam permulcentis *scipionem eburneum* incussit. — Belgae ab extrēmis Galliae finibus oriuntur, pertinent ad inferiorem partem fluminis Rheni, spectant ad *septentrionem et orientem solem.* — Caesare interfecto, Brutus statim *cruentum pugionem* alte extollens Cireronem nominatim exclamavit atque ei gratulatus est, recuperatam esse libertatem — Narrant scriptorēs rerum Romanarum, ab Attio augure, inspectante rege Tarquinio et populo, *cotem esse discissam.* — Rufus praetor legem promulgavit, quā *mercedes habitationum annuas conductoribus donavit.* — Cicero quinque cohortēs frumentandi causa in *proximas segētēs misit.* — Caesar, quum per Ambianorum finēs triduum iter fecisset, cognovit trans flumen Sabim omnes Nerviōs *consedisse.* — *Ver sacrum* vovendi antiquus fuit mos Italorum.

Οι ἑκατόνταρχοι, οἵτινες εἶχον δῆμηγόρους τοὺς πρώτους λόχους, προσεκλήθησαν εἰς τὸ πολεμικὸν συμβούλιον. — Ο Ρωμαῖος στρατηγὸς ἐδώρησε τὸν Μασινίσσαν μὲν χρυσοῦν στέμμα καὶ μὲν σκῆπτρον ἔξει ἐλεφαντοστέου. — Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Κικέρωνος ὁ Ρωμαϊκὸς λαὸς ἦτο διηρημένος εἰς τρεῖς τάξεις, τὴν βουλευτικήν, τὴν τῶν ἵππεων καὶ τὴν τοῦ λαοῦ. — Ή σπορὰ φαίνεται ὅτι εἴναι ὄριμος πρὸς θερισμόν. — Τὸ ἐγχειρίδιον ἀφηρέθη ἀπὸ

τὰς χεῖρας τοῦ δούλου. — Κατὰ τὴν πορείαν, τὴν ὅποιαν
ὁ Γερμανικὸς ἔκαμεν εἰς τὴν χώραν τῶν Χερούσκων, εὗρε
τὰ ὄστα τῶν εἰς τὸ Τευτοθουργικὸν δάσος φονευθεισῶν
λεγεώνων. — Πολυχρόνιον ἡσυχίαν δὲν ἦδύναντο νὰ
ὑποφέρωσιν οἱ λαοὶ τῆς Γαλλίας. — Οἱ ναῦται τοῦ Καί-
σαρος εἶχον μεγάλα ἔμβολα εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια
εἶχον ναυπηγήσει. — Ὁ Κικέρων λέγει, ὅτι ὁ Οὐέρρης
μετεχειρίσθη μαστιγώσεις καὶ εἰρκτὴν κατὰ Ῥωμαίων
πολιτῶν. — Υπὸ μεγάλων κινδύνων κινούμενοι οἱ Ἰτα-
λοὶ συνήθιζον νὰ τάζουν εἰς τοὺς θεοὺς ιερὰν ἀνοιξιν.
Ὑπισχνοῦντο, ὅτι ἥθελον θυσιάσει ὅλα τὰ κατὰ τὴν
προσεχῆ ἀνοιξιν γεννώμενα ζῷα.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΣΤ'

Ἄνωμαλον γένος τῆς τρέτης αλέσεως

2. Θηλυκὰ εἶναι.

Τὰ οὐσιαστικὰ εἰς as, is, aus, x, τὰ ίσοσύλλαβα εἰς es καὶ
τὰ εἰς s προηγουμένου συμφώνου.

'Eξαιρέσεις.

α') ἀρσενικὰ εἰς as.

as, adamas, elephas.

β') οὐδέτερα εἰς as.

vas (γ. vassis), καὶ τὰ ἀκλιτα fas, nefas.

γ') ἀρσενικὰ εἰς is.

orbis, piscis, fascis, mensis,

unguis, axis, sanguis, ensis,

lapls (γ. lap̄dis), annalis,

pulvis (γ. pulv̄eris), canalis,

vermis, torquia, postis, collis,
vomis, funis, caulis, follis,
ώς καὶ ὅλα τὰ εἰς nis.
panis, ignis, amnis, finis,
cinis (γ. cinēris) καὶ crinis.

δ') ἀρσενικὰ εἰς x'

grex καὶ codex

καὶ κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ γένους κανόνας rex, judex, sex-
nex κτλ.

ε') ἀρσενικὰ εἰς s προηγουμένου συμφώνου.

mons, pons, fons, dens,
rudens, torrens, confluens,
tridens, oriens, occidens.

3. Οὐδέτερα εἶναι*

Τὰ οὐσιαστικὰ εἰς a, e, c, l, n, t, ar, ur, us.

*Eξαιρέσεις.

α') ἀρσενικὰ εἶναι.

sol, sal (πλ. salēs), tripus
vultur, turtur, mus καὶ lepus.

β') θηλυκὰ εἶναι ἐκεῖνα τῶν εἰς us, τὰ ὁποῖα φυλάττουσιν
εἰς τὴν γεν. τὸ u, δηλ.

juventus, virtus, servitus,
senectus, tellus, incus, salus,
ώς καὶ pecus (γ. pecūdis) καὶ palus.

Πρέπει νὰ διαστέλλωμεν τὰ vas, vadis ἀρ. ἐγγυητής.

vas, vasis οὐδ. ἀγγεῖον
vadum, i οὐδ. ῥηχοπέρασμα

Vasa conclamare παραγγέλλειν συσκευάζεσθαι, δίδειν, τὸ
σημεῖον ἀναχωρήσεως.

Transversum unguem discedere κανὰ πλάγιον δάκτυλον
(κατὰ μικρὸν) παρεκκλίνειν
grex 1) ἀγέλη, 2) πλῆθος.

Caesar certior factus, ducēs adversariorum silentio copiās (e) castris edūcēre, signum dari et *vasa militari modo conclamari* jussit.—Venēti dicebant, Romanōs eorum locorum, ubi bellum gesturi essent, *vada, portūs, insulās* nōn nōvisse. Phintias *vas factus* est Damonis sistendi, ut, si Damon non revertisset, moriendum esset Phintiae.—In omni vitā suā quemque recta conscientiā transversum *umguem* nōn oportet discēdēre.—Matrēs familiae Germanorum declaravērant, non esse *fas* Germanōs superare, si ante novam lunam proelio contendissent.—Legatī Gallorum gratiae a senatu actae sunt, munēraque missa, *torquis aureus, patērae aureae, equus phalerātus armāque equestria.*—Pyrrhus limīna perrumpit *postesque aeratos a cardīne vellit.*—Funēs, qui antennās ad malōs destinabant a classiariis Caesaris falcibus longuriis affixis comprehensi et prerupti sunt.—Signis collatīs pugnatūm est ingenti caede utrimque, *plurimo sanguine.*—In *hunc gregem* vōs nunc P. (Publīum) Sullam, judicēs, ex hīs honestissimorum hominum *gregibus* rejiciētis?—L. (Lucius) Piso multos codices implēvit earum rerum, in quibus intercessit.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὸ πῦρ εἰς τοὺς παλαιοὺς Πέρσας ἦτο ιερόν.—Αἱ γυναῖκες τῶν Καρχηδονίων ἔδιδον τὰς κεκομμένας κόμας των, διὰ νὰ γείνωσιν ἐξ αὐτῶν χορδαὶ τῶν τόξων.—Ο Δομίτιος ἐλπίζων, ὅτι ὁ Σκιπίων ἡδύ-

νατο νὰ παρασυρθῇ εἰς μάχην, διέταξε κατὰ τὸν στρατιωτικὸν τρόπον νὰ δοθῇ τὸ σημεῖον νὰ συσκευασθῶσιν. — Ὁ στρατηγός, εἰδοποιηθεὶς ὅτι κατὰ τὸν εὔρὺν ποταμὸν ὑπάρχουσι πλειότερα ῥηχά, ἀπηγόρευσε νὰ ἀποκαταστήσωσι τὰς ξυλίνας γεφύρας, καὶ ἀπεφάσισε νὰ διαβιβάσῃ τὸν στρατὸν διά τινος ῥηχοῦ (ΑΦ.). — Εἰς τὸν Τίτον Μάνλιον, ὅστις ἐφόνευσεν ἐνα Γάλλον καὶ ἀφήρεσεν ἀπὸ αὐτὸν τὸ χρυσοῦν περιδέραιον, ἀπεδόθη τὸ ἐπώνυμον Τορκουάτος. — Ἐπειδὴ ὁ τύραννος Διογύστος ἔζήτησεν ἐγγυητήν, προσηνέχθη ὁ Φιντίας. — Ὁ Δίων παρεπονήθη ὅτι ἀγέλαι εὐγενεστάτων ἵππων τῷ ἀπήχθησαν. — Τὰ σχοινία, δι' ὧν τὰ πλοῖα ḥσαν προσδεδεμένα, κατεκόπησαν ὑπὸ τῆς βίας τῆς καταιγίδος. — Μᾶς ἀνηγγέλθη, ὅτι σφοδροὶ ἐκ τῶν ὄρέων κατερχόμενοι χείμαρροι κατέστρεψαν τὰς μεγάλας γεφύρας. — Ἡ Πυθία ἔζέφραζε τοὺς χρησμοὺς καθημένη ἐπὶ χρυσοῦ τρίποδος. — Πολλοὶ λαοὶ προσηγόρισαν τὴν ἡλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας. — Οἱ διπλοποιοὶ κατασκευάζουσι τὰ μεγάλα ξίφη ἐπὶ σκληρῶν ἀκμόνων (ΑΦ.).

ΜΑΘΗΜΑ ΟΖ'

Ἄνωμαλέα τῆς δ' καὶ ε' αλέσεως

A'. Ἀνωμαλίαι τῆς τετάρτης κλίσεως

1. Ἡ δοτικὴ τοῦ ἐρικοῦ σχηματίζεται κἄποτε εἰς ο ἀντὶ εἰς ui π. χ. magistratu, usu.
2. Εἰς τὴν δοτ. πληθ. ἔχουσιν ūbus ἀντὶ ūbus.

arcus, quercus, artus,
tribus, specus, partus,
veru, acus,
pecu, lacus.

3. Dōmus οἰκος κλίνεται ἐν μέρει κατὰ τὴν β', ἐν μέρει
κατὰ τὴν δ' κλίσιν.

'Er.	'Ov.	domus	Πληθ. 'Ov.	domus
Γεν.	{ domus τῆς οἰκίας domi οἴκοι		Γεν.	domum καὶ do- [morum
Δοτ.	domui (domo)		Δοτ.	domibns
Αἰτ.	domum { τὴν οἰκίαν οἴκαδε		Αἰτ.	{ domus τὰς οἰκίας domos οἴκαδε
Κλ.	domus		Κλ.	domus
'Αφ.	domo		'Αφ.	domibus.

B'. Ἀνωμαλίαι τῆς πέμπτης κλίσεως

1. Τὸ e τῆς γεν. καὶ δοτ. τοῦ ἑνικοῦ εἶναι μακρόν, ἐὰν προηγήται φωνῆν π. χ. dies, diēi, βραχὺ δέ, ἐὰν προηγήται σύμφωνον π. χ. fides, fidēi.

2. Ἡ κατάληξις ei τῆς γεν. καὶ δοτ. συναιρεῖται κἄποτε εἰς ē ἥ καὶ εἰς i, π. χ. perniciē (ἥ perniciī) ἀντὶ pernicieī.

Toῦ portus λιμὴν εὐχρηστοι εἶναι αἱ ἀφαιρετικαὶ portibus καὶ portubus.

Ο λαός, ὁ ὄχλος λέγεται 1) plebs, plēbis 2) plēbēs, plebēi.

Postquam Alcibiadēs Athenās vēnit, concione advocatā sic verba fēcit, ut nemo tam ferus fuerit, quin ejus casu illacrimaverit, inimicumque iis se ostenderit, quorum operā patriā pulsus fuerat.— In libro, quem *de oratore* appellavit, Cicero Crassum oratorem indūcit dicentem: Ego

in me ipso saepissime experior, ut exalbescam in principiis dicendi atque *artibus* omnibus contremiscam. — Summa erat difficultas navigandi vasto atque aperto mari, rarīs ac prope nullīs *portibus* (*portubus*). — Anno quingentesimo decimo tertio triginta *tribubus* Romanīs a censoribus duae novae adjectae sunt. — Corpus imperatoris Augusti, qui Nolae diem obiērat supremum, a Bovillīs equester ordo suscepit urbique intulit atque in vestibulo *domus* collocavit. — Alexandriae theātrum *domui* regiae erat conjunctum. — Atheniēs *domi* creant decem prætōres, in iis Miltiadē. — Pagus Tigurinus, quum *domo* exisset, L. Cassium consulem interfec̄erat et ejus exercitum sub jugum miserat. — L. Trebonius tribunos *plebis* rogationem tulit, ut qui plebem Romanam tribunōs *plebi* rogaret, is usque eo rogaret, dum decem tribunōs *plebei* faceret.

Ἐκ τῶν 35 Ῥωμαϊκῶν δήμων 4 ἦσαν ἀστικοὶ καὶ 31 ἐν τοῖς ἀγροῖς. — Ολαὶ αἱ προτάσεις, τὰς δποίας ἔκαμεν ὁ δήμαρχος Ὁκτάθιος, ἥρεσαν εἰς τὴν σύγκλητον, εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Γράκχου ἀνθίστατο ἡ σύγκλητος. — Οἱ θηρευταὶ μετεχειρίζοντο τόξα καὶ βέλη ἢ ἀκόντια. — Τὰ ἐνδύματα ῥάπτονται διὰ βελόνης. — Οἱ Ἐλβετοί, οἵτινες εἶχον ἐξέλθει μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων ἀπὸ τὴν πατρίδα, ἤναγκάσθησαν ὑπὸ τοῦ Καίσαρος νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα. — Τὰ ὅρη ταῦτα εἶναι πλήρη σπηλαιών (ΑΦ.). — Ο Νέρων ὑπῆρξεν ὁ τελευταῖος αὐ-

τοκράτωρ τοῦ οἴκου τοῦ Αύγούστου.—Κατὰ τὸ 472 ἔτος πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ὁ δήμαρχος Βολέρων Πουθλίλιος ἐνομοθέτησε, πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ λαοῦ νὰ ἐκλέγωνται εἰς τὰς φυλετικὰς ἐκκλησίας.—Ο Καῖσαρ, ἡ κεφαλὴ τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος, ἐκαυχᾶτο μὲν ταῦτα διὰ τὴν ἀρχαιότητα τοῦ οἴκου του.—Οι κῆποι τῶν πλουσίων εἶναι κεκοσμημένοι μὲν ψαρολίμνας.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΗ'

***Ανώμαλον γένος τῆς δ' καὶ ε' κλίσεως**

1. Γένος τῶν λέξεων τῆς τετάρτης κλίσεως

**Αρσενικὰ εἶναι τὰ οὐσιαστικὰ εἰς ἡς, οὐδέτερα τὰ εἰς ο.*

**Ἐξαιρέσεις.*

Τῶν εἰς ου εἶναι θηλυκά.

tribus, acus, porticus

manus, domus, idus,

καὶ κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ γένους κανόνας· anus, socrus, nurus, quercus κτλ.

2. Γένος τῶν λέξεων τῆς πέμπτης κλίσεως

Τὰ οὐσιαστικὰ τῆς πέμπτης κλίσεως (ἄπαντα λήγουσιν εἰς ες) εἶναι θηλυκά.

**Ἐξαιρέσεις.*

**Αρσενικὰ εἶναι meridies μεσημβρία καὶ dies ἡμέρα· δύμως τὸ dies εἶναι εἰς τὸν ἑνικὸν καὶ θηλυκοῦ γένους, δταν σημαίνη προθεσμία.*

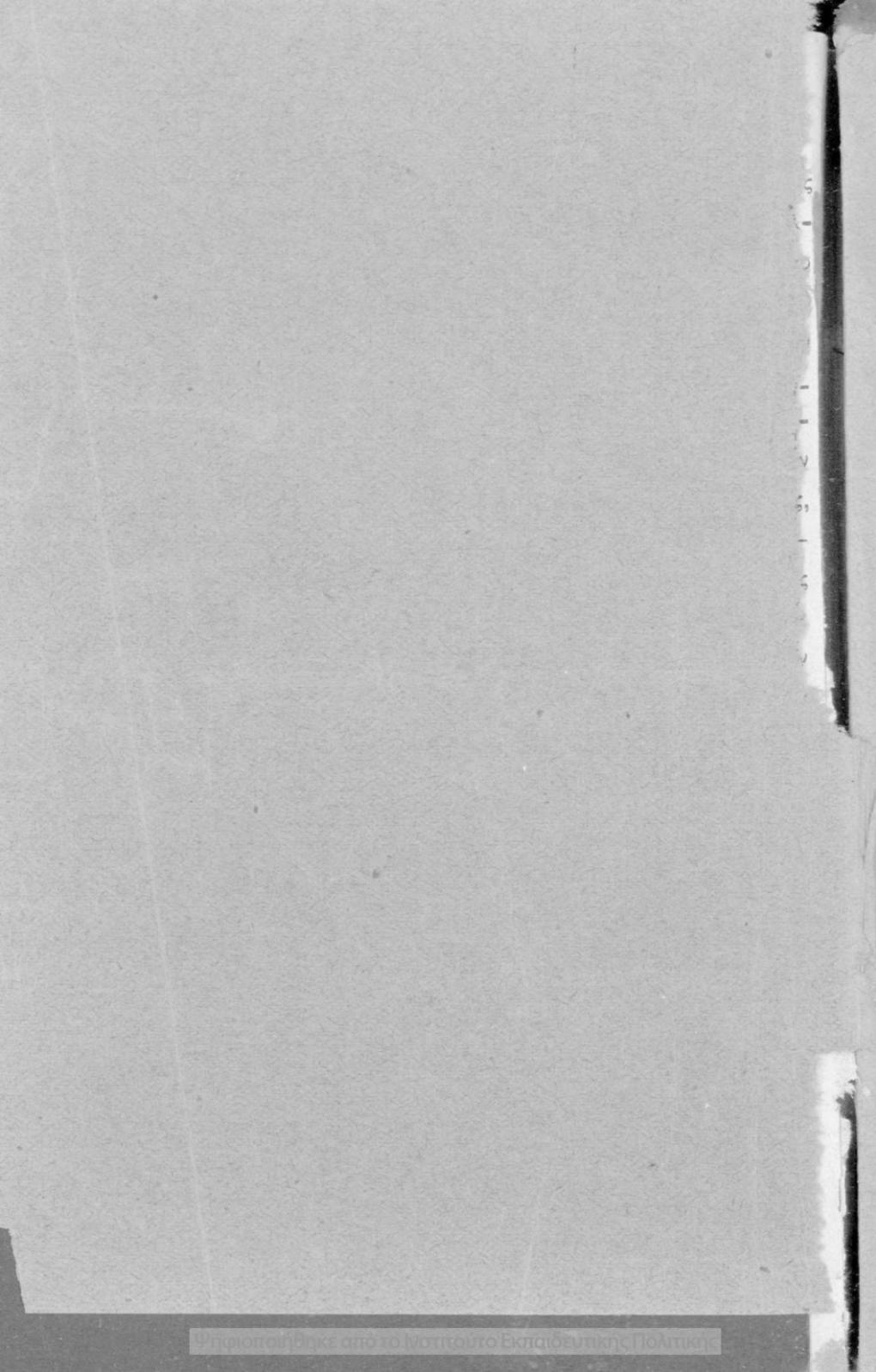
Cicero scribit ad Atticum: in Campo Martio septa marmorēa et tecta tributīs comitiīs sumus

facturi, eaque cingēmus *excelsa porticu.* — Livius arbitratur, *tribus Romanas* a Servio Tullio institutās sic appellatas esse a tributo. — Acus aurea tortas comās matrōnarum Romanarum sustinēbat. — Tendit ad vōs, judices, virgo vestalis *manus* supplicēs, eāsdem, quās pro vobis diīs immortalibus tendere consuēvit. — *Magnae manus* Brittanorum eo convēnērant, sed multitudine navium *perterritæ* a litore discesserant ac se in superiora loca abdi-dērant. — Eo consilio *domos suas* Helvetii reliquerant, ut toti Galliae bellum inferrent imperioque potirentur, reliquāsque civitatēs stipendiariās habērent. — Haruspex monuit Caesarem, ut caveret *Idus Martias*. — Omnibus rebus ad profectiō-nem comparatis Helvetii *diem* dicunt, *qua die* ad ripam Rhodāni omnēs conveniant. — *Is dies* erat ante *diem quintum Kalendās Aprīles*, Lucio Pisone Aulo Gabinio consulibus. — Aedui copiās equitatūs peditatūsque subsidio Biturigibus mit-tunt. Qui quum ad flumen Ligerim, quod Bi-turigēs ad Aeduīs divīdit, venissent, paucōs diēs ibi morati, flumen transire nōn ausi, domum revertuntur. — *Primus* hebdomādis diēs appellatur diēs Lunae, *alter* diēs Martis, *tertius* dies Mercurii, *quartus* diēs Iovis, *quintus* diēs Venēris, *sextus* diēs Saturni, *septimus* diēs Solis.

‘Ο Καῖσαρ ἐνόησεν, ὅτι, ἔὰν ἡ νεολαία τῶν Σουήδων ἥθελεν ἐνωθῆ μὲ τὰς παλαιὰς δύναμεις τοῦ Ἀριοβίστου

αύτὸς ὀλιγώτερον εὔκόλως ἡδύνατο ν' ἀντισταθῆ εἰς τοὺς Γερμανούς. — Τψηλαι καὶ μαρμάριναι στοαι περιέβαλ- λον τὴν ἀγορὰν τοῦ Αὐγούστου. — Εἰς τὸ δάσος τοῦτο ὑπάρχουσι πολλαι παλαιαι καὶ ὑψηλαι δρῦς. — Ο κένσωρ Φάριος Ρουλλιανὸς συνήνωσε τοὺς υἱούς τῶν ἀπελευθέρων εἰς τοὺς τέσσαρας ἀστικοὺς δήμους. — Με- γαλοπρεπεῖς στοαι ἐκόσμουν τὴν χρυσῆν οἰκίαν τοῦ Νέ- ρωνος. — Κατὰ ώρισμένας προθεσμίας (ΑΦ.) συνῆγεν δ Ὁργετῶριξ ὅλους τοὺς πελάτας του καὶ τοὺς χρεώστας, ὃν εἶχε μέγαν ἀριθμόν. — Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν πρού- χώρησαν οἱ Ἐλθετοί. — Ο ἀδελφός μου ὀλίγας ἡμέρας (Αἰτ.) ἔμεινεν εἰς τὴν Ρώμην. — Δὲν θὰ δύνηθῶ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Ρώμην κατὰ τὴν προθεσμίαν, τὴν ὅποιαν ὥρισα.

ΤΕΛΟΣ

Επίσημη Φροντιδούχης από το Μαθητικό Εκπαιδευτικό Πολιτικό

Βιβλιοδεστίον
Γε. ΛΑΜΠΑΔΑΡΗ
Εργαστηρία
Pelletier
G. LAMBADARI
Salonique

Ψηφιοποιηθήκε από το Ινστιτούτο
Πολιτιστικού Πληροφοριακού